

**ΣΧΟΛΗ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ
ΕΔΡΑ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΑΣ
Γ' ΕΤΟΣ**

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΕΤΟΣ 2006-2007

ΠΡΟΛΟΓΟΣ (Εκπ. Έτος 2002-2003)

Το παρόν περιλαμβάνει μόνον τα ΚΕΦΑΛΑΙΑ 10 έως και 15 του «Εγχειρίδιο ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΑΣ και ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ», Έκδοση 1999, και αποσκοπεί σε προσωρινή κάλυψη των Διδακτικών αναγκών για μέρος της ύλης του Βου Τετραμήνου του Γ' Έτους στη ΣΝΔ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ Έκδοσης 1999

Στο παρόν Εγχειρίδιο έχει γίνει (*) μια συλλογή κειμένων και τεχνικών πληροφοριών σχετικά με θέματα ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΑΣ και ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ, για χρήση στην εκπαίδευση των Ν. Δοκίμων.

Έχουν χρησιμοποιηθεί :

- α. αποσπάσματα από διάφορα Βιβλία, Εγχειρίδια και Σημειώσεις του διδακτικού προσωπικού της έδρας Ηλεκτροτεχνίας ΣΝΔ (μονίμων μελών καθώς και εκτάκτων κατά καιρούς συνεργατών της) όπως :
- Ν. ΚΟΡΙΚΗ
 - Ι.Κ. ΧΑΤΖΗΛΑΟΥ
 - Δ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ
 - ΑΡ. ΜΑΓΟΥΛΑ
 - Κ. ΦΩΣΤΙΕΡΗ
 - Κ. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ
 - Γ. ΤΖΙΚΑΚΗ
 - Π. ΛΑΙΜΟΥ
- β. - πληροφορίες και αποσπάσματα από τα Εγχειρίδια Εργαστηριακών Πειραμάτων της εταιρίας Lab-Volt, εργαστηριακές τράπεζες της οποίας διαθέτουν τα Εργαστήρια Ηλεκτροτεχνίας ΣΝΔ
- κείμενο οδηγιών από Εργαστήρια έδρας Ηλεκτρονικής ΣΝΔ (παραγρ. 4.5 και 4.6)
- γ. αποσπάσματα από :
- Για το Κεφάλαιο 2 :
 - Βιβλίο Ι.Γ. ΜΑΓΚΑΝΑΡΗ, "Ηλεκτρολογικό Σχέδιο Αυτοματισμού", 1978
 - Βιβλίο Α. ΓΟΥΤΗ, «Το Ηλεκτρολογικό Σχέδιο», 1992
 - Βιβλίο Α. ΦΑΚΑΡΟΥ, (παραγρ. 11.1 και 11.2.2)
 - την έκδοση 1971 του "ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΗΟΓΝΩΜΟΝΑ", (παραγρ. 13.5 και 15.7)
 - Βιβλίο ΟΤΕ, "Γειώσεις & Αντικεραυνική Προστασία εις τον ΟΤΕ", 1987 (παραγρ. 12.3 και 12.4)
 - περιοδικό "ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ" του Τ.Ε.Ε., αρ. 10-12/1986. Α.Θ. ΣΑΡΑΜΑΝΤΗΣ, άρθρα σε Σεμινάριο περί "Πυροπροστασίας", (παραγρ. 15.6).
 - δ. Επίσης έχουν χρησιμοποιηθεί Σχήματα και Διαγράμματα από τα Βιβλία :
 - Για το Κεφάλαιο 13,
 - Π. ΝΤΟΚΟΠΟΥΛΟΥ, "Εσωτερικές Ηλ. Εγκαταστάσεις", 1987
 - Για το Κεφάλαιο 14,
 - Μ. ΜΟΣΧΟΒΙΤΣ, "Ηλ. Εγκαταστάσεις Καταναλωτών", Εκδ. Ευγενιδείου Ιδρ.
 - Α. ΜΑΧΙΑΣ, "Μελέτη και Σχεδίαση Ηλ. Εγκαταστάσεων", 1985
 - SIEMENS, "Χρησιμοποίηση των Ασφαλειών στην Τεχνική των Ηλ. Εγκαταστάσεων" Εκδόσεις Παπαζήση
 - SIEMENS, "Κύκλωμα Προστασίας μέσω Διακόπτη Διαφυγής Εντάσεως" Εκδόσεις Παπαζήση

Η πρώτη έκδοση του Εγχειριδίου αυτού έγινε το 1989. Η παρούσα βελτιωμένη έκδοση (1999) δεν περιλαμβάνει - σε αντίθεση με την αρχική έκδοση - τα όργανα των τριών Εργαστηρίων της έδρας Ηλεκτροτεχνίας ΣΝΔ, των οποίων η περιγραφή και οι οδηγίες χρήσεως περιέχονται πλέον σε ξεχωριστό Εγχειρίδιο με τίτλο "Όργανα Μετρήσεων Εργαστηρίων Ηλεκτροτεχνίας".

(*) Επιμέλεια : Ι.Κ. ΧΑΤΖΗΛΑΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΟΝΑΔΩΝ
2. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΥΚΛΩΜΑΤΩΝ
 - 2.1 Σύμβολα Ηλεκτρικών Στοιχείων και Εξαρτημάτων
 - 2.2 Ηλεκτρολογικό Σχέδιο
 - 2.3 Διακόπτες - Κυκλώματα Διακοπής
3. ΚΩΔΙΚΕΣ ΧΡΩΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΝ / ΠΥΚΝΩΤΩΝ / ΠΗΝΙΩΝ
 - 3.1 Κώδικες Χρωμάτων Αντιστάσεων, Πυκνωτών και Πηνίων
 - 3.2 Πυκνωτές - Κυκλώματα K-0
 - 3.3 Αυτεπαγωγή - Πηνία
4. ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΡΕΥΜΑ
 - 4.1 Αποτελέσματα
 - 4.2 Κίνδυνοι
 - 4.3 Μέτρα Προστασίας
 - 4.4 Κανόνες Ασφαλείας
 - 4.5 Προφυλάξεις επί Εργασιών σε Κυκλώματα υπό Τάση
 - 4.6 Παροχή Πρώτων Βοηθειών
5. ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ
 - 5.1 Εισαγωγή
 - 5.2 Αίτια που Προκαλούν Σφάλματα στις Μετρήσεις
 - 5.3 Ορια Σφαλμάτων και Ακρίβεια Οργάνων
 - 5.4 Είδη Σφαλμάτων
 - 5.5 Διόρθωση Σφάλματος
 - 5.6 Μέσος Ορος
 - 5.7 Παράσταση Αποτελεσμάτων της Μέτρησης
 - 5.8 Μεγέθη και Μονάδες
 - 5.9 Κατηγορίες Ηλεκτρικών Μετρήσεων
6. ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΟΡΓΑΝΩΝ ΜΕΤΡΗΣΕΩΝ
 - 6.1 Κύρια Μέρη των Οργάνων Μετρήσεων
 - 6.2 Γενικά Κατασκευαστικά Στοιχεία των Οργάνων Μετρήσεων
 - 6.3 Είδη Οργάνων
 - 6.4 Μεγέθη προς Μέτρηση
 - 6.5 Διαίρεση Οργάνων
 - 6.6 Ενδείξεις Αναγραφόμενες επί των Οργάνων Μετρήσεων
7. ΑΡΧΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΝΑΛΟΓΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ
 - 7.1 Εισαγωγή
 - 7.2 Οργανο με Κινητό Πηνίο και Μόνιμο Μαγνήτη
 - 7.3 Οργανο με Κινητό Πηνίο και Μαγνητικό Πυρήνα
 - 7.4 Οργανο με Κινητό Πηνίο και Ανορθωτές Μετρήσεων
 - 7.5 Οργανο με Κινητό Πηνίο και θερμικό Μετασχηματιστή
 - 7.6 Οργανο με Διασταυρωμένα Πηνία
 - 7.7 Ηλεκτροδυναμικά Οργανα
 - 7.8 Ηλεκτροστατικό Οργανο

- 7.9 Επαγωγικό Όργανο
- 7.10 Όργανο Ταλαντώσεων (Συχνόμετρο)
- 7.11 Όργανο θερμαινόμενου Σύρματος
- 7.12 Όργανα Κινητού Σιδήρου (όργανα μαλακού σιδήρου)
- 7.13 Όργανα Μετρήσεως Ακριβείας μετά Κινητού Σιδήρου
- 7.14 Ισχύς - Βαττόμετρο
 - 1. Τα ηλ. στοιχεία και οι στοιχειώδεις ηλ. νόμοι - Ισχύς
 - 2. Η ισχύς που απορροφά τμήμα ενός κυκλώματος με δυο ακροδέκτες π.χ. στο Ε.Ρ.
 - 3. Η ισχύς που απορροφά τμήμα ενός κυκλώματος με περισσότερους από δυο ακροδέκτες (θεώρημα Blondel)
 - 4. Ηλεκτροδυναμικό όργανο - Βαττόμετρο
 - 5. Μέτρηση ισχύος στα πολυφασικά συστήματα
- 8. "ΨΗΦΙΑΚΕΣ" ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ "ΨΗΦΙΑΚΑ" ΟΡΓΑΝΑ
 - 8.1 Αναλογικά και Ψηφιακά Σήματα -Μετατροπή
 - 8.2 Ψηφιακές Μετρήσεις
 - 8.3 GPIB-ΙΕΕΕ488
 - 8.4 Ψηφιακά Πολύμετρα
 - 8.5 Παλμογράφος
- 9. ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΣΤΑ ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΗΣΕΩΝ
 - 9.1 Αλλαγή Κλίμακος και Ρύθμιση Βολτομέτρου
 - 9.2 Αλλαγή Κλίμακος Αμπερομέτρου
 - 9.3 Μέθοδοι Μετρήσεως Αντιστάσεως
 - 1. Με χρήση βολτομέτρου και αμπερομέτρου
 - 2. Με σύγκριση τάσεων
 - 3. Με σύγκριση εντάσεων
 - 4. Γέφυρα Wheatstone
- 10. ΤΑ ΜΟΝΩΤΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
 - 10.1 Γενικά για τα Μονωτικά Υλικά - Οριακές θερμοκρασίες
 - 10.2 Ηλεκτρικά Χαρακτηριστικά
 - 10.3 Χημικά Χαρακτηριστικά
 - 10.4 Θερμικά Χαρακτηριστικά
 - 10.5 Μηχανικές Ιδιότητες
- 11. ΜΕΤΡΗΣΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΜΟΝΩΣΕΩΣ
 - 11.1 Μεγαωμόμετρο, Περιγραφή-Αρχή Λειτουργίας
 - 11.2 Μέτρηση Μονώσεων
 - 1. Γενικά
 - 2. Μέτρηση μονώσεως εγκαταστάσεως
 - 3. Μέτρηση αντιστάσεων μονώσεων αγωγών
 - 4. Απόσπασμα από τον Ελληνικό Νηογνώμονα
- 12. ΚΕΡΑΥΝΟΙ - ΚΡΟΥΣΠΙΚΗ ΤΑΣΗ
 - 12.1 Ηλεκτρική θωράκιση - Κλωβός Faraday
 - 12.2 Κατανομή Ηλ. Φορτίου σε Αγωγό - Ισχύς Ακίδων
 - 12.3 Περιγραφή του Φαινομένου του Κεραυνού
 - 12.4 Κρουστικές Τάσεις - Γεννήτριες Κρουστικών Τάσεων
- 13. ΓΕΙΩΣΕΙΣ
 - 13.1 Γενικά
 - 13.2 Αντίσταση Γειώσεως

- 13.3 Μέτρηση της Αντιστάσεως Γειώσεως
- 13.4 Γειώσεις Δικτύων Χαμηλής Τάσεως
- 13.5 Απόσπασμα από Ελληνικό Νηογνώμονα

14. ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ - ΑΣΦΑΛΕΙΟΔΙΑΚΟΠΤΕΣ

- 14.1 Γενικά
- 14.2 Ασφάλειες Τηκτών
- 14.3 Ασφαλειοδιακόπτες
- 14.4 Επιλεκτική Απόζευξη
- 14.5 Διακόπτης Διαφυγής

15. ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΚΑΛΩΔΙΑ

- 15.1 Γενικά περί Καλωδίων
 - 15.2 Τυποποιημένες Διατομές και Τύποι Καλωδίων
 - 1. Τυποποίηση αγωγών ηλ. εγκαταστάσεων
 - 2. Καλώδια Αμερικανικού Ναυτικού
 - 3. Επιδράσεις στην Ικανότητα Ροής Ρεύματος
 - 15.3 Υπολογισμός Διατομής Αγωγών Ηλεκτρικού Δικτύου
 - 1. Γενικά
 - 2. Μεθοδολογία και κριτήρια επιλογής/υπολογισμού διατομής
 - 3. Υπολογισμός πτώσης τάσεως γραμμής στο Σ.Ρ.
 - 4. Απώλεια ισχύος στη γραμμή στο Σ.Ρ.
 - 5. Υπολογισμός διατομής στο Σ.Ρ. με κριτήρια ΔV_{max} και ΔP_{max}
 - 6. Υπολογισμός αγωγών μονοφασικών και τριφασικών δικτύων Ε.Ρ.
 - 7. Παραδείγματα υπολογισμού γραμμών στο Σ.Ρ.
 - 15.4 Αντίσταση Μονώσεως Καλωδίων
 - 15.5 Σφάλματα Καλωδίων - Μέθοδος Murray
 - 15.6 Πυροφραγμοί - Πυρκαϊές σε Ηλ. Καλώδια
 - 1. Πυροφραγμοί - Πυρκαϊές σε καλώδια
 - 2. Πυρκαϊές σε ηλ. καλώδια
 - 3. Πυρκαϊές κοντά σε εγκαταστάσεις με τάση
 - 15.7 Απόσπασμα από τον "Ελληνικό Νηογνώμονα"
-

- * -

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΤΑ ΜΟΝΩΤΙΚΑ ΥΛΙΚΑ

10.1 Γενικά για τα μονωτικά υλικά - Οριακές θερμοκρασίες

• Τα μονωτικά υλικά. Στην σύγχρονη τεχνολογία είναι απαραίτητη η μόνωση των ενεργών τμημάτων μιας ηλεκτρικής μηχανής ή μιας ηλεκτρικής εγκατάστασης τόσο από τα υπόλοιπα ενεργά όσο και από τα μη ενεργά μέρη τους. Η μόνωση επιτυγχάνεται με την χρήση κατάλληλων μονωτικών υλικών, που μπορεί να είναι σε υγρή, σε στερεή, ή σε αέρια κατάσταση. Στην παράγραφο αυτή θα ασχοληθούμε κυρίως με τα μονωτικά υλικά, που χρησιμοποιούνται στις ηλεκτρικές μηχανές.

Κάθε μονωτικό υλικό, για να ανταποκριθεί στον προορισμό του, πρέπει να παρουσιάζει ένα πλήθος ιδιοτήτων, που μπορεί να διαχωρισθούν σε "ηλεκτρικές", "χημικές", "θερμικές" και "μηχανικές". Η κατάλληλη εκλογή του μονωτικού σε κάθε περίπτωση είναι αποτέλεσμα οικονομοτεχνικής μελέτης.

Τα μονωτικά υλικά ανάλογα με την χρήση τους στην ηλεκτρική μηχανή έχουν διάφορες ονομασίες, όπως π.χ. διαχωριστικά φάσεων (μπαίνουν μεταξύ των φάσεων μιας πολυφασικής μηχανής), διαχωριστικά αυλάκων (μπαίνουν μεταξύ του σιδηρομαγνητικού πυρήνα της μηχανής και του τυλιγμάτος της) κ.λ.π. Τα υλικά, που αναφέραμε, είναι στερεής μορφής. Μονωτικά υλικά υγρής μορφής είναι τα λάδια των μετασχηματιστών και των διακοπών λαδιού. Τα μονωτικά βερνίκια, που χρησιμοποιούμε στις ηλεκτρικές μηχανές και στους ηλεκτρομαγνήτες, πουλιούνται σε συσκευασία υγρής μορφής, αλλά κατά την χρήση τους έχουν στερεοποιηθεί, αφού προηγουμένως έχουν ψηθεί μέσα σε ηλεκτρικό φούρνο (βερνίκια φούρνου) ή έχουν ξεραθεί μέσα σε ρεύμα ζεστού αέρα (βερνίκια αέρα).

Τα μονωτικά βερνίκια εκτός από τις άλλες τους εφαρμογές χρησιμοποιούνται και στην μόνωση των χάλκινων συρμάτων των τυλιγμάτων των ηλεκτρικών μηχανών και των ηλεκτρομαγνητών. Για να μονωθεί το χάλκινο σύρμα, βαφτίζεται μέσα σε λουτρό βερνικιού, καθώς βγαίνει από το έλαστρο και στην συνέχεια ξεραίνεται και το βερνίκι, που το περιβάλλει στερεοποιείται. Ανάλογα με το επιθυμητό πάχος της μόνωσης, το σύρμα βυθίζεται περισσότερες από μία φορές μέσα στο λουτρό με το βερνίκι. Τόσον οι διατομές των συρμάτων, όσο και τα πάχη της μόνωσης (δηλαδή του στρώματος του βερνικιού) ανά διατομή σύρματος ακολουθούν τυποποιήσεις. Στον πίνακα Π-8 περιλαμβάνονται οι τυποποιημένες διατομές και πάχη μόνωσης των συρμάτων των τυλιγμάτων κατά τους Γερμανικούς κανονισμούς.

Τα μονωτικά βερνίκια είναι διαλύματα ρητινοειδών υλικών (όπως είναι η γόμα, η άσφαλτος κ.λ.π.) μέσα σε πετρελικά υγρά (όπως είναι το πετρέλαιο, η βενζίνη, οι αλκοόλες, ο αιθέρας, η ακετόνη, το λάδι κ.λ.π.). Τα μονωτικά βερνίκια ανάλογα με την χρήση τους τα διακρίνουμε σε διάφορες κατηγορίες. Έτσι ονομάζουμε "βερνίκια εμβάπτισης" τα βερνίκια των ηλεκτρικών μηχανών, που χρησιμεύουν, για να κλείνουν τους πόρους των στερεών μονωτικών υλικών (χαρτί, ύφασμα, πρεσπάν κ.λ.π.) των μηχανών. Ονομάζουμε "βερνίκια επικαλύψεως" τα βερνίκια, που χρησιμοποιούμε, για να προσδώσουμε μια σκληρή στιλπνή επιφάνεια σε υλικά, που είναι ευαίσθητα στις ατμοσφαιρικές ή άλλες συνθήκες. Ονομάζουμε τέλος "συνδετικά βερνίκια" τα βερνίκια, που δένουν μεταξύ τους τα διάφορα μονωτικά και μη υλικά με τον πυρήνα της μηχανής, ώστε να εξουδετερωθούν οι φυγόκεντρες δυνάμεις, που τείνουν να πετάξουν το τύλιγμα και τις μონώσεις του έξω από τα αυλάκια του στρεπτού μέρους της μηχανής. Τα συνδετικά βερνίκια χρησιμεύουν ακόμα και για την εξουδετέρωση των μαγνητικών δυνάμεων, που αναπτύσσονται κατά τα γνωστά στα ενεργά τμήματά της μηχανής.

Όταν οι διαστάσεις της μηχανής το επιτρέπουν, είναι καλύτερα το βερνί-

κωμά της να γίνεται με βύθισή της μέσα σε λουτρό βερνικιού. Στην περίπτωση αυτή η βύθιση πρέπει να γίνεται με πολύ αργό ρυθμό, ώστε αφ' ενός μεν να αποφεύγεται η δημιουργία φυσαλίδων αέρα μέσα στο βερνίκι (γιατί αποτελούν ασθενή σημεία της μόνωσης), αφ' ετέρου δε να προλαβαίνει να ανεβαίνει στην επιφάνεια του λουτρού ο αέρας, που βρίσκεται μέσα στις κοιλότητες της μηχανής.

Μια καλή μέθοδος για το βερνίκωμα μιας μεσαίου μεγέθους ηλεκτρικής μηχανής είναι η εξής. Με το δοχείο του λουτρού κενό φέρνουμε το τμήμα της μηχανής, που θέλουμε να βερνικώσουμε, μέσα στο δοχείο και το συγκρατούμε με κάποιο ανυψωτικό μέσο μερικά εκατοστά ψηλότερα από τον πάτο του δοχείου. Στην συνέχεια με ένα σωλήνα στενής σχετικά διατομής, που ακουμπάει σχεδόν στον πάτο του δοχείου, γεμίζουμε αργά αργά το δοχείο με το βερνίκι, έως ότου σκεπασθεί καλά και το ψηλότερο σημείο της μηχανής. Ύστερα αφήνουμε την μηχανή μερικές ώρες στην θέση αυτή, ώστε να δοθεί χρόνος στον πανιδευμένο αέρα να ανέβει στην επιφάνεια και τέλος σηκώνουμε με το ανυψωτικό την μηχανή με πολύ αργό ρυθμό προσέχοντας να μη δημιουργηθούν κατά την έξοδό της από το λουτρό παφλασμός και φυσαλίδες.

Η επόμενη φάση είναι το στέγνωμα του βερνικιού, που έχει κολλήσει πάνω στο τμήμα της μηχανής, που βυθίσαμε μέσα στο λουτρό. Όπως και πιο πάνω αναφέραμε, το στέγνωμα ανάλογα με την θερμική αντοχή του βερνικιού και των άλλων μονωτικών της μηχανής θα γίνει είτε σε ηλεκτρικό φούρνο, είτε με ξερό ζεστό αέρα. Στο ρεύμα του αέρα ξεραίνονται τα βερνίκια, που δεν έχουν μεγάλη αντοχή στην θερμότητα. Τέτοια βερνίκια είναι τα βερνίκια των κατηγοριών O, A και E, όπως περιγράφονται στην συνέχεια της παραγράφου. Εκείνα τα βερνίκια, που ξεραίνονται στους ηλεκτρικούς φούρνους δέχονται μια σταθερή θερμοκρασία επί χρονικό διάστημα 8 έως 12 ωρών, η τιμή της οποίας εξαρτάται από την κατηγορία του βερνικιού.

Αν το επισκευασθέν τμήμα της μηχανής είναι το στρεπτό της μέρος, πριν από την συναρμολόγησή της είναι απαραίτητο να γίνει ζυγοστάθμιση του στρεπτού, γιατί αλλιώς η μηχανή μετά από μικρή διάρκεια λειτουργία θα καταστραφεί.

Όταν θέλουμε να επιλέξουμε ένα μονωτικό υλικό, ένα από τα πρώτα πράγματα, που θα σκεφτούμε, είναι η θερμοκρασία, στην οποία πρόκειται να εργασθεί, γιατί τα μονωτικά υλικά ανάλογα με την σύνθεσή τους έχουν μια περιορισμένη αντοχή στην θερμότητα. Από τα αποτελέσματα των εργαστηριακών πειραμάτων και κυρίως της πράξης έχουν καθορισθεί οι θερμοκρασίες, που αντιστοιχούν στην ασφαλή χρησιμοποίηση των διαφόρων μονωτικών υλικών. Οι θερ-

μοκρασίες αυτές είναι γνωστές σαν "οριακές θερμοκρασίες". Η διατήρηση των θερμοκρασιών λειτουργίας της ηλεκτρικής μηχανής ή του ηλεκτρομαγνήτη κάτω από την οριακή θερμοκρασία της μόνωσής τους αποτελεί βασικότατο παράγοντα για την διάρκεια της ζωής τους. Έτσι, ενώ η διάρκεια ζωής μιας ηλεκτρικής μηχανής, που λειτουργεί συνέχεια χωρίς διακοπή, μπορεί να ξεπεράσει τα 20 χρόνια, αν η θερμοκρασία της λειτουργίας της ξεπεράσει και κατά μικρό μόνο ποσοστό την οριακή θερμοκρασία της μόνωσής της, η μηχανή και αν ακόμα δεν καταστραφεί αμέσως, θα έχει σημαντικά μειωμένη διάρκεια ζωής.

Σύμφωνα με την διεθνή τυποποίηση τα μονωτικά υλικά ανάλογα με την οριακή τους θερμοκρασία έχουν χωρισθεί σε 7 κατηγορίες. Στον πίνακα Π-4 αναφέρονται λεπτομερώς οι κατηγορίες της τυποποίησης αυτής. Επειδή η διαφορά του κόστους μεταξύ των υλικών των κατηγοριών Β και Ε δεν είναι πολύ μεγάλη, επικρατεί σήμερα η τάση να μην κατασκευάζονται μηχανές "κλάσης μόνωσης" Β και αντ' αυτών να κατασκευάζονται μηχανές "κλάσης μόνωσης" Ε. Η κατηγορία Η περιλαμβάνει τις σιλικόνες, που είναι πολύ ανθεκτικές στην θερμότητα. Οι σιλικόνες είναι μίγμα οργανικών και μη οργανικών ουσιών και παρουσιάζουν εξαιρετικές ιδιότητες, όπως είναι η χημική τους αδράνεια, η ψηλή διηλεκτρική αντοχή τους και η καλή θερμική αγωγιμότητα. Λόγω των ιδιοτήτων αυτών οι σιλικόνες εκτός από τις περιπτώσεις, που θέλουμε να έχουμε μεγάλη αντοχή στην θερμότητα, χρησιμοποιούνται και σε περιπτώσεις, που θέλουμε να έχουμε:

- αντοχή στα απότομα ξεκινήματα, που οφείλονται σε μεγάλες ροπές φορτίου.
- αντοχή σε απότομα και συχνά φρεναρίσματα.
- μεγάλες μηχανικές ροπές στις μικρές ταχύτητες.
- περιορισμένες διαστάσεις της μηχανής (δηλαδή μεγάλη ισχύ ανά μονάδα βάρους της μηχανής).
- λειτουργία σε μεγάλο υψόμετρο.
- παρατεταμένες υπερφορτώσεις.

Η διάρκεια ζωής κάθε μονωτικού υλικού, όταν εργάζεται μέσα στην θερμοκρασιακή περιοχή της τυποποίησής του, μεταβάλλεται μέσα σε πλατιά όρια και είναι συνάρτηση της ποιότητας του υλικού, της χημικής του "καθαριότητας", του τρόπου της χρήσης του και κυρίως της υγρασίας. Η διηλεκτρική αντοχή των μονωτικών υλικών πέφτει κατακόρυφα, αν στην ατμόσφαιρα υπάρχει μεγάλη υγρασία, ή αν τα υλικά βραχούν. Όπως και πιο πριν είπαμε, μεγάλη προσοχή πρέπει να δίνεται κατά το βερνίκωμα της μηχανής, ώστε να μην εγκλιβίζονται ψασαλίδες αέρα, σκόνη ή άλλες ξένες ουσίες μέσα στο βερνίκι, γιατί αποτελούν ασθενή σημεία, στα οποία θα γίνει διάσπαση του μονωτικού σε θερμοκρασίες πολύ χαμηλό-

Π Ι Ν Α Κ Α Σ Π - 4

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	Υ Δ Ι Κ Ο	ΟΡΙΑΚΗ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ
O	Μπαμπάκι, μετάξι, χαρτί και παρόμοια οργανικά υλικά, όταν δεν έχουν ποτισθεί με διηλεκτρικό υγρό	90° C
A	Μπαμπάκι, χαρτί, μετάξι, πρεσπάν, υφάσματα και παρόμοια οργανικά υλικά, όταν είναι ποτισμένα με διηλεκτρικό υγρό. Υλικά λιωμένα και μορφοποιηθέντα σε στρώσεις ανάμικτα με κελλουλόζη, φαινολικές ρητίνες και άλλες ρητίνες με παρόμοιες ιδιότητες. Μεμβράνες και φύλλα οξικών αλάτων κελλουλόζης και άλλα παράγωγα της κελλουλόζης με όμοιες ιδιότητες. Βερνίκια, όπως εφαρμόζονται στους αγωγούς.	105° C
E	Εμαγιέ με ή χωρίς φύλλα κελλουλόζης σε βάση πολυβιλίνης. Κελλουλόζη για κάλυψη αγωγών κ.λ.π.	120° C
B	Μίκα, αμίαντος, υδρύαλος, μηχανίτης και παρόμοια ανόργανα υλικά ανακατεμένα με συγκολλητικές οργανικές ουσίες.	130° C
F	Μίκα, αμίαντος, γυαλί, μηχανίτης με συγκολλητικές ουσίες.	155° C
H	Μίκα, αμίαντος, γυαλί με συγκολλητικές οργανικές ουσίες, μηχανίτης, καθαρές σιλικόνες.	180° C
C	Ξε ολοκλήρου από μίκα, πορσελάνη, γυαλί, χαλαζία και παρόμοια ανόργανα υλικά.	—

τερες από τις οριακές, που αναφέρονται στον πίνακα Π-4.

Για τον προσδιορισμό της θερμοκρασίας λειτουργίας του μονωτικού πρέπει να λάβουμε υπ' όψη μας, ότι η μετρούμενη θερμοκρασία είναι γενικά μικρότερη από την πραγματική, γιατί υπεισέρχονται διάφοροι παράγοντες, που καθιστούν αδύνατη την λήψη της πραγματικής θερμοκρασίας του πιο θερμού σημείου της μόνω-

σης. Μερικοί από τους παράγοντες αυτούς είναι:

- η ανομοιομορφία της ψύξης της μηχανής.
- το δυσπρόσβατο του πιο θερμού σημείου του μονωτικού.
- το πάχος και το είδος της μόνωσης.
- ο ρυθμός απαγωγής της θερμότητας.
- ο τύπος του τυλίγματος της μηχανής.
- η σχετικότητα των θέσεων της δημιουργίας και της απαγωγής της θερμότητας.
- η στιγμή της εκτέλεσης της μέτρησης, όταν το φορτίο είναι μεταβλητό.

Για τις παραπάνω αιτίες πρέπει να θεωρούμε, ότι η θερμοκρασία, που μετράει το θερμόμετρό μας είναι περίπου κατά 25% μικρότερη από την θερμοκρασία λειτουργίας του πιο θερμού σημείου του μονωτικού υλικού. Αν οι μετρήσεις γίνουν αντί με θερμόμετρο, με άλλες ακριβέστερες μεθόδους, το ποσοστό αυτό μπορεί να μειωθεί ως στο 10%.

Στην συνέχεια θα αναφερθούμε στα χαρακτηριστικά και στις ιδιότητες των στερεών μονωτικών υλικών.

10. 2 - Ηλεκτρικά χαρακτηριστικά.

Τα ηλεκτρικά χαρακτηριστικά των στερεών μονωτικών είναι τα ακόλουθα:

(1) Συντελεστής ισχύος.

Μέσα σε ένα τέλειο διηλεκτρικό το διάνυσμα της πυκνότητας \vec{J} μετ του ρεύματος της μετατόπισης προηγείται της εφαρμοζόμενης εναλλασσόμενης τάσης κατά 90° . Στην πράξη τέλεια διηλεκτρικά δεν υπάρχουν και έτσι εκτός από το ρεύμα της μετατόπισης μέσα από το μονωτικό περνάει και κάποιο μικρό ρεύμα αγωγιμότητας, που είναι τόσο μικρότερο, όσο η ποιότητα του μονωτικού είναι καλύτερη. Το διάνυσμα της πυκνότητας του συνολικού ρεύματος, που περνάει μέσα από το μονωτικό, σχηματίζει με την εφαρμοζόμενη εναλλασσόμενη τάση μια γωνία ϕ , που είναι μικρότερη από τις 90° κατά μία γωνία δ . Την γωνία δ την ονομάζουμε "γωνία διηλεκτρικών απωλειών". Η γωνία δ είναι συνήθως πολύ μικρή και όσο μικρότερη είναι τόσο καλύτερη είναι η ποιότητα του μονωτικού, γιατί τόσο λιγότερο ρεύμα αγωγιμότητας περνάει από μέσα του.

"Συντελεστής ισχύος" του μονωτικού ονομάζουμε το συνημίτονο της συμπληρωματικής γωνίας της δ . Ο συντελεστής ισχύος είναι ανάλογος του τετραγώνου της εναλλασσόμενης τάσης, της συχνότητας, της χωρητικότητας και της εφαρμοζόμενης της γωνίας δ . Όσο μεγαλύ-

τερος είναι ο συντελεστής ισχύος, τόσο χειρότερη είναι η ποιότητα του μονωτικού. Υλικά με $\epsilon_{\text{φδ}}$ της τάξης του 0,08 ή και μεγαλύτερες είναι φτωχά μονωτικά. Τα καλά μονωτικά έχουν $\epsilon_{\text{φδ}}$ της τάξης του 10^{-4} . Ο συντελεστής ισχύος συχνά χρησιμοποιείται και ως κριτήριο της ομοιομορφίας και της καθαρότητας του υλικού, γιατί είναι πολύ ευαίσθητος στις μεταβολές της χημικής σύνθεσής του.

(2) Διηλεκτρικότητα.

Ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά των μονωτικών υλικών είναι η διηλεκτρικότητά τους ϵ (αποφεύγουμε να χρησιμοποιήσουμε τον όρο "απόλυτη διηλεκτρική σταθερή", που έχει επικρατήσει, γιατί η παράμετρος του υλικού ϵ κάθε άλλο από σταθερή είναι, αφού μεταβάλλεται με την θερμοκρασία και την συχνότητα και στους κρυστάλλους και με την κατεύθυνση). Η διηλεκτρικότητα ϵ ονομάζεται ακόμα και "απόλυτη διηλεκτρικότητα" του υλικού, ενώ τα $\epsilon_{\text{π}}$ της ϵ δια της διηλεκτρικότητας ϵ_0 του κενού χώρου ονομάζεται "σχετική διηλεκτρικότητα". Σύμφωνα με τα παραπάνω, αν συμβολίσουμε με ϵ_r την σχετική διηλεκτρικότητα, θα ισχύει η σχέση:

$$\epsilon = \epsilon_0 \cdot \epsilon_r \quad (\text{Π-48})$$

Τόσο το ϵ , όσο και το ϵ_0 στο σύστημα μονάδων MKSA εκφράζονται σε Farad/meter.

Εξετάζοντας την διηλεκτρικότητα από φυσική έννοια μπορούμε να πούμε, ότι είναι η ιδιότητα του διηλεκτρικού, που ελέγχει την χωρητικότητα του συστήματος, στο οποίο χρησιμοποιείται το διηλεκτρικό. Ισούται με τον λόγο της χωρητικότητας ενός πυκνωτή, που έχει για διηλεκτρικό το εξεταζόμενο υλικό, προς την χωρητικότητα του ίδιου του πυκνωτή, όταν για διηλεκτρικό έχει το κενό (για πρακτικούς λόγους τον αέρα).

Στις περισσότερες εφαρμογές χρησιμοποιούμε διηλεκτρικά, που έχουν σχετική διηλεκτρικότητα μερικών μονάδων, ενώ τα διηλεκτρικά με την μεγάλη σχετική διηλεκτρικότητα τα χρησιμοποιούμε κυρίως σε πυκνωτές, στους οποίους η οικονομία του χώρου είναι πολύ σημαντικός παράγοντας.

Οι κρύσταλλοι γενικά είναι ανισότροποι γεγονός, που σημαίνει, ότι οι ιδιότητές τους μεταβάλλονται με την διεύθυνση. Ένα παράδειγμα ανισότροπου κρυσταλλικού υλικού αποτελεί το Rutile (TiO_2). Η σχετική διηλεκτρικότητά του εξαρτάται από την κατεύθυνση, που έχει το εφαρμοζόμενο ηλεκτρικό πεδίο σε σχέση με τον άξονα του κρυ-

στάλλου του* έτσι η σχετική διηλεκτρικότητά του ισούται με 89, όταν το πεδίο είναι κάθετο πάνω σε ένα κρυσταλλικό άξονα και με 173, όταν το πεδίο είναι παράλληλο με τον άξονα αυτόν. Για ένα τυχαίο προσανατολισμό των κρυστάλλων του *Barite* η σχετική διηλεκτρικότητά του ισούται με 114. Όλοι οι κρύσταλλοι εκτός από του κυβικού συστήματος είναι ανισότροποι στα ηλεκτρικά πεδία γεγονός, που σημαίνει, ότι οι ιδιότητές τους μεταβάλλονται με την διεύθυνση του εφαρμοζόμενου ηλεκτρικού πεδίου. Σε πολλές περιπτώσεις η διαφορά από διεύθυνση σε διεύθυνση είναι μικρή (όπως π.χ. είναι στην περίπτωση του χαλαζίου, που η σχετική διηλεκτρική σταθερή του μεταβάλλεται από 4,7 μέχρι 5,1 και έτσι η μέση τιμή της 4,9 δεν απέχει πολύ από καμιά ακραία περίπτωση).

Στον πίνακα Π-5 δίνονται οι τιμές της σχετικής διηλεκτρικότητας διαφόρων διηλεκτρικών μέσων για στατικές συνθήκες (ή ακόμα και για χαμηλές συχνότητες). Οι τιμές του πίνακα εκτός από τις περιπτώσεις του κενού και του αέρα είναι προσεγγίζουσες.

(3) Ειδική αντίσταση όγκου.

Τα διηλεκτρικά, που χρησιμοποιούνται στην πράξη σαν μονωτικά υλικά δεν είναι τέλεια και έτσι διαρρέονται από μικρά μεν, αλλά πεπερασμένης τιμής ρεύματα αγωγιμότητας. Τα ρεύματα αυτά είναι φυσικά πολύ μικρότερα από αυτά, που διαρρέουν τους αγωγούς. Γενικά υπάρχουν δυο δρόμοι διαρροής των ρευμάτων αγωγιμότητας. Ο ένας δρόμος περνάει μέσα από το σώμα του διηλεκτρικού και ο άλλος πάνω από την επιφάνειά του. Το ρεύμα, που περνάει μέσα από τον όγκο του διηλεκτρικού, έχει να υπερνικήσει την αντίσταση του όγκου του μονωτικού. Η αντίσταση της μονάδας του όγκου ονομάζεται "ειδική αντίσταση όγκου" του διηλεκτρικού. Η μονάδα της ισούται με την αντίσταση του όγκου, που παρεμβάλλεται μεταξύ των δύο απέναντι εδρών ενός μοναδιαίου κύβου, που είναι κατασκευασμένος από το διηλεκτρικό υλικό και έχει μια συγκεκριμένη θερμοκρασία.

Η ειδική αντίσταση είναι ένα κριτήριο της ποιότητας των μονωτικών υλικών. Η αντίσταση της μόνωσης του ηλεκτρικού εξοπλισμού (μηχανές, συσκευές κ.λ.π.) εξαρτάται πολύ από την ειδική αντίσταση του χρησιμοποιούμενου μονωτικού. Η δοκιμή της αντίστασης της μόνωσης του εξοπλισμού υπήρξε μια από τις πρώτες δοκιμασίες καταλληλότητας των μονωτικών υλικών, που εφαρμόστηκαν και είναι μια γρήγορη και απλή μέθοδος, που απαιτεί φτηνά και απλά όργανα, για να

Π Ι Ν Α Κ Α Σ Π - 5

Υ Λ Ι Κ Ο	ΜΟΡΦΗ	ϵ_r	ΑΝΤΟΧΗ KV/mm	ΕΙΔΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ $\Omega \cdot \text{cm}$
Αέρας	αέριο	1,000590	3	
Αιθυλική αλκοόλη	υγρό	25		
Αιθυλικός αιθέρας	υγρό	4,4		
Ακετόνη	υγρό	21		
Αμμωνία υγρή	υγρό	22		
Ανιλίνη	υγρό	7,2		
Βακελίτης	στερεό	4 έως 6	10 ως 40	$10^{11}-10^{16}$
Βενζίνη	υγρό	21		
Βενζόλη	υγρό	2,27		
Βερνίκη	στερεό	2,3 ως 4	48 ως 84	10^{16}
Γλυκερίνη	υγρό	52		
Γομαλάκα	στερεό	2,8 ως 3,7		
Γουταπέρκα	στερεό	2,5 ως 4	15	$2 \cdot 10^9$
Γυαλί	στερεό	4 έως 10	10 ως 40	$10^{11}-10^{15}$
Διοξειδίο άνθρακα	αέριο	1,000985		
Εβονίτης	στερεό	2 έως 5	25	10^{18}
Ηλεκτρο	στερεό	2,7 ως 2,9	20 ως 30	$10^{16}-10^{18}$
Θειάφι	στερεό	2 έως 4		10^{17}
Θειούχος άνθρακας	στερεό	2,5		
Κηροζίνη	υγρό	2		
Κορούντιο	στερεό	11 ως 13		
Λάδι μετασχηματιστών	υγρό	2,2 ως 2,5	10 ως 16	$10^{12}-10^{19}$
Λάστιχο	στερεό	2,2 ως 3,5	15 ως 25	$10^{16}-10^{18}$
Λουσίτης	στερεό	3,2 ως 3,5		10^{15}
Μάρμαρο	στερεό	8,3		10^9-10^{11}
Μαρμαρυγίας	στερεό	4 έως 8		
Μεθάνιο	αέριο	1,000944		
Μεθυλική αλκοόλη	υγρό	33		
Μετάξι βερνικωμένο	στερεό	3,5 ως 5	32 ως 45	$10^{12}-10^{13}$
Μίκα	στερεό	4,5 ως 8	32 ως 200	$10^{13}-10^{17}$
Μικανίτης	στερεό	4,6 ως 6	15 ως 20	10^{15}
Νάυλον	στερεό	2 έως 5		
Νεοπρέν	στερεό	6,5		
Νερό αποσταγμένο	υγρό	81		10^{16}
Ρύλο	στερεό	2,5 ως 7,7		$10^{10}-10^{13}$
Ράγος	στερεό	2 έως 3		
Παραφίνη	στερεό	1,7 ως 2,4	10 ως 30	$10^{15}-10^{18}$
Πετρέλαιο	υγρό	2,2		
Πίσσα	στερεό	2,6 ως 3,3	6 ως 15	
Πολυαιθυλίνη	στερεό	1,6 ως 3	40 ως 100	$10^{14}-10^{17}$
Πολυεστέρας	στερεό	3,6		
Πολυστερίνη	στερεό	2,2 ως 2,8		10^{17}
Πορσελάνη	στερεό	5 ως 7,5	6 ως 20	$10^{14}-10^{15}$
P.V.C.	στερεό	2,5 ως 2,7	32	
Ρουτιλούχα υλικά	στερεό	40 ως 120		
Στεατίτης	στερεό	6,1 ως 6,5	10	10^{20}
Φίμπερ	στερεό	3,5 ως 7	4 ως 11	10^{10}
Χαλαζίας	στερεό	3,8 ως 5	30 ως 40	10^{19}
Χαρτί βερνικωμένο	στερεό	3 έως 4	10 ως 40	$10^{14}-10^{15}$

γίνει.

Η ειδική αντίσταση όγκου δεν παρέχει μια ολοκληρωμένη εικόνα του υλικού, όταν χρησιμοποιείται στο εναλλασσόμενο ρεύμα. Στην περίπτωση του εναλλασσόμενου ρεύματος αντί της ειδικής αντίστασης ως κριτήριο του υλικού χρησιμοποιούμε τις δοκιμές του συντελεστή ισχύος, που γίνονται στην περιοχή της τάσης και της συχνότητας του δικτύου.

Η ειδική αντίσταση χρησιμεύει επίσης και για την ανίχνευση μικρών μεταβολών της σύνθεσης των υλικών, στις οποίες είναι πολύ ευαπής. Η ειδική αντίσταση μεταβάλλεται με την κατάσταση του μονωτικού υλικού (στερεή, υγρή ή αέρια), με την υγρασία και με την θερμοκρασία του περιβάλλοντος.

(4) Διηλεκτρική αντοχή.

Είναι η ιδιότητα των διηλεκτρικών υλικών να αντέχουν χωρίς αστοχία στην πεδιακή ένταση του εφαρμοζόμενου ηλεκτρικού πεδίου. Εκφράζεται σαν η ελάχιστη τιμή της πεδιακής έντασης, στην οποία αστοχεί το διηλεκτρικό κάτω από καθορισμένες συνθήκες. Στην πράξη λαμβάνεται σαν το ηγλικό της τάσης αστοχίας (διάσπασης) δια του πάχους του διηλεκτρικού, που παρεμβάλλεται μεταξύ των ηλεκτροδίων της δοκιμής ανεξάρτητα από το, αν η τιμή αυτή αντιστοιχεί στην μέγιστη πραγματική πεδιακή ένταση, που μπορεί να υπάρχει στα άκρα των ηλεκτροδίων, ή σε κάποιο άλλο σημείο λόγω ανομοιομορφίας του πεδίου.

Οι τιμές δοκιμής της διηλεκτρικής αντοχής του υλικού μεταβάλλονται κατά τρόπο, που δεν μπορεί να προκαθορισθεί, γιατί η διηλεκτρική αντοχή είναι συνάρτηση πολλών παραγόντων. Έτσι, όσο μικρότερο είναι το πάχος του διηλεκτρικού, τόσο μεγαλύτερη είναι η διηλεκτρική αντοχή του· επίσης, όσο μικρότερη είναι η διάρκεια της επιβαλλόμενης τάσης, τόσο μεγαλύτερη είναι η διηλεκτρική αντοχή.

Το σχήμα και η μορφή των ηλεκτροδίων είναι παράγοντες, που επηρεάζουν την τιμή της διηλεκτρικής αντοχής. Ακόμα την διηλεκτρική αντοχή επηρεάζουν η συχνότητα και η μορφή του επιβαλλόμενου κύματος.

Η θερμοκρασία του δοκιμίου επηρεάζει τα αποτελέσματα της δοκιμής. Στα περισσότερα υλικά η διηλεκτρική αντοχή τους ελαττώνεται με την αύξηση της θερμοκρασίας τους.

Για όλες τις παραπάνω αιτίες δεν είναι πρακτικό να καθορίζου-

με με εργαστηριακές μετρήσεις την διηλεκτρική αντοχή των μονωτικών υλικών, οι εργαστηριακές όμως δοκιμές είναι χρήσιμες για τον καθορισμό διαφόρων τιμών προδιαγραφών των υλικών αυτών, όταν πρόκειται να τα συγκρίνουμε μεταξύ τους.

(5) Κρουστική διηλεκτρική αντοχή.

Η ιδιότητα αυτή είναι όμοια με την προηγούμενη με την διαφορά, ότι η εφαρμοζόμενη τάση δοκιμής είναι κρουστική και παράγεται από μια γεννήτρια απλής κατεύθυνσης, που δημιουργεί παλμούς. Μια τυποποιημένη για τις δοκιμές μορφή παλμού είναι η $1,5 - 40 [\mu\text{sec}]$, που σημαίνει, ότι η μέγιστη τιμή του παλμού λαμβάνεται σε 1,5 μικροδευτερόλεπτο και στην συνέχεια απαιτούνται 40 μικροδευτερόλεπτα, για να μειωθεί η τιμή της τάσης στο μισό της μέγιστης τιμής της. Τα δοκίμια δέχονται επανειλημμένους παλμούς ξεκινώντας από μια μέγιστη τιμή παλμού αρκετά μικρότερη από την διηλεκτρική αντοχή του μονωτικού. Τα πειράματα έδειξαν, ότι οι επαναλαμβανόμενοι αυτοί παλμοί με τιμές αρκετά μικρότερες από την διηλεκτρική αντοχή του διηλεκτρικού δεν καταστρέφουν τα δοκίμια.

Η δοκιμή αυτή έχει σημασία για το μονωτικό, γιατί λίγο ή πολύ όλα τα ηλεκτρικά κυκλώματα υπόκεινται σε κρουστικές τάσεις κατά το ανοιγόκλειμα των διακοπών, τις εκφορτίσεις, τις απότομες μεταβολές του φορτίου, τις πτώσεις κεραυνών κ.λ.π. Σε πολλές περιπτώσεις το απαιτούμενο πάχος του μονωτικού καθορίζεται από την κρουστική διηλεκτρική αντοχή του.

(6) Αντίσταση τόξου (αντίσταση σε ηλεκτρική εκφόρτιση).

Η "αντίσταση τόξου" είναι ένα μέτρο της ικανότητας της εξωτερικής επιφάνειας των διηλεκτρικών να αντιστέκονται στις ηλεκτρικές εκφορτίσεις, που προκαλούνται πάνω στην επιφάνεια μεταξύ δύο ηλεκτροδίων με την βοήθεια ενός μετασχηματιστή ψηλής τάσης. Το μήκος του τόξου, το ρεύμα του τόξου και ο χρόνος εφαρμογής ελέγχονται πλήρως. Το ρεύμα και η διάρκεια αυξάνουν, έως ότου συμβεί η διάσπαση (συνήθως με την δημιουργία ενός αποτεφρωμένου αγώνιμου δρόμου στην επιφάνεια του μονωτικού μεταξύ των σημειακών ηλεκτροδίων ή σε μερικές περιπτώσεις με το λιώσιμο του μονωτικού κατά μήκος του τόξου).

Τα μονωτικά, που χρησιμοποιούνται σε εξαρτήματα ψηλής τάσης, υπόκεινται συχνά σε τέτοιες συνθήκες δημιουργίας τόξου. Οι συνθήκες αυτές μπορεί να δημιουργηθούν από την παρουσία χημικών ακαθαρσιών ή σκόνης πάνω στην επιφάνεια του μονωτικού, από τον ιονισμό,

από την παρουσία φυσαλίδων αέρα ή στρωμάτων αέρα μέσα στο σώμα του μονωτικού ή μεταξύ του μονωτικού και των αγωγίμων επιφανειών, που απομονώνουμε ή τέλος από την ύπαρξη ακαθαρσιών πάνω στην επιφάνεια του μονωτικού.

Η γνώση της αντίστασης στην δημιουργία τόξου του μονωτικού είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την εκλογή του κατάλληλου μονωτικού.

(7) Περιοχή συχνότητας λειτουργίας.

Είναι η περιοχή της συχνότητας, στην οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί το μονωτικό χωρίς υπερβολικές διηλεκτρικές απώλειες. Σημειώνεται, ότι οι ηλεκτρικές ιδιότητες πολλών υλικών και κυρίως ο βαθμός απόδοσης και ο συντελεστής ϵ της διηλεκτρικότητας μεταβάλλονται με την αλλαγή της χρησιμοποιούμενης συχνότητας. Στον πίνακα Π-6 δίνεται η μεταβολή των παραγόντων αυτών για διάφορες συχνότητες σε μερικά μονωτικά υλικά.

Π Ι Ν Α Κ Α Σ Π - 6

ΥΛΙΚΟ	ΔΙΗΛΕΚΤΡΙΚΟΤΗΤΑ			ΣΥΝΤΕΛ. ΙΣΧΥΟΣ %		
	50 Hz	100 MHz	10 GHz	50 Hz	1 MHz	100MHz
Βακελίτης	4,90	4,40	3,52	2	1	
Γυαλί (πλάκα)					0,50	
Μίκα				0,5	0,30	0,03
Μικάρτα	4,60	3,98	3,62			
Λάδι Μ/Τ				0,01	0,01	0,04
Λάστιχο				1	1	
Νεοπρέν	6,50	4,50	4,00			
Παραφίνη				0,02	0,02	0,02
Πολυαιθυλίνη				0,03	0,03	0,03
Πολυστερίνη	2,55	1,83	1,46	0,02	0,02	0,03
Ρουτίλιο					0,06	
Φορμίνα	4,25	3,77	3,36			
Χαλαζίας				0,09	0,02	0,02

10.3 Χημικά χαρακτηριστικά.

Τα χημικά χαρακτηριστικά των στερεών μονωτικών υλικών είναι τα ακόλουθα:

(1) Ικανότητα χρήσης μέσα στο νερό.

Γενικά τα ηλεκτρικά χαρακτηριστικά των υλικών αλλάζουν, όταν τα υλικά απορροφήσουν νερό. Η ηλεκτρική αντίσταση μειώνεται, ο συντελεστής ισχύος αυξάνει και η διηλεκτρικότητα μειώνεται. Τα μονωτικά υλικά, που χρησιμοποιούνται γύρω από αρνητικά φορτισμένους αγωγούς,

είναι πιά ευπαθή στο νερό από τα υλικά, που μονώνουν αγωγούς θετικά φορτισμένους.

(2) Ικανότητα χρήσης σε μεγάλη υγρασία.

Τα μονωτικά υλικά, που εκτίθενται στις ατμοσφαιρικές συνθήκες, πρέπει να έχουν ανεπτυγμένη την ικανότητα αυτή σε μεγάλο βαθμό. Αν και η επίδραση της υγρασίας πάνω στις ιδιότητες των μονωτικών είναι μικρότερη από ό,τι, όταν το μονωτικό βυθίζεται τελείως μέσα στο νερό, εν τούτοις τα αποτελέσματα είναι ανάλογα, όπως και στην περίπτωση εκείνη. Η έκθεση του μονωτικού σε μεγάλη υγρασία έχει και οξειδωτικές επιδράσεις. Αν στον αέρα υπάρχουν αναθυμιάσεις οξέων ή άλλες ακαθαρσίες, μπορεί να δημιουργήσουν με τους υδατμούς χημικές ενώσεις και να προσβάλλουν την επιφάνεια του μονωτικού. Η επικάλυψη διαφόρων αγωγίμων σωματιδίων πάνω στην επιφάνεια του μονωτικού δημιουργεί ημιαγωγιμά στρώματα, που ελαττώνουν την αντίσταση δημιουργίας τόξου του μονωτικού γεγονός, που συχνά οδηγεί στην αστοχία των μονωτήρων των ηλεκτρικών γραμμών μεταφοράς.

(3) Ικανότητα χρήσης σε ορυκτέλαια.

Πολλά ηλεκτρικά εξαρτήματα αποτελούνται από τμήματα, που περιέχουν στερεά μονωτικά βυθισμένα μέσα σε υγρά μονωτικά, όπως είναι το ορυκτέλαιο, που χρησιμοποιείται και για μόνωση και για ψύξη. Στα εξαρτήματα αυτά θα πρέπει τα στερεά και τα υγρά μονωτικά να συνεργάζονται χωρίς να επιδρούν χημικά τα μεν πάνω στα δε. Τυπικά παραδείγματα τέτοιων εξαρτημάτων είναι οι διακόπτες λαδιού, οι μετασχηματιστές και οι πυκνωτές.

(4) Ικανότητα χρήσης σε οξέα και αλκάλια.

Το νερό και το λάδι, όταν έρχονται σε επαφή με στερεά μονωτικά υλικά έχουν την τάση να δημιουργήσουν οξέα ή αλκαλίνες. Πολλά από τα στερεά μονωτικά, αν προσβληθούν χημικά κατά τον τρόπο αυτόν, χάνουν μέρος από τις ηλεκτρικές και τις μηχανικές τους ιδιότητες.

(5) Ικανότητα αντοχής στις ατμοσφαιρικές συνθήκες.

Πολλά μονωτικά υλικά επηρεάζονται πολύ από το φως του ήλιου, την υγρασία, την βροχή, την μεταβολή της θερμοκρασίας ή ακόμα και από το συνδυασμό μερικών από αυτά. Για τον λόγο αυτόν στα μονωτικά, που τοποθετούνται σε εξωτερικούς χώρους, πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψη η επίδραση των καιρικών συνθηκών πάνω τους, ώστε, αν δεν παρουσιάζουν αντοχή σ' αυτές, να τα σκεπάζουμε με άλλα υλικά, που διαθέτουν

επαρκή αντοχή στις ατμοσφαιρικές συνθήκες, όπως είναι π.χ. τα βερνίκια επικαλύψεως. Η πιο συνηθισμένη επίδραση των καιρικών συνθηκών είναι η μείωση της επιφανειακής αντίστασης των μονωτήρων, που προκαλεί υπερβολικές διαρροές, εκφορτίσεις ή ακόμα και την διαπήδησή τους.

(6) Αντίσταση στην διάβρωση των μετάλλων.

Τα μονωτικά υλικά συνήθως ή περιβάλλουν μεταλλικούς αγωγούς ή περιβάλλονται από μεταλλικά περιβλήματα. Η πιο συνηθισμένη μορφή αγωγών είναι ο χαλκός, το αλουμίνιο και ο σκεπασμένος με μόλυβδο ή τσίγγο χαλκός (ο μόλυβδος και ο τσίγγος τοποθετούνται για προστασία του χαλκού από τις χημικές διαβρώσεις). Τα αγώγιμα περιβλήματα των καλωδίων είναι συνήθως μολύβδινα. Η διάβρωση των μετάλλων μειώνει την αγωνιμότητά τους και τα κάνει και εύθραυστα. Ακόμα η διάβρωση των μετάλλων δημιουργεί χημικά προϊόντα, που μπορεί να έχουν δυσμενή επίδραση πάνω στο μονωτικό υλικό, που έρχεται σε επαφή με τα μέταλλα.

(7) Αναφλεξιμότητα.

Τα ηλεκτρικά σφάλματα (βραχυκυκλώματα) δημιουργούν συνήθως φλόγα και τοπικά ψηλή θερμοκρασία. Στην περίπτωση αυτή η μόνωση στη θέση του σφάλματος μπορεί να καεί. Αν το μονωτικό συντηρήσει την φλόγα, η φωτιά μπορεί να μεταδοθεί και σε άλλα τμήματα του δικτύου και να προκαλέσει έτσι μεγάλες καταστροφές. Αν αντίθετα το μονωτικό δεν είναι σε θέση να συντηρήσει την φλόγα, η ζημιά θα περιορισθεί μόνο στην περιοχή του σφάλματος.

Η επιλογή ακούστων μονωτικών δεν είναι πάντοτε δυνατή, γιατί τα μονωτικά πρέπει να συνδυάζουν ανάλογα με την περίπτωση και άλλες ιδιότητες, αλλά η ιδιότητα αυτή πρέπει να σταθμίζεται με βαρύτητα κατά την εκλογή του μονωτικού ανάλογα με την κάθε περίπτωση.

(8) Αντίσταση στο όζο.

Πολλά μονωτικά υλικά είναι πολύ ευπαθή στο όζο, ακόμα και όταν υπάρχουν ελάχιστες ποσότητές του. Ιδιαίτερα ευπαθή είναι τα συνθετικά ελαστικά, στα οποία το όζο προκαλεί θραύση της μόνωσης συχνά σε όλο το πάχος της με αποτέλεσμα την δημιουργία ηλεκτρικών σφαλμάτων. Τα συνθετικά αυτά μονωτικά είναι ευπαθή, όταν βρίσκονται υπό τάση.

Το όζο δημιουργείται συχνά γύρω υπό τις ηλεκτρικές εγκαταστά-

σεις λόγω των ηλεκτρικών εκκενώσεων ή του ιονισμού του αέρα· άρα είναι απαραίτητο να εξετάζουμε την αντίσταση στο όζο κάθε μονωτικού, που θα χρησιμοποιηθεί στην ψηλή τάση, ή σε χαμηλή τάση, που γειτονεύει με άλλη ψηλή τάση.

(9) Επίδραση των διαλυμάτων.

Τα διαλύματα χρησιμοποιούνται συχνά σαν φορείς των μονωτικών, όπως π.χ. συμβαίνει με τα μονωτικά βερνίκια. Διαλύματα μπορεί να υπάρχουν και στα γειτονικά με το μονωτικό υλικά και να επιδράσουν δυσμενώς πάνω του προκαλώντας την αποσκλήρυνση ή ακόμα και την αποσύνθεσή του.

10.4 Θερμικά χαρακτηριστικά.

Τα θερμικά χαρακτηριστικά των στερεών μονωτικών είναι τα ακόλουθα:

(1) Μέγιστη θερμοκρασία λειτουργίας.

Τα ηλεκτρικά εξαρτήματα ζεσταίνονται πάντοτε από τις απώλειες της ηλεκτρικής ενέργειας, που δαπανώνται στο εσωτερικό τους. Οι περισσότερες από τις απώλειες αυτές είναι μια συνάρτηση του μεγέθους του ρεύματος, που περνάει μέσα από τους αγωγούς, ενώ άλλες απώλειες οφείλονται στα δινορρέυματα και στην υστέρηση των σιδηρομαγνητικών υλικών των μαγνητικών κυκλωμάτων. Ρεύματα απωλείων περνάνε και από το εσωτερικό ή από την επιφάνεια των μονωτικών υλικών προς τον περιβάλλοντα χώρο. Οι τελευταίες αυτές απώλειες του μονωτικού είναι συνάρτηση της θερμοκρασίας του.

Σαν μέγιστη θερμοκρασία λειτουργίας του μονωτικού δεχόμεστε τη θερμοκρασία εκείνη, στην οποία αντιστοιχεί η μέγιστη ηλεκτρική ενέργεια, που μπορεί να μεταφέρει η διάταξη.

(2) Σημείο θραύσης.

Τα ηλεκτρικά εξαρτήματα συχνά τοποθετούνται ή λειτουργούν σε πολύ χαμηλές θερμοκρασίες. Αν κατά την λειτουργία της εγκατάστασης το μονωτικό υλικό κάμπτεται, πρέπει να είναι γνωστή η θερμοκρασία, που το μονωτικό γίνεται εύθραυστο.

(3) Σημείο τήξης.

Η μόνωση συχνά τοποθετείται στους αγωγούς σε ψηλές θερμοκρασίες υπό λιωμένη ή πλαστική μορφή. Η θερμοκρασία, στην οποία λιώνει η μόνωση, πρέπει να είναι γνωστή και οπωσδήποτε πολύ μεγαλύτερη από την θερμοκρασία λειτουργίας της εγκατάστασης, ώστε να αποκλεισθεί η πε-

ρίπτωση της αποσύνθεσης του μονωτικού, τόσο κατά την κανονική λειτουργία, όσο και κατά τις περιπτώσεις των στιγμιαίων υπερφορτίσεων

(4) Ειδική θερμότητα.

Σαν ειδική θερμότητα ορίζουμε τον λόγο της θερμικής ενέργειας, που απαιτείται για την ανύψωση της θερμοκρασίας της μονάδας της μάζας του υλικού κατά ένα βαθμό Κελσίου προς το μέγεθος της ενέργειας, που απαιτείται για την ανύψωση της θερμοκρασίας της μονάδας της μάζας του νερού κατά ένα βαθμό Κελσίου, όταν το νερό βρίσκεται σε υγρή κατάσταση.

Την ειδική θερμότητα την χρησιμοποιούμε στον προσδιορισμό της θερμοχωρητικότητας του μονωτικού υλικού.

(5) Θερμοχωρητικότητα.

Θερμοχωρητικότητα ονομάζουμε το μέτρο του μεγέθους της θερμότητας που απαιτείται, για να υψώσει την θερμοκρασία μιας δεδομένης μάζας του υλικού κατά ένα βαθμό. Αντίθετα με την ειδική θερμότητα η θερμοχωρητικότητα εξαρτάται από το μέγεθος του θεωρούμενου υλικού καθώς επίσης και από τις χρησιμοποιούμενες μονάδες.

Η θερμοχωρητικότητα χρησιμοποιείται στον προσδιορισμό της μεταβολής της θερμότητας του ηλεκτρικού εξοπλισμού και είναι ιδιαίτερης σημασίας στον υπολογισμό της μικρής διάρκειας επικίνδυνων υπερφορτίσεων του εξοπλισμού αυτού.

(6) Συντελεστής θερμικής διαστολής όγκου.

Ο συντελεστής αυτός δίνει την ανά βαθμό θερμοκρασίας μεταβολή του όγκου σε σχέση με τον όγκο του μονωτικού στην θερμοκρασία αναφοράς. Ο συντελεστής αυτός χρησιμεύει στον υπολογισμό του απαιτούμενου χώρου για την τοποθέτηση του μονωτικού, γιατί το μονωτικό στις θερμοκρασίες της λειτουργίας του θα διασταλλεί.

Όσα στερεά εξαρτήματα βρίσκονται συνέχεια σε στενή επαφή μεταξύ τους, πρέπει να έχουν τον ίδιο περίπου συντελεστή διαστολής.

(7) Θερμική αντίσταση.

Σαν θερμική αντίσταση ορίζουμε το μέτρο της διαφοράς της θερμοκρασίας, που αναπτύσσεται μεταξύ των απέναντι πλευρών ενός μοναδιαίου κύβου κατά την διέλευση της ενέργειας μέσα από τον κύβο. Η θερμική ειδική αντίσταση χρησιμεύει στον καθορισμό της διαφοράς της θερμοκρασίας μεταξύ των άκρων των μονωτικών υλικών για τα διάφορα ηλεκτρικά φορτία, που φέρονται από τα ηλεκτρικά εξαρτήματα, στα ο-

ποία είναι τοποθετημένα τα μονωτικά υλικά. Η θερμική ειδική αντίσταση καθορίζει τα μέγιστα επιτρεπόμενα ηλεκτρικά φορτία, που μπορεί να φέρουν τα ηλεκτρικά εξαρτήματα, χωρίς να ξεπεραστούν οι επιτρεπόμενες θερμοκρασίες λειτουργίας.

10.5 Μηχανικές ιδιότητες.

Οι μηχανικές ιδιότητες των στερεών μονωτικών είναι οι ακόλουθες:

(1) Αντοχή σε εφελκυσμό.

Είναι η δύναμη ανά μονάδα επιφάνειας της αρχικής διατομής (δηλαδή της διατομής, που έχει το δοκίμιο, πριν εφαρμοσθεί η δύναμη), που απαιτείται, για να αστοχήσει το υλικό, όταν η δύναμη αυτή εφαρμόζεται με ένα καθορισμένο τρόπο πάνω στο δοκίμιο του μονωτικού.

Η αντοχή σε εφελκυσμό πρέπει να είναι οπωσδήποτε γνωστή κατά την σχεδίαση των μονωτήρων (από πορσελάνη, από γυαλί ή από φαινολικά υλικά), από τους οποίους αναρτώνται οι εναέριες γραμμές μεταφοράς.

Η αντοχή σε εφελκυσμό χρησιμεύει συχνά και σαν κριτήριο ποιότητας των υλικών τόσο πριν την αρχική τους χρησιμοποίηση όσο και κατά την γήρανσή τους ιδίως, όταν πρόκειται για εύκαμπτα μονωτικά υλικά.

(2) Επιμήκυνση.

Είναι η αύξηση του μήκους των υλικών κατά την δοκιμασία τους σε εφελκυσμό. Συνήθως σε ποσοστό επί τοις εκατό του αρχικού μήκους του δοκιμίου. Δίνει ένα μέτρο του μεγέθους της μηχανικής τάσης, που επιτρέπεται να δεχθεί το μονωτικό κατά την λειτουργία του. Η μεταβολή της επιμήκυνσης με την γήρανση του υλικού είναι ένα σημαντικό κριτήριο για την ποιότητά του.

(3) Αντοχή σε θλίψη.

Είναι η δύναμη ανά μονάδα εγκάρσιας επιφάνειας του δοκιμίου, η οποία, όταν εφαρμόζεται κάθετα πάνω στην επιφάνεια αυτή, προκαλεί μια μόνιμη παραμόρφωση ή ακόμα και την θραύση του δοκιμίου. Η αντοχή σε θλίψη είναι ένα σημαντικό κριτήριο για την επιλογή των στερεών μονωτικών υλικών, που χρησιμοποιούνται στην στήριξη των αγωγών και δέχονται θλιπτικά φορτία κατά την χρήση τους.

(4) Σκληρότητα.

Είναι μια ιδιότητα, που χρειάζονται τα μονωτικά υλικά, όταν κατά

την λειτουργία έρχονται σε τριβή με άλλα υλικά.

(5) Κρουστική αντοχή.

Είναι μια έκφραση της σχετικής σκληρότητας του υλικού και καθορίζεται από την ενέργεια, που απαιτείται, για να σπάσει ένα δοκίμιο του μονωτικού με ένα μόνο κτύπημα.

Μέχρι σήμερα δεν μας είναι γνωστή καμιά σχέση, που να συνδέει μεταξύ τους τις στατικές δοκιμασίες (εφελκυσμός, θλίψη κ.λ.π) με την κρουστική δοκιμασία του υλικού.

Είναι σημαντικό το γεγονός, ότι πολλές φορές ο διαχωρισμός των υλικών με βάση τα αποτελέσματα των στατικών τους δοκιμασιών είναι δύσκολος (γιατί παρουσιάζουν παρόμοια χαρακτηριστικά), ενώ ο διαχωρισμός τους με βάση την κρουστική τους δοκιμασία είναι πάντοτε άνετος.

(6) Ειδικό βάρος.

Είναι ο λόγος του βάρους ενός όγκου του μονωτικού υλικού προς το βάρος ενός ίσου όγκου νερού σε μια καθορισμένη θερμοκρασία αναφοράς. Το ειδικό βάρος χρησιμεύει στον υπολογισμό του βάρους του υλικού, που έτσι μπορεί να ελεγχθεί ως προς την χημική του καθαριότητα.

Ανάλογες ιδιότητες με τα στερεά μονωτικά υλικά πρέπει να παρουσιάζουν επίσης και τα υγρά και τα αέρια μονωτικά. Τις ιδιότητες των υλικών αυτών δεν θα τις αναφέρουμε· παραθέτουμε μόνο τον πίνακα Π-7, στον οποίο φαίνεται η επίδραση της θερμοκρασίας πάνω στην σχετική διηλεκτρικότητα μερικών υγρών μονωτικών υλικών.

Π Ι Ν Α Κ Α Σ Π - 7

Υ Λ Ι Κ Ο	θερμοκρασία °C						
	0	10	20	25	30	40	50
Αιθυλική αλκοόλη	27,88	26,41	25,00	24,25	23,52	22,16	20,87
Αιθυλικός αιθέρας	4,80	4,58	4,38	4,27	4,15		
Ακετόνη	23,30	22,50	21,40	20,90	20,50	19,50	18,70
Βενζίνη		2,30	2,29	2,27	2,26	2,25	2,22
Νερό	87,83	83,86	80,08	78,25	76,47	73,02	69,73
Τετραχλωριούχος άνθρακας			2,24	2,23	2,22	2,20	2,18

Στον πίνακα Π-8, που ακολουθεί, αναφέρονται οι τυποποιημένες διατομές κατά τους Γερμανικούς κανονισμούς των συρματιδίων κυκλικής διατομής με μόνωση σμάλτου. Ο πίνακας έχει χωρισθεί σε δύο τμήματα (σελίδες). Στο πρώτο

Π Ι Ν Α Κ Α Σ Π - 8

DIN 46435

ΑΠΛΗ ΜΟΝΩΣΗ (L)

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ d (mm)	ΑΝΟΧΗ (mm)	ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ ΧΑΛΚΟΥ		ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ ΟΛΙΚΗ		ΟΜΙΚΗ ΑΝΤ. ΑΝΑ ΜΕΤΡΟ ΣΤΟΥΣ 20 C (Orms)
		ΕΛΑΧΙΣΤΗ d ₁ (mm)	ΜΕΓΙΣΤΗ d ₁ (mm)	ΕΛΑΧΙΣΤΗ d ₂ (mm)	ΜΕΓΙΣΤΗ d ₂ (mm)	
0,032				0,036	0,040	21,44
0,04				0,044	0,050	13,72
0,05				0,056	0,062	8,781
0,063				0,068	0,078	5,531
0,071	(*)	(*)	(*)	0,076	0,086	4,355
0,08				0,088	0,098	3,430
0,09				0,098	0,110	2,710
0,1				0,109	0,121	2,195
0,12		0,109	0,115	0,122	0,134	1,750
0,125		0,122	0,128	0,135	0,149	1,405
0,14		0,137	0,143	0,152	0,166	1,120
0,16	± 0,003	0,157	0,163	0,173	0,187	0,8575
0,18		0,177	0,183	0,195	0,209	0,6775
0,2		0,197	0,203	0,216	0,230	0,5488
0,224		0,221	0,227	0,242	0,256	0,4375
0,25		0,246	0,254	0,268	0,284	0,3512
0,28	± 0,004	0,276	0,284	0,301	0,315	0,2800
0,315		0,311	0,319	0,336	0,352	0,2212
0,355		0,351	0,359	0,377	0,395	0,1742
0,4		0,395	0,405	0,424	0,442	0,1372
0,45	± 0,005	0,445	0,455	0,475	0,495	0,1084
0,5		0,495	0,505	0,526	0,548	0,08781
0,56	± 0,006	0,554	0,566	0,587	0,611	0,07000
0,63		0,624	0,636	0,658	0,684	0,05531
0,71	± 0,007	0,703	0,717	0,739	0,767	0,04355
0,75	± 0,008	0,742	0,758	0,779	0,809	0,03903
0,8		0,792	0,808	0,829	0,861	0,03430
0,85	± 0,009	0,841	0,859	0,879	0,913	0,03038
0,9		0,891	0,909	0,929	0,965	0,02710
0,95		0,940	0,960	0,979	1,017	0,02432
1	± 0,010	0,990	1,010	1,030	1,068	0,02195
1,06	± 0,011	1,049	1,071	1,090	1,130	0,01953
1,12		1,109	1,131	1,150	1,192	0,01750
1,18	± 0,012	1,168	1,192	1,210	1,254	0,01576
1,25		1,237	1,263	1,281	1,325	0,01405
1,32	± 0,013	1,307	1,333	1,351	1,397	0,01259
1,4	± 0,014	1,386	1,414	1,433	1,479	0,01120
1,5	± 0,015	1,485	1,515	1,533	1,581	0,009757
1,6	± 0,016	1,584	1,616	1,633	1,683	0,008575
1,7	± 0,017	1,683	1,717	1,733	1,785	0,007596
1,8	± 0,018	1,782	1,818	1,832	1,888	0,006775
1,9	± 0,019	1,881	1,919	1,932	1,990	0,006081
2	± 0,020	1,980	2,020	2,032	2,092	0,005488
2,12	± 0,021	2,099	2,141	2,154	2,214	0,004884
2,24	± 0,022	2,218	2,262	2,274	2,336	0,004375
2,36	± 0,024	2,336	2,384	2,393	2,459	0,003941
2,5	± 0,025	2,475	2,525	2,533	2,601	0,003512
2,65	± 0,027	2,623	2,677	2,682	2,754	0,003126
2,8	± 0,028	2,772	2,828	2,831	2,907	0,002800
3	± 0,030	2,970	3,030	3,030	3,110	0,002439

Π Ι Ν Α Κ Α Σ Π - 8

DIN 46435

ΔΙΠΛΗ ΜΟΝΩΣΗ (2L)

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ	ΑΝΟΧΗ (mm)	ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ ΧΑΛΚΟΥ		ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ ΟΛΙΚΗ		ΩΜΙΚΗ ΑΝΤ. ΑΝΑ ΜΕΤΡΟ ΣΤΟΥΣ 20 C (Ohms)
		ΕΛΑΧΙΣΤΗ	ΜΕΓΙΣΤΗ	ΕΛΑΧΙΣΤΗ	ΜΕΓΙΣΤΗ	
d (mm)	(mm)	d ₁ (mm)	d ₁ (mm)	d ₂ (mm)	d ₂ (mm)	
0,032				0,041	0,043	21,44
0,04				0,050	0,054	13,72
0,05				0,062	0,068	8,781
0,063				0,077	0,085	5,531
0,071	(*)	(*)	(*)	0,087	0,095	4,355
0,08				0,099	0,105	3,430
0,09				0,109	0,117	2,710
0,1				0,121	0,129	2,195
0,112		0,109	0,115	0,135	0,143	1,750
0,125		0,122	0,128	0,147	0,159	1,405
0,14		0,137	0,143	0,164	0,176	1,120
0,16	± 0,003	0,157	0,163	0,185	0,199	0,8575
0,18		0,177	0,183	0,206	0,222	0,6775
0,2		0,197	0,203	0,227	0,245	0,5488
0,224		0,221	0,227	0,252	0,272	0,4375
0,25		0,246	0,254	0,279	0,301	0,3512
0,28	± 0,004	0,276	0,284	0,310	0,334	0,2800
0,315		0,311	0,319	0,349	0,371	0,2212
0,355		0,351	0,359	0,392	0,414	0,1742
0,4		0,395	0,405	0,438	0,462	0,1372
0,45	± 0,005	0,445	0,455	0,490	0,516	0,1084
0,50		0,495	0,505	0,543	0,569	0,08781
0,56	± 0,006	0,554	0,566	0,606	0,632	0,07000
0,63		0,624	0,636	0,678	0,706	0,05531
0,71	± 0,007	0,703	0,717	0,762	0,790	0,04355
0,75	± 0,008	0,742	0,758	0,802	0,832	0,03903
0,8		0,792	0,808	0,853	0,885	0,03430
0,85	± 0,009	0,841	0,859	0,905	0,937	0,03038
0,9		0,891	0,909	0,956	0,990	0,02710
0,95	± 0,010	0,940	0,960	1,007	1,041	0,02432
1		0,990	1,010	1,059	1,093	0,02195
1,06	± 0,011	1,049	1,071	1,121	1,153	0,01953
1,12		1,109	1,131	1,181	1,217	0,01750
1,18	± 0,012	1,168	1,192	1,241	1,279	0,01576
1,25		1,237	1,263	1,313	1,351	0,01405
1,32	± 0,013	1,307	1,333	1,385	1,423	0,01259
1,4	± 0,014	1,386	1,414	1,466	1,506	0,01120
1,5	± 0,015	1,485	1,515	1,568	1,608	0,009757
1,6	± 0,016	1,584	1,616	1,669	1,711	0,008575
1,7	± 0,017	1,683	1,717	1,771	1,813	0,007596
1,8	± 0,018	1,782	1,818	1,870	1,916	0,006775
1,9	± 0,019	1,881	1,919	1,972	2,018	0,006081
2	± 0,020	1,980	2,020	2,074	2,120	0,005488
2,12	± 0,021	2,099	2,141	2,195	2,243	0,004884
2,24	± 0,022	2,218	2,262	2,316	2,366	0,004375
2,36	± 0,024	2,336	2,384	2,436	2,488	0,003941
2,5	± 0,025	2,475	2,525	2,577	2,631	0,003512
2,65	± 0,027	2,623	2,677	2,728	2,784	0,003126
2,8	± 0,028	2,772	2,828	2,878	2,938	0,002600
3	± 0,030	2,970	3,030	3,078	3,142	0,002439

τιμήμα αναφέρεται σε λεπτά πάχη μόνωσης του σύρματος, ενώ στο δεύτερο σε μεγαλύτερα πάχη μόνωσης. Η ανά μέτρο μήκους αντίσταση του σύρματος, που αναφέρεται στην τελευταία στήλη του πίνακα, έχει υπολογισθεί για χαλκό ειδικής αγωγιμότητας $5,6 \cdot 10^7$ [πhωσ/m]. Στις περιοχές του πίνακα, που σημειώνονται με (*), λόγω της μικρής διαμέτρου δεν είναι δυνατός ο καθορισμός της ανοχής. Στις περιοχές αυτές η παραδοχή ή η απόρριψη γίνεται με βάση την ωμική αντίσταση.

Κεφ. 11. ΜΕΤΡΗΣΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΜΟΝΟΣΕΩΣ

(ΟΡΓΑΝΑ και ΜΕΘΟΔΟΙ)

11.1 ΜΕΓΑΩΜΕΤΡΟ (MEGGER) ΑΡΧΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ - ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Εάν καλώσιμον I_1 και I_2 υπά ρεύματα διά των πηνίων 1 και 2 αντίστοιχως και F_1 , F_2 τό άθροισμα των δυνάμεων των εμφανιζομένων επί των δύο τούτων πηνίων αντίστοιχως τότε αναλύοντας ταύτας είν τας καθέτους συνιστώσας των θά έχωμεν

$$F_1' = F_1 \sin \varphi \quad \text{και} \quad F_2' = F_2 \sin \alpha$$

οις προκαλούν ροπας ηλεκτρικής M_1 και M_2 αντίστοιχως.

Εάν θεωρήσωμεν ότι ή μαγνητική επαγωγή έλαττούται από τήν μεγαλύτεραν αύτης τμήν έστω B είν τό μσον αυναρτήσει του συνημιτόνου τής γωνίας α ήτοι

$$B = B \sin \alpha$$

τότε αι ηλεκτρικαι ροπαι των δύο πηνίων διά μίαν γωνίαν τούτων 90° και έντάσεις ρευμάτων I_1 και I_2 θά είναι

$$M_1 = C_1 I_1 B \sin \alpha \quad (\deltaπου \ C_1, \ C_2 \ \text{συντελεσται άναλογίας})$$

$M_2 = C_2 I_2 B \sin(90 - \alpha) = C_2 I_2 B \sin \alpha$ με αύξουσαν α , τό M_1 έλαττούται και τό M_2 αυξάνεται. Είν τό σημείον αύτο είν τό όποιον $M_1 = M_2$ τά διασταυρούμενα πηνία άκίνητοποιούνται ήτοι $\delta\tau\alpha$

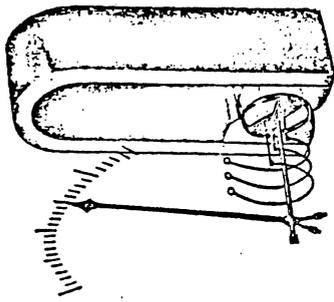
$$C_1 I_1 B \sin \alpha = C_2 I_2 B \sin \alpha$$

$$\frac{I_1}{I_2} = \frac{C_2}{C_1} \frac{\eta\mu\alpha}{\sigma\eta\mu\alpha} = C \ \epsilon\phi\alpha \quad (1) \quad (\epsilon\gamma\theta\alpha \ \frac{C_2}{C_1} = C)$$

Άρα ή άπόκλισις του όργάνου είναι μία συναρτησις του ηλίαιου των δύο ρευμάτων τά όποια διαρρέουν τά πηνία

Διά μεταβολής του σχήματος των πηνίων των πόλων και τής γωνίας των δύο πηνίων ή όποια τής περισσότερες φορές είναι μικρότερα των 90° και ή όποια είν ώρισμένων τύπων όργάνου φθάει τόσ 20° δύναμεια νά επιδράσωμεν επί τής άνωτέρω συναρτήσεως τής εφαρμομένης και άρα και επί τής διαρρέσεως τής καίμακος μετρήσεως. Τό όργανον τούτο χρησιμποιείται διά τήν μέτρησιν αντίστασεων (ιδέ σχετικόν κεφάλαιον). Έτεράται όλλαδή ή σχεσίς δύο ρευμάτων τά όποια διαρρέουν μίαν γνωστής τμήτης και μίαν άγνωστου τούτου είναι $\delta\tau\alpha$ $\frac{I_1}{I_2} = \frac{C_2}{C_1} \frac{\eta\mu\alpha}{\sigma\eta\mu\alpha} = C \ \epsilon\phi\alpha$ (1) (ένθα $\frac{C_2}{C_1} = C$). Η καίμαξ του όργάνου είν αύτας τας περιπτώσεις μετρήσεως ήλικων αντίστασεων είναι κατασκευασ διηρημένη είν $\delta\tau\alpha$ δ - τότε γίνεται άπ' εύθείας άνάγνωσις.

1 - Όργανον μετά διασταυρουμένων πηνίων.

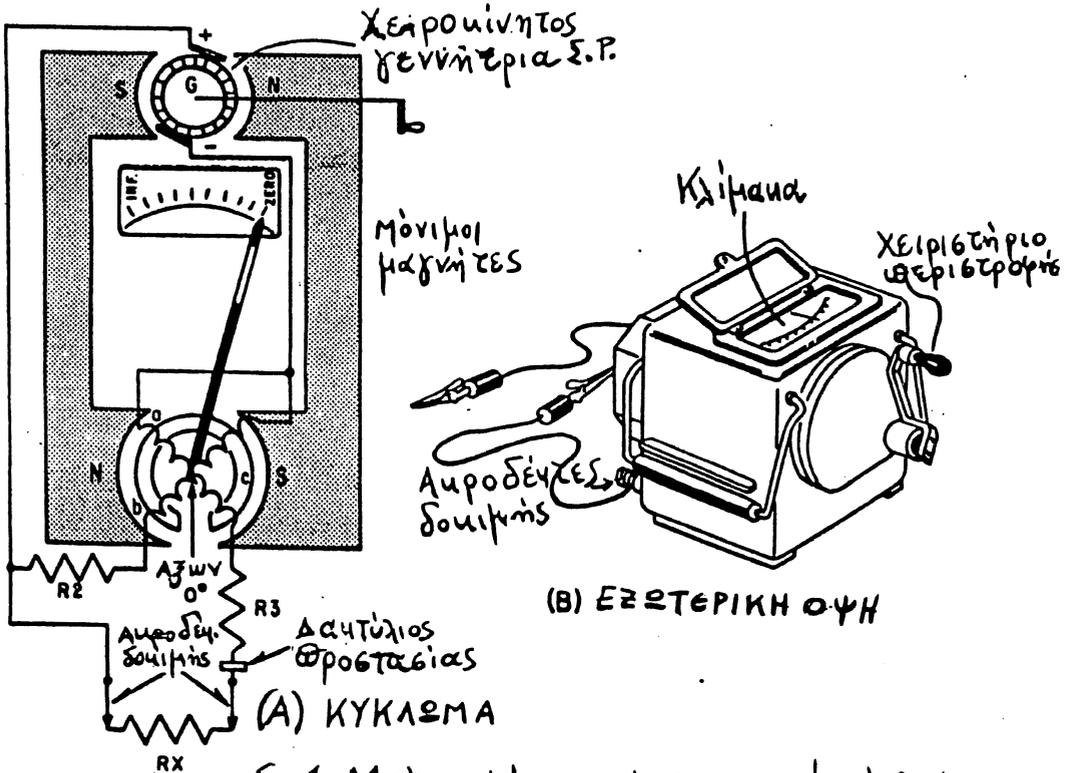
Σχ. 13

Ένα τοιούτον όργανον δεικνύεται είν τό Σχ. 13 (κατασκευασθέν υπό τής φήμας Kartmann und Braun). Είν τό διάκενον ήρος μεταξύ των πόλων ένός μονίμου μαγνήτου εύρίσκεται μονίμως στερεωμένος πυρήν σιδήρου. Τό μαγνητικόν πέδιον είν τό διάκενον του ήρος είν τας διαφόρους θέσεις τούτου είναι άνομοιομόρφως ίσχυρόν (μή όμογενές). Ένός του διακένου τούτου είναι διατεταγμένα δύο πηνία, προσηρμομένα καδέτως μεταξύ των (ή πός μίαν γωνίαν) έλευθέρος σφραγιά περίξ άέτονος σφηριζομένου επί έδράνου. Με τόν άξονα των πηνίων είναι συνδεόμενος και ό δέξικης του όργάνου. Τό ρεύμα διαβιβάζεται είν άμφοτέρα δέν στερεπτά πηνία μέσθ τρίτων μεταλλικών ταινιών αι όποια δέν έχουν ουδέμιαν έπανακτικην δύναμιν (όλλαδή δέν πρόκειται περί έπανακτικων έλατηρίων) είν τρόπον ώστε πρακτικά περι έπανακτικη ροπή νά έξασκείται επί του κινητικού ουδεμιας μηχανική ροπή νά είναι συνδεόμενα πηνία και ό δέξι του συστήματος. Όθω τά διασταυρούμενα πηνία και ό δέξικης όταν τά όργανον δέν είναι συνδεόμενον με τό ρεύμα δέν έχουν καμψιν σταθεράν έξείν ίσορροπίας (όλλαδή δύναμιν νά άκίνητου είν οιανόμοιου θέξιν). Τά δύο πηνία είναι κατά τούτουτον τρόπον συνδεομοιολογημένα ώστε κατά τήν διαρροήν αυτών υπό ρεύματος αι ροπαι στρέψως αυτών νά είναι μεταξύ των αντίθετων. Αι παραγόμεναι ροπαι στρέψεως κατά τήν διαρροήν του όργάνου υπό ρεύματος έξαρτώνται άπ' ένός μέν άπό τήν έντασιν του ρεύματος άπ' έτέρου δέ άπό τήν έκάστοτε θέξιν των πηνίων. Τά διασταυρούμενα πηνία στρέψως πάντοτε είν τήν θέξιν είν τήν όποίαν ή ροπή στρέψεως του ένός ίσορροπει τήν ροπήν στρέψεως του έτέρου, ένεκα δέ τούτου ή έκάστοτε θέξιν των πηνίων έξαρτάται άπό τήν σχεσίον των έντάσεων των ρευμάτων είν τό δύο πηνία.

3 - ΜΕΓΑ - ΩΜΟΜΕΤΡΟ (MEGGER) ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

α - Ένα σύνηθες ωμόμετρο δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την μέτρηση αντίστασης πολλών εκατομμυρίων Ωμς όπως είναι οι μόνωσεις των καλωδίων και των ηλεκτρικών μηχανών. Για αποτελεσματική δοκιμή μιάς μόνωσης η οποία έχει διασπασθεί είναι απαραίτητο να χρησιμοποιηθεί τάση μεγαλύτερη από αυτή που διαθέτει το ξηρό στοιχείο (μπαταρία) ενός απλού ωμόμετρου.

β - Ένα όργανο που ονομάζεται μέγα-ωμόμετρο χρησιμοποιείται για αυτές τις δοκιμές (ΣΧ. 1). Το μέγα-ωμόμετρο είναι φορητό όργανο καθ' αποτελείται από δύο κύρια στοιχεία: α) Τήν χειροκίνητο γεννήτρια Σ.Ρ. η οποία παράγει την απαραίτητη τάση για την εκτέλεση της μέτρησης και β) το όργανο ένδειξης της τιμής της αντίστασης που μετριέται. Το όργανο έχει δύο διασταυρωμένα πηνία α ρεύματος και β' τάσης που είναι τοποθετημένα υπό σταθερά γωνία μαζί με το δείκτη στον πυρήνα C. Όλο το στοιχείο είναι ελεύθερο να στρέφεται στο μαγνητικό πεδίο που δημιουργείται από δύο μόνιμους μαγνήτες.

ΣΧ.1 Μέγα-ωμόμετρο, Α.Εσωτερικό κύκλωμα Β.Εξωτερική όψη.

Τό πηνίο β τείνει νά κινεί τό δείκτη αριστερόστροφα πρὸς τό άπειρο ενώ τό πηνίο α δεξιόστροφα πρὸς τό μηδέν,

Τό πηνίο α (ρεύματος) συνδέεται εν σειρά μέ τήν αντίσταση R_3 καί τήν άγνωστη αντίσταση R_x η οποία συνδέεται στους ακροδέκτες δοκιμής " ΓΡΑΜΜΗ " καί " ΓΕΙΩΣΗ " .

Τό πηνίο β (τάσης) συνδέεται εν σειρά μέ τήν αντίσταση R_2 . Καί τό δύο προαναφερθέντα κυκλώματα συνδέονται στό + καί - της εξόδου της χειροκίνητης γεννήτριας. Η τροφοδότηση τών πηνίων γίνεται μέ εύκαμπτους αγωγούς. Δέν υπάρχουν επανατακτικά ελατήρια στό κινητό στοιχείο τού οργάνου. Έτσι όταν η γεννήτρια δέν περιστρέφεται ο δείκτης είναι ελεύθερος νά ηρεμεί σέ οποιαδήποτε θέση τής κλίμακας.

Ο δακτύλιος προστασίας (GUARD) δέν επιτρέπει στό ρεύμα διαρροής νά περνούν μέσα από τό κύκλωμα τού οργάνου οδηγώντας τα στόν αρνητικό πόλο τής γεννήτριας καί νά επηρεάζουν έτσι τήν ένδειξη του.

Σέ όργανα πού χρησιμοποιούν τάση μεγαλύτερη τών 500 V συνδέουν τόν δακτύλιο στό εξωτερικό κύκλωμα διά τού ακροδέκτη G ώστε νά συμπεριλαμβάνεται στό κύκλωμα προστασίας καί η μόνωση πού δοκιμάζεται.

Δέν κυκλοφορεί ρεύμα στό πηνίο α όταν οι ακροδέκτες " ΓΡΑΜΜΗ " καί " ΓΕΙΩΣΗ " είναι ανοικτοί, αντίθετα όμως κυκλοφορεί ρεύμα (εσωτερικό κύκλωμα) στό πηνίο β, τό οποίο αποκλείνει τόν δείκτη πρὸς τήν ένδειξη άπειρο (AP) της κλίμακας (η αντίσταση R_x είναι πολύ μεγάλη γιά νά μετρηθεί).

Όταν η αντίσταση συνδεθεί στους ακροδέκτες " ΓΡΑΜΜΗ " καί " ΓΕΙΩΣΗ " ρεύμα θά κυκλοφορήσει στό πηνίο α τείνοντας νά στρέψει τόν δείκτη πρὸς τό μηδέν (ΔΕ). Σέ αυτή τήν κατάσταση δημιουργούνται δύο αντιτιθέμενες ροπές από τά πηνία α καί β πού προκαλούν τήν ηρεμία τού κινητού πηνίου (καί τού δείκτη) στήν θέση ισορροπίας των.

Αυτή η θέση εξαρτάται από τήν τιμή τής εξωτερικής αντίστασης η οποία ελέγχει τό ρεύμα στό πηνίο α. Αν οι ακροδέκτες " ΓΡΑΜΜΗ " καί " ΓΕΙΩΣΗ " βραχυκυκλωθούν ο δείκτης ηρεμεί στό μηδέν επειδή τό ρεύμα τού πηνίου α είναι σχετικά μεγάλο.

Η R_3 περιορίζει τό ρεύμα στό πηνίο α γιά νά μήν καταστραφεί τό όργανο στις μικρές ένδειξεις. Οι μεταβολές της τάσης της γεννήτριας Σ.Ρ δέν επηρεάζουν τό όργανο επειδή ενεργούν μέ τήν ίδια αναλογία καί στό δύο πηνία.

δ — Η τιμή τού μαγνητικού πεδίου είναι συνάρτηση της γωνίας περιστροφής θ καί δεδομένου ότι τό διάκενο τού αέρα είναι μεταβλητό, οι ροπές πού εξασκούνται σέ κάθε πηνίο θά είναι:

$$Mk_1 = k_1 I_1 f_1(\theta)$$

$$Mk_2 = k_2 I_2 f_2(\theta)$$

k_1 και k_2 είναι σταθερές που εξαρτώνται κυρίως από την μαγνητική επαγωγή του πεδίου (B) από τις σπείρες του πηνίου (W) από την ακτίνα του πηνίου (r) και από το ενεργό μήκος του πηνίου (l).

Οι φορές των ρευμάτων I_1 και I_2 είναι τέτοιες ώστε οι Mk_1 και οι Mk_2 να είναι αντίθετης φοράς. Το κινητό στοιχείο ηρεμεί όταν $Mk_1 = Mk_2$

Αυτή η κατάσταση ισορροπίας δίδει τη σχέση:

$$\frac{I_1}{I_2} = \frac{k_2}{k_1} \cdot \frac{f_2(\theta)}{f_1(\theta)} = k \cdot f(\theta) \quad (\Sigma \times 2)$$

Αρα η απόκλιση του δείκτη του οργάνου είναι μία συνάρτηση του ηηλικίου των δύο ρευμάτων που διαρρέουν τα πηνία α και β , γι αυτό τα όργανα αυτού του είδους καλούνται και "όργανα ηηλικίου",

δ - Οι γεννήτριες των Μεγα-ωμομέτρων που χρησιμοποιούνται στα πολεμικά πλοία είναι τάσης 500 VOLTS, 100 MΩ σε ταχύτητα περιστροφής 160 ή 120 στροφών/λεπτό. Τα περισσότερα Μεγα-ωμόμετρα διαθέτουν μηχανισμό αλ-σθησης στροφών ο οποίος λειτουργεί όταν η γεννήτρια περιστρέφεται γρηγορότερα από 160 στροφές/λεπτό για να αποφευχθεί υπέρταση.

Για την μέτρηση μεγαλύτερων αντιστάσεων χρησιμοποιούνται μεγαλύτερες τάσεις. Τελευταία οι γεννήτριες Σ.Ρ. έχουν αντικατασταθεί από γεννήτριες Ε.Ρ. των οποίων η έξοδος μετατρέπεται σε Σ.Ρ. διαμέσου ανορθωτικής διάταξης. Επίσης έχουν προστεθεί περισσότερες της μίας κλίμακας διά μετατροπής του εσωτερικού κυκλώματος του οργάνου.

4 - ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΟΡΓΑΝΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

(I) - Χρησιμοποιήσατε το όργανο σε σταθερή και σχεδόν επίπεδη επιφάνεια και ΕΚΤΟΣ ισχυρών μαγνητικών πεδίων. Για να ελέγξετε την ένδειξη "άπειρο" στρέψατε την γεννήτρια σε ταχύτητα 160 στροφές/λεπτό χωρίς ακροδέκτες, ο δείκτης πρέπει να δείχνει στο ΑΠΕΙΡΟ.

Για να ελέγξετε την ένδειξη Μηδέν βραχυκυκλώσατε τους ακροδέκτες ελέγχου (ΓΡΑΜΜΗ-ΓΕΙΩΣΗ) στρέψατε την γεννήτρια ο δείκτης πρέπει να δείχνει στο μηδέν.

1.- Πρίν χρησιμοποιηθεί το όργανο σε εγκατάσταση ή σε ηλεκτρική μηχανή θά πρέπει να δοκιμάζονται όλα τα άκρα των καλωδίων και μηχανών για να βεβαιωθείτε ότι δεν υπάρχει τάση μεταξύ των άκρων και μεταξύ κάθε άκρου πρὸς την γη. Δοκιμή με το όργανο ενεργοποιημένων καλωδίων και μηχανών θά επιφέρει την καταστροφή αυτού.

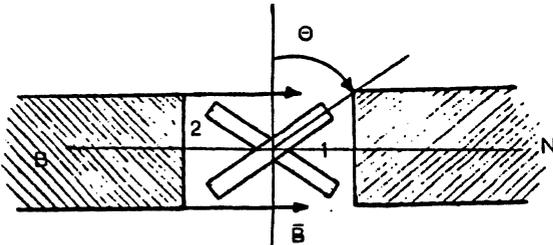
2.- Οπου υπάρχουν συνδεδεμένοι ημιαγωγοί (δίοδοι-τρανζίστορ) σε κυκλώματα και μηχανές που πρόκειται να δοκιμασθούν θά πρέπει να γεφυρώνονται ή να αφαιρούνται για να μην καταστραφούν.

3.- Οι υπάρχοντες πυκνωτές θά πρέπει νά εκφορτίζονται.

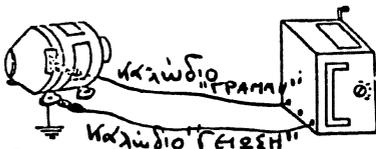
4.- Για νά μετρήσουμε μόνωση συνδέουμε τόν ακροδέκτη LINE (ΓΡΑΜΜΗ) σέ αγώγιμο άκρο τού υπό δοκιμήν αντικειμένου τού ακροδέκτη ΓΕΙΩΣΗ (GROUND) σέ μία πολύ καλή γείωση, μέ τήν οποία νά έρχονται σέ επαφή τά μη αγώγιμα μέρη τού δοκιμαζομένου αντικειμένου. Ο ακροδέκτης GUARD σέ μονωμένο τμήμα τού δοκιμαζομένου αντικειμένου.

(II)- Για τόν καθορισμό τού ελάχιστου επιτρεπτού όριου αντίστασης μόνωσης τών ηλεκτρικών εγκαταστάσεων καί μηχανών νά συμβουλευέσθε τίσ τεχνικές οδηγίες Ναυτικού τό ΝSTM καί τά εγχειρίδια τού κατασκευαστή. Ενδεικτικά αναφέρονται ελάχιστα όρια μόνωσης κυκλωμάτων πλοίων

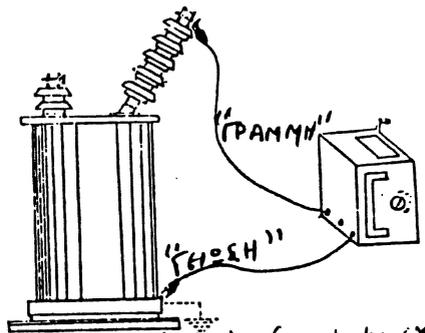
- α) Κυκλώματα δυνάμεως 1 ΜΩ
- β) Κυκλώματα φωτισμού 0,5 ΜΩ
- γ) Αντιμαγνητικό καλώδιο 0,1 ΜΩ

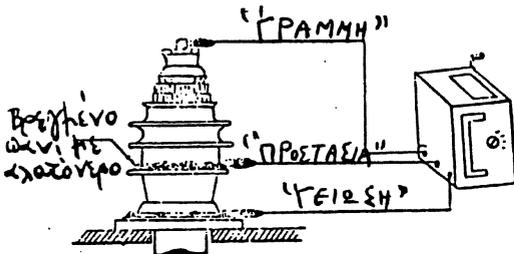
Σχ. 2 Όργανο διαστ. θηνίων (γωνία)

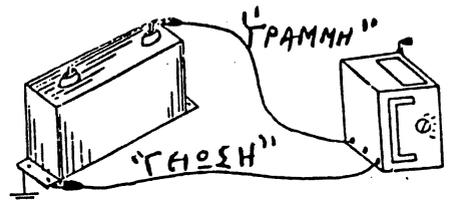
Σχ. 4 Σύνδεση θηνίτης μηχανής

Σχ. 5 Δομική μεταβλητότητα

Σχ. 6 Δομική διαφορά του πόνωτή ρα.

Σχ. 7 Δομική συνέπεια

11.2 ΜΕΤΡΗΣΗ ΜΟΝΩΣΕΩΝ

1- ΓΕΝΙΚΑ

Η δοσφάλεια και η καλή λειτουργία των ηλεκτρικών μηχανών και εγκαταστάσεων εξαρτάται από την κατάσταση των μονώσεων αυτής. Διά τούτο πρέπει αυτή να ελέγχεται περιοδικώς.

Η μόνωση είναι μία αντίσταση μεγάλης τιμής και επομένως προς μέτρησην μιας μονώσεως είναι δύνατη ή χρησιμοπομήτως εφ'αδότητε μεθόδου μετρήσεως αντίστασεων.

Συνήθως εν τούτοις, διά τήν μέτρησην των μονώσεων χρησιμποιείται ελακόν όργανον, καλούμενον μεγόμετρον ή όργανον Megger. Τούτο έχει πλην του κυρίως όργάνου και μικράν χειρικήν μηχανομηχανήν, ή όποια παράγει τό διά τήν μέτρησην απαιτούμενον ρεύμα. Η δυναμηχανή αυτή παράγει τάσην μέχρι 500 V, ότω δέ ή μέτρησης της μονώσεως γίνεται υπό τήν απεπλησίον της τάσεως λειτουργίας.

Η τάσις των 500V έν είναι επικίνδυνος διά τόν άνθρωπον διότι ή μηχανή έχει μεγάλην έσωτερικήν αντίστασιν (μικρόν ίσχυον) και έπεμένως, έν κλείση κύκλωμα μέσθ. του άίθρωσθου σώματος, τό ρεύμα τό όποιον εδ' έλθη δι' αυτού είναι έξαιρετικώς μικρον, μη δυνάμενον να προκαλέση ηλεκτροπληξίαν. Τό όργανον είναι βαθμολογημένον εις Ωμ ή πολλαπλάσιον αυτού. (I Ω = 10⁹ Ω, I ΜΩ = 10⁶ Ω).

Διά τήν εκτέλεσιν της μετρήσεως μονώσεως μεταξύ δύο άνωτων, συνδέομεν τούτους πρής τούς άποδέκτας του όργάνου και περιστρέφομεν τόν χειροστρόφαλον της δυναμηχανής. Η τιμή της αντίστασεως μονώσεως δίδεται άπ' εύδειας υπό τωδείκτη του όργάνου.

Η ένδειξις του όργάνου είναι ανεξάρτητος της ταχύτητος περιστροφής του χειροστροφάλου. Έν τούτοις ένδεικνύται όπως ή ταχύτης αυτή είναι περίπου 20στρ/Γ".

2 ΜΕΤΡΗΣΙΣ ΜΟΝΩΣΕΩΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Έν πρώτοις μετράται ή αντίστασις μονώσεως ολοκληώρου της εγκαταστάσεως ως προς τήν γην.

Είς τον πίνακα διανομής άφαιρούνται αι δοσφάλεια και έν

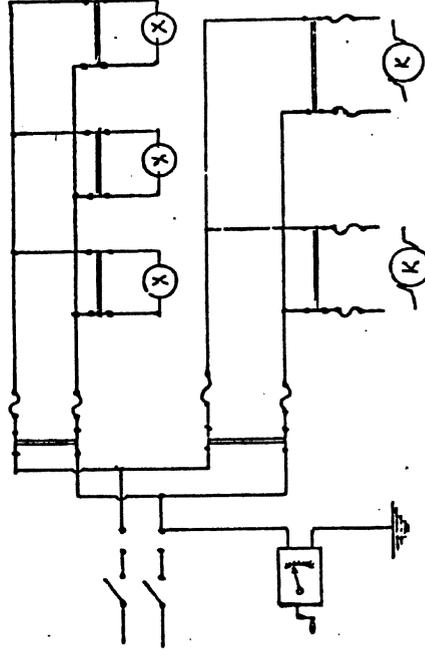
όπαρχη προσγειωμένως ούδέτερος άγωγός (ό όποιος δέν έχει εσφάλειαν) άποσυνδέεται από του δικτου. Κατ' αυτόν τόν τρόπον δέν ύπαρχει καμία άγωγίμος σύνδεσις της εγκαταστάσεως πρής τό δικτυον τροφοδοτίας.

Κλείονται όλοι οι διακόπται της εγκαταστάσεως και παρεμβάλλονται όλοι αι συσκευαί (λυχνιαί, θερμαντικά σώματα κλπ) πλην κινητήρων οι όποιοι ελέγχονται χωριστά, ως να έπρόκειτο περί καταστάσεως λειτουργίας.

Είς τόν πίνακα, ή και εις οιανδήποτε άλλην θέσιν της εγκαταστάσεως, συνδέεται εις άγωγός αυτής πρής τού ένα άποδέκτην του μεγμετρου, ένώ ο έτερος άποδέκτης αυτού συνδέεται άγωγίμως πρής τήν γην.

Είς προσγειώσις δύναται να χρησιμεύση σωλή. ύδρουσεως, προστέλωσις άλλεξικερανου, εις πλοια πών άγώγιμον τεμάχιον του σώφους και εις εγκαταστάσις έξωσς χρησιμποιουσιος προσγειωμένον ούδέτερον άγωγόν, ό άγωγός αυτός του δικτου.

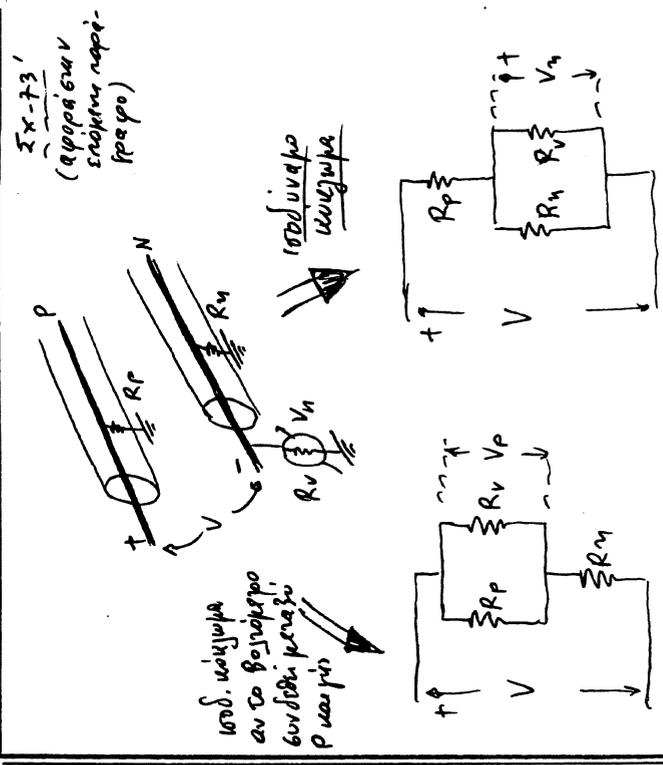
Επράφεται τό χειροστρόφαλον του όργάνου και άναγιγνώσκεται επί της κλίμακος ή ένδειξις της έντιστάσεως.

Σκ. 8.1

Είς τό Σκ. 8.1 παρίσταται εγκατάστασις τροφοδοτίας ως 2 κύκλωστων ένός ψαγιστού και έτέρου κινήσεως. Έχουν κλεισθή όπαντες οι διακόπται πλην του γενικού και έχουσθ φαιρική αι γενικαί ασφάλειαί. Άπασαι αι λυχνιαί είναι συνδεδεμένας ως έν έπρόκειτο περί καταστάσεως λειτουργίας.

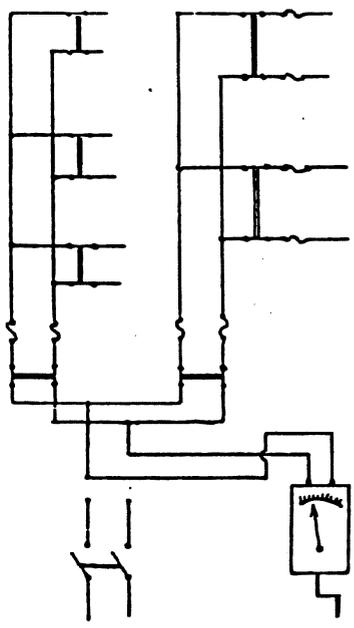
των, διά χρήσεως ύψηλης τάσεως. Έν τούτοις ή διά μεγάλω-
 τρου μέτρησης τής αντίστασης μονώσεως γίνεται πολύ συχνά
 προς έλεγχο τής καταστάσεως τής μονώσεως του μηχανήματος
 κτ' άποτελεί ένδεικτικόν στοιχείον πολύ χρήσιμον δια τήν
 παρακολούθησιν τής καταστάσεως τής μηχανής.
 Διά του μεγάλωτρου έλέγχεται ή μόνωσις των άγωγών τής μη-
 χανής ός προς τό περίβλημα (σώμα) αβτήης.
 Άρχεις νά συνδεθ ή εις άκροδέκτης του μεγάλωτρου εις έν
 ομόδηποτε τμήμα του άγωγίμου μέρους τής μηχανής (π.χ. εις
 τον ένν άκροδέκτην αβτήης), ό δε έτερος άκροδέκτης του με-
 γάλωτρου νά συνδεθ ή με τού σώματος αβτήης.
 Άγείστας μικρότερα των 700000 Ω είναι μη έκνοσηπιτική
 και πρέπει ήμισυ νά έντοπίζετα ποιον είναι άσθενές ση-
 μείον τής μονώσεως και νά έπιανεύζεται.

Οι κινητήρες έχουν άποσυνδεδη.

Συνήθως αντίστασεις μονώσεως τής εγκαταστάσεως άνω
 του 1 ΜΩ (= 1.000.000 Ω) θεωρούνται έκνοσηπιτικές, περί τέ
 500 ΚΩ μέτρια και άνω 100 ΚΩ και κάτω κακά.

Οι γερμανικοί κανονισμοί όρίζουν σαφέστερον ότι ή έλαχίστη
 έπιτρεπτή αντίστασις μονώσεως μιās εγκαταστάσεως, μετρου-
 μένη εις Ω είναι 1000ημισία τής τάσεως λειτουργίας, εις V
 μετρομένης.
 Ούτω διά τάσιν λειτουργίας 110V ή έλαχίστη έπιτρεπιόμενη
 αντίστασις μονώσεως είναι 110 ΚΩ. Διά τάσιν 220V αύτη εί-
 ναι 220 ΚΩ κ.ο.κ.
 Έν συνεχεια μετράται ή αντίστασις μονώσεως μεταξύ άγωγών
 τής εγκαταστάσεως. Διά τήν έκτέλεσιν τής μετρήσεως αβτήης
 κλείονται καί πάλιν όλοι οι διακόπται άλλ' άφαιρούνται όλοι
 αι λυχνίαι και λοιπαί καταναλώσεις (αι λομπητροδότης (ντουί)
 παρεπινοου).
 Τώρα οι δύο άκροδέκτης του μεγάλωτρου συνδέονται προς τούς
 δύο άγωγούς, ός δεικνύετα εις τό Σχ. 8.2, τό όποιον πα-
 ριστά τήν αβτήν, ός καί πρότερον, εγκαταστάσιν.

Σχ. 8.2
 και εις τήν μέτρησην αβτήν αι αντίστασεις μονώσεως πρέπει
 νά είναι ός εις προηγουμένως όρισθείσα.

Μέτρησης μονώσεως μηχανών
 Αι μονώσεις των μηχανών έλέγχονται κατ' άλλον τρό-

* — Μίαν άπλην συνδεσμολογίαν προς μέτρηση τής άντι-
 στάσεως με τήν τάσιν λειτουργίας δεικνύει τό Σχ.71 εις
 τό όποτον εμφανίζονται δύο άγωγοί καί ή άντίσταση μονώ-
 σεως μεταξύ αυτών R_x. 'Η άντίσταση R_x είναι μέ ένα
 βολτόμετρον (μέ τήν γνωστήν έσωτερικήν άντίστασιν R) έν
 σειρά συνδεσμολογημένη ύπό τήν τάσιν λειτουργίας U. Δει-
 κνύει τό βολτόμετρον τήν μερικήν τάσιν U₁ τότε ή τάσις
 τής άντιστάσεως μονώσεως είναι U - U₁ πρέπει δέ νά έ-
 πάρχη ή σχέσηίς

$$\frac{R_x}{R} = \frac{U - U_1}{U_1} \quad \text{όπότε} \quad R_x = \frac{R(U - U_1)}{U_1} \quad (1) \Rightarrow \frac{R_x}{R} = \left(\frac{U}{U_1} - 1 \right)$$

Διά νά δυνάμεθα νά μετρώμεν εύκόλως τήν τάσιν λει-
 τουργίας U ύπάρχει ή έπαφή T ή όποία κλειομένη βραχυκο-
 κλώνη τήν άντίστασιν προς μέτρηση R_x (όταν κλειφεται ή έ-
 παφή T τό βολτόμετρον συνδέεται μέ τό δίκτυον καί δεικνύ-
 ει τήν τάσιν αυτού).

* — Συνήθως ζητούμεν νά εύρωμεν τήν άντίστασιν μονώσε-
 ως όχι μόνον μεταξύ δύο άγωγών άλλά του άγωγού έναντι τής
 γής. Σχ.72 δεικνύει τήν συνδεσμολογίαν μίως τοιαύτης με-
 τρήσεως ή όποα μπορεί νά γίνη μέ τήν τάσιν του δικτύου.
 Αί άντιστάσεις μονώσεως των δύο άγωγών Α καί Β, R_A καί
 R_B παρουσιάζονται έστιγμέναι. Είς τήν διάταξιν του σχ.
 72 μετράται ή άντίσταση R_β τής μονώσεως του άγωγού Β.
 'Όταν ή έπαφή T είναι κλειστή τό βολτόμετρον δεικνύει τήν
 τάσιν του δικτύου καί μέ άνοιχτήν έπαφήν τήν τάσιν U₁ του
 τύπου (1). 'Επειδή ή ίδια άντίσταση R του βολτομέτρον
 είναι γνωστή δυνάμεθα μέ τόν τύπον (1) νά εύρωμεν τήν ά-
 ντίστασιν μονώσεως R_x. Κατά τήν μέτρησην πρέπει δ άλλος
 πόλος του δικτύου Ρ νά γειωθή π.χ. εις μίαν σωληνώσιν νε-
 ρού. 'Επειδή ύπάρχει πιθανότης καί δ πόλος N νά είναι
 γειωμένος όπότε μέω γής θά προκληθή βραχυκύκλωμα συνι -
 στάται νά συνδεσμολογείται μία λυχνία Λ ή όποα έμποδίζει
 τό βραχυκύκλωμα θά πρέπει όμως νά ύπολογισθή καί ή άντίσταση

αυτής έν έπιθυμούμεν λίαν άκριβή μέτρησην έπειδή όμως
 ή άντίσταση αυτής έν σχέσει μέ τήν άντίστασιν μονώσεως
 είναι πολύ μικρά συνήθως δέν τήν λαμβάνομεν καχυποψιένως
 ύπόψην μας.

* — Αί μέθοδοι μετρήσεως του άνεφερόμενου προϋποθέτου
 ότι οί προς μέτρηση άγωγοί εύρίσκονται έκτός λειτουργί-
 ας. 'Εάν δέν έπιθυμούμεν νά διακόψωμεν τήν λειτουργίαν
 τής έγκαταστάσεως δυνάμεθα νά χρησιμοποιήσωμεν τήν διά -
 τάξιν του Σχ.73. 'Εστω αί άντιστάσεις μονώσεως των προς
 μέτρησην άγωγών R καί R_η. Τό βολτόμετρον V μέ τήν έ-
 ξέλιαν έσωτερικήν άντίστασιν R συνδεσμολογείται κατ'άρχάς
 μεταξύ Ρ καί γής όπότε έστω ότι δεικνύει τήν τιμήν U καί
 άκολούθως μεταξύ N καί γής έστω δέ ή ένδειξις αυτού Ρ εις
 τήν περίπτωσην ταύτην U_η. Τελικώς μετράται ή τάσις U
 μεταξύ Ρ καί N. Αί άντιστάσεις μετρήσεως ύπολογίζονται έκ
 των άκολούθων τύπων.

$$R_p = \frac{R(U - U_p - U_n)}{U_n} \quad \text{καί} \quad R_n = \frac{R(U - U - U_n)}{U_p}$$

α) 'Όργανον μετά διασταυρουμένων ηνών ως άριμέ-
 τρον διά τήν μέτρησην μεγάλων άντιστάσεων.

Μέ ένα όργανον διασταυρουμένων ηνών κατά τό Σχ.
 74 δυνάμεθα νά μετρώμεν τήν άντίστασιν R_x. 'Η μέτρη-
 σις εβτη είναι άνεξάρτητος τής τιμής τής τάσεως μετρήσε-
 ως. Είς τό ένα ηνόν συνδεσμολογείται ή σταθερά άντι -
 στάσις R. 'Η άπόκλισις του δείκτου τού συστήματος δι-
 δει τήν τιμήν τής άντιστάσεως άπ' εύθετίας εις Ωμ.

4 - Απόσπασμα από το άρθρο 20 - Κ.Φ. Μ του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΗΟΓΝΟΜΟΝΑ (1971) σχετικά με τις ΔΟΚΙΜΕΣ ΓΩΣ ΗΛ. ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ.

Αντίστασις Μονώσεως

2002 ΟΡΓΑΝΑ — Η αντίστασις μονώσεως θα μετρήται διά χρησιμοποίησεως αὐτοδυνάμου ὀργάνου ὡς τὸ ἀπ' εὐθείας ἐνδείξεων Ὁμόμετρον τύπου μετὰ γεννητρίας παρεχούσης τάσιν κατ' ἐλάχιστον 500 Βόλτ.

Ὅταν κύκλωμα ἐμπεριέχη πυκνωτὰς συνολικῆς χωρητικότητος μείζονος τῶν 2 μικροφαράδ, θα χρησιμοποιῆται ὄργανον τύπου σταθερῆς τάσεως πρὸς ἐξασφάλισιν ἀκριβείας εἰς τὰς ἀναγνώσεις τῶν μετρήσεων.

(α) ΚΥΚΛΩΜΑΤΑ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΜΟΙ — Η αντίστασις μονώσεως μεταξύ πάντων τῶν μονωμένων πόλων καὶ γῆς, καὶ ὅπου εἶναι ἐφικτὸν μετὰ πόλων, θα εἶναι κατ' ἐλάχιστον 1 Μεγώμ.

Η ἐγκατάστασις δύναται νὰ ὑποδιαιρεθῇ καὶ δύναται νὰ ἀποσυνδεθῶν καὶ συσκευαί ἐν αἰ ἀρχικαὶ μετρήσεις δίδουν κατώτερα ἀποτελέσματα ἀπὸ τὴν τιμὴν ταύτην.

(β) ΚΥΚΛΩΜΑΤΑ ΕΝΔΟΕΠΗΚΟΙΝΩΝΙΑΣ — Κυκλώματα λειτουργοῦντα ὑπὸ τάσιν 50 Βόλτ καὶ ἄνω θα ἔχουν ἀντίστασιν μονώσεως μεταξύ ἀγωγῶν, ὡς καὶ μεταξύ ἐκάστου ἀγωγοῦ καὶ γῆς, κατ' ἐλάχιστον 1 Μεγώμ.

Κυκλώματα λειτουργοῦντα ὑπὸ τάσιν κατωτέρων τῶν 50 Βόλτ θα ἔχουν ἀντίστασιν μονώσεως κατ' ἐλάχιστον 0,33 Μεγώμ.

(γ) ΠΙΝΑΚΕΣ ΖΗΤΗΣΕΩΣ, ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΗΣ — Η αντίστασις μονώσεως θα εἶναι κατ' ἐλάχιστον 1 Μεγώμ μετρομένη μεταξύ ἐκάστης συλλεκτῆριου ράβδου ρεύματος καὶ γῆς ὡς καὶ μεταξύ συλλεκτῆριων ράβδων. Η μέτρησις αὕτη δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἀφοῦ ἀνοιχθοῦν ὅλοι οἱ αὐτόματοι καὶ ἀπλοῖ διακόπται καὶ ἀφαιρεθοῦν ὅλα τὰ φυσίγγια ἀσφαλειῶν τῶν ἐνδεικτικῶν λαμπτήρων, λαμπτήρων ἀπωλειῶν, βολτομέτρων κλπ. καὶ ἀποσυνδεθῶν προσωρινῶς πηνία τάσεως τὰ ὁποῖα ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θα ἠδύναντο νὰ βλαβθοῦν.

(δ) ΓΕΝΗΤΗΡΙΑΙ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΗΡΕΣ — Η ἀντίστασις μονώσεως τῶν γεννητριῶν καὶ κινητήρων ὑπὸ κανονικῆς συνθήκης λειτουργίας καὶ με πάντα τὰ ἐξαρτήματά των εἰς τὰς θέσεις των θα μετρηθῇ καὶ ὁ καταγραφῇ.

Η μέτρησις θα ἐκτελεσθῇ, εἰ δυνατόν, τῆς μηχανῆς οὐσῆς θερμῆς. Η ἀντίστασις μονώσεως τῶν καλωδίων γεννητριῶν καὶ κινητήρων, περιελίξεων μαγνητικῶ πεδίου καὶ μηχανισμῶν χειρισμοῦ θα εἶναι κατ' ἐλάχιστον 1 Μεγώμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12ΚΕΡΑΥΝΟΙ - ΚΡΟΥΣΤΙΚΗ ΤΑΣΗ12.1 Ήλεκτροική θωράκιση - Κλωβός FARADAY

Ένας κοίλος κλειστός άγωγός (φλοιός) προστατεύει τόν έσωτερικόν χῶρον από κάθε ήλεκτροστατικήν έπιδράσιν. Τοῦτο προκύπτει από τόν έξής συλλογισμόν. Έάν συμβῆ εἰς τόν έξωτερικόν χῶρον κάποια ήλεκτροστατική μεταβολή, π.χ. εμφάνισις ενός φορτίου, τότε αἱ έξ αὐτοῦ προερχόμεναι δυναμικαί γραμμαί σταματοῦν εἰς τήν έπιφάνειαν τοῦ φλοιοῦ. Διάβασις τῶν δυναμικῶν γραμμῶν διαμέσου τοῦ φλοιοῦ αποκλείεται, διότι έντός τῆς άγωγίμου μάξης τοῦ φλοιοῦ δέν εἶναι δυνατόν νά υπάρξη ήλεκτροστατικόν πεδίου. Τό πείραμα έπιβεβαιώνει το γεγονός αὐτό. Τά φύλλα ενός άφορτίστου ήλεκτροσκοπίου, τοποθετουμένου έντός τοῦ φλοιοῦ, παραμένουν παράλληλα, άκόμη καί αν άναπτυχθοῦν ίσχυρότατα έξωτερικά πεδία.

Ο φλοιός συμπεριφέρεται έξωτερικῶς ὡς ὁλόσωμος άγωγός, καί προστατεύει τόν έσωτερικόν χῶρον. Ο φλοιός δέν προστατεύει τόν έξωτερικόν χῶρον από έσωτερικῆς ήλεκτρικῆς μεταβολῆς. Εἰς τήν πρᾶξιν ὁ φλοιός δέν εἶναι συμπαγής, αλλά έχει τήν μορφήν δικτυωτοῦ ή κλωβοῦ.

Ένας προσγειωμένος μεταλλικός κλωβός άπομονώνει ήλεκτρικῶς καί προστατεύει πανταχόθεν τόν έσωτερικόν χῶρον, εἰς τόν ὁποῖον εἶναι δυνατόν νά τοποθετηθοῦν ὄργανα ή διάφορα έξαρτήματα. Ο προστατευτικός κλωβός ὀνομάζεται κλωβός FARADAY, καί άποτελεῖ ήλεκτρικήν θωράκισιν. Έχει δέ σπουδαιοτάτην έφαρμογήν διά τήν προστασίαν τῶν διαφόρων ὀργάνων ή σωμάτων από τῆς έπενεργείας έξωτερικῶν ήλεκτρικῶν πεδίων εύρισκομένων εἰς γειτονικήν περιοχήν. Διά τήν προστασίαν, τά ὄργανα ή τά σώματα έγκλείονται έντός τοῦ μεταλλικοῦ κλωβοῦ, ὅτε τά έξ έπιδράσεως άναπτυσσόμενα φορτία περιορίζονται μόνον έπί τῆς έξωτερικῆς έπιφανείας τοῦ κλωβοῦ καί οὔτω δέν επηρεάζουν τά έντός τοῦ κλωβοῦ εύρισκόμενα σώματα.

12.2 Κατανομή ηλεκτρικού φορτίου επί αγωγού. Ίσχύς ακίδων

Σχετικῶς μέ τήν κατανομήν τοῦ ηλεκτρικοῦ φορτίου ἐπί ἑνός αγωγοῦ εὐρίσκεται πειραματικῶς διά τῆς χρήσεως τοῦ δοκιμαστικοῦ πεδίου (ἤτοι ἑνός μεμονωμένου μεταλλικοῦ κυλίνδρου ἢ σφαίρας) καί τοῦ ηλεκτροσκοπίου ὅτι:

α) Ὅλο τό φορτίον ἐντοπίζεται εἰς τήν ἐπιφάνειαν τοῦ αγωγοῦ, εἴτε κοῖλος εἴτε πλήρης εἶναι οὗτος, ἐνῶ εἰς τό ἐσωτερικόν δέν ὑφίσταται φορτίον. Ἐπ' αὐτοῦ στηρίζονται οἱ διάφοροι μεταλλικοί κλωβοί, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦνται διά τήν προστασίαν εὐαισθητῶν ηλεκτρικῶν ὀργάνων ἀπό ἐξωτερικᾶς ἐπιδράσεως,

β) Ἡ πυκνότης τοῦ φορτίου εἶναι μεγαλύτερα εἰς τᾶς περιοχάς τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν τήν μεγαλύτεραν καμπυλότητά ἤτοι ἐκεῖ ὅπου εἶναι περισσότερο ἀκμηροί.

Γενικῶς δεικνύεται ὅτι, ὅταν ὁ αγωγός παρουσιάζει ὀξυ σημείον, ὡς π.χ. ἀκίδα, εἰς τήν περιοχὴν ταύτην τό ηλεκτρικόν φορτίον δεικνύει τήν μεγίστην πυκνότητα, διότι τό ἄκρον τῆς ἀκίδος ἀποτελεῖ περιοχὴν μεγίστης καμπυλότητος. Ἡ συγκέντρωσις μάλιστα τοῦ φορτίου ἐπί τῆς ἀκίδος εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε τοῦτο ἐγκαταλείπει τήν ἀκίδα καί εἰσχωρεῖ εἰς τόν περιβάλλοντα αὐτὴν ἀέρα, οὕτω δέ προκαλεῖται ἐκκένωσις τοῦ αγωγοῦ (προστασία κατὰ τῆς συγκεντρώσεως φορτίων ἐπί τοῦ σώματος τοῦ ἀεροσκάφους διά ἀκίδων ἐπί τῶν πτερύγων καί λοιπῶν σημείων αὐτοῦ). Ἐάν μάλιστα πλησίον τῆς ἀκίδος φρετισμένου αγωγοῦ πλησιάσωμεν φλόγα κηρίου, παρατηροῦμεν ὅτι δημιουργεῖται φύσημα τό ὅποιον πολλάκις δύναται νά ἀποβέση τήν φλόγαν.

12.3 ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΚΕΡΑΥΝΟΥ

1. Γενικά

Είς τὰ κατωτέρω ἐκτιθέμενα ἀναφέρονται ἐν συντομίᾳ τὰ βασικὰ ἐκεῖνα χαρακτηριστικὰ τοῦ φαινομένου τοῦ κεραυνοῦ.

2. Περιγραφή τοῦ φαινομένου

Τὸ φαινόμενον μιᾶς ἀτμοσφαιρικῆς ἐκκενώσεως ἀρχίζει ταυτοχρόνως μὲ τὴν ἐναρξιν τῆς δραστηριότητος μιᾶς ἀτμοσφαιρικῆς θυέλλης καὶ μὲ τὸν, κατὰ συνέπειαν, διαχωρισμὸν τῶν φορτίων ἀντιθέτου πολικότητος εἰς τὰ νέφη.

Ἄρκει νὰ λεχθῇ γενικῶς ὅτι τὰ νέφη παρουσιάζουν εἰς τὸ κάτω μέρος ἕνα σημαντικὸν φορτίον (κυμαινόμενον ἀπὸ μερικὰς δεκάδας ἕως μερικὰς ἑκατοντάδας Cb) ἀρνητικῆς πολικότητος καὶ ἕνα φορτίον θετικόν, τῆς αὐτῆς τάξεως μεγέθους, εἰς τὸ ἄνω μέρος. Συχνά, ἀλλ' ὄχι πάντοτε, εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ νέφους, παρουσιάζεται ἐπίσης ἕνα φορτίον θετικῆς πολικότητος, μικρόν πάντως ἐν συγκρίσει μὲ τὰ προηγούμενα.

Εἰς τὸν χώρον μεταξύ νεφῶν καὶ γῆς, ἀναπτύσσεται ἕνα ἠλεκτρικὸν πεδίον, τοῦ ὁποῦ αἱ δυναμικαὶ γραμμαὶ κλίνουν εἰς τὴν γῆν, ἐπάνω εἰς τὸ φορτίον ἀντιθέτου πολικότητος μὲ ἐκείνην τῶν νεφῶν, ὡς δεικνύεται εἰς τὸ σχῆμα 3.1.

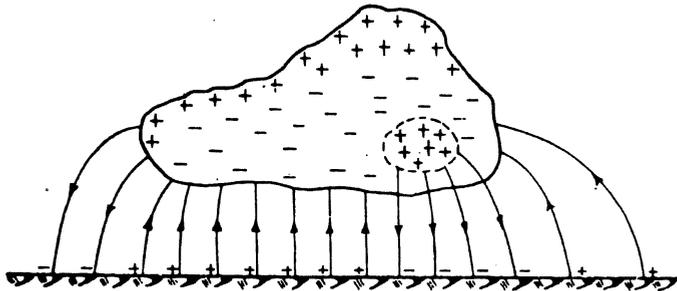
Ὅταν πλησίον τοῦ νέφους ἢ τῆς γῆς, τὸ πεδίον λάβῃ μίαν κρίσιμον τιμὴν, ἀρχίζει ἡ ἐκκένωσις, ἡ ὁποία θὰ εἶναι κατερχομένη ἀπὸ τὸ νέφος πρὸς τὴν γῆν εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἢ ἀνερχομένη ἀπὸ τὴν γῆν πρὸς τὸ νέφος εἰς τὴν δευτέραν.

Ὡς πολικότης τῆς ἐκκενώσεως μεταξύ γῆς καὶ νέφους, λαμβάνεται, ἐξ ὁρισμοῦ, ἐκείνη τοῦ φορτίου τοῦ νέφους τὸ ὅποιον ἐδημιούργησε τὸ φαινόμενον.

2.1. Ἐκκένωσις κατερχομένη

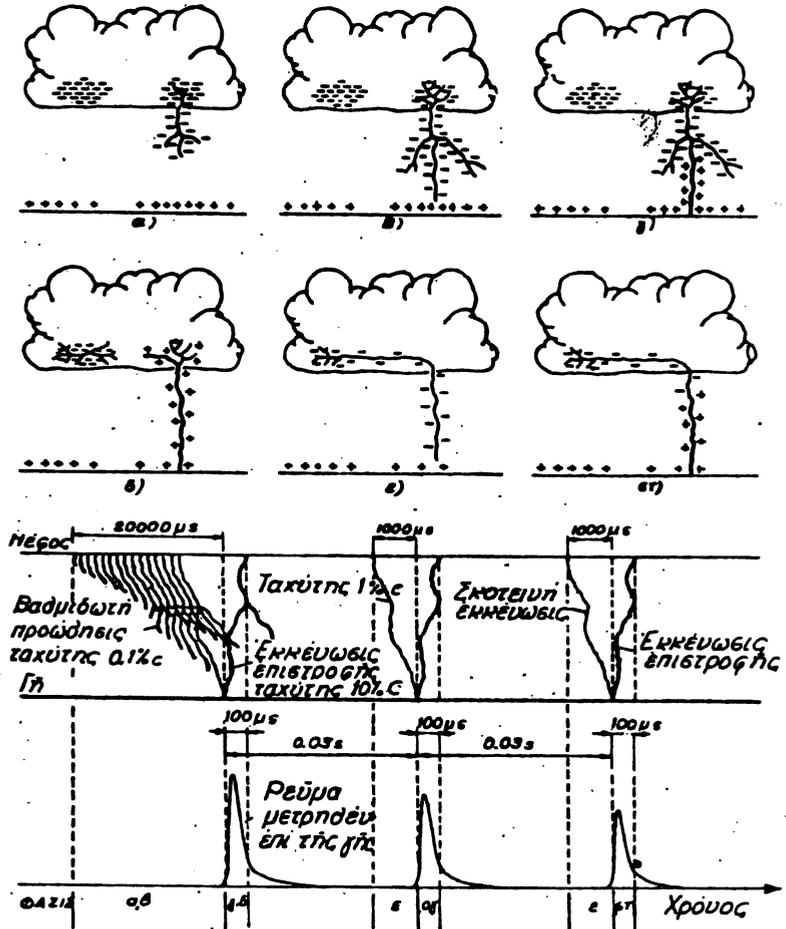
Μία ἀρχικὴ ἐκκένωσις ἡ ὁποία ἀναπτύσσεται ἀπὸ τὸ κάτω μέρος τοῦ νέφους ἐξ αἰτίας τοῦ ἐντόνου ἠλεκτρικοῦ τοπικοῦ πεδίου, βοηθουμένη ἀπὸ τὴν ἀραίωσιν τῆς ἀτμοσφαιρας, δύναται ταχέως νὰ λάβῃ τὰς διαστάσεις ἐνὸς καναλιοῦ, μὲ πολλὰς διακλαδώσεις, τὸ ὅποιον ὀδεύει πρὸς τὴν γῆν. Τὸ κανάλι τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα πυρῆνα, λιαν ἀγώγιμον, διαμέτρου τῆς τάξεως τοῦ ἐνὸς cm περικλειόμενον ἀπὸ ἕνα περίβλημα φορτίου χώρου, ἀμυδρᾶς φωτεινότητος (μανδύας Corona), ἀκτίνος ἀπὸ μερικὰ μέτρα ἕως μερικὰς δεκάδας μέτρων, ἔχοντα τὴν αὐτὴν πολικότητα μὲ ἐκείνην τῶν φορτίων τῶν εὑρισκομένων εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ νέφους.

Ὁ ἰονισμένος ἀέρας εἰς τὸν πυρῆνα τοῦ καναλιοῦ ἔχει συμπιεσθῆ, μὲ τὴν βοήθειαν μαγνητικῶν δυνάμεων, εἰς 20 Kp/cm² καὶ ἔχει θερμανθῆ εἰς θερμοκρασίαν 25.000°C περίπου.

Κατανομή τοῦ φορτίου ἐντὸς τοῦ νέφους
ἠλεκτρικὸν πεδίον νέφους γῆς.

Σχ. 3.1

Κατερχόμενος κεραυνός. Φάσεις εκκένωσης (C= ή ταχύτης του φωτός)

Σχ. 3.2

Τὸ κανάλι, κυρίως κατὰ τὰ πρῶτα στάδια, ὀδεύει κατὰ ζικ-ζάκ, τῆς διευθύνσεως ὀδεύσεως καθοριζομένης ἐκάστοτε ἀπὸ τὰς μεταβαλλόμενας τοπικὰς συνθήκας. Ἡ προφύθσις τοῦ καναλιοῦ γίνεται κατὰ διαδοχικὰς βαθμίδας (Σχ. 3.2., α, β) μήκους μερικῶν δεκάδων μέτρων καὶ παύσεις, μεταξὺ βαθμίδων, τῆς τάξεως τῶν 50μς.

Καθὼς τὸ κατερχόμενον κανάλι προχωρεῖ πρὸς τὴν γῆν, λαττώνον δλον καὶ περισσότερο τὸ ἀρχικῶς εὑρισκόμενον εἰς τὸ νέφος φορτίον, τὸ ἠλεκτρικὸν πεδίου ἐπὶ τῆς γῆς αὐξάνεται. Οὕτω εἶναι δυνατόν νὰ δημιουργηθῇ, ἰδίως εἰς τὰ ἐξέχοντα σημεῖα, ἓνα φαινόμενον τύπου corona τὸ ὁποῖον καταλήγει εἰς μίαν ἐκκένωσιν, ἀνερχομένην γενικῶς, μήκους οὐχὶ μεγαλύτερου τῶν μερικῶν δεκάδων μέτρων, ἢ ὅποια τείνει νὰ συναντήσῃ τὸ κατερχόμενον κανάλι.

Εἰς τὸν πίνακα (3.1) ἔχουν συγκεντρωθῆ τὰ βσικὰ χαρακτηριστικὰ μιᾶς ἐκκενώσεως κατερχομένης καὶ ἀρνητικῆς.

2.1.1. Ἐκκένωσις ἐπιστροφῆς

Ὅταν τὸ κατερχόμενον κανάλι συναντᾷ ἐκεῖνο τῆς ἀντιθέτου ἐκκενώσεως, ἢ, ἄλλοιweise τούτου, τὴν γῆν, ἀρχίζει ἡ διαδικασία ἀπαγωγῆς εἰς τὴν γῆν τῶν φορτίων τῶν ἐναποθηκευμένων κατὰ μήκος τοῦ κατερχομένου καναλιοῦ. Ἡ διαδικασία αὕτη συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἐκκενώσεως ἐπιστροφῆς ἢ ὅποια μεταδίδεται πρὸς τὰ ἐπάνω, κατὰ μήκος τοῦ καναλιοῦ, μὲ ταχύτητα κυμαινόμενη μεταξὺ 4% καὶ 65% τῆς ταχύτητος τοῦ φωτός (Σχ. 3.2 γ, δ).

Ἡ ἐκκένωσις ἐπιστροφῆς φωτίζει ἐντόνως τὸ κανάλι καὶ τὰς διακλαδώσεις του καὶ ἀποτελεῖ τὸ ὁρατὸν μέρος τοῦ φαινομένου τοῦ κερανοῦ.

Ἡ ἔντασις τῆς κυρίως ἐκκενώσεως πρὸς γῆν, εἶναι πολὺ μεγαλύτερα ἐκείνης ποῦ συνοδεύει τὴν κάθοδον τοῦ καναλιοῦ πρὸς γῆν. Πράγματι ἡ ποσότης τοῦ πρὸς μεταφορὰν φορτίου εἶναι ἢ αὕτη καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις, ἀλλὰ ἐνθὲ εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν κατέρχεται ἀπὸ τὸ νέφος πρὸς τὴν γῆν μὲ μέσην ταχύτητα περίπου 1% τῆς ταχύτητος τοῦ φωτός, εἰς τὴν δευτέραν διοχετεύεται πρὸς τὴν γῆν μὲ μίαν ταχύτητα 1.000 φορές μεγαλύτεραν τῆς προηγουμένης.

Οὕτω ἐξηγεῖται πῶς, ἐνθὲ τὸ ρεῦμα τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τὸ κατερχόμενον κανάλι μεταβάλλεται ἀπὸ μερικὰ A ἕως μερικὰς ἑκατοντάδας A, εἰς τὴν φάσιν τῆς ἐκκενώσεως πρὸς γῆν εἶναι δυνατόν νὰ παρατηρηθοῦν ἐντάσεις ρεύματος ἑκατοντάδων χιλιάδων A.

2.1.2. Σκοτεινὴ ἐκκένωσις

Ἀφοῦ παύσει ἡ ροὴ τοῦ ρεύματος τοῦ κερανοῦ, τὸ φαινόμενον τῆς ἐκκενώσεως νέφους - γῆς δύνανται νὰ σταματήσῃ ἢ καὶ ὄχι. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον, μὲ γομνὸν ὀφθαλμὸν, φαίνεται ὡς μία ἐκκένωσις, δύνανται νὰ ἀποτελήσῃ ἀπὸ μίαν σειρὰν συνεχόμενων ἐκκενώσεων. Πράγματι, ἐὰν εἰς τὸ νέφος εἶναι διαθέσιμον ἓνα φορτίον μεγαλύτερον ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἄγεται εἰς τὴν γῆν μὲ τὴν πρώτην ἐκκένωσιν, εἶναι δυνατόν, μεταξὺ τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ προηγουμένου ἀγωγοῦ καὶ περι-

χῆς τιγος τοῦ νέφους, νὰ ἀναπτυχθοῦν διακλαδωταὶ ἐκκενώσεις, αἱ ὁποῖαι συγκρατοῦν τὸ φορτίον, καθιστῶσαι τοῦτο διαθέσιμον διὰ μίαν νέαν κατερχομένην ἐκκένωσιν.

Μία σκοτεινὴ ἐκκένωσις (Σχ. 3.2, ε) θὰ ἀναπτυχθῇ ἐκομένως κατὰ μήκος τοῦ προηγουμένου κατερχομένου καναλιοῦ, αὐξάνουσα τὸν βαθμὸν ἰονισμού, ἐναποθηκεύουσα φορτία κατὰ μήκος αὐτοῦ καὶ ἐλαττώνουσα διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὸ δυναμὶ ἐν τῷ νέφους πρὸς τὴν γῆν. Ἡ σκοτεινὴ αὕτη ἐκκένωσις ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἀρχικὸν κατερχόμενον κανάλι, δημιουργοῦνται δὲ δι' αὐτῆς αἱ συνθήκαι διὰ μίαν νέαν ἐκκένωσιν πρὸς γῆν (Σχ. 3.2στ), κ.ο.κ. Ἡ σειρὰ αὕτη τῶν συνεχόμενων ἐκκενώσεων, ἀποτελεῖ τὰς λεγομένας «κολλακτικὰς ἐκκενώσεις». Ἡ σκοτεινὴ ἐκκένωσις δὲν διακλαδίζεται, ἀλλὰ προχωρεῖ συνεχῶς πρὸς τὴν γῆν μὲ μίαν ταχύτητα περίπου 2π/μς, ἐναποθηκεύουσα κατὰ μήκος τοῦ καναλιοῦ ἓνα φορτίον μικρότερον ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ πρώτου ἀγωγοῦ.

2.1.3. Πολλαπλά εκκενώσεις

Το χρονικόν διάστημα μεταξύ των δύο πληγμάτων της αΐτης εκκενώσεως, δύναται να είναι της τάξεως των δεκάτων του δευτερολέπτου, εάν κατά την διάρκειαν αΐτην, κατά μήκος του καναλιού εξακολουθῆ να περνᾷ ένα μικρὸν ρεῦμα, τὸ ὁποῖόν χρησιμεύει διὰ τὴν διατηρῆσιν μίαν φρισμένην ἀγωγιμότητα εἰς τὸ κανάλι. Τὸ χρονικόν διάστημα μεταξύ δύο πληγμάτων κυμαίνεται μεταξύ 0,2' καὶ 0,02 sec. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μερικῶν εκκενώσεων δύναται νὰ φθάσῃ μέχρι καὶ 30', ἀλλὰ ὁ συνήθης ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι 2 ἢ 3.

Τὸ φαινόμενον αὐτὸ παρατηρεῖται τόσον διὰ ἀνερχομένους κεραυνούς ὅσον καὶ διὰ κατερχομένους, ἀλλὰ πρακτικῶς μόνον εάν ἡ πολικότης της εκκενώσεως εἶναι ἀρνητικῆ.

2.2. Ἐκκένωσις ἀνερχομένη

Εἰς ὑψηλὰ κατασκευὰς, ἰδίως εάν εὐρίσκονται εἰς προεξέχοντα σημεία τοῦ ἐδάφους, κατὰ τὴν διάρκειαν θυέλλης εἶναι δυνατόν νὰ παρουσιασθοῦν τοιαῦτα συνθήκαι ὥστε νὰ δημιουργηθοῦν εκκενώσεις αἱ ὁποῖαι ἀρχικῶς μὲν εἶναι τοῦ τύπου Corona, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἐντόνου ἠλεκτρικοῦ πεδίου καταλήγουν εἰς πραγματικὰς ἀνερχομένας εκκενώσεις.

Ἐκκενώσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἀναπτύσσονται πρὸς τὰ ἄνω μὲ ἑκτασίην ἑκατοντάδων καὶ ἐνίοτε χιλιάδων μέτρων, ἀνερχόμεναι βαθμηδὸν καὶ ἐναποθηκεύουσαι, διακλαδιζόμεναι κατὰ μήκος της διαδρομῆς των, φορτίον πολικότητος ἀντιθέτου ἐκείνης τοῦ νέφους. Τὸ φαινόμενον εἶναι πολὺ περισσότερον συχνὸν ἀπ' ὅ,τι συνήθως νομίζεται (πλέον τοῦ 70% τῶν περιπτώσεων).

Ἡ διάρκεια τῶν φαινομένων εἶναι γενικῶς της τάξεως κλάσματος τοῦ δευτερολέπτου, συνοδεύεται δὲ ἀπὸ μικρὰ ρεύματα, τῶν ὀλίγων KA.

Εἶναι δυνατόν ὅμως, τὸ ἀνερχόμενον κανάλι νὰ συναντήσῃ κανάλια εκκενώσεως μεταξύ νεφῶν ἢ κανάλια κατερχόμενα, μερικῶς μόνον ἀνεπηρεζόμενα. Εἰς

τὴν περίπτωσιν αὐτήν, τὸ ἀνερχόμενον κανάλι ἀποτελεῖ μίαν ὁδὸν μεταξύ τῶν φορτισμένων νεφῶν καὶ τῆς γῆς, διὰ της ὁποίας εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ εκκένωσις εἰς τὴν γῆν ἐντόνων ρευμάτων της αΐτης τάξεως μεγέθους με ἐκείνας αἱ ὁποῖαι παρατηροῦνται κατὰ τὰς κατερχομένας εκκενώσεις.

3. Πολικότης της εκκένωσης

Ὡς ἔχει ἤδη λεχθῆ, ὡς πολικότης μιᾶς εκκενώσεως μεταξύ γῆς καὶ νέφους ὁρίζεται ἡ πολικότης τοῦ φορτίου τοῦ νέφους, τὸ ὁποῖον προεκάλεσε τὴν εκκένωσιν αὐτήν.

Σύμφωνα μὲ τὴν συνθήκην αὐτήν τὸ 80% - 90% τῶν εκκενώσεων μεταξύ γῆς καὶ νέφους εἶναι ἀρνητικῆς πολικότητος.

Διὰ τὰς κατερχομένας θετικὰς εκκενώσεις, ὁ μηχανισμὸς προωθήσεως διὰ βαθμίδων δὲν εἶναι τόσον ἐμφανῆς ὅσον εἰς τὰς κατερχομένας ἀρνητικὰς εκκενώσεις. Ἐπὶ πλέον αἱ ἀνερχόμεναι θετικαὶ εκκενώσεις ἔχουν πάντα περιορισμένον μήκος.

Ἀλλ' καὶ ὀλιγώτερον συχναὶ ἀπὸ τὰς ἀρνητικὰς εκκενώσεις, αἱ θετικαὶ εκκενώσεις προκαλοῦν ἐντόνωτατα ρεύματα, τόσον ἀπὸ πλευρᾶς μέσης ὅσον κατ' ἐπιπέδου τῆς γῆς.

4. Έξος και μορφή του κύματος του ρεύματος κεραυνού.

Αναφορικά με την ένταση του ρεύματος του κεραυνού, υπάρχουν πολλά πειραματικά δεδομένα, συλλεχθέντα με διάφορα συστήματα μετρήσεως (μαγνητικοί ράβδοι, κλυδονογράφοι, παλμογράφοι κ.λ.π.) από τα όποια προκύπτει ότι :

— Αι μέγισται εντάσεις των ρευμάτων του κεραυνού φθάνουν εις μερικάς εκατοστάδας ΚΑ.

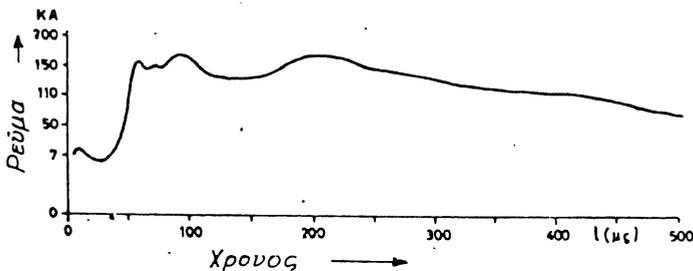
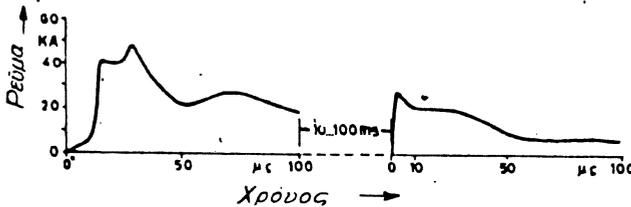
— Η μέση τιμή είναι πολύ μικρότερα, της τάξεως των 20 ΚΑ.

— Το εύρος της πρώτης μερικής εκκενώσεως είναι γενικώς μεγαλύτερον εκείνου των τυχόν επομένων εκκενώσεων.

Το μεγαλύτερον μέρος των διαθεσίμων δεδομένων ως προς την μορφήν του κύματος του ρεύματος του κεραυνού, προκύπτει από μετρήσεις πραγματοποιηθείσας με όργανα μικράς ακριβείας, ελαίσθητα όμως εις την μεγίστην κλίσιν του μετόπου ή εις την μέσην κλίσιν.

Τα πλέον σωστά αποτελέσματα είναι, πιθανόν, εκείνα τα όποια έχουν επιτευχθῆ με παλμογράφους ή shunts μετρήσεως (Σχ. 3.3.). Ως φαίνεται, ἡ μορφή του κύματος του ρεύματος των ἀρνητικῶν κεραυνῶν παρουσιάζει ἕνα ἀρχικόν τμήμα διαρκείας ὀλίγων μς με μικράν κλίσιν, ἀκολουθούμενον ἀπό ἕτερον τμήμα πολὺ περισσότερον κατακόρυφον (μεγίστη κλίσις 20 ΚΑ/μς), ἕως τὴν τιμὴν κορυφῆς καὶ τέλος ἀπὸ μίαν οὐράν, περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον ἐπιμήκη, με ἀκανόνιστον διαδρομήν.

Ἀγχιότως, αἱ ἐπομέναι εκκενώσεις ἔχουν μέτωπον πρακτικῶς γραμμικὸν με κλίσιν περίπου 80 ΚΑ/μς καὶ χρόνον ἕως τὴν κορυφὴν τῆς τάξεως τοῦ ἑνὸς μς.

Τυπικά παλμογραφήματα του ρεύματος του κεραυνού

α) Ἀρνητικός κεραυνός

β) Θετικός κεραυνός

Οι «θετικοί κεραυνοί» αντίθετως, αποτελούνται από εν μόνον πλήγμα.
 Ο παλμός είναι σχετικώς μακρὺς (περίπου 500 μς ἕως τὸ ἡμισυ τῆς τιμῆς)
 καὶ ἔχει μετώπον ἐπιπέδου (περίπου 10 ΚΑ/μς).

5. Παράγοντες ὅτι ὁποῖοι ἐπηρεάζουν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ κεραυνοῦ.

Περιοριζόμενοι μόνον εἰς τὰς περιοχὰς με εὐκράτον κλίμα, παρατηροῦμεν δὲ ἄλλοι παράγοντες, οἱ ὅποιοι ἐπηρεάζουν πολὺ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ κεραυνοῦ (μορφὴ κύματος, πολικότης, μέγιστη ἔντασις), εἶναι κυρίως ἡ ὁρογραφικὴ κατάστασις τῆς περιοχῆς καὶ ἡ περίοδος τοῦ ἔτους κατὰ τὴν ὁποίαν παρουσιάζεται ἡ θύελλα.

Εἰς ὀρεινὰς περιοχὰς πράγματι, ἡ ἔντασις τοῦ ρεύματος τοῦ κεραυνοῦ ὡς καὶ τὸ σχετικὸν φορτίον εἶναι ἀρκετὰ μικρά. Τοῦτο δύναται νὰ ἐξηγηθῆ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ μικρὰ ἀπόστασις γῆς-νέφους ἀφ' ἑνὸς μὲν προκαλεῖ ἐκκενώσεις εἰς τὴν γῆν, πρὶν ὀλοκληρωθῆ ἡ διαδικασία φορτίσεως τοῦ νέφους, ἀφ' ἑτέρου δέ, λόγω τοῦ μικροῦ μήκους τοῦ ἀγωγοῦ τοῦ κεραυνοῦ, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν συσσώρευσιν ἐνὸς μικροῦ φορτίου κατὰ μῆκος αὐτοῦ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκκενώσεων εἶναι πάντως πολὺ μεγαλύτερο ἀπὸ ἐκεῖνον τῶν πεδίων περιοχῶν.

Εἰς πεδινὰς περιοχὰς, ὅπου ἡ ἀπόστασις νέφους-γῆς εἶναι μεγαλύτερα, σημειοῦνται σχετικῶς ὀλίγα ἐκκενώσεις, ἀλλὰ με ὑψηλὴν ἔντασιν ρεύματος. Ὁ μικρὸς ἀριθμὸς ἐκκενώσεων ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι μόνον ὀσπανίως τὸ ηλεκτρικὸν πεδῖον εἶναι τοιοῦτον ὥστε νὰ ἐπιτρέψῃ κεραυνὸν νέφους - γῆς, ἐνῶ ἡ μεγαλύτερα ἔντασις ρεύματος ὀφείλεται εἰς τὴν παρουσίαν νεφῶν πολὺ φορτισμένων καὶ καναλιῶν ἐκφορτίσεως μεγάλου μήκους.

Πράγματι, ἐπειδὴ τὰ νέφη γενικῶς ἀποτελοῦνται ἀπὸ μίαν χαμηλὴν περιοχὴν με φορτίον κυρίως ἀρνητικὸν καὶ ἀπὸ μίαν ὑψηλὴν περιοχὴν με φορτίον κυρίως θετικόν, τὸ μεγαλύτερον μῆκος τοῦ ἀγωγοῦ διὰ τὴν θετικὴν πολικότητα ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μεγαλύτεραν ἔντασιν τοῦ ρεύματος.

Κατ' ἀνάλογον τρόπον ἐξηγεῖται καὶ ἡ ἐποχιακὴ ἐπίδρασις.

Πράγματι τὸ καλοκαίρι, ἐξ αἰτίας τοῦ σημαντικοῦ ὕψους τῶν νεφῶν ἐκ τοῦ ἐδάφους, πολλαὶ ἐκκενώσεις πραγματοποιοῦνται ἐντὸς ἐνὸς νέφους ἢ μεταξὺ νέφους καὶ νέφους. Τοῦτο ἔχει ὡς συνέπειαν μίαν ἀπότομον μεταβολὴν τοῦ ηλεκτρικοῦ πεδίου εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους. Ἐὰν ὑπάρχῃ κάποια αἰχμηρὰ κατασκευὴ, τὸ πεδῖον πλησίον τοῦ ἐδάφους δύναται νὰ γίνῃ τόσον ἔντονον ὥστε νὰ δημιουργήσῃ μίαν ἀνερχομένην ἐκκένωσιν.

Ὁ ἀριθμὸς ἐπομένως τῶν ἀνερχομένων ἐκκενώσεων κατὰ τὴν καλοκαιρινὴν περίοδον εἶναι πολὺ μεγαλύτερος ἐκεῖνον τῶν κατερχομένων. Ἐπι πλεόν, ἐξ αἰτίας τοῦ μεγάλου μήκους τοῦ καναλιοῦ, αἱ ἐκκενώσεις αὐταὶ συνοδεῖονται ἀπὸ φορτία μερικῶν ἑκατοντάδων Cb μεταφερόμενα ἀπὸ ρεύματα τῆς τάξεως τῶν γιλιῶν A εἰς χρόνους τῆς τάξεως τοῦ δεκάτου τοῦ δευτερολέπτου.

Κατὰ τὰς ἄλλας ἐποχὰς (Ἀνοιξίς, Φθινόπωρον) τὰ νέφη κινοῦνται χαμηλότε-

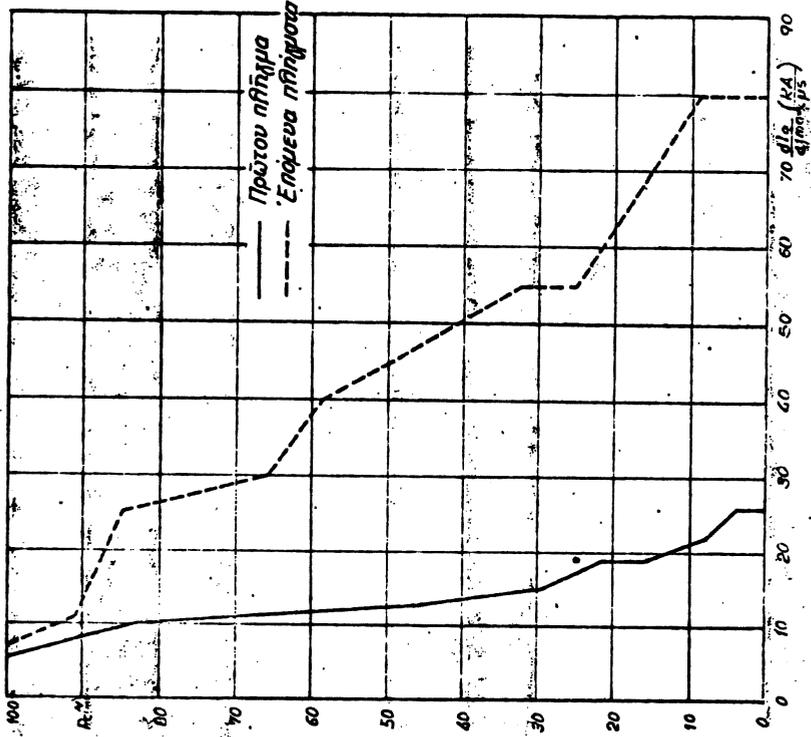
ρον. Τοῦτο διευκολύνει τὴν ἐκκένωσιν πρὸς γῆν, πρὶν ἀκόμη ἡ διαδικασία φορτίσεως τοῦ νέφους ὀλοκληρωθῆ, καθιστῶσα ὀλιγώτερον συχνὰς τὰς ἐκκενώσεις μεταξὺ τῶν νεφῶν καὶ, ἐπομένως, τοὺς ἀνερχομένους κεραυνοὺς.

6. Στατιστικὰ δεδομένα.

Πρὸς τὸν σκοπὸν συγκεντρώσεως ἱκανοῦ ἀριθμοῦ στοιχείων, οὕτως ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐξαχθοῦν ἐξ αὐτῶν στατιστικὰ δεδομένα, ἔχουν πραγματοποιηθῆ πάρα πολλαὶ μετρήσεις εἰς διάφορα κράτη. Ἐδῶ θ' ἀναφερθοῦν μόνον ἀποτελέσματα συλλεγέντα ἀπὸ μετρήσεις πού ἔχουν γίνῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν (Σταθμὸς μετρήσεων ἐπὶ τοῦ ὄρους San Salvatore), αἱ ὁποῖαι ἔχουν διεξαχθῆ εἰς τὰς αὐτὰς ὁρογραφικὰς συνθήκας εἰς τὰς ὁποίας γενικῶς ὑπόκεινται οἱ Σταθμοὶ A/T καὶ ἀπεικονίζονται εἰς τὰ σχήματα 3.4 καὶ 3.5.

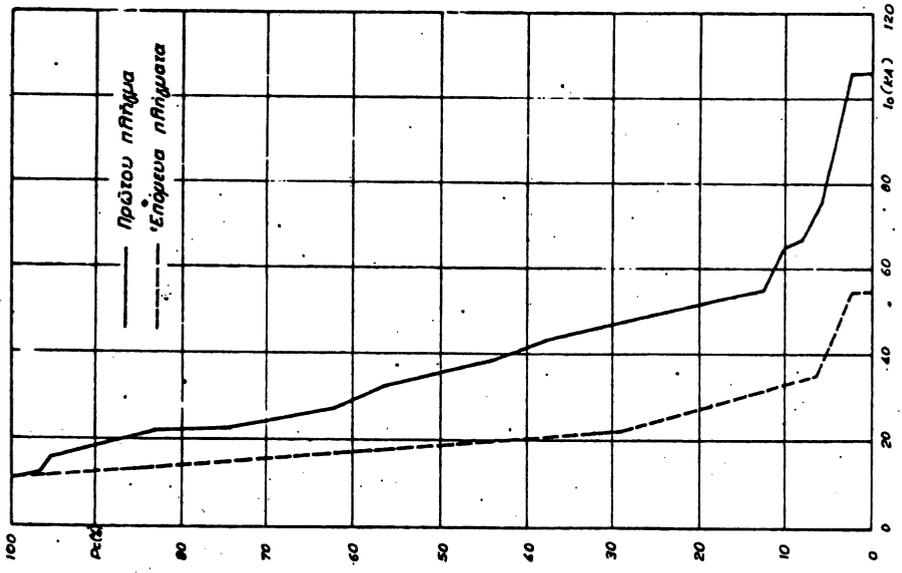
Π Ι Ν Α Ξ 3.1

	Ελάχ.	Κανον.	Μέγιστ.
<u>Προώθησις κατά βαθμίδα (όρχ. κανάλι)</u>			
Μήκος τών βαθμίδων (m)	3	50	200
Χρονικόν διάστημα μεταξύ τών βαθμίδ (μs)	30	50	125
Μέση ταχύτης διαδόσεως (m/sec)	$1 \cdot 10^5$	$1,5 \cdot 10^5$	$2,6 \cdot 10^5$
Φορτίον έναποθηκευμένον εἰς τό κανάλι (Cb)	3	5	20
<u>ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΕΚΚΕΝΩΣΙΣ</u>			
Ταχύτης διαδόσεως (cm/sec)	$1 \cdot 10^6$	$2 \cdot 10^6$	$2,1 \cdot 10^6$
Φορτίον έναποθηκευμένον εἰς τό κανάλι (Cb)	0,2	1	6
<u>ΕΚΚΕΝΩΣΙΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ</u>			
Ταχύτης διαδόσεως (m/sec)	$2 \cdot 10^7$	$5 \cdot 10^7$	$1,4 \cdot 10^8$
Κλίσις τοῦ κύματος τοῦ ρεύματος (KA/μs)	<1	10	>80
Ρεύμα κορυφῆς (KA)	—	10-20	110
Χρόνος ἕως τήν κορυφήν (μs)	<1	2	30
Χρόνος ἕως τό ἥμισυ τῆς τιμῆς (μs)	10	40	250
Φορτίον μεταφερόμενον ἀπό τας ὠθήσεις (Cb)	0,2	2,5	20
Μήκος τοῦ ἀγωγού (Km)	2	5	14
<u>Πολλαπλαί εκκενώσεις</u>			
Ἀριθμός κλημάτων (εκκενώσεων)	1	3-4	26
Χρονικόν διάστημα μεταξύ τών κλημάτων	3	40	100
Συνολική διάρκεια (sec)	10^2	0,2	2
Συνολικόν μεταφερόμενον φορτίον (Cb)	3	25	90

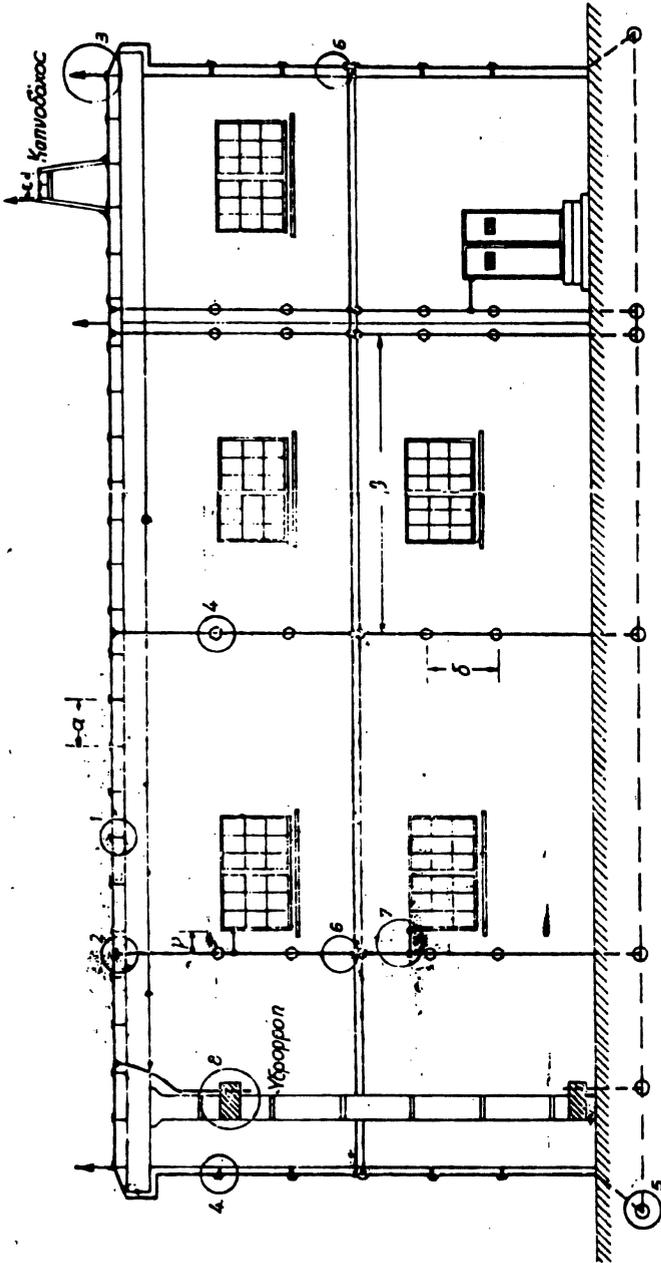
Ποσοστά ευκρωτικής έφραυίσεως της ευκρωτικής ροίσεως του ρεύματος του αέριατος των ρευμάτων των ηρωτικων κατεργασμένων κεραυνών.

Σχ. 3.5

Ποσοστά ευκρωτικής έφραυίσεως της έυτασεως του ρεύματος των αρωτικων κατεργασμένων κεραυνών

Σχ. 3.4

Έγκαταστάσις άρρωγών καθόδου, υπηρίου εκ. 1.1

Σ.κ. 1.4

δ ≈ 2 m απόστασις μεταξύ δύο διαδοχικών επηρηγμάτων άρρωγού καθόδου. ε ≤ 1.2 m άφ'ηώς τοποθετούνται περιεωτέρα τής μίος άκτίδες.

7. Συνδέσις άρρωγών καθόδου με μεταλλικός κατασκευές επί των τοικιών.

8. Συνδέσις ύδρορροή με την έγκαταστάσιν αντίκρυπτικής προστασίας.

α = 0.80-1.00 m : απόστασις μεταξύ δύο διαδοχικών επηρηγμάτων εκάστου άρρωγού. β ≤ 8 m απόστασις μεταξύ δύο διαδοχικών άρρωγών καθόδου.

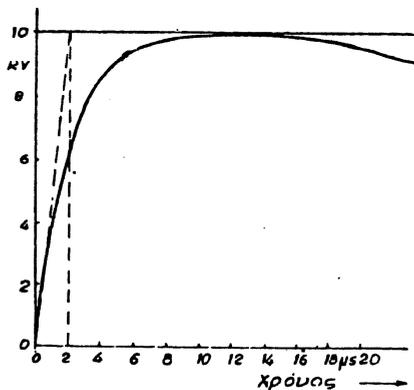
ρ ≤ 1.5 m απόστασις μεταξύ άρρωγού καθόδου και μεταλλικής κατασκευής επί το τοίχου.

1. Στήριγμα εκάστου άρρωγού. 2. Συνδέσις άρρωγού καθόδου και εκάστου άρρωγού.

3. Άκτις άφ'εξ'ημερεύου. 4. Στήριγμα άρρωγών καθόδου. 5. Συνδέσις άρρωγού καθόδου και ύπορείου άρρωγού μειώσεως.

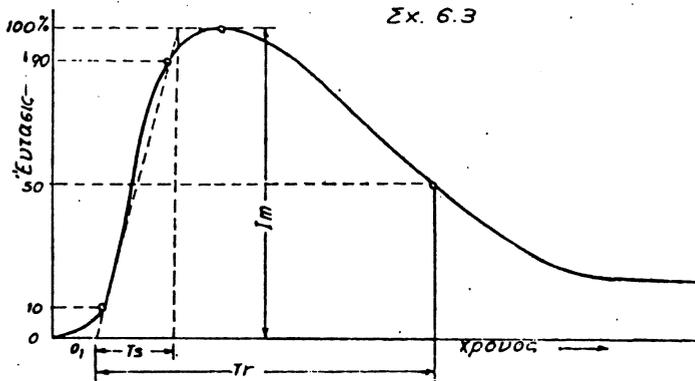
6. Συνδέσις των άρρωγών καθόδου μεταξύ των και με άνομοιώς ύπογειών άνω κατασκευών.

12.4 Κρουστικές Τάσεις - Γεννήτριες Κρουσικών Τάσεων

Κρουσική τάση (σφηνοειδής κυμάτωση) για δοκιμές απαγωγών υπέρτασης.

Σχ. 6.3

Κρουσικόν ύψος (6/20 μs)

- I_m : Πλάτος ύψους (kA)
- t_s : Διάρκεια μετώπου (μs)
- t_r : Διάρκεια ήμισυς εύρους (μs)

Σχ. 6.4

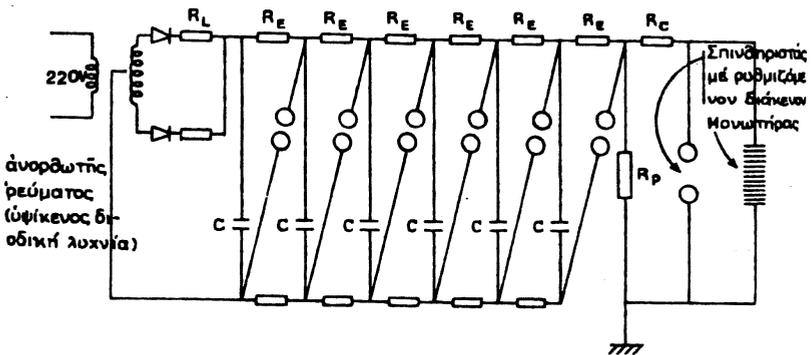
Παραδείγματα τυποποιημένων μορφών κρουστικών τάσεων για δοκιμές

Έπιτεύξεις θψηλών τάσεων από πηγήν χαμηλής τάσεως.

Έφαρμογή τής παραλλήλου καί τής έν σειρᾷ συνδέσεως τών πυκνωτῶν εἶναι καί αἱ συσκευαί έπιτεύξεως θψηλών τάσεων από πηγήν χαμηλής τάσεως.

Διά τόν σκοπόν τοῦτον οἱ πυκνωταί τής συσκευῆς φορτίζονται συνδεδεμένοι παραλλήλως καί κατόπιν, φορτισμένοι πλέον συνδέονται έν σειρᾷ.

Ἡ μέθοδος αὕτη χρησιμοποιεῖται εἰς τὰς συσκευάς MARX διά νά έπιτύχωμεν θψηλάς κρουστικᾶς τάσεις. Αἱ κρουστικαί τάσεις προκύπτουν από τήν άπότομον έκκένωσιν τῶν πυκνωτῶν καί παρουσιάζουν τήν ἰδίαν περίπου μορφήν μέ τὰς τάσεις αἱ ὁποῖαι προκύπτουν από τήν έμμεσον επίδρασιν τῶν κεραυνῶν επί τῶν γραμμῶν μεταφορᾶς. Διά τόν λόγον τοῦτον αἱ συσκευαί MARX (Σχ. 38) χρησιμοποιοῦνται διά τήν μελέτην τής άντοχῆς μονωτικῶν δλικῶν (μονωτῶν, μονώσεων, τυλιγμάτων κ.λ.π.) εἰς κρουστικᾶς τάσεις.

Σχ. 38

Ἡ μορφή τῆς παραγομένης κρουστικῆς τάσεως εἶναι τυποποιημένη διὰ νά εἶναι δυνατόν ἡ ἔξαγωγή συμπερασμάτων ἀπό τὰς δοκιμὰς αἱ ὁποῖαι γίνονται εἰς τὰ διάφορα ἐργαστήρια ὀφηλῶν τάσεων, διότι ἡ κλίσις τοῦ μετώπου τῆς κρουστικῆς τάσεως καθορίζει τήν τάσιν ἡ ὁποία χρειάζεται διὰ νά παρουσιασθῇ ὁ ἰονισμός τοῦ ἀέρος περίξ τοῦ δοκιμαζομένου σώματος π.χ. ἐνός μονωτήρος. Ὅσον μεγαλύτερα εἶναι ἡ κλίσις τοῦ μετώπου, τόσον μεγαλύτερα εἶναι καί ἡ τάσις ἡ ὁποία χρειάζεται διὰ νά ἰονισθῇ ὁ ἀήρ, διότι διὰ νά ἰονισθῇ ὁ ἀήρ ἀνεξαρτήτως ἀπό τήν ταχύτητα μεταβολῆς τῆς τάσεως χρειάζεται ἕνα ὄρισμένο χρονικόν διάστημα. Ἐνταῦθα πρέπει νά σημειώσωμεν ὅτι ἡ διάσπαισις τοῦ μονωτικοῦ ὀλικοῦ π.χ. τοῦ ὀλικοῦ ἐκ τοῦ ὀλοίου εἶναι κατασκευασμένος εἰς μονωτήρ ἐξαρτᾶται μόνον ἀπό τήν τιμήν τῆς τάσεως ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται. Ἐπειδή δέ πάντα ἐπιθυμοῦμεν νά ἔχωμεν διαπήδησιν παρά διάρτησιν τοῦ μονωτήρος ἡ ἔξωτερική μορφή του ἐκλέγεται ἔτσι ὥστε νά ἔχωμεν πρῶτον διαπήδησιν καί ἀκολούθως διάσπαισιν τοῦ ὀλικοῦ τοῦ μονωτήρος.

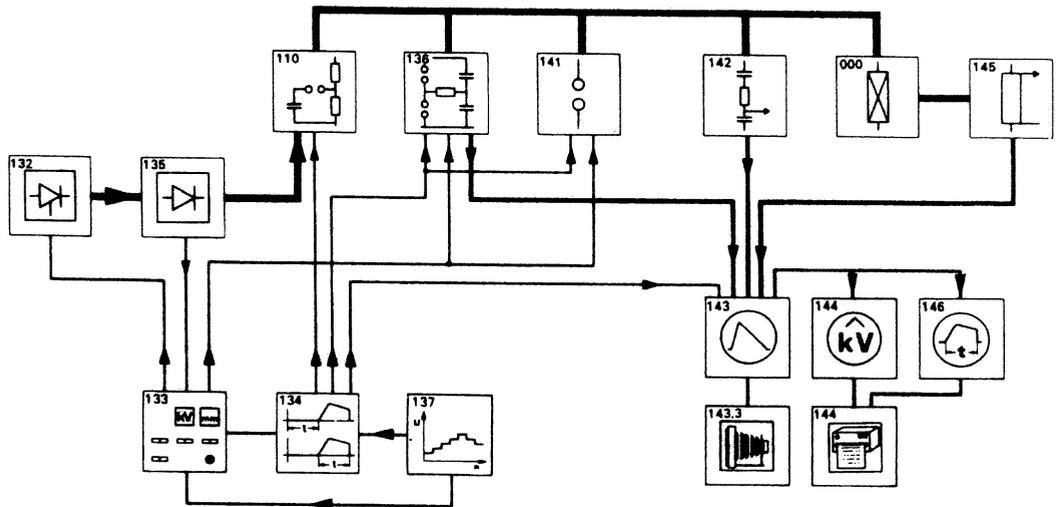
Ἡ συσκευή MARX (Σχ. 38) διὰ τήν παραγωγήν κρουστικῆς τάσεως λειτουργεῖ ὡς ἑξῆς:

Οἱ πυκνωταί φορτίζονται συνδεδεμένοι παραλλήλως καί κατόπιν διὰ τῶν σφαιρικῶν σπινθηριστῶν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐν σειρᾷ ζεῦξις αὐτῶν. Ἡ τάσις ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται εἰς τόν μονωτήρα μετρεῖται ἀπό τό διάκενον σφαιρικοῦ σπινθηριστοῦ διὰ τόν ὀποῖον προηγουμένως ἔχει βρεθῆ ἡ ἀντιστοιχία μεταξύ τάσεως καί ἀποστάσεως τῶν σφαιρικῶν ἠλεκτροδίων.

Μέ τοιαύτας συσκευάς ἔχουν ἐπιτευχθῆ τάσεις μέχρις 5.10⁶ V.

Impulse voltage test system Système d'essais de tension de choc Stoßspannungsprüfsystem

100 kV–10000 kV

Ordering No. for bulletins

110	Impulse generator
136	Chopping gap
141	Sphere gap
142	Impulse voltage divider
000	Test object
145	Shunt
132	Solid state controller
135	Charging rectifier
133	Control desk, control console
134	Trigatron trigger device
137	Program control unit
143	Impulse oscilloscope
143.3	Photographic equipment
144	Impulse peak voltmeter
144	Digital printer
146	Time-to-breakdown meter

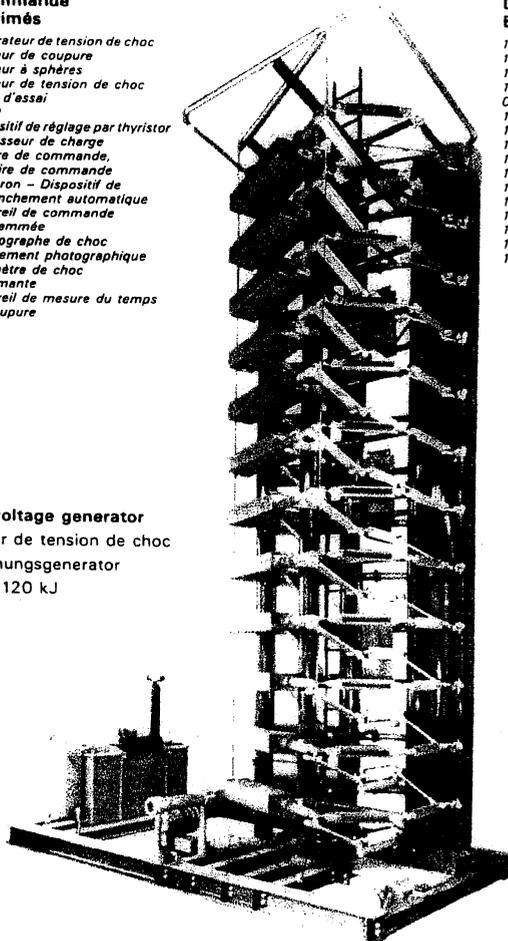
No de commande pour imprimés

110	Générateur de tension de choc
136	Eclateur de coupure
141	Eclateur à sphères
142	Diviseur de tension de choc
000	Objet d'essai
145	Shunt
132	Dispositif de réglage par thyristor
135	Redresseur de charge
133	Pupitre de commande, Armoire de commande
134	Trigatron - Dispositif de déclenchement automatique
137	Appareil de commande programmée
143	Oscillographe de choc
143.3	Équipement photographique
144	Valmètre de choc
144	Imprimante
146	Appareil de mesure du temps de coupure

Druckschriften-Bestellnummer

110	Stoßspannungsgenerator
136	Abschneidfunkstrecke
141	Kugelfunkstrecke
142	Stoßspannungsteiler
000	Prüfobjekt
145	Shunt
132	Thyristorsteleinheit
135	Ladegleichrichter
133	Steuerpult, Steuerschrank
134	Trigatron-Auslösegerät
137	Programmsteuergerät
143	Stoßoszillograph
143.3	Fotoausrüstung
144	Stoßspannungsvoltmeter
144	Messwertdrucker
146	Abschneidzeit-Messgerät

Impulse voltage generator
Générateur de tension de choc
Stoßspannungsgenerator
2400 kV, 120 kJ
• 114.1

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

ΓΕΙΩΣΕΙΣ

13.1 Γενικά

Λέγοντας γείωση εννοούμε την αχώριμη σύνδεση ενός σημείου ενός ηλ δικτύου με την γη. Η σύνδεση αυτή γίνεται με το λεγόμενο ηλεκτρόδιο γείωσης

Τις γείωσεις μπορούμε να τις διακρίνουμε σε 2 κατηγορίες

i) Γείωσεις λειτουργίας

Γείωση λειτουργίας είναι η γείωση στοιχείων τα οποία βρίσκονται σε τάση για λόγους λειτουργίας (π.χ ηλεκτρικοί ειδηροδρόμοι) δηλ το εδαφός της γης χρησιμοποιείται ως αγωγός του ηλ ρεύματος

ii) Γείωσεις προστασίας

Γείωση προστασίας είναι η γείωση στοιχείων τα οποία δει πρέπει κανονικά να βρίσκονται σε τάση. Η γείωση αυτή γίνεται για αποφυγή ατυχημάτων σε περίπτωση βλάβης της μονώσεως (π.χ. γείωση μεταλλικών περιβλημάτων ηλ. συσκευών)

Επίσης γείωσεις χρησιμοποιούνται στα αλφεικέραινα (γείωση προστασίας κατοικιών κεραιών)

13.2 Αντίσταση γείωσης

Όπως προαναφέραμε η γείωση επιτυγχάνεται με το ηλεκτρόδιο γείωσης. Το ηλεκτρόδιο αυτό είναι ένα μεταλλικό αντικείμενο βυθισμένο στο εδαφός και η αντίσταση διαβάσεως του ηλ ρεύματος από το ηλεκτρόδιο προς τη γη ονομάζεται αντίσταση γείωσης. Προφανώς η αντίσταση γείωσης πρέπει να έχει πολύ μικρή τιμή. Η αντίσταση γείωσης μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελείται από 3 μέρη, δηλ

$$\text{αντίσταση γείωσης} = (\text{αντίσταση ηλεκτροδίου γείωσης}) + (\text{αντίσταση επαφής ηλεκτροδίου-γης}) + (\text{αντίσταση εδαφούς μέχρι απόσταση 30m γύρω από το ηλ/δίο})$$

Στο σημείο αυτό αναφέρουμε το εφής:

Το γήινο εδαφός έχει γενικά πολύ μεγάλη ειδική αντίσταση πχ

$$\text{Υγρό χώμα} \quad \rho = 10^2 \Omega \cdot \text{m}$$

$$\text{Ξηρό χώμα} \quad \rho = 10^3 \Omega \cdot \text{m}$$

$$\text{Βράχος} \quad \rho = 10^4 \Omega \cdot \text{m}$$

αλλά παρ' όλα αυτά λόγω της απείρου εκταίσεως του εδαφούς (ή καλύτερα υπεδαφούς) οι διατομές δια των οποίων ρέει το ηλ ρεύμα τείνουν και αυτές στο άπειρο με συνέπεια τελικά το εδαφός να παρουσιάζει σχεδόν μηδενική αντίσταση. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο η γη χρησιμοποιείται σαν αγωγός

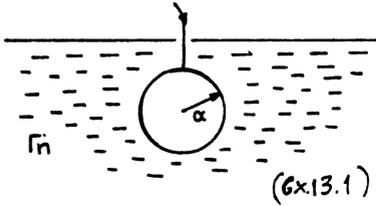
13.2.1 Υπολογισμός της αντίστασης χείωσης

Η αντίσταση χείωσης εξαρτάται από την μορφή και τις διαστάσεις του ηλεκτροδίου χείωσης, από το βάθος στο οποίο είναι τοποθετημένο και από τη σύσταση του εδάφους γύρω από το ηλ/δίο.

Γενικά ο υπολογισμός της αντίστασης χείωσης είναι ένα περίπλοκο πρόβλημα, και μπορούμε να έχουμε ευκολία τη λύση για ορισμένες απλές περιπτώσεις (δηλ για απλά σχήματα ηλεκτροδίων)

Παρακάτω δίνουμε ορισμένους τύπους υπολογισμού (τα ηλ/δία θεωρούνται τέλει αγωγοί)

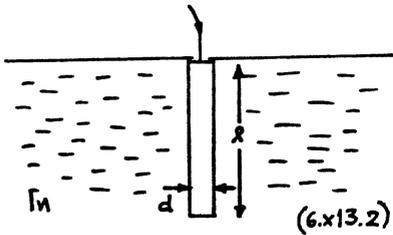
ι) Σφαιρικό ηλεκτρόδιο

$$R_{\chi\epsilon\iota\omega\sigma\epsilon\upsilon\varsigma} = \frac{\rho}{4\pi\alpha}$$

ρ : ειδική αντίσταση εδάφους
 α : ακτίνα σφαίρας

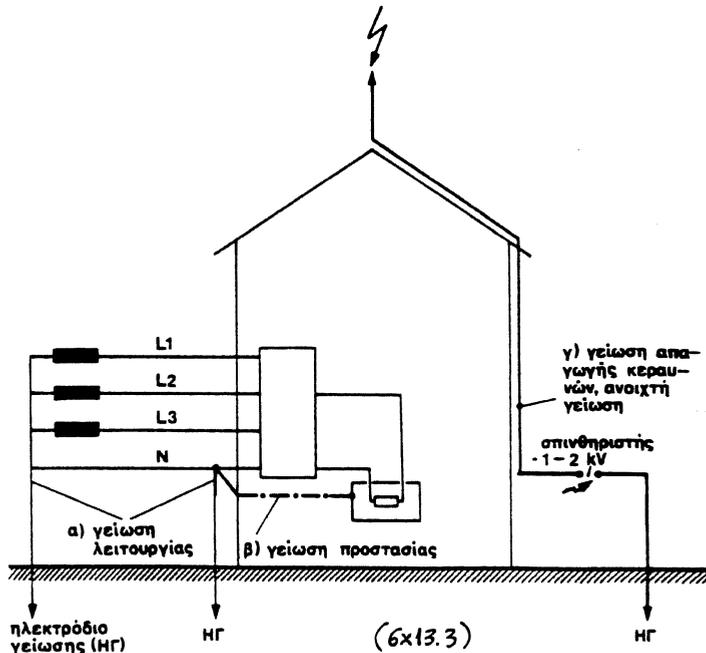
ιε) Κατακορυφή ράβδος

$$R_{\chi\epsilon\iota\omega\sigma\epsilon\upsilon\varsigma} = \frac{\rho}{2\pi\ell} \left(\ln\left(\frac{8\ell}{d}\right) - 1 \right)$$

ℓ : μήκος ράβδου
 d : διάμετρος
 ρ : ειδική αντίσταση εδάφους

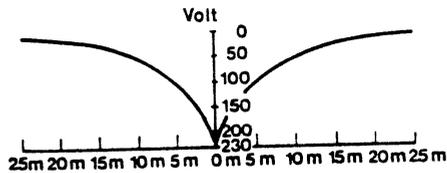
Στο παρακάτω σχήμα φαίνεται μία εγκατάσταση που περιλαμβάνει διάφορες χείψεις

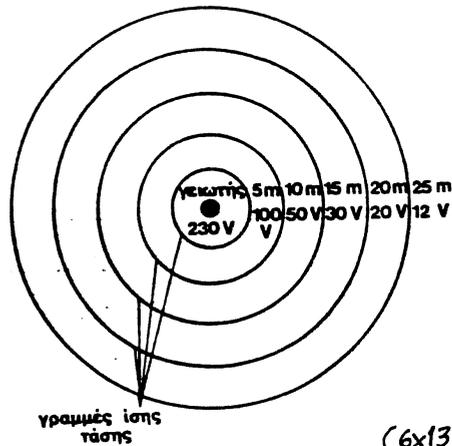
13.2.2. Χοάνη δυναμικού - Βηματική τάση - Τάση επαφής

Αν ένας χειωτής (ηλεκτροδίο χειώσης) τεθεί υπό τάση V , ως προς το σημείο αναφοράς του δυναμικού, (σημείο σε άπειρη απόσταση) δημιουργείται ένα πεδίο ροής γύρω από τον χειωτή. (βλ 6x13.4)

Όσο απομακρυνόμαστε από τον χειωτή τόσο μειώνεται η διαφορά δυναμικού μεταξύ δύο σημείων που απέχουν σταθερή απόσταση μεταξύ τους

Χοάνη δυναμικού

(6x13.4)

Το διάγραμμα δυναμικού απόστασης ονομάζεται χοάνη δυναμικού (βλ. 6x13.5)

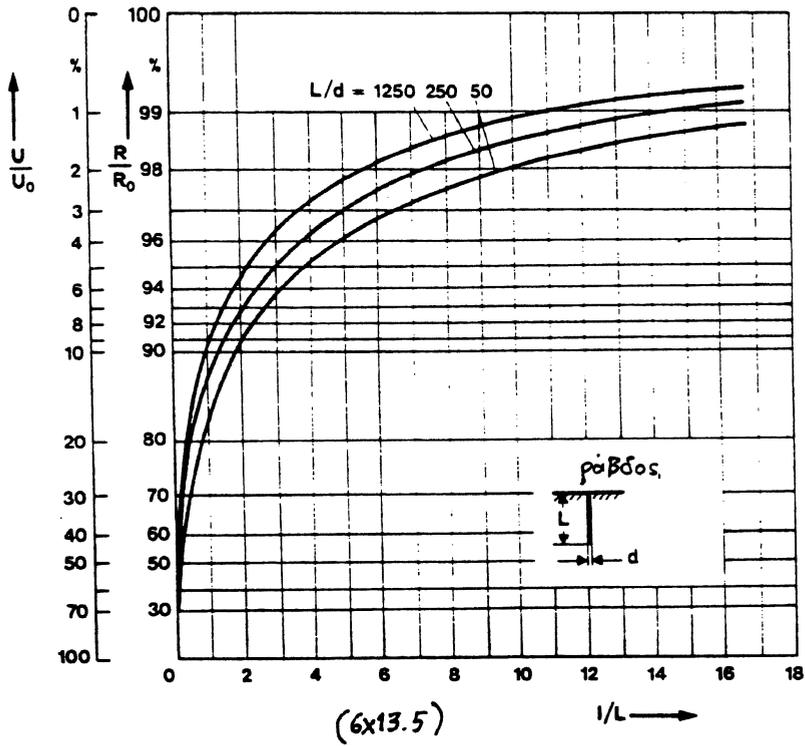
Από την χοάνη δυναμικού μπορούμε να υπολογίσουμε την τάση επαφής και την βηματική τάση

Τάση επαφής είναι η πτώση τάσης σε απόσταση 1m από τον χειωτή

Βηματική τάση είναι η πτώση τάσης σε απόσταση 1m γύρω από το σημείο που μας ενδιαφέρει (βλ 6x13.6)

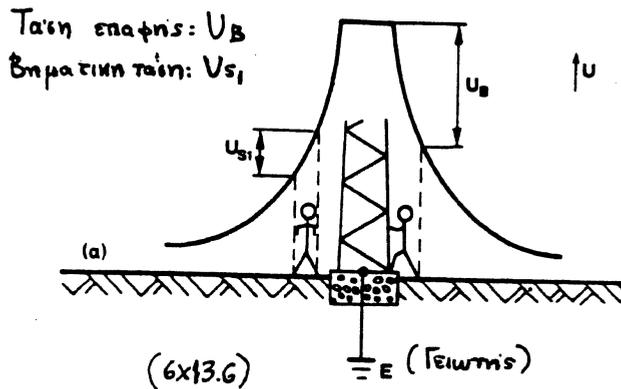
Από την χοάνη δυναμικού μπορούμε επίσης να βρούμε την περσική επίδραση του χειωτή. Δηλαδή την απόσταση πέρα από την οποία η μεταβολή του δυναμικού είναι αμελητέα (κάτω από ένα όριο). Η απόσταση αυτή, από τον χειωτή, πρακτικά μπορεί να θεωρηθεί σαν η απόσταση του απείρου

Αναφέρουμε ότι η αντίσταση χειώσης εξαρτάται από την ειδική αντίσταση του εδάφους. Η ειδική αντίσταση του εδάφους εξαρτάται από το είδος του εδάφους, τη υγρασία και τη θερμοκρασία.

Χωρες δυναμικου για χειωτες μορφης ραβδου

- l : αποσταση απο την ραβδο
- R_0 : αντισταση χειωτης (οταν $l \rightarrow \infty$)
- R : αντισταση χειωτης που μετρωμε σε αποσταση l στο εδαφος
- U : ταση σε αποσταση l
- U_0 : ταση σε αποσταση $l = 0$

(6x13.6)

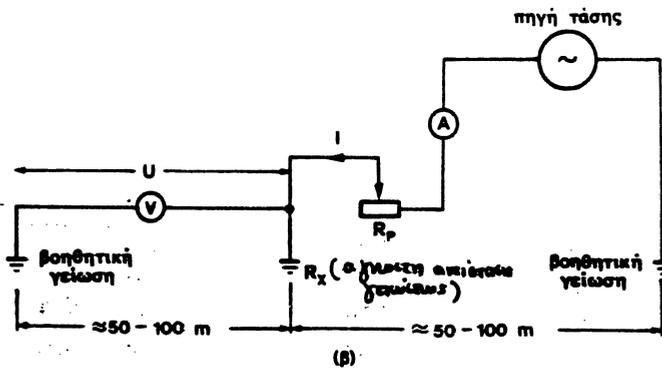
13.3 Μέτρηση της αντίστασης χείωσης

Μπορεί να γίνει με 2 τρόπους

- i) Με χρήση βολτομέτρου και αμπερομέτρου
- ii) Με γέφυρα

13.3.1 Μέτρηση με χρήση βολτομέτρου και αμπερομέτρου

Χρησιμοποιείται η ακόλουθη διάταξη (6x13.7)

(6x13.7)

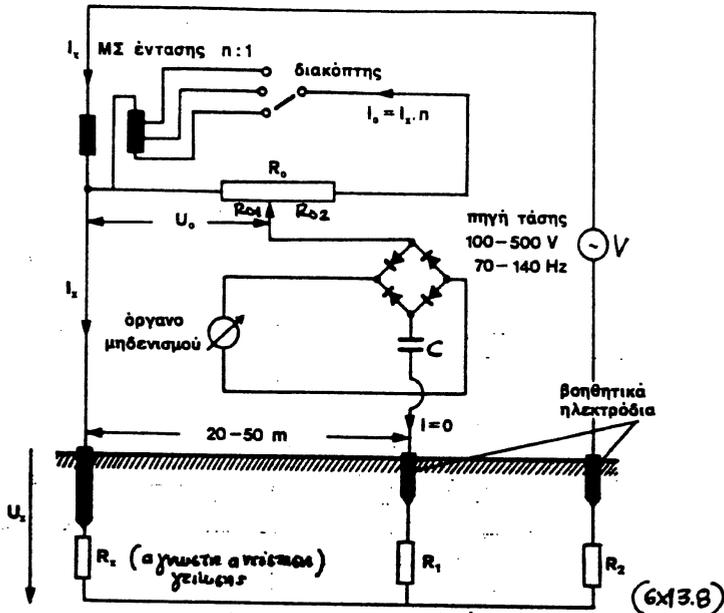
Χρησιμοποιείται μία πηγή εναλλασσομένου ρεύματος της οποίας το ένα άκρο γαιώνεται. Το άλλο άκρο συνδέεται μέσω μιας ρυθμιζόμενης αντίστασης και ενός αμπερομέτρου ^{ΜΕΤΡΟΥ} στη χείωση που θέλουμε να μετρήσουμε. Η τάση του χείωτη αυτού ως προς το άπειρο μετράται με ένα βολτομέτρο, το οποίο συνδέεται μεταξύ της αγώστης χείωσης και ενός ύψους σε αρκετή απόσταση απ' αυτήν σε μία βοηθητική γείωση.

Η αγώστη αντίσταση χείωσης είναι ίση με το ημίγινόμενο των ενδείξεων των δύο οργάνων

$$R_{χ\eta\iota} = \frac{V}{I}$$

13.3.2 Μέτρηση με χεφύρα

Χρησιμοποιείται η ακόλουθη διάταξη (6x13.8)

Χρησιμοποιείται μια πηγή τάσης 100-500V συχνότητας 70-140 Hz

Αυτή χείωνται μέσω ενός βοηθητικού χείωτη με αντίσταση χείωσης R₂. Το άλλο ακρο της πηγής οδηγείται στον χείωτη με αγνώστη αντίσταση R_x
Μεσω ενός μετασχηματιστού ρεύματος με λόγο 1:n τροφοδοτείται μια χεφύρα Wheatstone που σχηματίζεται από τις R_x, R₁ και τα 2 τμήματα της ρυθμιστικής αντίστασης R₀

Μηδενίζοντας το ρεύμα στο όργανο έχουμε U_x = U₀ ορα R_xI_x = R₀₁I₀

δηλαδή τελικά:

επειδή I₀ = nI_x R_x = nR₀₁

Ο πυκνωτής C χρησιμεύει για απόκοψη τυχόν συνεχούς συνιστώσας

Σημειώνουμε 2 παρατηρήσεις:

- Η μέτρηση γίνεται με εναλλασσόμενο ρεύμα για αποφυγή ηλεκτρολυτικών δράσεων από το τσάφος
- Η συχνότητα του ρεύματος πρέπει να είναι διαφορετική από 50 Hz για αποφυγή σφαλμάτων λόγω τυχόν αλληλεπίδρασης με κυκλοφορούντα ρεύματα από τυχόν διαρροές του δικτύου

Καταλήγοντας αναφέρουμε ότι μια καλή χείωση πρέπει να έχει αντίσταση μικρότερη των 10 Ω

13.4 Γειώσεις δικτύων χαμηλής τάσεως

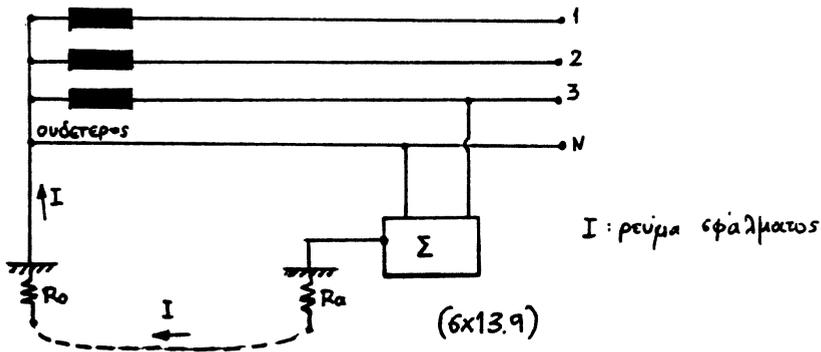
Αναφερόμενοι σε μια γείωση εαίν "γείωση προστασίας", διακρίνουμε 2 βασικές μεθόδους πραγματοποίησής της

α) Άμεση γείωση (6x13.9)

β) Ουδέτερωση (6x13.10)

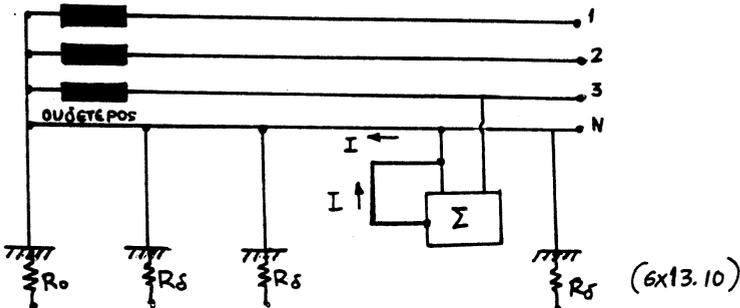
Σχηματικά έχουμε

13.4.1 Άμεση γείωση

Τα περιβλήματα τών συσκευών και γενικά όλα τα μεταλλικά τμήματα που μπορεί να βρεθούν υπό τάση λόγω βλάβης της μονώσεως συνδέονται με μια ανεξάρτητη γείωση R_a . Σε περίπτωση βλάβης το ρεύμα σφάλματος ακολουθεί τη διαδρομή που φαίνεται στο σχήμα δηλ διέρχεται από την γείωση R_a και την γείωση R_0 του ουδέτερου κόμβου.

13.4.2 Ουδέτερωση

Εδώ τα περιβλήματα τών συσκευών και τα μεταλλικά τμήματα συνδέονται στον ουδέτερο αγωγό του δικτύου χαμηλής τάσεως και επομένως σε περίπτωση βλάβης το ρεύμα σφάλματος διέρχεται από τον ουδέτερο εαίν να είχε συμβεί βραχυκύκλωμα μεταξύ φάσης και ουδέτερου. Όπως φαίνεται από το σχήμα ο ουδέτερος γειώνεται σε καθορισμένες αποστάσεις

13.5 Αποσπασματά από το Κεφ. μ των Ελληνικού ΝΗΟΓΝΩΜΟΝΑ (1971), Σχετικά με το Θέμα "Γείωση"

Γείωσις

108 (α) Τά μή ηλεκτροφόρα μεταλλικά μέρη τῆς ηλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως θά εἶναι πραγματικῶς γειωμένα. Ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἀναγκαῖα συνδέσεις γειώσεως, θά εἶναι ἐκ χαλκοῦ ἢ ἐτέρου ἐγκριμένου ὕλικου καί θά εἶναι προστατευμένοι ἐναντίον βλαβῶν καί, ὅπου εἶναι ἀναγκαῖον, καί ἐναντίον ηλεκτρολυτικῆς δράσεως. Γενικῶς, θά ἔχουν διατομήν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ ρευματοφόρου ἀγωγοῦ μέχρι 16 χστ.² (0.0225 δακτ.²). Δι' ἀνωτέρας τῆς τιμῆς ταύτης διατομῆς ρευματοφόρων ἀγωγῶν, θά εἶναι κατ' ἐλάχιστον ἴση πρὸς τὸ ἡμισυ τῆς διατομῆς τοῦ ρευματοφόρου ἀγωγοῦ οὐχὶ δὲ μικροτέρα τῶν 16 χστ.² (0.0225 δακτ.²).

(β) ΦΟΡΗΤΟΣ ΕΞΑΙΤΙΣΜΟΣ—Οἱ μεταλλικοὶ σκελετοὶ πασῶν τῶν φορητῶν λυχνιῶν, ἐργαλείων χειρὸς καί παρεμμερῶν συσκευῶν, οἵτινες παρέχονται ὡς ἐφόδια τοῦ πλοίου καί λειτουργοῦν μετὰσιν ὑπερβαίνουσιν τὰ 55 Βόλτ., θά εἶναι γειωμένοι μέσῳ καταλλήλου ἀγωγοῦ, ἐκτός ἐάν εἴη ληφθῆ πρόνοια ἰσχυρῆς ἐξασφαλίσεως τῶν, ὡς π.χ. διὰ διπλῆς μονώσεως ἢ διὰ μετασχηματιστοῦ ἀπομονώσεως.

Ἡλεκτρικὴ Συνοχὴ Γειώσεως

2003 Θά ἐκτελεσθῶν δοκιμαίαι πρὸς ἐξικρίβωσιν ἐάν πάντες οἱ ἀγωγοὶ γειώσεως παρουσιάζουν ἀποτελεσματικὴν ἠλεκτρικὴν συνοχήν καί ὅτι ἡ σύνδεσις καί ἡ γείωσις μεταλλικῶν σωλήνων καί/ἢ ἐπενδύσεων καλωδίων εἶναι ἀποτελεσματικῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ - ΑΣΦΑΛΕΙΟΔΙΑΚΟΠΤΕΣ14.1. ΓΕΝΙΚΑ

1. Σκοπός των είναι :

- α. Η προστασία των ηλεκτρικών μηχανών, συσκευών και καλωδίων έναντι βραχυκυκλωμάτων και υπερφορτίσεων (υπερεντάσεων).
- β. Η προστασία του προσωπικού.
- γ. Η απομόνωση των κυκλωμάτων ή συσκευών.
- δ. Η διακοπή του κυκλώματος που έχει βλάβη.
- ε. Η επιλεκτική διακοπή σε περίπτωση βραχυκυκλώματος ή υπερέντασης, ανοίγοντας το πρώτο προστατευτικό εξάρτημα του κυκλώματος από τη βλάβη προς τη γεννήτρια.
- στ. Η γρήγορη διακοπή του κυκλώματος που έχει τη βλάβη.

2. Α σ φ ά λ ε ι ε ς.

- α. Το πιο απλό εξάρτημα είναι η ασφάλεια η οποία παρέχει προστασία έναντι υπερφορτίσεων και βραχυκυκλωμάτων. Διατίθεται ως βιδωτή, κυλινδρική και μαχαιρωτή, περιέχει υλικό που απορροφά την θερμότητα και αποσβήνει το ρεύμα διακοπής.
- β. Όσο μακρύτερη είναι μία ασφάλεια σε τόσο μεγαλύτερη τάση ανθίσταται και όσο παχύτερη είναι σε τόσο μεγαλύτερη ένταση.
- γ. Ως προς το χρόνο διακοπής, από την έναρξη της υπερέντασης, διατίθενται σε ταχείας και βραδείας τήξης. Οι βραδείας τήξης χρησιμοποιούνται συνήθως για την προστασία των κινητήρων, επειδή κατά την εκκίνησή των απαιτείται μεγαλύτερη ένταση από αυτή της κανονικής λειτουργίας.

3. Δ ι α κ ό π τ ε ς

- α. Όλοι οι διακόπτες που περιγράφονται παρακάτω είναι τύπου αέρα, μπορούν να λειτουργούν χειροκίνητα ή ηλεκτροκίνητα ή/και με τους δύο τρόπους. Μπορούν επίσης να φέρουν προστατευτικές διατάξεις έναντι υπερέντασης ή βραχυκυκλώματος ή/και τα δύο, ενώ άλλοι να είναι απλώς διακόπτες.
- β. Διακόπτες ALB (AUTOMATIC LIGHT BREAKER) χρησιμοποιούνται σε εφαρμογές χαμηλής τάσης (μέχρι 125V) είναι μονοπολικό ή τριπολικό φέρουν θερμικά στοιχεία διακοπής από 10-200 A τα οποία ούτε ρυθμίζονται ούτε αφαιρούνται. Περικλείονται μέσα σε πλαστική χυτή θήκη.
- γ. Διακόπτες NLB (NON AUTOMATIC LIGHT BREAKER) είναι ίδιοι με τους ALB εκτός από το ότι δε φέρουν θερμικά στοιχεία διακοπής αλλά χρησιμοποιούνται απλώς σαν διακόπτες.

δ. Διακόπτες AQB (AUTOMATIC QUENCHING BREAKER)

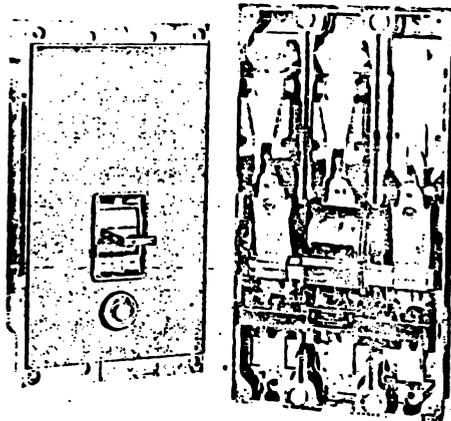
(1) Χρησιμοποιούνται :

- α. Για τη διακοπή μονοφασικών και τριφασικών κυκλωμάτων κύριων πινάκων διανομής.
- β. Για να συνδέουν πίνακες μικράς ισχύος.
- γ. Για την εκκίνηση μεγάλων κινητήρων.

(2) Σχεδίαση

- α. Περικλείονται σε χυτή μονωμένη θήκη.
- β. Κατασκευάζονται μέχρι 1600 A, τα πιο κοινά μεγέθη είναι των 100 A, 225 A (ή 250 A) και 600 A.
- γ. Φέρουν ρυθμιζόμενο θερμικό στοιχείο έναντι υπερ-εντάσεως με χαρακτηριστικά αντίστροφης χρονικής καθυστέρησης και ρυθμιζόμενα μαγνητικά στοιχεία έναντι βραχυκυκλώματος με ελάχιστη (στιγμιαία) χρονική καθυστέρηση. Αμφότερα έχουν ρυθμισθεί σε θερμοκρασία περιβάλλοντος 50° C.
- δ. Ο μηχανισμός διακοπής του (ανοίγματος) αντέχει σε κρούσεις 2.000 FT.LIBRES. Ανοίγουν σε εντάσεις βραχυκυκλωμάτων μέχρι 10.000 A.

- (3) Είναι ο περισσότερο χρησιμοποιούμενος διακόπτης. Τους έχουν αντικαταστήσει οι νεώτεροι διακόπτες τύπων AQB - A 101 κ.τ.λ. οι οποίοι φέρουν ασφάλειες και έτσι αυξάνεται η ικανότητα διακοπής στα 100.000 A.

ΕΙΚ. 2-1 ΔΙΑΚΟΠΤΗΣ ΚΥΚΛΩΜΑΤΟΣ AQB

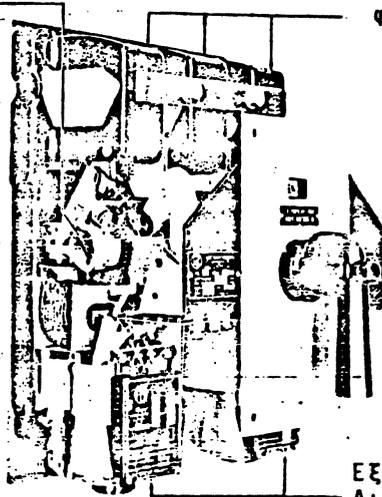
ε. Διακόπτες ΝQΒ (NON QUENCHING BREAKER)

Είναι ίδιοι με τους ΑQΒ εκτός από το ότι δε φέρουν θερμικά και μαγνητικά στοιχεία διακοπής. Χρησιμοποιούνται συνήθως σαν διακόπτες αποσύνδεσης όπως αυτοί των γεννητριών Ε.Ρ. και Σ.Ρ.

στ. Διακόπτες ΑCΒ (AIR CIRCUIT BREAKER)

Χρησιμοποιούνται σαν αυτόματοι διακόπτες των γεννητριών Ε.Ρ., Σ.Ρ. και σαν συνδέτες των ζυγών. Είναι κατασκευασμένοι σε μεγέθη από 640 - 4000 Α. Στα Α/Τ τύπου FRAM χρησιμοποιείται το μέγεθος 800 Α. Οι προστατευτικές τους διατάξεις αναφέρονται στο κεφάλαιο των γεννητριών.

εύκαμπτος
σύνδεση

φλογοκρύπτες

Εξάρτημα
Διακοπής λόγω
υπερέντασης

ΕΙΚ. 2-2 ΔΙΑΚΟΠΤΗΣ ΚΥΚΛΩΜΑΤΟΣ ΑCΒ

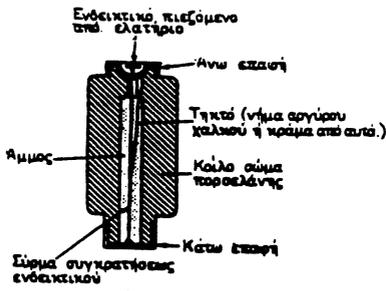
14.2 Ασφαλείς τηκτών

Η αρχή λειτουργίας τους βασίζεται στην τήξη ενός λεπτού εύκαμπτου ευρματιδίου όταν απ' αυτό περάσει μεγάλη ένταση ρεύματος.

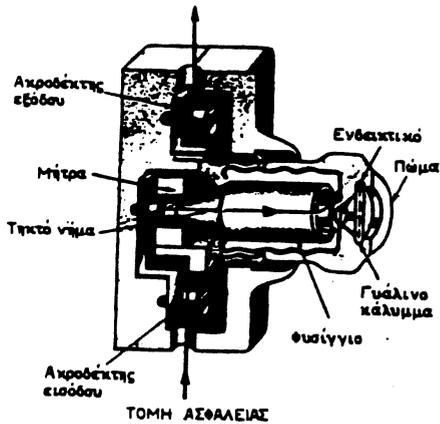
Το ευρματίδιο αυτό που λέγεται τηκτό βρίσκεται μέσα στην ασφαλεία. Η ασφαλεία συνδέεται προφανώς με όλα τα κύκλωμα και στην αρχή του (αμέσως μετά την παροχή τάσης)

Οι ασφαλείς τηκτών υπάρχουν σε πολλά είδη ανάλογα με το είδος της εγκατάστασης που χρησιμοποιούνται. Έτσι έχουμε:

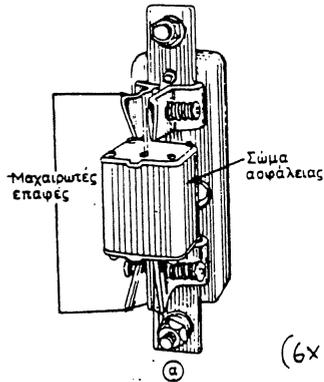
- βιδωτές ασφαλείς (είναι η συνήθισμένη μορφή ασφαλείας χαμηλής τάσης)
(βλ βλ. 2.1)

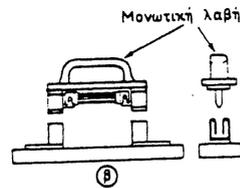
βιδωτή ασφαλεία τηκτού
(βλ 2.1)

Μαχαίρωτες ασφάλειες (χρησιμοποιούνται σε εγκαταστάσεις μεγάλων εντάσεων ρεύματος) (βλ 6x 2.2)

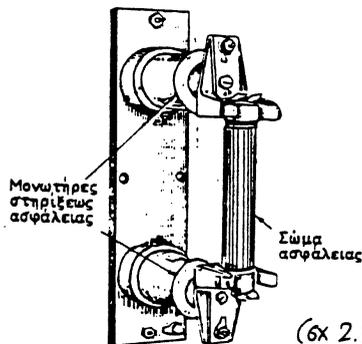

(6x 2.2)

Μαχαίρωτες
Ασφάλειες

(b)

Κυλινδρικές ασφάλειες (χρησιμοποιούνται σε εγκαταστάσεις υψηλής τάσης) (βλ 6x 2.3)

(6x 2.3)

Κυλινδρική
ασφάλεια

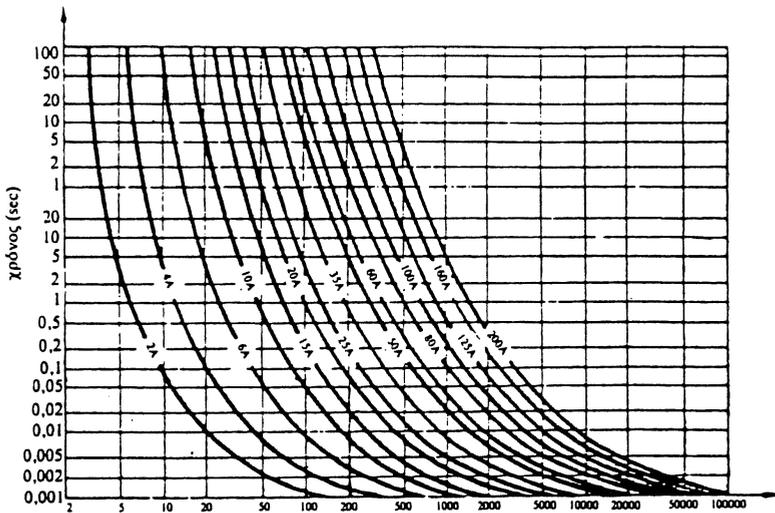
Καμπύλη λειτουργίας

Οι ασφάλειες τηκτών χαρακτηρίζονται από το ονομαστικό ρεύμα τους (π.χ. 6, 10, 16, 20 Α κ.λπ) την ονομαστική τάση, και τον χρόνο λειτουργίας τους

Γενικά για κάθε ασφάλεια υπάρχει μια καμπύλη λειτουργίας στην οποία φαίνεται ο χρόνος τήξεως συναρτήσει του ρεύματος για δεδομένο ονομαστικό ρεύμα της ασφάλειας

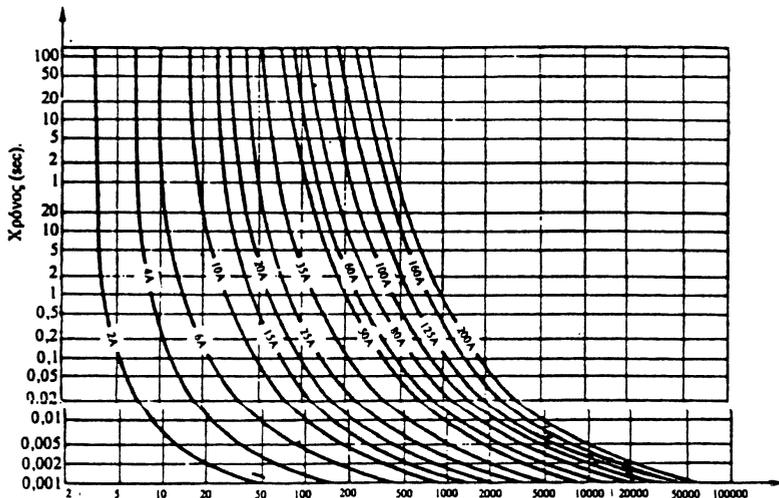
Ανάλογα λοιπόν με το χρόνο τήξεως οι ασφάλειες τηκτών διακρίνονται σε ασφάλειες ταχείας και βραδείας τήξεως

Παρακάτω έχουμε 2 διαγράμματα λειτουργίας για ασφάλειες ταχείας και βραδείας τήξεως (6x 2.4 και 2.5)

Ασφαλείς Βραδείας Τήξεως
(6x 2.4)

Ρεύμα βραχυκύκλωσης (A)

Ασφαλείς Ταχείας Τήξεως
(6x 2.5)

Ρεύμα βραχυκύκλωσης (A)

Από τα δύο σχήματα παρατηρούμε π.χ. ότι για ασφαλεία 4A (ονομαστική ένταση) και για ρεύμα βραχυκύκλωσης 20A προκύπτει χρόνος τήξεως 0,1 sec για ασφαλεία βραδείας τήξεως και 0,01 sec για ασφαλεία ταχείας τήξεως

Οι ασφάλειες βραδείας τήξεως χρησιμοποιούνται στα κυκλώματα κίνησης και σε γενικούς πίνακες διανομής

Οι ταχείας τήξεως χρησιμοποιούνται σε κυκλώματα φωτισμού

Αν δούμε τους ΠΙΝΑΚΕΣ τυποποιήσεως καλωδίων (βλ. κεφ. 15) θα παρατηρήσουμε ότι μας δίδεται για κάθε διάτομη αγωγού την ονομαστική εντάση της ασφαλείας που προστατεύει πλήρως τη γραμμή από υπερφόρτωση

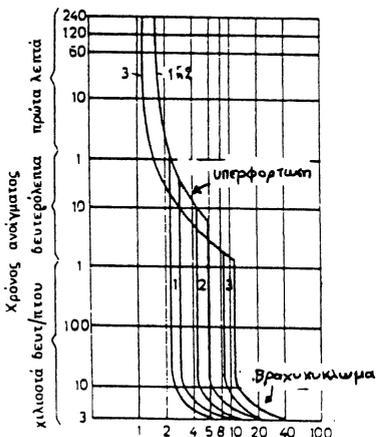
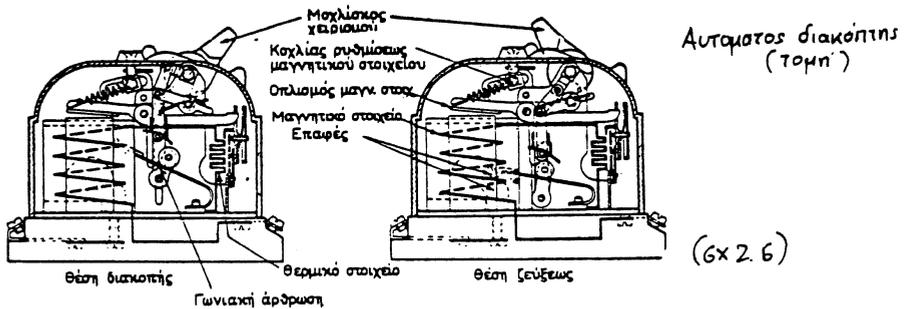
14.3 Αυτοματι διακόπτες (ασφαλειοδιακόπτες)

Οι αυτόματοι διακόπτες προκαλούν διακοπή του ρεύματος, όπως και οι ασφάλειες τηκών, αλλά έχουν διαφορετική αρχή λειτουργίας. Στα κυκλώματα μπορούν να παρατηρηθούν μικρές σχετικά αυξήσεις της εντάσεως του ρεύματος, πάνω από την κανονική, οι οποίες έχουν χρονικά μεγάλη διάρκεια και οφείλονται σε διάφορα αιτία. Οι αυξήσεις αυτές ονομάζονται υπερφορτώσεις.

Όταν το ρεύμα περάσει από τον αυτόματο διακόπτη θερμαίνεται ένα διμεταλλικό στοιχείο (θερμικό στοιχείο). Με την θέρμανση το διμεταλλικό στοιχείο κλίνει και διακόπεται το κύκλωμα.

Όταν συμβεί βραχυκύκλωμα, ρεύμα πολύ μεγαλύτερο από το κανονικό διέρχεται από ένα μαγνητικό στοιχείο (πλεκτρομαγνήτης) και προκαλεί σχεδόν ακαριαίο ανοίγμα του διακόπτη.

Δηλαδή οι αυτόματοι διακόπτες περιλαμβάνουν θερμικό και μαγνητικό στοιχείο και το μείν θερμικό προστατεύει από υπερφορτώσεις το σε μαγνητικό από βραχυκυκλώματα.

- ΜΕΓΕΣ καρπυλες λειτουργίας αυτομάτων διακοπών
- 1: οικιακές εγκαταστάσεις
 - 2: βιομηχ. εγκαταστάσεις
 - 3: προστασία μηχανών

(6x 2.7)

14.4 Ε Π Ι Λ Ε Κ Τ Ι Κ Η Α Π Ο Ζ Ε Υ Ξ Η

1. Γ ε ν ι κ ά

Ο σκοπός της επιλεκτικής απόζευξης (άνοιγμα) είναι να απομονώσει το τμήμα του κυκλώματος που παρουσιάζει βλάβη και ταυτόχρονα να εξακολουθεί να τροφοδοτεί όσο το δυνατό μεγαλύτερο μέρος του κυκλώματος. Αυτό επιτυγχάνεται με συνδιασμό των χαρακτηριστικών χρόνου-ρεύματος (έντασης) των

προστατευτικών εξαρτημάτων, έτσι ώστε ο διακόπτης ο πλησιέστερος προς την βλάβη να ανοίγει πρώτος, ενώ ο διακόπτης ο πιο απομακρυσμένος από αυτήν και πλησιέστερος προς τη γεννήτρια να ανοίγει τελευταίος. Ένα τμήμα κάποιου κυκλώματος

διανομής με διακόπτες κυκλώματος που χρησιμοποιεί επιλεκτική απόζευξη φαίνεται στην εικόνα 2-3 Α.

Ο χρόνος της άμεσης απόζευξης είναι ο ελάχιστος χρόνος που απαιτείται για να ανοίξει ο διακόπτης και να απομονώσει ένα κύκλωμα, όταν το άνοιγμα του διακόπτη δεν έχει ρυθμισθεί για χρονική καθυστέρηση. Ο διακόπτης ανοίγει μόλις το ρεύμα ξεπεράσει την ονομαστική τιμή της άμεσης απόζευξης, σε λιγότερο, από 0.1 SEC. Οι επί μέρους διακόπτες σε μια ομάδα παραγωγής-διανομής ρεύματος (γεννητριών, συνδέσεως ζυγών, κυκλωμάτων) διαφέρουν μεταξύ των ανάλογα με :

- α. Το διαθέσιμο ρεύμα του φορτίου.
- β. Το διαθέσιμο ρεύμα βραχυκυκλώματος.
- γ. Τη ζώνη του χρόνου απόζευξης και τις ρυθμίσεις του ρεύματος απόζευξης που έχουν επιλεγεί.

Όλοι όμως οι διακόπτες της ομάδας έχουν χαρακτηριστικά που βρίσκονται μέσα στην ζώνη. Η ζώνη είναι η σχέση μεταξύ ρεύματος και χρόνου απόζευξης (διακοπής) μιάς ομάδας διακοπών κυκλωμάτων που έχουν την ίδια ονομαστική ρύθμιση.

Η επιλεκτική απόζευξη των διακοπών επιτυγχάνεται συνήθως με την βοήθεια ενός ηλεκτρομαγνητικού-μηχανικού εξαρτήματος (στοιχείου) μικρής χρονικής καθυστέρησης. Το εξάρτημα αυτό μπορεί να ρυθμίζεται ανάλογα με τις προδιαγραφές.

Τελευταία έχει αρχίσει η χρησιμοποίηση διακοπών που φέρουν ηλεκτρονικά εξαρτήματα αντί των παλαιών ηλεκτρομαγνητικών, για την προστασία των κυκλωμάτων έναντι υπερεντάσεως ή βραχυκυκλώματος. Παρακάτω αναφέρονται μερικά από τα προτερήματά τους:

- α. Μεγαλύτερη αντοχή στις μηχανικές κρούσεις.
- β. Αξιοπιστότερες καμπύλες έντασης-χρόνου με αποτέλεσμα την καλύτερη συνεργασία μεταξύ διακοπών διαφορετικών μεγεθών έντασης.

2. Σειρά απόζευξης διακοπών

Ο αυτόματος διακόπτης της γεννήτριας που είναι ο πλησιέστερος προς αυτήν, έχει την μεγαλύτερη ονομαστική τιμή ρεύματος, την υψηλότερη προδιαγραφή ρεύματος βραχυκυκλώσεως και την μεγαλύτερη χρονική καθυστέρηση απόζευξης, παρόλα αυτά και αυτός ο διακόπτης θα ανοίξει σε κάποιο προκαθορισμένο χρονικό διάστημα, όταν διαρρέεται από το ρεύμα βραχυκυκλώσεως (σημεία P₁ - P σχήματος 2-3-B). Οι διακόπτες συνδέσεως ζυγών (BUS-TIE) συνήθως ρυθμίζονται να ανοίγουν μετά από μία χρονική καθυστέρηση όπου είναι στο 80% περίπου της γεννήτριας. Στα επί μέρους

κυκλώματα που αναχωρούν από τους κύριους πίνακες διανομής δεν χρησιμοποιούνται συνήθως διακόπτες άμεσης απόζευξης. Η κατασκευή των διακοπών που διαθέτουν επιλεκτική απόζευξη για ρεύματα μικρότερα από αυτά της άμεσης απόζευξης, είναι τέτοια που προκαλεί προμελετημένη καθυστέρηση στην απόζευξη του διακόπτη. Η χρονική καθυστέρηση είναι μεγαλύτερη στις μικρές εντάσεις από ότι στις μεγάλες και ως εκ τούτου είναι γνωστή ως "αντίστροφη χρονική καθυστέρηση". Η ένταση που θα άνοιγε αμέσως το διακόπτη φορτίου τύπου AQB και θα απομόνωνε το κύκλωμα, δεν θα άνοιγε αμέσως το διακόπτη κυκλώματος ACB εκτός αν η ένταση διατηρείτο για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Η ίδια σειρά λειτουργίας συμβάλει και σε άλλες ομάδες διακοπών που έχουν ρυθμισθεί για επιλεκτική απόζευξη στο σύστημα. Η διαφορά μεταξύ των χρόνων άμεσου απόζευξης των διακοπών είναι αρκετή ώστε να επιτρέπει σε κάθε διακόπτη να ανοίγει και να απομονώνει το κύκλωμα πριν ο επόμενος διακόπτης αρχίσει να λειτουργεί.

3. Παράδειγμα απόζευξης διακοπών

Υποθέστε ότι μια βλάβη παρουσιάζεται σε καλώδιο στο σημείο A (εικόνα 2-3-A) και εξ αυτής προξενείται μια υψηλή ένταση I (εικόνα 2-3-B) που διαρρέει το διακόπτη φορτίου (κατανάλωσης) AQB και το διακόπτη κυκλώματος ACB. Ο διακόπτης φορτίου θα απομονώσει το κύκλωμα (και θα διακόψει την ένταση) σε χρονικό διάστημα T που είναι μικρότερο από το T₁ που απαιτείται για να ανοίξει ο διακόπτης κυκλώματος ACB. Έτσι ο διακόπτης κυκλώματος ACB θα παραμένει κλειστός, όταν ο διακόπτης φορτίου AQB απομονώνει το κύκλωμα.

Όμως αν το ρεύμα της βλάβης (βραχυκύκλωμα) υπερβεί την ικανότητα διακοπής του διακόπτη AQB (π.χ. πάνω από 10.000 A) τότε αυτός (ο AQB) δεν θα μπορέσει να διακόψει το κύκλωμα χωρίς να καταστραφεί. Ο διακόπτης ACB στον κύριο πίνακα διανομής IS ανοίγει σε χρόνο T (σχεδόν αμέσως) ο οποίος χρησιμοποιείται σαν διακόπτης κάλυψης (BACK-UP) του διακόπτη AQB για να αποτραπεί η καταστροφή του.

Μια βλάβη στο σημείο B που προξενεί υπερένταση I θα ανοίξει το διακόπτη κυκλώματος ACB σε χρόνο T₁ ενώ δεν θα ανοίξει τον αυτόματο διακόπτη ACB της γεννήτριας ή το διακόπτη σύνδεσης ζυγών οι οποίοι απαιτούν για να ανοίξουν μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα T₃ και T₂ αντίστοιχα.

Μια βλάβη στο σημείο C που προξενεί υπερένταση I θα ανοίξει

και τους δύο διακόπτες ACB σύνδεσης ζυγών σε χρονικό διάστημα T₂.

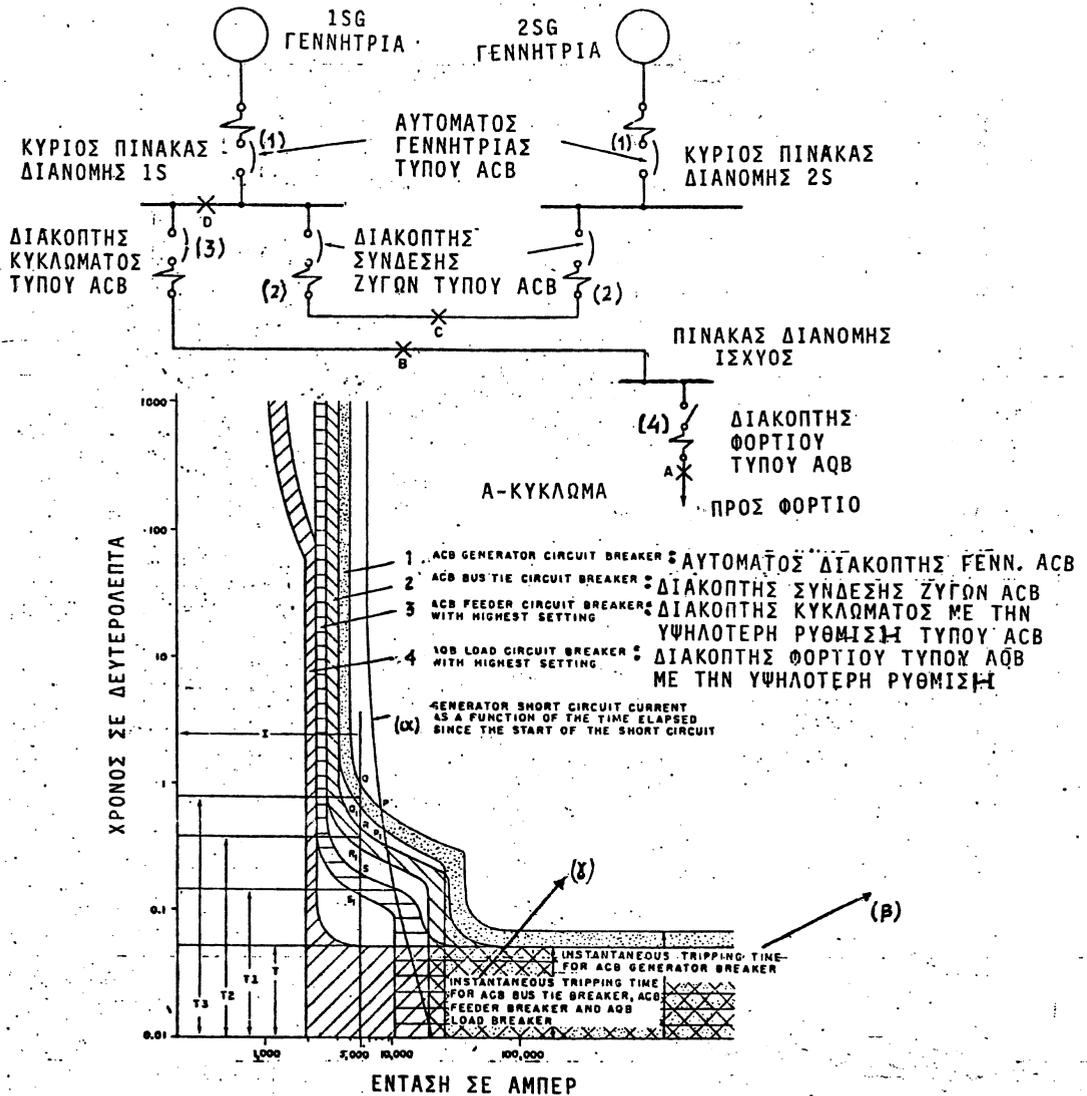
Μια βλάβη στο σημείο D που προξενεί υπερένταση I στον κύριο πίνακα διανομής 1S θα ανοίξει τον αυτόματο διακόπτη ACB της γεννήτριας 1SG σε χρονικό διάστημα T₃ και τον έναν ή και τους δύο διακόπτες ACB σύνδεσης ζυγών (εφόσον οι γεννήτριες λειτουργούν παράλληλα) σε χρονικό διάστημα T₂. Σε κάθε περίπτωση το ελαττωματικό τμήμα του κυκλώματος απομονώθηκε ενώ διατηρήθηκε ενεργοποιημένο όσον το δυνατό μεγαλύτερο μέρος του συστήματος, σε σχέση προς το σημείο της βλάβης.

Η επίτευξη της επιλεκτικής απόζευξης απαιτεί προσεκτικό συντονισμό των χαρακτηριστικών χρόνου-έντασης των διάφορων ομάδων των διακοπών κυκλωμάτων. Για παράδειγμα, κοιτάξτε το σύστημα της εικόνας 2-3 του οποίου οι γεννήτριες με τους αντίστοιχους πίνακες λειτουργούν ανεξάρτητα (ανοικτοί οι διακόπτες ACB σύνδεσης ζυγών). Αν εναλλαχθούν τα χαρακτηριστικά χρόνου-ρεύματος του διακόπτη ACB τροφοδότησης κυκλωμάτων και του αυτόματου διακόπτη ACB της γεννήτριας 1SG, τότε μια υπερένταση I στο σημείο B θα ανοίξει τον αυτόματο διακόπτη ACB της γεννήτριας 1SG σε χρονικό διάστημα T₁ αλλά δεν θα ανοίξει τον διακόπτη ACB του κυκλώματος ACB (χρονικό διάστημα T₃).

Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να απενεργοποιηθούν όλα τα κυκλώματα που τροφοδοτούνται από τον κύριο πίνακα διανομής 1S και να μην απομονωθεί το ελαττωματικό κύκλωμα. Επομένως δεν θα πρέπει να γίνονται αλλαγές στις ρυθμίσεις των διακοπών επειδή μπορεί να διαταράξουν πλήρως την προστασία που βασίζεται στην επιλεκτική απόζευξη. Οι ρυθμίσεις της επιλεκτικής απόζευξης των διακοπών έχουν γίνει και σφραγισθεί στο εργαστήριο.

4 Εξαιρέσεις επιλεκτικής απόζευξης

Δεν είναι δυνατόν να υπάρξει προστασία του συστήματος παροχής και διανομής ηλεκτρικής ισχύος με επιλεκτική απόζευξη των διακοπών σε όλους τους τύπους των πλοίων ή σε όλα τα κυκλώματα. Π.χ. Τα συστήματα διανομής Σ.Ρ. των παλαιότερων πλοίων και όλα τα κυκλώματα φωτισμού χρησιμοποιούν ασφάλειες. Η χρονική καθυστέρηση μπορεί σε αυτές τις περιπτώσεις να συνενεργήσει μόνο στο βαθμό που επιτρέπεται από τα χαρακτηριστικά των ασφαλειών. Η χρήση των ασφαλειών των οποίων οι τιμές αυξάνουν προοδευτικά από το φορτίο προς τη γεννήτρια παρέχει κάποια επιλεκτικότητα προστασίας έναντι υπερέντασης ή περιορισμένης βλάβης.

B-ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΟΥ ΑΠΟΖΕΥΞΗΣ

ΕΙΚ. 2-3 ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ ΑΠΟΖΕΥΞΗ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

- (α) Ρεύμα βραχυκυκλώσεως γεννήτριας ως συνάρτηση του παρερχόμενου χρόνου από την έναρξη του βραχυκυκλώματος.
- (β) Άμεσος χρόνος απόζευξης για τον αυτόματο διακόπτη γεννήτριας τύπου ACB
- (γ) Άμεσος χρόνος απόζευξης για διακόπτη σύνδεσης ζυγών ACB, διακόπτη κυκλώματος ACB και διακόπτη φορτίου AQB.

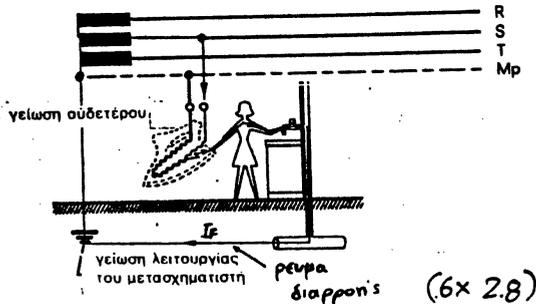
14.5 Διακόπτης διαφυγής

Σε μια ηλεκτρική εγκατάσταση υπάρχει πάντα το εσπεχόμενο να παρουσιαστούν βλάβες στη μόνωση των διαφόρων ηλ συσκευών λόγω φθοράς ή εσφαλμένης μεταχειρίσης

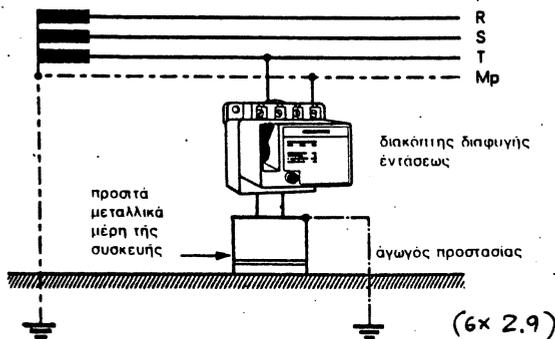
Στην περίπτωση αυτή οι κινδύνοι είναι μεγάλοι γιατί είναι δυνατόν οι υπο τάση αγωγοί να έρθουν σε επαφή με τα μεταλλικά μέρη της συσκευής.

Αν τώρα ένας άνθρωπος αγγίξει μεταλλικό μέρος που βρίσκεται υπο τάση και ταυτόχρονα αγγίξει χειμμένο μεταλλικό αντικείμενο τότε κινδυνεύει από ηλεκτροπληξία. (βλ 6x 2.8)

Το ρεύμα I_f που διέρχεται μέσω του ανθρώπου προς τη γη ονομάζεται ρεύμα διαρροής

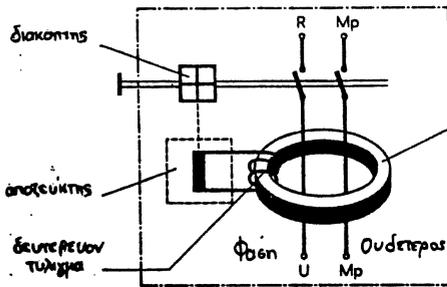
Απαιτείται λοιπόν η εγχευρή διακοπή του ρεύματος στην περίπτωση αυτή. Αυτό επιτυγχάνεται με τον διακόπτη διαφυγής εντάσεως (6x 2.9)

Ο διακόπτης διαφυγής εντάσεως ενεργοποιείται σε περίπτωση διαρροής προς τη γη

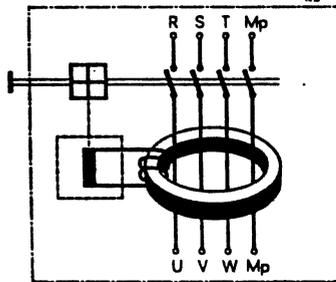
Περιγραφή του διακόπτη διαφυγής εντάξεως

Αποτελείται από ένα πυρήνα σιδήρου σε μορφή δακτυλίου μέσα από τον οποίο περνούν όλοι οι αγωγοί του προστατευμένου κυκλώματος καθώς και ο ουδέτερος αγωγός, αν υπάρχει. Ο πυρήνας σιδήρου έχει ένα δευτερεύον τύλιγμα που συνδέεται με το πηνίο ενός ηλεκτρομαγνητή (αποψεύκτης). Ο αποψεύκτης επενεργεί μηχανικά στον διακόπτη του κυκλώματος

Αρχή λειτουργίας διακόπτη διαφυγής

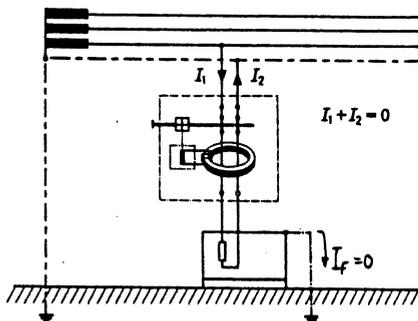
Μονοφασικός διακόπτης διαφυγής

Τριφασικός διακόπτης διαφυγής

(δx 2.10)

Σε κανονικές συνθήκες λειτουργίας, δηλ. όταν δεν υπάρχει διαρροή προς τη γη στα βυθόμενα με το δίκτυο μέρη του κυκλώματος, ο πυρήνας σιδήρου δεν διεγείρεται μαγνητικά διότι οι μαγνητικές επιδράσεις από τα ρεύματα των αγωγών αλληλοεξουδετερώνονται. Έτσι στο δευτερεύον τύλιγμα δεν επαίρεται τάση και ο διακόπτης διαφυγής παραμένει κλειστός (βλ. κατωτέρω σχήμα 2.11)

(δx 2.11)

Λειτουργία του διακόπτη διαφυγής

Όταν εμφανιστεί ρεύμα διαρροής I_f (που μπορεί να έχει τιμή από 0 έως πολλά Ampere) τότε αυτό προκαλεί μια πτώση τάσης στην αντίσταση γείωσης R_E . Η τάση $U_B = I_f \cdot R_E$ ονομάζεται ως χωστών τάση επαφής

Στην περίπτωση αυτή τα ρεύματα των αγωγών δια μέσου του δακτυλίου δεν αλληλοεξουδετερώνονται γιατί το I_f δεν επιστρέφει μέσα από τον πυρήνα αλλά ρέει προς τη γη (βλ 6x 2.12)

Τότε ο πυρήνας διεγείρεται μαγνητικά και ο διακόπτης διαφυγής ανοίγει και διακόπτει την παροχή μέσα σε χρόνο 0,03 sec περίπου.

Υπάρχει μια οριζήνη τιμή του ρεύματος διαρροής I_f για την οποία ενεργοποιείται ο διακόπτης. Το ρεύμα αυτό ονομάζεται "ονομαστικό ρεύμα διαρροής".

Στην πράξη για την προστασία από ηλεκτροπληξίες χρησιμοποιείται διακόπτης διαφυγής με $I_{fον} = 30mA$

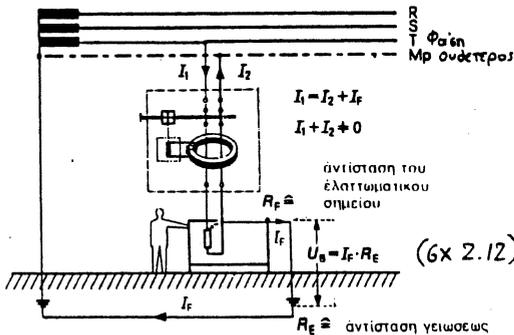
Ετσι π.χ. για τάση επαφής $U_B = 50V$ και $I_{fον} = 30mA$

η μεγαλύτερη τιμή της αντίστασης γείωσης μπορεί να είναι

$$R_E = \frac{50V}{30mA} = 1667 \Omega \text{ τιμή που εύκολα επιτυγχάνεται}$$

Η ομαλή λειτουργία του διακόπτη διαφυγής εντάως μπορεί να ελεγχθεί με κατάλληλη διάταξη

Σημειώνουμε ότι ο διακόπτης διαφυγής προφέρει προστασία αχόρη και όταν διακόπει λόγω βλάβης ο αγωγός προστασίας δίνει η επαση των 30mA, για διάρκεια 0,03sec, είναι ακίνδυνη για τον άνθρωπο αλλά αρκετή για να προκαλέσει ανοίγμα του διακόπτη.

Τρόπος λειτουργίας του διακόπτη διαφυγής

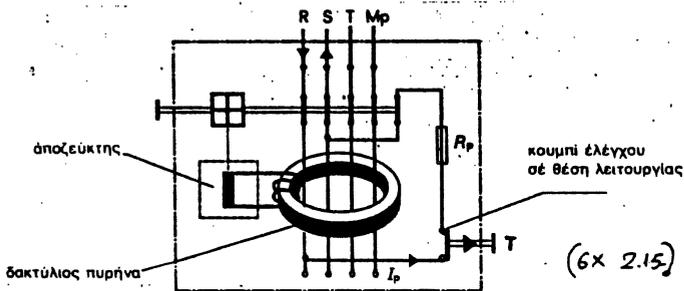
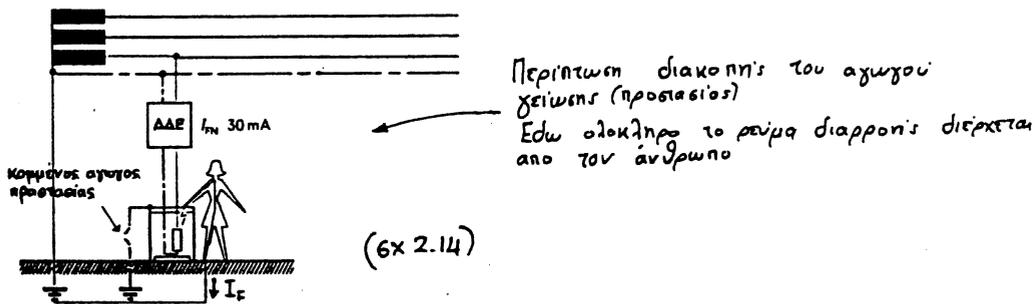
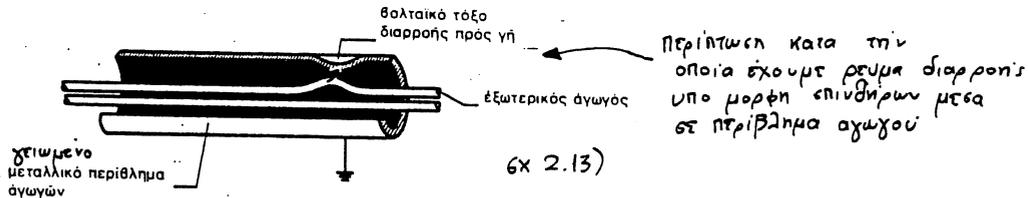
$I_f \neq 0$

R_f : αντίσταση ελαττωματικού σημείου δηλ αντίσταση μεταξύ του αγωγού φάσης και της μεταλλικής επιφάνειας που βρίσκεται υπο τάση λόγω σφάλματος

R_E : αντίσταση γείωσης

Επίσης ο διακόπτης διαφυγής επαίσωως προστατεύει την εγκατάσταση από κίνδυνο πυρκαγιάς.

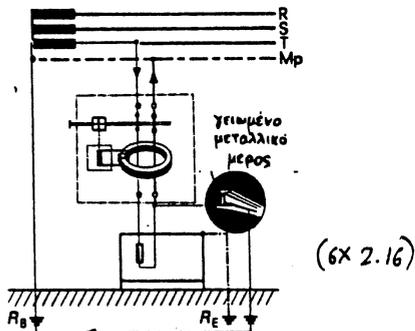
Ο κίνδυνος αυτός εμφανίζεται όταν υπάρχουν ρεύματα διαρροής υπό μορφή επιδηρών (βολταϊκό τόξο) π.χ μέσα σε περιβλήματα αγωγών. Έχει βρεθεί ότι ρεύματα διαρροής μεγαλύτερα από 0,5Α μπορούν να προκαλέσουν πυρκαγιά.

Διαδικασία έλεγχου του διακόπτη διαφυγής:

Η αντίσταση R_p είναι έτσι υπολογισμένη ώστε να προκαλεί ρεύμα διαρροής λίγο μεγαλύτερο από το ονομαστικό ρεύμα του διακόπτη. Πιέζοντας τον διακόπτη T προκαλούμε "τεχνητή" διαρροή και έτσι ελέγχουμε τον διακόπτη διαφυγής.

Τέλος αναφέρουμε ότι ο ουδέτερος αγωγός θα πρέπει να είναι μονωμένος ως προς τη γη μετα τον διακόπτη διαφυγής, γιατί σε αντίθετη περίπτωση ένα μέρος του ρεύματος του ουδέτερου θα έρρεε μέσα από τη γη και θα ενεργοποιούσε το διακόπτη.

15.1 - ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΚΑΛΩΔΙΩΝ

Τα καλώδια είναι αγωγοί του ηλεκτρικού ρεύματος, που έχουν διάφορα περιβλήματα, για την παροχή μόνωσης, προστασίας μηχανικής, προστασίας έναντι οξέων κ.λ.π.

Τα καλώδια, ανάλογα για την χρήση που προορίζονται, κατασκευάζονται κατά διαφόρους τρόπους και έχουν διάφορες μορφές. Έτσι διακρίνουμε καλώδια μονόκλινα (μέχρι διατομής 16 mm^2), πολύκλινα, εύκαμπτα, ομοαξονικά κλπ. Ανάλογα με την χρήση τους τα καλώδια τα διακρίνουμε σε καλώδια ισχύος, ελέγχου, συνεννοήσεως κλπ. Καλώδια ειδικών χρήσεων θεωρούνται τα καλώδια των ορυχείων, τα κινητά (οικοδομικοί γερανοί, γερανογέφυρες κλπ), τα τύπου σωλήνα (υψηλής πίεσεως λαδιού ή αερίου) κ.λ.π.

Η επιλογή του κατάλληλου κατά περίπτωση καλωδίου είναι οικονομοτεχνικό θέμα και ξεφεύγει από την ύλη του μαθήματος. Ανεξάρτητα πάντως από τον τύπο του καλωδίου που θα επιλεγεί, θα πρέπει η διατομή του καλωδίου να ικανοποιεί τα γνωστά κριτήρια σε υπερθέρμανση αφ'ενός και σε πτώση τάσεως αφ'ετέρου.

Τα καλώδια χαρακτηρίζονται από διάφορα γράμματα, (π.χ. Ν.Υ.Υ. ή Ν.Κ.Β.Α. κ.λ.π.), τα οποία είναι χαρακτηριστικά της μορφής (μόνωση, μανδύας κλπ) του καλωδίου.

Επειδή σε ένα καλώδιο μέσα, μπορεί να περιέχονται και περισσότεροι του ενός αγωγοί, ο χαρακτηρισμός του καλωδίου συμπληρώνεται από μια ομάδα αριθμών. Έτσι π.χ. ΝΥΥ 3Χ50 σημαίνει ότι το καλώδιο είναι κατηγορίας ΝΥΥ και έχει τρεις αγωγούς των $50 (\text{mm}^2)$ έκαστο, ενώ το καλώδιο ΝΥΥ 3Χ50+25 έχει τέσσερις αγωγούς, εκ των οποίων οι τρεις είναι $50 (\text{mm}^2)$ έκαστος και ο τέταρτος έχει διατομή $25 (\text{mm}^2)$.

Η μόνωση των αγωγών ενός καλωδίου μπορεί να γίνει με διάφορα υλικά της σύγχρονης τεχνολογίας, όπως είναι οι πολυμεριστές, τα πλαστικά, τα λάστιχα και το βαφτισμένο μέσα σε μονωτικά βερνίκια χαρτί.

Έξω από την μόνωση των αγωγών τοποθετούνται οι διάφοροι μανδύες του καλωδίου, που ανάλογα με τις συνθήκες λειτουργίας του καλωδίου μπορεί να είναι πλαστικοί, λαστιχένοι ή μεταλλικοί.

Όταν υπάρχουν μεταλλικοί μανδύες στα καλώδια πρέπει να λαμβάνεται πρόνοια, ώστε να μη γίνεται διάβρωση των μετάλλων. Έτσι π.χ. αν έχουμε μολύβδινο

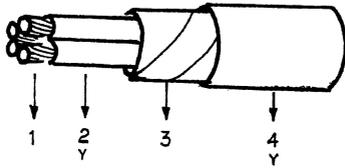
μανδύα, θα πρέπει εξωτερικά το καλώδιο να έχει ένα πλαστικό μανδύα ή να είναι τυλιγμένο με ασφαλτόχαρτο και αυτό με την σειρά του με βερνικωμένη ιούτη. Τα καλώδια, που έχουν αλουμινένιο μανδύα τα τυλίγουμε εξωτερικά με πλαστική ταινία.

Όταν θέλουμε να ενισχύσουμε τα καλώδια έναντι μηχανικών καταπονήσεων, τους προσθέτουμε χαλύβδινες ταινίες, ενώ στα πολύκλινα καλώδια προσθέτουμε και μερικά χαλύβδινα συρματάρια.

Μερικά τυπικά παραδείγματα καλωδίων δίνονται στα επόμενα σχήματα.

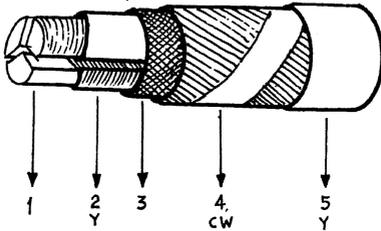
Τελειώνοντας πρέπει να αναφέρουμε, ότι όλα αυτά τα υλικά, που περιβάλλουν τους αγωγούς των καλωδίων έχουν ένα ορισμένο όριο αντοχής σε υπερθέρμανση, το οποίο αν υπερβούμε θα καταστραφούν και έτσι θα έχουμε ζημιά στο ηλεκτρικό μας δίκτυο.

NY 3X25+16

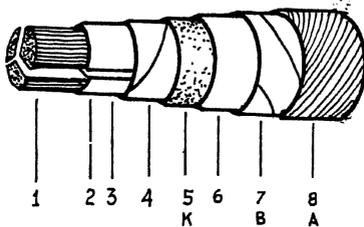
- 1.- Αγωγός χαλκού
- 2.- Μόνωση PROTODUR
- 3.- Ταινία
- 4.- Μανδύας PROTODUR αγωγός 25 (mm²) και ένας αγωγός 16 (mm²)

NA Y CW Y Z

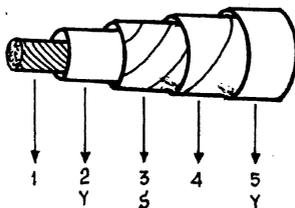
- 1.- Αγωγός αλουμινίου
- 2.- Μόνωση PROTODUR
- 3.- Εσωτερικός μανδύας ή ταινία
- 4.- Ομοαξονικός ουδέτερος ή γειωμένος αγωγός χαλκού· αποτελείται από συρματίδια χαλκού και ελικοειδή χάλκινη ταινία
- 5.- Μανδύας PROTODUR

N. K. B. A.

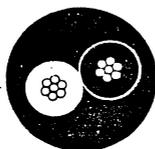
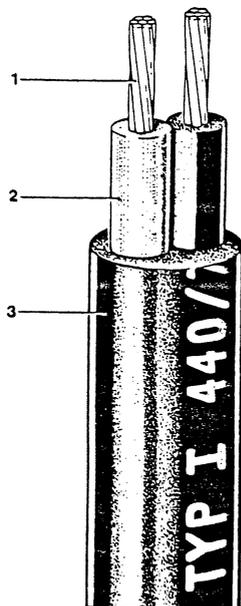
- 1.- Αγωγός χαλκού
- 2.- Μόνωση χάρτου
- 3.- Υλικά σφηνώσεως αγωγών
- 4.- Μονωτική ταινία (βερνικαμένο χαρτί)
- 5.- Μολύβδινος μανδύας
- 6.- Υλικά FIBER
- 7.- Οπλισμός χαλύβδινης ταινίας
- 8.- Προστασία λούτζης

N. Y. S. Y.

- 1.- Χάλκινος αγωγός
- 2.- Μόνωση PROTODUR
- 3.- Χάλκινη ταινία προστασίας
- 4.- Ταινία
- 5.- Μανδύας PROTODUR

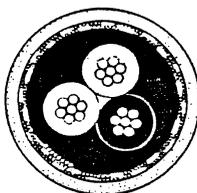
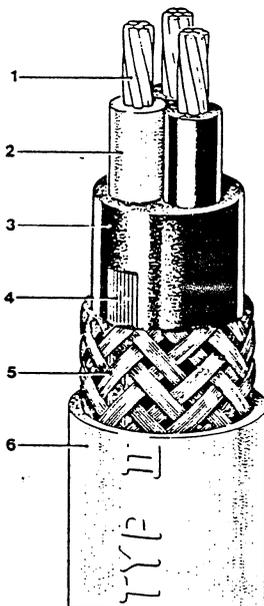
ΔΙΑΦΕΡΟΙ ΤΥΠΟΙ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΚΑΒΩΔΙΩΝ

IN-type I

1. Conductor: stranded annealed tinned copper wires
2. Conductor insulation: EP-rubber with core identification
3. Sheath: black polychloroprene marked "IN-Typ I 440/750 V"

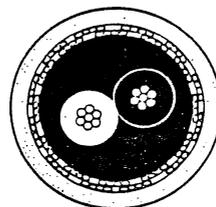
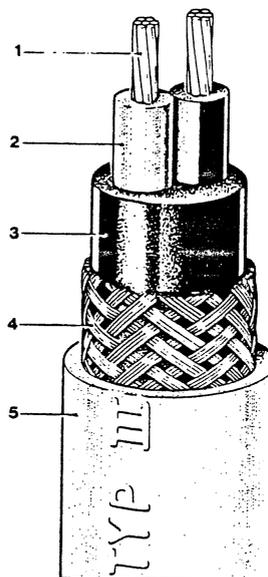
This version is mainly used in places where the cable is not exposed to mechanical damages. It may also be used elsewhere if adequate mechanical protection is provided.

IN-type II

1. Conductor: stranded annealed tinned copper wires
2. Conductor insulation: EP-rubber with core identification
3. Inner sheath: polychloroprene
4. Earthing wire: tinned copper wires
5. Braiding: galvanized steel wires
6. Outer sheath: grey PVC marked "IN-Typ II 440/750 V"

This version is an armoured cable that can be laid anywhere on board the ship. The armoring on this cable provides a reasonably good shielding against electromagnetic fields of moderate magnitude.

IN-type III

1. Conductor: stranded annealed tinned copper wires
2. Conductor insulation: EP-rubber with core identification
3. Inner sheath: polychloroprene
4. Screen: braiding of annealed copper wires
5. Outer sheath: grey PVC marked "IN-Typ III 440/750 V"

This version is a screened cable where the screen constitutes efficient protection against electromagnetic disturbances. It is intended for laying in places where electromagnetic fields can cause problems. If mechanical damages can be foreseen appropriate means for protection should be provided.

15.2 - Τυποποιημένες Διατομές και Τύποι Καλωδίων

15.2.1 - Τυποποίηση αγωγών ηγ. εγκαταστάσεων

Οι μονωμένοι αγωγοί ηγ. εγκαταστάσεων έχουν τυποποιηθεί ως προς τη διατομή τους με βάση τις απώλειες Joule που παρουσιάζονται, και τη δυνατότητα απαγωγής της θερμότητας

Δηλαδή:

Η θερμοκρασία που αναπτύσσεται σε αγωγό που διαρρέεται από ρεύμα εξαρτάται από τη διατομή του αγωγού (δηλ από την εκλυόμενη θερμότητα) αλλά και από την εξωτερική επιφάνεια του (δηλ από την δυνατότητα απαγωγής της θερμότητας που είναι αναλογική προς την εξωτερική επιφάνεια του αγωγού) για μια δεδομένη θερμοκρασία περιβάλλοντος

Έτσι για τις διάφορες διατομές (σε mm²) των αγωγών ευρίσκεται η μέγιστη ένταση ρεύματος σε Α που επιτρέπεται να περάσει από τον αγωγό για ασφαλή λειτουργία, ώστε να μην υπερθερμανθεί.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ Τυποποίησης Αγωγών Ηγ. Εγκαταστάσεων

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.1
Τυποποίηση αγωγών ηγ. εγκαταστάσεων

Διατομή αγωγών χαλκού (mm ²)	ΟΜΑΔΑ I		ΟΜΑΔΑ II		ΟΜΑΔΑ III	
	Μέγιστη επιτρεπόμενη ένταση (Α)	Ονομαστική ένταση ασφαλ. (Α) αυτόματου διακ. (Α)	Μέγιστη επιτρεπόμενη ένταση (Α)	Ονομαστική ένταση ασφαλ. (Α) αυτόματου διακ. (Α)	Μέγιστη επιτρεπόμενη ένταση (Α)	Μέγιστη επιτρεπόμενη ονομαστική ένταση συνδ. συσκευής (Α)
0,75	-	-	15	10 16	12	7
1	11	6 10	19	16 20	15	9
1,5	15	10 16	23	20 25	19	10
2,5	20	16 20	32	25 35	25	15
4	25	20 25	42	35 35	33	20
6	33	25 35	54	35 50	44	26
10	45	35 50	73	63 63	60	35
16	60	50 63	97	80 100	81	48
25	83	63 80	128	100 125	107	65
35	102	80 100	156	125 160	133	78
50	130	100 125	197	160 200	166	100
70	163	125 160	242	200 224	-	-
95	195	160 200	288	224 250	-	-
120	232	200 224	339	250 300	-	-
150	-	-	386	300 355	-	-
185	-	-	442	355 425	-	-
240	-	-	521	425 500	-	-
300	-	-	600	500 600	-	-
400	-	-	716	600 710	-	-
500	-	-	818	710 800	-	-

Ο παραπάνω ΠΙΝΑΚΑΣ 1.1 αναφέρεται σε αγωγούς χαλκού. Όταν χρησιμοποιούνται αγωγοί αλουμινίου τότε ως μέγιστη επιτρεπόμενη ένταση πρέπει να λαμβάνεται το 80% των τιμών του.

Οι ομάδες που κατατάσσονται εξών ΠΙΝΑΚΑ 1.1 είναι οι αγωγοί βάσει του τρόπου εγκατάστασής τους!

ΟΜΑΔΑ I: Τρεις το πολύ ενεργοί αγωγοί μέσα στον ίδιο σωλήνα

ΟΜΑΔΑ II: Μονοπολικά καλώδια ή αγωγοί ορατών εγκαταστάσεων ή γραμμές προσαγωγής σε κινητές συσκευές

ΟΜΑΔΑ III: Σειρίδες (κορδόνια) τριών το πολύ ενεργών αγωγών σε ορατή εγκατάσταση και γραμμές προσαγωγής σε κινητές ή φορητές συσκευές

Ο ΠΙΝΑΚΑΣ 1.1 ισχύει για θερμοκρασία περιβάλλοντος 30°C . Για μεγαλύτερες θερμοκρασίες η μέγιστη επιτρεπόμενη ένταση περιορίζεται σε ποσοστά (%) των τιμών του ΠΙΝΑΚΑ 1.1, που δίνονται στον ΠΙΝΑΚΑ 1.2

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.2
(διόρθωση των τιμών του πίνακα 1.1 για $\theta > 30^{\circ}\text{C}$)

Θερμοκρασία περιβάλλοντος ($^{\circ}\text{C}$)	Ποσοστό % των τιμών του ΠΙΝΑΚΑ 1.1	
	Μόνωση ελαστικού	Πλαστική μόνωση
35	91	95
40	81	88
45	70	81
50	57	72
55	41	62

Ευσχέτιση διατομής-Έντάσεως ρεύματος κατά τους Έλλη-
νικούς κανονισμούς έσωτερικών έγκαταστάσεων.

ΠΙΝΑΚΑΣ

Μεγίστη έπιτρεπόμενη ένταση συνεχούς ροής για χαλκίνους άγωγούς μονώσως έξ έλαστικού ή θερμοπλαστικής ούσιας (κατά τους Έλλη-νικούς κρατικούς κανονισμούς). (Θερμοκρασία περιβάλλοντος 30°C)

Διατομή σε [mm ²]	Άγωγοί τοποθετημένοι εντός σωληνώσεων χωνευτών ή όρατών. Ίσχύει για περιπτώσεις κατά τις όποιες εντός του ίδιου σωλήνος τοποθετούνται 1,2,3 τό πολύ άγωγοί [Λ]	Ρεύμα για τό όποιο ύπολογίζονται οι διατάξεις που άναπαλίξουν τους άγωγούς [Λ]	Άντίσταση άγωγού άνα χιλίόμ. [Ω/Km]	Βάρος άγωγού άνά χιλί. [Kg/Km]	Έλάχ. πιχος μονώσεως έλαστικού [mm]
0.75	9	6	23,82	6,66	--
1	11	6	17,86	9,89	--
1,5	14	10	11,90	13,33	0,8
2,5	20	15	7,14	22,2	0,9
4	25	20	4,46	35,6	1,0
6	33	25	2,975	53,4	1,0
10	43	35	1,786	88,9	1,2
16	75	60	1,115	142.2	1,2
25	100	80	0,774	222	1,4
35	125	100	0,510	311	1,4
50	160	125	0,357	445	1,6
70	200	160	0,255	622	1,6
95	240	200	0,188	844	1,8
120	285	225	0,1488	1068	1,8
150	325	260	0,1190	1333	2,0
185	380	300	0,0965	1645	2,2
240	450	350	0,0744	2135	2,4
300	525	430	0,0595	2658	2,6
400	640	500	0,0446	3560	--
500	760	600	0,0357	4450	--
625	880	700	0,0286	5550	--
800	1050	850	0,0223	7110	--
1000	1250	1000	0,0179	8890	--

Σημείωση : 1) Γι' άγωγούς έξ άλουμινίου, οι έντάσεις των άντιστοιχούτων ρευμάτων του πίνακος, μειούνται κατά 20% περίπου. 2) Γι' ά μονοπολικούς άγωγούς σε όρατές έγκαταστάσεις οι έντάσεις των άντιστοιχούτων ρευμάτων του πίνακα αυξάνονται κατά 65%-70% περίπου.

Άναγωγή τής μέγιστης έπιτρεπόμενης έντάσεως για
θερμοκρασία περιβάλλοντος άνω των 30 [°C]

Θερμοκρασία περιβάλλοντος
σε °C

Ποσοστόν τής έντάσεως
του ΠΙΝΑΚΑ ()ικού
πρέπει νά ληφθεῖ (%)

30 100
35 91
40 82
45 71
50 58
55 41

ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΟΜΕΣ ΣΥΡΜΑΤΙΔΙΩΝ ΜΕ ΚΟΝΩΣΗ ΣΜΑΛΤΟΥ

Στον πίνακα Π-Β, που ακολουθεί, αναφέρονται οι τυποποιημένες διατομές κατά τους Γερμανικούς κανονισμούς των συρματιδίων κυκλικής διατομής με μόνωση σμάλτου. Ο πίνακας έχει χωριστεί σε δύο τμήματα (σελίδες). Στο πρώτο τμήμα αναφέρεται σε λεπιά πάχη μόνωσης του σύρματος.

Π Ι Ν Α Κ Α Σ Π - Β

DIN 46435

ΔΙΑΠΛΗ ΜΟΝΩΣΗ (2L)

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ d (nm)	ΑΝΟΧΗ (nm)	ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ ΧΑΛΚΟΥ		ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ ΟΛΙΚΗ		ΩΜΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΜΕΤΡΩΣΤΟΥΣ 20 C (Ohms)
		ΕΛΑΧΙΣΤΗ d ₁ (nm)	ΜΕΓΙΣΤΗ d ₁ (nm)	ΕΛΑΧΙΣΤΗ d ₂ (nm)	ΜΕΓΙΣΤΗ d ₂ (nm)	
0,032				0,041	0,043	21,44
0,04				0,050	0,054	13,72
0,05				0,062	0,066	8,781
0,063				0,077	0,085	5,531
0,071	(*)	(*)	(*)	0,087	0,095	4,355
0,08				0,099	0,105	3,433
0,09				0,109	0,117	2,710
0,1				0,121	0,129	2,195
0,112		0,109	0,115	0,135	0,143	1,750
0,125		0,122	0,128	0,147	0,159	1,405
0,14		0,137	0,143	0,164	0,176	1,120
0,16	± 0,003	0,157	0,163	0,185	0,199	0,8575
0,18		0,177	0,183	0,206	0,222	0,6775
0,2		0,197	0,203	0,227	0,245	0,5475
0,224		0,221	0,227	0,252	0,272	0,4375
0,25		0,246	0,254	0,279	0,301	0,3512
0,28		0,275	0,284	0,316	0,334	0,2850
0,315	± 0,004	0,311	0,319	0,349	0,371	0,2212
0,355		0,351	0,359	0,392	0,414	0,1742
0,4		0,395	0,405	0,438	0,462	0,1372
0,45	± 0,005	0,445	0,455	0,490	0,516	0,1084
0,50		0,495	0,505	0,543	0,569	0,08781
0,55	± 0,006	0,554	0,565	0,605	0,632	0,07000
0,63		0,623	0,635	0,678	0,706	0,05551
0,71	± 0,007	0,703	0,717	0,762	0,790	0,04355
0,75	± 0,008	0,742	0,758	0,802	0,832	0,03503
0,8		0,792	0,808	0,853	0,885	0,02830
0,85	± 0,009	0,841	0,859	0,905	0,937	0,02338
0,9		0,891	0,909	0,956	0,990	0,02010
0,95	± 0,010	0,940	0,960	1,007	1,041	0,01732
1		0,990	1,010	1,059	1,093	0,01505
1,06	± 0,011	1,049	1,071	1,121	1,153	0,01293
1,12		1,109	1,131	1,181	1,217	0,01120
1,18	± 0,012	1,168	1,192	1,241	1,279	0,01005
1,25		1,237	1,263	1,313	1,351	0,00905
1,32	± 0,013	1,307	1,333	1,385	1,423	0,00825
1,4	± 0,014	1,365	1,413	1,466	1,505	0,00755
1,5	± 0,015	1,425	1,515	1,529	1,608	0,00695
1,6	± 0,016	1,554	1,616	1,659	1,711	0,00655
1,7	± 0,017	1,653	1,717	1,771	1,813	0,00625
1,8	± 0,018	1,782	1,818	1,870	1,916	0,00605
1,9	± 0,019	1,891	1,919	1,972	2,018	0,00605
2	± 0,020	1,990	2,020	2,074	2,120	0,00595
2,12	± 0,021	2,099	2,141	2,195	2,243	0,00585
2,24	± 0,022	2,218	2,262	2,316	2,365	0,00575
2,36	± 0,023	2,335	2,384	2,435	2,488	0,00565
2,5	± 0,025	2,475	2,525	2,577	2,631	0,00555
2,65	± 0,027	2,623	2,677	2,728	2,784	0,00545
2,8	± 0,028	2,772	2,828	2,878	2,938	0,00535
3	± 0,030	2,970	3,030	3,078	3,142	0,00530

ενώ στο δεύτερο σε μεγαλύτερο πάχη μόνωσης. Η ανά μέτρο μήκους αντίσταση του σύρματος, που αναφέρεται στην τελευταία στήλη του πίνακα, έχει υπολογισθεί για χαλκό ειδικής αγωγιμότητας $5,6 \cdot 10^7$ [πίκας/m]. Στις περιοχές του πίνακα, που σημειώνονται με (+), λόγω της μικρής διαμέτρου δεν είναι δυνατός ο καθορισμός της ανοχής. Στις περιοχές αυτές η παρόδοχή ή η απόρριψη γίνεται με βάση την ωμική αντίσταση.

Π Ι Ν Α Κ Α Σ Π - Β

DIN 46435

ΑΠΛΗ ΜΟΝΩΣΗ (L)

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ d (mm)	ΑΝΟΧΗ (mm)	ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ ΧΑΛΚΟΥ		ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ ΟΛΙΚΗ		ΩΜΙΚΗ ΑΝΤ. ΑΝΑ ΜΕΤΡΟ ΣΤΟΥΣ 20 C (Ω·mm)
		ΕΛΑΧΙΣΤΗ d ₁ (mm)	ΜΕΓΙΣΤΗ d ₁ (mm)	ΕΛΑΧΙΣΤΗ d ₂ (mm)	ΜΕΓΙΣΤΗ d ₂ (mm)	
0,032				0,036	0,040	21,44
0,04				0,044	0,050	13,72
0,05				0,056	0,062	8,781
0,063				0,068	0,078	5,531
0,071	(+)	(+)	(+)	0,076	0,086	4,355
0,08				0,089	0,098	3,430
0,09				0,099	0,110	2,710
0,1				0,109	0,121	2,195
0,12				0,122	0,134	1,750
0,125		0,122	0,128	0,135	0,149	1,405
0,14		0,137	0,143	0,152	0,166	1,120
0,15	± 0,003	0,157	0,163	0,173	0,187	0,8575
0,18		0,177	0,183	0,195	0,209	0,6775
0,2		0,197	0,203	0,215	0,230	0,5488
0,224		0,221	0,227	0,242	0,256	0,4375
0,25		0,236	0,250	0,268	0,284	0,3512
0,28	± 0,004	0,276	0,284	0,301	0,315	0,2800
0,315		0,311	0,319	0,336	0,352	0,2212
0,355		0,351	0,359	0,377	0,395	0,1742
0,4		0,395	0,405	0,424	0,442	0,1372
0,45	± 0,005	0,445	0,455	0,475	0,495	0,1034
0,5		0,495	0,505	0,526	0,548	0,08781
0,56	± 0,006	0,554	0,566	0,587	0,611	0,07660
0,63		0,624	0,636	0,658	0,684	0,06531
0,71	± 0,007	0,703	0,717	0,739	0,767	0,05355
0,75	± 0,008	0,742	0,758	0,779	0,809	0,04903
0,8		0,792	0,808	0,829	0,851	0,04330
0,85	± 0,009	0,841	0,859	0,879	0,913	0,03938
0,9		0,891	0,909	0,929	0,955	0,03270
0,95	± 0,010	0,930	0,960	0,979	1,017	0,02432
1		0,990	1,010	1,030	1,068	0,02195
1,06	± 0,011	1,049	1,071	1,090	1,130	0,01953
1,12		1,109	1,131	1,150	1,192	0,01750
1,18	± 0,012	1,168	1,192	1,210	1,254	0,01575
1,25	± 0,013	1,237	1,263	1,281	1,325	0,01405
1,32		1,307	1,333	1,351	1,397	0,01259
1,4	± 0,014	1,366	1,412	1,433	1,479	0,01120
1,5	± 0,015	1,435	1,515	1,533	1,581	0,009757
1,6	± 0,016	1,504	1,616	1,633	1,683	0,008575
1,7	± 0,017	1,563	1,717	1,733	1,785	0,007596
1,8	± 0,018	1,632	1,818	1,832	1,883	0,006775
1,9	± 0,019	1,691	1,919	1,932	1,990	0,006081
2	± 0,020	1,750	2,020	2,032	2,092	0,005488
2,12	± 0,021	2,039	2,151	2,164	2,214	0,004861
2,24	± 0,022	2,218	2,262	2,274	2,336	0,004375
2,36	± 0,024	2,336	2,380	2,393	2,459	0,003941
2,5	± 0,025	2,475	2,525	2,533	2,601	0,003512
2,65	± 0,027	2,623	2,677	2,682	2,754	0,003126
2,8	± 0,028	2,772	2,828	2,831	2,907	0,002800
3	± 0,030	2,970	3,050	3,050	3,110	0,002439

15.2.2 ΚΑΛΩΔΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

1- ΜΟΝΑΔΕΣ ΜΕΤΡΗΣΗΣ

Σάν πρότυπη μονάδα μεγέθους των συρμάτων χρησιμοποιείται τό MIL FOOT. Ένα σύρμα είναι μεγέθους ενός MIL FOOT ^{οταν} έχει διαμετρο 1 χιλιοστό τής ίντσας (MIL) καί μήκος ένα πόδι. Η ειδική αντίσταση σέ ΩΜ κάποιου υλικού δίδεται σέ MIL-FOOT

Οι διατομές των ορθογωνικών αγωγών μετρώνται συνηθως σέ τετραγωνικά χιλιοστά τής ίντσας. Ένα τετραγωνικό χιλιοστό είναι η επιφάνεια (διατομή) ενός τετραγώνου του οποίου οι πλευρές είναι 1 χιλιοστό τής ίντσας. Οι διατομές των κυκλικών αγωγών (συρμάτων) μετρώνται σέ κυκλικά χιλιοστά τής ίντσας (CIR-MIL). Ένα κυκλικό χιλιοστό είναι τό εμβαδόν ενός κύκλου που έχει διάμετρο ενός χιλιοστού τής ίντσας. Παράδειγμα: Ένα σύρμα (κυκλικό) διαμέτρου 10 χιλιοστών έχει διατομή 100 κυκλικά χιλιοστά (D^2) = (CIR-MIL).

Τό κυκλικό χιλιοστό είναι τό 0,7854 του τετραγωνικού χιλιοστού (SQUARE MIL) τής ίντσας. Επομένως γιά νά μετατραπούν τετραγωνικά χιλιοστά σέ κυκλικά χιλιοστά αρκεί νά τά διαιρέσουμε διά του 0,7854.

2- Μέτρηση συρμάτων (κλώνων) καλωδίων

Τά σύρματα κατασκευάζονται σέ μεγέθη σύμφωνα μέ τόν αμερικάνικο μετρητή συρμάτων (AWG- AMERICAN WIRE GAUGE) Εικ. 7-3.

Στόν πίνακα 7-3 φαίνονται όλα τά μεγέθη των συρμάτων μέ τά τεχνικά χαρακτηριστικά των. Γιά τήν αύξηση τής ευκαμψίας των καλωδίων, οι αγωγοί κατασκευάζονται μέ πολλούς κλώνους.

Η διάταξη των κλώνων σέ έναν αγωγό ομόκεντρων στρωμάτων γίνεται ως εξής: Στό κέντρο ένας κλώνος, τό πρώτο στρώμα γύρω από τό κέντρο αποτελείται από 6 κλώνους τό δεύτερο από 12 τό τρίτο από 18 κ.ο.κ. Συνεπώς τά πρότυπα καλώδια αποτελούνται από 1,7,19,37 κ.λ.π κλώνους. Στών ΕΙΚΩΝΑ 7-5 παρουσιάζεται ένας αγωγός μέ 37 κλώνους.

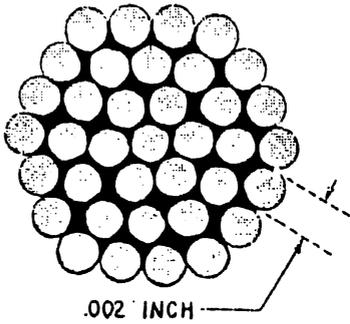
3- Συμβολισμός καί ταξινόμηση καλωδίων

Ο οδηγός καλωδίων (CABLE COMPARISON GUIDE NAYSHIPS 0981-052-0890) σέ συνδιασμό μέ τό κεφάλαιο 40 του BSTM, αναφέρουν τά καλώδια που χρησιμοποιούνται στό πλοία, καί διευκολύνουν τήν εκλογή των καταλλήλων καλωδίων που πρόκειται νά αντικαταστήσουν τά χρησιμοποιούμενα παλαιά.

Τά καλώδια έχουν ταξινομηθεί σέ τρεις μεγάλες κατηγορίες:

- α) Μονίμου εγκατάστασης (δύσκαμπα).
- β) Εύκαμπα (φορητά).
- γ) Ειδικών εφαρμογών.

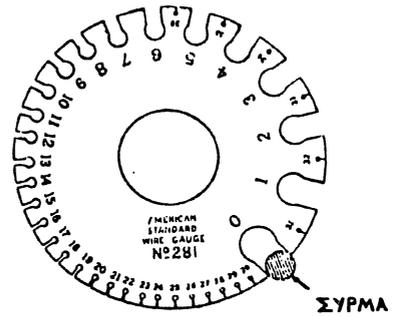
Στό πλοία γιά τά κυκλώματα φωτισμού καί δυνάμεως, χρησιμοποιούνται πολλά μεγέθη καί τύποι καλωδίων. Στόν πίνακα 2-3 αναφέρονται μερικά

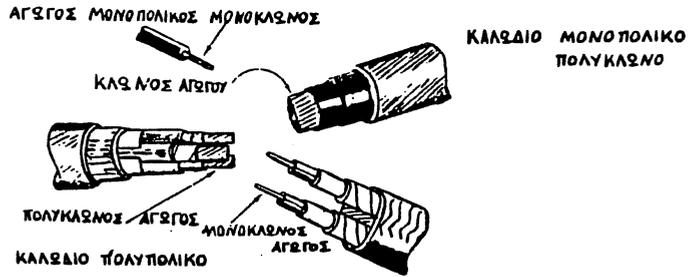
ΑΓΩΓΟΣ 37 ΚΛΩΝΩΝ

ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ ΚΑΘΕ ΚΛΩΝΟΥ = 0.002 INCH
 ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ ΚΑΘΕ ΚΛΩΝΟΥ ΣΕ ΧΙΛΙΟΣΤΑ = 2 MILS
 ΔΙΑΤΟΜΗ ΚΑΘΕ ΚΛΩΝΟΥ ΣΕ ΚΥΚΛΙΚΑ
 ΧΙΛΙΟΣΤΑ (CIRCULAR MIL) = $D^2 = 4 \text{ cm}$
 ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΔΙΑΤΟΜΗ ΤΟΥ ΑΓΩΓΟΥ = $4 \times 37 = 148 \text{ cm}$

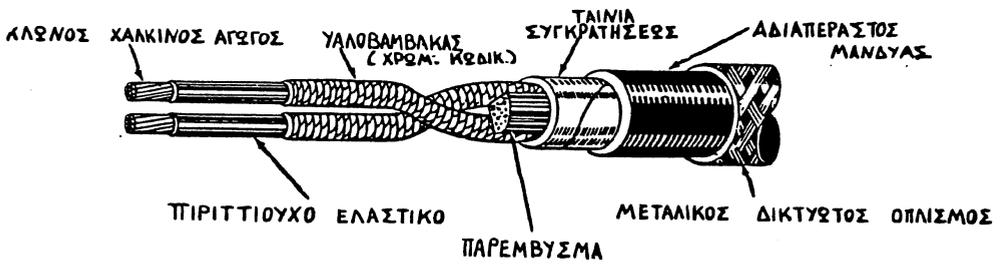
ΕΙΚΟΝΑ 7-5

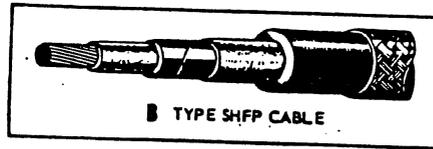
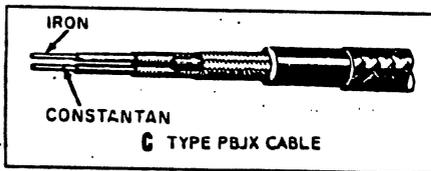
ΕΙΚΟΝΑ 7-3.- ΜΕΤΡΗΤΗΣ ΚΛΩΣΙΩΝ

ΕΙΚΟΝΑ 7-4.- ΑΓΩΓΟΙ

ΕΙΚΟΝΑ 2-1

ΕΙΚΟΝΑ 2-2 Β, C

ΠΡΟΤΥΠΑ ΑΝΩΤΤΗΜΕΝΑ ΧΑΛΚΙΝΑ ΣΥΡΜΑΤΑ
 ΤΙΜΑΚΑΣ 7-3.—Standard annealed solid copper wire.

(American wire gage—B & S)

ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΕΤΡΗΣΗ Gage number	ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ ΣΕ ΧΙΛΙΟΣΤΑ Diameter (mils) ΤΩΝ ΙΑΤΣΑΣ ΧΙΛΙΟΣΤΑ	Cross section ΔΙΑΤΟΜΗ		Ohms per 1,000 ft.		Ohms per mile 25° C. (= 77° F.)	Pounds per 1,000 ft.
		ΚΥΚΛΙΚΑ Circular mils ΧΙΛΙΟΣΤΑ	ΤΕΤΡΑΓ. Square inches ΙΑΤΣΕΣ	25° C. (= 77° F.)	65° C. (= 149° F.)		
0000	460.0	212,000.0	0.166	0.0500	0.0577	0.264	641.0
000	410.0	168,030.0	.132	.0630	.0727	.333	508.0
00	365.0	133,000.0	.105	.0795	.0917	.420	403.0
0	325.0	106,000.0	.0829	.100	.116	.528	319.0
1	289.0	83,700.0	.0657	.126	.146	.665	253.0
2	258.0	66,400.0	.0521	.159	.184	.839	201.0
3	229.0	52,600.0	.0413	.201	.232	1.061	159.0
4	204.0	41,700.0	.0328	.253	.292	1.335	126.0
5	182.0	33,100.0	.0260	.319	.369	1.685	100.0
6	162.0	26,300.0	.0206	.403	.465	2.13	79.5
7	144.0	20,800.0	.0164	.508	.586	2.68	63.0
8	128.0	16,500.0	.0130	.641	.739	3.38	50.0
9	114.0	13,100.0	.0103	.808	.932	4.27	39.6
10	102.0	10,400.0	.00815	1.02	1.18	5.38	31.4
11	91.0	8,230.0	.00647	1.28	1.48	6.75	24.9
12	81.0	6,530.0	.00513	1.62	1.87	8.55	19.8
13	72.0	5,180.0	.00407	2.04	2.36	10.77	15.7
14	64.0	4,110.0	.00323	2.58	2.97	13.62	12.4
15	57.0	3,260.0	.00256	3.25	3.75	17.16	9.86
16	51.0	2,580.0	.00203	4.09	4.73	21.6	7.82
17	45.0	2,050.0	.00161	5.16	5.96	27.2	6.20
18	40.0	1,620.0	.00128	6.51	7.51	34.4	4.92
19	36.0	1,290.0	.00101	8.21	9.48	43.3	3.90
20	32.0	1,020.0	.000802	10.4	11.9	54.9	3.09
21	28.5	810.0	.000636	13.1	15.1	69.1	2.45
22	25.3	642.0	.000505	16.5	19.0	87.1	1.94
23	22.6	509.0	.000400	20.8	24.0	109.8	1.54
24	20.1	404.0	.000317	26.2	30.2	138.3	1.22
25	17.9	320.0	.000252	33.0	38.1	174.1	0.970
26	15.9	254.0	.000200	41.6	48.0	220.0	0.769
27	14.2	202.0	.000158	52.5	60.6	277.0	0.610
28	12.6	160.0	.000126	66.2	76.4	350.0	0.484
29	11.3	127.0	.0000995	83.4	96.3	440.0	0.384
30	10.0	101.0	.0000789	105.0	121.0	554.0	0.304
31	8.9	79.7	.0000626	133.0	153.0	702.0	0.241
32	8.0	63.2	.0000496	167.0	193.0	882.0	0.191
33	7.1	50.1	.0000394	211.0	243.0	1,114.0	0.152
34	6.3	39.8	.0000312	266.0	307.0	1,404.0	0.120
35	5.6	31.5	.0000248	335.0	387.0	1,769.0	0.0954
36	5.0	25.0	.0000196	423.0	488.0	2,230.0	0.0757
37	4.5	19.8	.0000156	533.0	616.0	2,810.0	0.0600
38	4.0	15.7	.0000123	673.0	776.0	3,550.0	0.0476
39	3.5	12.5	.0000098	848.0	979.0	4,480.0	0.0377
40	3.1	9.9	.0000078	1,070.0	1,230.0	5,650.0	0.0299

Cur Dis Obs	ΤΥΠΟΣ ΜΑΡΚΑ Type & Size	No of Cdrs	Strands Per Cdr	Diam Copper Cdr	Area Cdr	Circuits	Inch	MFT. Outside Diam Cable Max	MFT. Outside Diam Bulk-head	Tube Size	stuffing	ΑΜΕΣΙΕΣ ΤΙΜΕΣ		Federal Stock No
												Maximum Rating	Min Radius of Bend	
LIGHTING AND POWER - Cont..														
rms Amperes (A)														
Volts (V)														
Equipment age 40°C														
Temperature 50°C														
Temperature of Bend														
Inches														
Lbs.														
C	DSGA-400*	2	127	.742	413,600	2.119	Y	9	1000	492	453	13.0	4.28	184-5877
D	DHFA-400*	2	127	.742	413,600	2.508	Y	9	600	492	453	15.5	4.75	192-7195
O	DHFA-400	2	127	.742	413,600	2.508	Y	9	600	492	453	15.5	4.75	192-7221
O	DLPA-400	2	127	.742	413,600	2.514	Y	9	600	329	251	15.5	4.52	
O	DFFA-400	2	127	.742	413,600	2.503	Y	9	600	579	452	15.0	4.75	
C	TSGA-3*	3	7	.060	2,828	.461	B	2	1000	11	10	3.0	.127	542-4719
D	THFA-3*	3	7	.060	2,828	.560	C	4	600	11	10	3.5	.171	190-7489
O	THFA-3	3	7	.060	2,828	.560	C	4	600	11	10	3.5	.171	
C	TSGA-4*	3	7	.076	4,497	.499	C	2	1000	18	17	3.0	.156	542-4703
D	THFA-4*	3	7	.076	4,497	.812	F	4	600	18	17	5.0	.334	190-7468
O	THFA-4	3	7	.076	4,497	.812	F	4	600	18	17	5.0	.334	190-7466
D	FHFA-9*	4	7	.108	9,016	.920	G	5	600	38	35	6.0	.475	299-4429
C	FSGA-23*	4	7	.171	22,303	.890	G	5	1000	61	57	5.5	.525	642-1225
D	FHFA-23*	4	7	.171	22,800	1.130	K	5	600	61	57	7.0	.746	184-1091
C	FSGA-50*	4	19	.254	49,030	1.100	K	5	1000	95	89	6.5	.595	643-1224
D	FHFA-50*	4	19	.254	49,030	1.410	N	6	600	95	89	8.5	1.31	184-1093
C	6SGA-100*	6	61	.383	97,060	1.650	R	7	1000	272	250	10.0	2.74	
C	6SGA-125*	6	61	.407	124,700	1.840	S	8	1000	297	275	11.5	3.37	
C	6SGA-150*	6	61	.457	157,600	2.010	T	8	1000	326	300	12.0	4.17	
C	6SGA-200*	6	61	.514	193,700	2.250	W	9	1000	369	340	13.5	5.19	

Maximum ratings for 6SGA cables are for 400 cycle power circuits only.: ΟΙ ΑΜΕΣΙΕΣ ΤΙΜΕΣ ΤΩΝ ΜΑΡΚΑΡΙΩΝ 6SGA *Watertight Construction: ΎΔΑΤΟΣΤΕΓΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

- ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΝΙΜΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ -

ΠΙΝΑΚΑΣ 2-3

καλώδια μονίμου εγκατάστασης.

Στην πρώτη στήλη του πίνακα τὰ γράμματα σημαίνουν C= (CURRENT) χρησιμοποιούμενα, D= (DISCONTINUED) μὴ συνεχιζόμενα, O= (OBSOLETE) απηρχαιωμένα.

Στην δεύτερη στήλη αναφέρεται ο τύπος καὶ τὸ μέγεθος τῶν καλωδίων. Τὸ ἀρχικὸ γράμμα μᾶς δείχνει τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀγωγῶν π.χ S=μονοπολικὸ D= διπολικὸ, T= τριπολικὸ, F=τετραπολικὸ .

Μερικοὶ τύποι καλωδίων ἰδίως τὰ πολυπολικά ἀντὶ γιὰ γράμμα φέρουν ἀριθμὸ, π.χ. 6SGA. Ο συνδιασμὸς γραμμάτων ποὺ ἀκολουθεῖ τὸ ἀρχικὸ γράμμα ἢ ἀριθμὸ περιγράφουν τὶς ἰδιότητες τῶν μονωτικῶν τῶν ἀγωγῶν καὶ καλωδίων, ἢ τὸν προορισμὸ χρησιμοποίησης τοῦ καλωδίου.

Ο ἀριθμὸς ποὺ ἀκολουθεῖ τὰ γράμματα δείχνει τὴν κατὰ προσέγγιση διατομὴ του ἐνὸς ἀγωγοῦ σὲ χιλιάδες κυκλικὰ χιλιοστά τῆς ἴντσας.

Παρακάτω ἐξετάζονται μερικοὶ τύποι καλωδίων τοῦ πίνακα 2-1 ποὺ χρησιμοποιοῦνται καὶ συγκρίνονται μὲ παλαιότερα καλώδια.

Καλώδιο TSGA-3 (TRIPLE CONDUCTOR SHIPBOARD GENERAL USE ARMORED) ΕΙΚΩΝΑ 2-1 (εἶναι δύο ἀγωγῶν) εἶναι τριῶν ἀγωγῶν, γενικῆς χρήσης ἐπὶ πλοίων μὲ μεταλλικὸ διχτυωτὸ ὄπλισμὸ, καὶ ἔχει διατομὴ τρεῖς χιλιάδες (2,828) κυκλικὰ χιλιοστά τῆς ἴντσας. Ο ἀσπέρσκος σημαίνει καλώδιο ὑδατοστεγανό. Ο τύπος αὐτοῦ τοῦ καλωδίου χρησιμοποιεῖ γιὰ μόνωση του χάλκινου ἀγωγοῦ, περιττιούχο ελαστικὸ ποὺ τὸ καθιστᾷ ἀνθεκτικὸ στὴ θερμότητα καὶ στὶς φλόγες. Ἐξωτερικὰ αὐτῆς φέρει καὶ ἄλλη μόνωση ἀπὸ χρωματιστὲς (κώδικας) ἴνες υαλοβάμβακα.

Οι ἀγωγοὶ σοουτρέφονται μὲ παρέμβυσμα καὶ ὅλα μαζὶ συγκρατοῦνται μὲ ταινία. Ἐξωτερικὰ αὐτῶν ὑπάρχει ἀδιαπέραστος μανδύας ὁ ὁποῖος περιβάλλεται μὲ μεταλλικὸ διχτυωτὸ ὄπλισμὸ. Αὐτὸ τὸ καλώδιο ἀντικαθιστᾷ τὸ παλαιότερο τύπο THFA-3 (TRIPLE HEAT AND FLAME RESISTANT ARMORED) τὸ ὁποῖο εἶναι τριῶν ἀγωγῶν, ἀνθεκτικὸ στὴ θερμότητα καὶ στὶς φλόγες, φέρει μεταλλικὸ διχτυωτὸ ὄπλισμὸ, καὶ ἔχει διατομὴ τρεῖς χιλιάδες (2.828) κυκλικὰ χιλιοστά.

Συγκρίνοντάς τα συμπεραίνεται ὅτι ἀντέχουν στὴν ἴδια ἔνταση, ἀλλὰ τὸ καλώδιο τύπου TSGA-3 ἔχει κατὰ 18% μικρότερη ἐξωτερικὴ διάμετρο καὶ κατὰ 25% μικρότερο βᾶρος ἀπὸ τὸ παλαιότερο καλώδιο τύπου THFA-3.

4- Εξαιρέσεις τύπων καὶ μεγεθῶν.

Υπάρχουν ἐξαιρέσεις ἐστὶν παραπάνω κανόνα τῶν τύπων καὶ μεγεθῶν.

1.- Στὸ καλώδιο τύπου THFWA-10 (εἰκὼνα 2-2D) Τὰ γράμματα TT (TWISTED-PAIR TELEPHONE) σημαίνουν συνεστραμμένο τηλεφωνικὸ ζεύγος, τὰ HF σημαίνουν ἀνθεκτικὸ στὴ θερμότητα καὶ στὶς φλόγες, τὸ W σημαίνει ὑδατοστεγανό καὶ τὸ A μεταλλικὸς διχτυωτὸς ὄπλισμὸς. Ο ἀριθμὸς 10 σημαίνει τὸν ἀριθμὸ τῶν ζευγῶν ποὺ ἔχει τὸ καλώδιο.

D ΚΑΛΩΔΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΥΦΩΑ

ΕΙΚΟΝΑ 2-2 D

- 2.- Στο καλώδιο τύπου MDGA-19(14) (εικόνα 2-2A) . Τό Μ σημαίνει πολυπολικό, τό D σημαίνει αντιμαγνητικό καλώδιο, τό GA όπως προηγουμένως εξηγήθηκαν. Ο αριθμός 19 σημαίνει τό πλήθος τών αγωγών καί ο αριθμός (14) - (14.380) τήν κατά προσέγγιση διατομή σέ χιλιάδες κυκλικά χιλιοστά.

A ΚΑΛΩΔΙΟ ΤΥΠΟΥ ΜDGA

ΕΙΚΟΝΑ 2-2 A

- 3.- Στο καλώδιο τύπου 6SGA-100 Ο αριθμός 6 σημαίνει τό πλήθος τών αγωγών καί τά υπόλοιπα όπως προηγουμένως εξηγήθηκαν
- 4.- Στο καλώδιο τύπου SS5P σημαίνουν S=μονοπολικό, S=γιά πλοιο, 5=5000 V καί P=πρώσεως.
- 5.- Στο καλώδιο MSCA-7 Τό Μ σημαίνει πολυπολικό καλώδιο, τό C σημαίνει ενδοεπικοινωνιών καί ελέγχου πυροβολικού καί τό 7 σημαίνει τό πλήθος τών αγωγών. Σέ αυτού τού τύπου τά καλώδια η διατομή είναι συγκεκριμένη (αμετάβλητη). Στίς εικόνες 7-4, 2-2B,C δείχνονται διάφοροι αγωγοί καί καλώδια.
- 5- Μετατροπή μονάδων

Γιά τήν μετατροπή τών κυκλικών χιλιοστών τής εντας (CIR-MIL) σέ τετραγωνικά χιλιοστά τού μέτρου πολλαπλασιάζατε επί 5067×10^{-7}
 Παράδειγμα: Σόρμα διατομής $10.400 \text{ CM} \times 5067 \times 10^{-7} = 5,269 \text{ MM}^2$

Αντίστροφα γιά τήν μετατροπή τετραγωνικών χιλιοστών τού μέτρου σέ κυκλικά χιλιοστά τής εντας πολλαπλασιάζατε επί 1973,5
 Παράδειγμα: Σόρμα διατομής 6 MM^2 τετραγωνικών χιλιοστών τού μέτρου νά ευρεθεί η διατομή του σέ κυκλικά χιλιοστά τής εντας.
 $6 \text{ MM}^2 \times 1973,5 = 11.841 \text{ CIR MIL}$

15.2.3 Επιδράσεις στην Ικανότητα Ροής Ρεύματος

(I) - Γενικά

Όπως αναπτύχθηκε και στις προηγούμενες παραγράφους, μέσα από ένα καλώδιο συγκεκριμένου τύπου, ορισμένης διατομής και υπό ορισμένη θερμοκρασία περιβάλλοντος επιτρέπεται να διέρχεται συνεχώς και για θεωρητικά άπειρο χρόνο το πολύ μια μέγιστη τιμή ρεύματος, η "ένταση κανονικής λειτουργίας", η οποία δίνεται στους διάφορους Πίνακες τυποποίησης των καλωδίων.

Το σκοπούμενο είναι πάντοτε, να εξασφαλισθεί, ότι η θερμοκρασία της μόνωσης του καλωδίου θα διατηρείται συνεχώς κάτω από τα μέγιστα επιτρεπόμενα όρια (βλ.και παράγρ. 10.1).

Για έναν και τον αυτό τύπο καλωδίου συγκεκριμένης διατομής η επιτρεπόμενη "ένταση κανονικής λειτουργίας" επηρεάζεται από μια σειρά παράγοντες, οι σπουδαιότεροι από τους οποίους είναι οι εξής :

α. Η Θερμοκρασία Περιβάλλοντος (όπως ήδη έχει αναπτυχθεί)

Τα δεδομένα των διαφόρων Πινάκων των καλωδίων, αναφέρονται για μια ορισμένη θερμοκρασία περιβάλλοντος έστω Θ_0 . Εάν εκτιμάται, ότι η πράγματι επικρατούσα θερμοκρασία στο χώρο που είναι το καλώδιο, θα είναι έστω Θ_1 διαφορετική από την Θ_0 του Πίνακα τυποποίησης, τότε πρέπει να χρησιμοποιηθεί ένας κατάλληλος "συντελεστής διορθώσεως" (μικρότερος της μονάδας εάν $\Theta_1 > \Theta_0$ και μεγαλύτερος της μονάδας εάν $\Theta_1 < \Theta_0$), ο οποίος λαμβάνεται επίσης από κατάλληλους Πίνακες.

β. Η Διαλλείπουσα Λειτουργία

Σε ορισμένες περιπτώσεις οι ηλ. καταναλωτές ΔΕΝ είναι συνεχώς σε λειτουργία (π.χ. 24 ώρες το 24ωρο), αλλά λειτουργούν μόνον σε μικρά χρονικά διαστήματα (π.χ. μισή ή μια ώρα) και μετά για πολλές ώρες είναι εκτός λειτουργίας.

Στις περιπτώσεις αυτές, επιτρέπεται να διέλθει από το καλώδιο τροφοδοσίας του εν λόγω ηλ. καταναλωτή περισσότερο ρεύμα, απ' ότι η "ένταση κανονικής λειτουργίας", καθ' όσον λόγω της θερμοχωρητικότητας του καλωδίου και του μικρού χρονικού διαστήματος που διέρχεται το ρεύμα, η θερμοκρασία δεν προλαβαίνει να φθάσει ή να ξεπεράσει κατά πολύ το μέγιστο επιτρεπόμενο όριο.

Έτσι και για την περίπτωση αυτή χρησιμοποιείται κατάλληλος "συντελεστής διορθώσεως" μεγαλύτερος της μονάδας.

γ. Η Τοποθέτηση των Καλωδίων κατά "Δέσμες"

Για μια συγκεκριμένη θερμοκρασία περιβάλλοντος στο χώρο που είναι/διέρχονται τα καλώδια, η πραγματική θερμοκρασία του αέρα στην περιοχή κοντά και γύρω από ένα καλώδιο - η "τοπική" θερμοκρασία - εξαρτάται και από το αν το καλώδιο είναι τοποθετημένο μόνο του ή αν είναι πολλά καλώδια μαζί τοποθετημένα κατά "δέσμες", από το πόσο αραιωμένα είναι μέσα στη δέσμη τα καλώδια μεταξύ τους κλπ.

Έτσι προκύπτει μια μείωση της επιτρεπόμενης να διέλθει μέγιστης έντασης ρεύματος, η οποία εκφράζεται πάλι από έναν "συντελεστή διορθώσεως" μικρότερο της μονάδας.

Στη συνέχεια στο (II) δίνεται απόσπασμα από τον "ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΝΗΟΓΝΩΜΟΝΑ" σχετικό με τους παραπάνω συντελεστές διορθώσεως, ενώ στο (III) παρακάτω αναπτύσσεται εκτενέστερα το θέμα της επίπτωσης της θερμοκρασίας στη "διάρκεια ζωής" των καλωδίων και της επίδρασης των "δεσμών καλωδίων" στην ικανότητα ροής ρεύματος μέσα από ένα καλώδιο της δέσμης.

(Απόφαση από "Ελληνικό Μεγνήμονα")

(II) Συντελεστές Διορθώσεως Ρεύματος Κανονικής Λειτουργίας.

814 (α) ΔΕΣΜΗ ΚΑΛΩΔΙΩΝ.— Έκεί όπου συνωθούνται περισσότερα των εξ καλωδίων ἀνηκόντων εἰς τὸ αὐτὸ κύκλωμα, θὰ ἐφαρμόζεται συντελεστής διορθώσεως 0,85.

(β) ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ.— Ὅταν εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ θερμοκρασία περιβάλλοντος εἶναι διάφορος ἐκείνης ἣτις δίδεται εἰς Μ 100, θὰ ἐφαρμόζονται οἱ συντελεστές διορθώσεως τοῦ Πίνακος Μ 8.5.

(γ) ΔΙΑΔΕΙΠΟΥΣΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.— Ἐκεί ὅπου τὸ φορτίον εἶναι διαλείπον δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶν οἱ συντελεστές διορθώσεως τοῦ Πίνακος Μ. 8.6 διὰ κανονικῆς λειτουργίας ἡμισείας καὶ μιᾶς ὥρας. Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν θὰ χρησιμοποιεῖται μικρότερα κανονικῆς λειτουργίας ἀπὸ τὴν τῆς ἡμισείας ὥρας δι' οἰκισθῆποτε τῆς-ως διαλείμματι ἐργασίας.

ΠΙΝΑΞ Μ 8.5

Μονωτικὸν ὕλικον	Συντελεστής Διορθώσεως Διὰ Θερμοκρ. Περιβάλλοντος			
	40°K (104°Φ)	45°K (113°Φ)	50°K (122°Φ)	55°K (131°Φ)
Ἐλαστικὸν κόμμι ἢ Χλωριούχος Πολυβινύλη (γενικῆς χρήσεως)	1,15	1,00	0,82	—
Ἐλαστικὸν κόμμι (ποιότητος ἀνθεκτικῆς εἰς θερμότητα)	1,08	1,00	0,91	0,82
Βερνικωμένων Καμπρίκ, Βουτύλιον	1,07	1,00	0,93	0,85
Ἀμιάντος—Βερνικωμένων Καμπρίκ	1,06	1,00	0,94	0,87
Ὀρυκτὸν, Πυριτιούχον Ἐλαστικὸν Κόμμι	1,05	1,00	0,95	0,89

ΠΙΝΑΞ Μ 8.6

Συντελεστής Διορθώσεως	Ἡμέριος Κανονικὴ Λειτουργία		Ἦρισις Κανονικὴ Λειτουργία	
	Μετὰ Μεταλλικῆς Ἐκτενύσεως	Ἄνευ Μεταλλικῆς Ἐκτενύσεως	Μετὰ Μεταλλικῆς Ἐκτενύσεως	Ἄνευ Μεταλλικῆς Ἐκτενύσεως
1,0	Μέχρι τῶν ·03 δακτ. ² 20 χστ. ²	Μέχρι τῶν ·1 δακτ. ² 75 χστ. ²	Μέχρι τῶν ·1 δακτ. ² 67 χστ. ²	Μέχρι τῶν ·3 δακτ. ² 230 χστ. ²
1,1	·04—·06 δ. ² 21—40 χστ. ²	·15 δακτ. ² 76—125 χστ. ²	·15—·25 δακτ. ² 68—170 χστ. ²	·4—·6 δακτ. ² 231—400 χστ. ²
1,15	·1 δακτ. ² 41—65 χστ. ²	·2—·25 δακτ. ² 126—180 χστ. ²	·3—·4 δακτ. ² 171—290 χστ. ²	·75—1·0 δακτ. ² 401—600 χστ. ²
1,2	66—95 χστ. ²	·3 δακτ. ² 181—250 χστ. ²	·5—·6 δακτ. ² 291—430 χστ. ²	
1,25	·15—·2 δακτ. ² 96—130 χστ. ²	·4 δακτ. ² 251—320 χστ. ²	·75—1·0 δακτ. ² 431—600 χστ. ²	
1,3	·25 δακτ. ² 131—170 χστ. ²	·5—·6 δακτ. ² 321—400 χστ. ²		
1,35	·3 δακτ. ² 171—220 χστ. ²	·75 δακτ. ² 401—500 χστ. ²		
1,4	·4 δακτ. ² 221—270 χστ. ²			

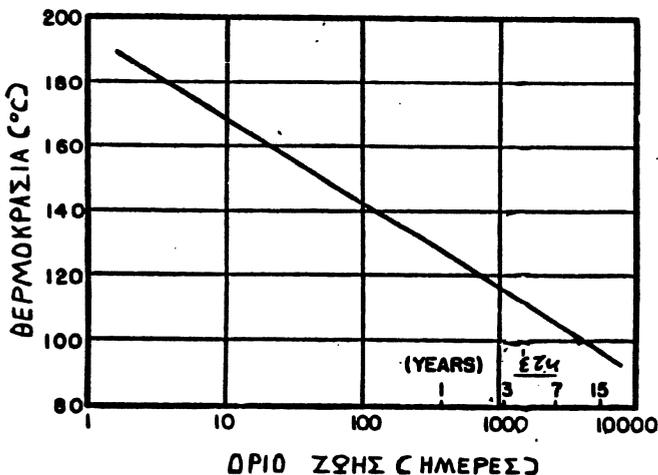
(III) Θερμοκρασίες καλωδίων - "Όριο Ζωής" -
- "Δέσμες καλωδίων"

- Οι μέγιστες (επιτρεπτές) θερμοκρασίες καλωδίων **είναι:**
- Με ελαστική μόνωση 60°C
 - Καλώδια τύπου HF και DG 105°C στον αγωγό και 85°C στο περίβλημα του καλωδίου

Τά προηγούμενα όρια θερμοκρασιών των καλωδίων δέν πρέπει νά θεωρούνται εμπόδιο στην υπέρβασή των σέ περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης. Κατά τήν διάρκεια όμως αυτών των καταστάσεων δέν θά πρέπει νά υπερβεί τό σημείο όπου τό μονωτικό υλικό μαλακώνει και διαρρέει τό μεταλλικό δικτυωτό σπλισμό (125°C), διότι θά προξηνηθεί μεγάλη φθορά και ^{γμ}χρειασθεί αντικατάσταση του καλωδίου. Περισσότερες πληροφορίες στό κεφάλαιο 60 του BSTM ή των νεωτέρων εκδόσεών του.

Ός γνωστόν τό ρεύμα διαμέσου των καλωδίων παράγει θερμότητα εξαιτίας των απωλειών των αγωγών (I^2R). Αυτό αυξάνει τήν θερμοκρασία των καλωδίων και προξηνει μετά από ορισμένα όρια τήν φθορά ή και καταστροφή των.

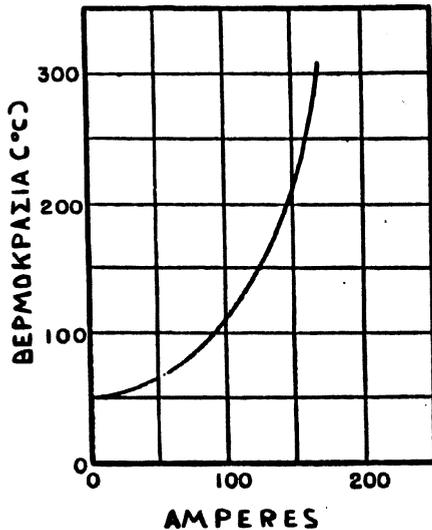
Όπως δείχεται στην εικόνα 1 η θερμοκρασία ενός καλωδίου μειώνει δραστικά τό όριο ζωής του. Από στατιστικές έχει εξαχθεί ότι η ζωή ενός καλωδίου πού λειτουργεί στους 105°C είναι περίπου 7 χρόνια ενώ στους 150°C είναι περίπου 50 ημέρες. Υπάρχουν όμως εξαιρέσεις

ΕΙΚ. 1 ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΣΤΟ ΟΡΙΟ ΖΩΗΣ

στὸν υπολογισμὸ τῆς ζωῆς τῶν καλωδίων οἱ ὁποῖες δὲν δείχνονται στὴν εἰκόνα 1.

Ἡ ἐπίδραση τῆς ἔντασης τοῦ ρεύματος στὴν θερμοκρασία τοῦ καλωδίου (εἰκ. 2) εἶναι μικρὴ μέχρι τὴν ὀνομαστικὴ τῆς τιμῆ, καθὼς ὅμως ἡ ἔνταση αὐξάνεται πέρα ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴ τῆς τιμῆ ἡ θερμοκρασία αὐξάνεται σχεδὸν κατακόρυφα καὶ μεγαλύτερη ἀύξηση τῆς ἔντασης θὰ ἐπιφέρει τὴν καταστροφὴ τοῦ καλωδίου.

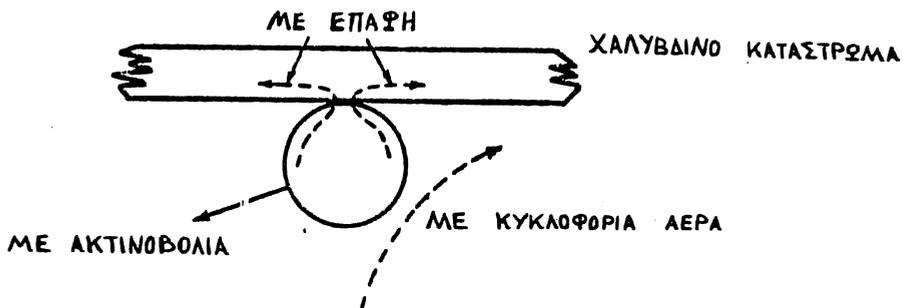

ΕΙΚ. 2 ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ
ΣΤΗΝ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΛΩΔΙΟΥ

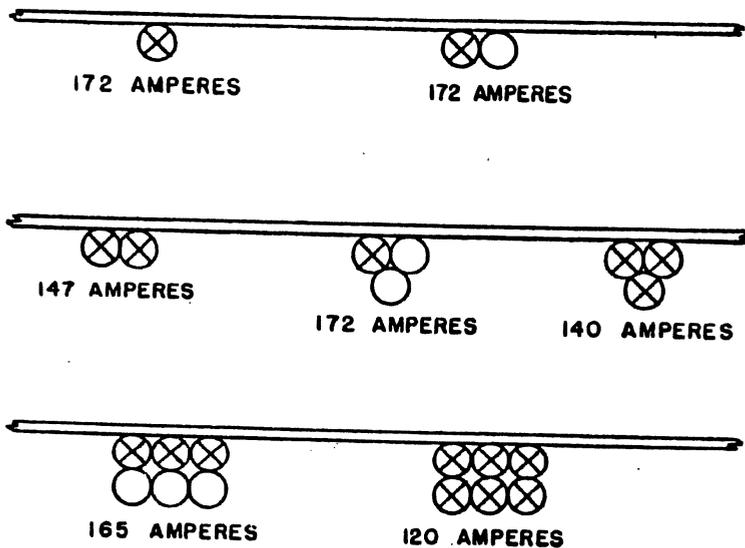
Ἡ παραγομένη θερμότητα ἀπαγάγεται ἀπὸ τὸ καλώδιο πρὸς τὸ περιβάλλον μὲ τούς ἐξῆς τρόπους:

- α) Διὰ τῆς επαφῆς τοῦ καλωδίου στὰ τμήματα τοῦ πλοίου
- β) Διὰ τῆς κυκλοφορίας ρευμάτων ἀέρα
- γ) Διὰ τῆς ἀκτινοβολίας

Στὰ πλοία συνήθως τὰ καλώδια στερεώνονται στὰ καταστρώματα καὶ στὶς φραχτὲς ὅπως δείχνεται στὴν εἰκόνα 5. Ὄταν ἓνα καλώδιο εἶναι μόνο του στερεωμένο ἔχει ἱκανότητα ροῆς τὴν μεγίστη ἔντασή του. Ἐάν ὅμως εἶναι στερεωμένο μαζί μὲ ἄλλα καλώδια τότε μειώνεται ἡ ἔντασή τους ὅπως φαίνεται στὴν εἰκόνα 7.

ΕΙΚ.5. ΑΠΑΓΩΓΗ ΘΕΡΜΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟ ΚΑΛΩΔΙΟ ΣΤΕΡΕΩΜΕΝΟ ΣΕ ΧΑΛΥΒΙΝΟ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑ

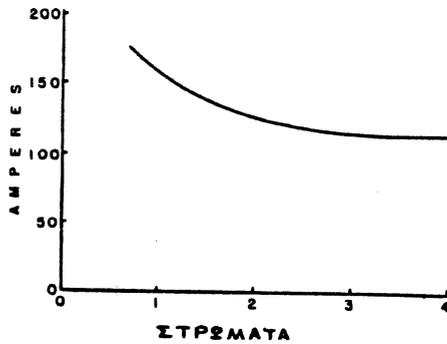
- ΚΑΛΩΔΙΑ ΜΗ ΤΡΟΦΟΔΟΤΟΥΜΕΝΑ (ΝΕΚΡΑ)
- ⊗ ΚΑΛΩΔΙΑ ΤΡΟΦΟΔΟΤΟΥΜΕΝΑ

ΕΙΚ.7. ΚΑΛΩΔΙΑ ΣΤΕΡΕΩΜΕΝΑ ΣΕ ΧΑΛΥΒΟΥΦΥΛΛΑ

Στην εικόνα 9 φαίνονται καλώδια σε κρεμαστή σχάρα, και στην καμπύλη της εικόνας 10 φαίνεται η επίδραση που έχει αυτός ο τρόπος εγκατάστασης στην ικανότητα ροής του ρεύματος.

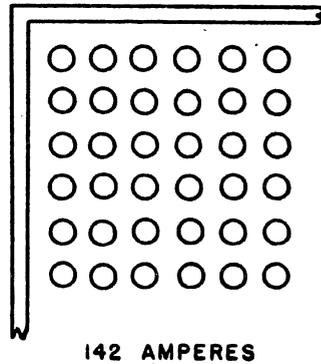
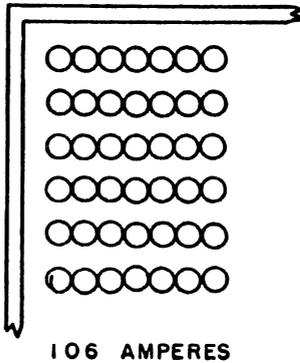
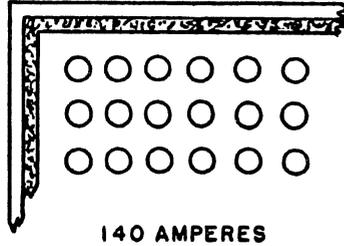
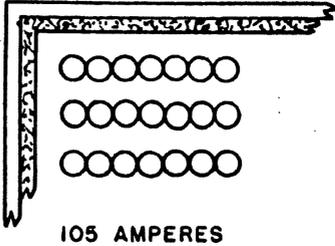
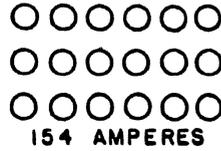
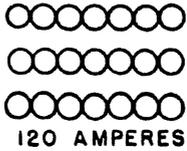
ΕΙΚ. 9. ΚΑΛΩΔΙΑ ΣΕ ΣΧΑΡΑ

Παράδειγμα
ΕΙΚ. 10. ΕΠΙΔΡΑΣΗΣ ΤΩΝ ΣΤΡΩΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΎΠΕΡΘΕΡΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΚΑΛΩΔΙΩΝ

Στην εικόνα 15 φαίνεται η επίδραση που έχει η αραίωση των καλωδίων στην ικανότητα ροής ρεύματος.

ΧΑΛΥΒΔΟΕΛΑΣΜΑ

ΚΑΛΩΔΙΟ ΧΩΡΙΣ
ΑΕΡΟΔΙΑΚΕΝΑ

ΚΑΛΩΔΙΑ ΜΕ
ΑΕΡΟΔΙΑΚΕΝΑ 1/2 ΙΝΤΣΑ

ΕΙΚ. 15. ΤΟ ΡΕΥΜΑ ΑΥΞΑΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΑΕΡΟΔΙΑΚΕΝΑ

Πλήρης μαθηματική ανάλυση του υπολογισμού της έντασης των καλωδίων υπάρχει στο REFERENCE BOOK FOR SHIPS SERVICE ELECTRIC POWER PLANTS AND ELECTRIC PROPULSION SYSTEMS NAYSHIPS 250-660-14

15.3 ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΑΤΟΜΗΣ ΑΓΩΓΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ

1. ΓΕΝΙΚΑ

Ηλεκτρικό Δίκτυο Διανομής λέγεται το σύνολο των καλωδιώσεων και συνδέσεων, που φέρνουν το ηλ. ρεύμα στα διάφορα σημεία ενός σπιτιού, ενός εργοστασίου, ενός πλοίου κλπ.

Αγωγός λέγεται κάθε μεταλλικό "σύρμα", που χρησιμεύει στη μεταφορά του ηλ. ρεύματος.

Καλώδιο λέγεται το σύνολο δυο τουλάχιστον μονωμένων αγωγών, που βρίσκονται μέσα στο ίδιο περίβλημα.

Ενα από τα βασικότερα προβλήματα ηλεκτρικών υπολογισμών είναι αυτό του υπολογισμού της **διατομής** των αγωγών/καλωδίων μεταφοράς της ηλ. ενέργειας (ισχύος) σε ένα ηλ. δίκτυο. Το θέμα πρέπει να μελετηθεί τόσο από τεχνική όσο και από οικονομική σκοπιά.

Αρχικά κατά το σχεδιασμό του ηλ. δικτύου πρέπει να γίνει η μελέτη της **διαδρομής** των αγωγών (ή "γραμμών" όπως λέγονται) μέσα στο συγκεκριμένο χώρο (σπίτι, εργοστάσιο, πλοίο κλπ). Στη συνέχεια με βάση την ισχύ του κάθε τροφοδοτούμενου "ηλ. φορτίου" (ή "ηλ. καταναλωτού") στις διάφορες θέσεις του ηλ. δικτύου υπολογίζεται η **ένταση του ρεύματος**, που διαρρέει το κάθε τμήμα των "γραμμών" του δικτύου.

2. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ/ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΔΙΑΤΟΜΗΣ

Η διατομή, που πρέπει να έχει το κάθε τμήμα μιας γραμμής, επιλέγεται με βάση τα εξής κριτήρια :

1. της "**Μηχανικής Αντοχής**"
2. της "**Ηλεκτρικής Αντοχής**"

2.1. ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΝΤΟΧΗ ΓΡΑΜΜΗΣ

Για την ασφαλή λειτουργία μιας γραμμής θα πρέπει αυτή να διαθέτει αρκετή μηχανική αντοχή ώστε να αντέχει στις παρουσιαζόμενες μηχανικές καταπονήσεις, χωρίς να υπάρχει κίνδυνος να σπάσει. Οι καταπονήσεις αυτές είναι διαφορετικές για γραμμές τοποθετημένες σε κλειστούς χώρους (ορατές ή χωνευτές) και για γραμμές τοποθετημένες σε υπαίθριο (εναέριες)

Για γραμμές σε κλειστούς εσωτερικούς χώρους υπάρχει ένα ελάχιστο όριο διατομής που εξασφαλίζει μηχανική αντοχή. Αυτό είναι :

- για μονωμένους αγωγούς χαλκού $S_1=1.5\text{mm}^2$
- για μονωμένους αγωγούς αλουμινίου $S_2=2.5\text{mm}^2$
- για μονωμένους αγωγούς χαλκού που τροφοδοτούν φορητές συσκευές (φωτιστικά κ.λ.π.) έχουμε ελάχιστη διατομή $S_3=0.75\text{mm}^2$

Για εναέριες γραμμές τοποθετημένες σε υπαίθριο χώρο θα πρέπει να ληφθούν υπόψη αρκετοί παράγοντες που έχουν σχέση με τη μηχανική αντοχή της γραμμής. Τέτοιοι είναι :

- βάρος γραμμής (δηλ κατά πόσον η γραμμή μπορεί, αν κρεμαστεί από στύλους να αντέξει το δικό της βάρος)
- βάρος χιονιού ή πάγου που μπορεί να επικαθίσει πάνω στη γραμμή
- πίεση ανέμου πάνω στην επιφάνεια της γραμμής

2.2. ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΑΝΤΟΧΗ ΓΡΑΜΜΗΣ

Η διατομή που θα επιλεγεί πρέπει να εξασφαλίζει :

- α. Την Ασφαλή Λειτουργία** της εγκατάστασης με το να **αποφεύγεται η υπερθέρμανση** των αγωγών λόγω των εμφανιζόμενων απωλειών Joule ($P=R \cdot I^2$).

Προς τούτο, με βάση την ένταση ρεύματος επιλέγεται η κατάλληλη διατομή αγωγού από τους σχετικούς ΠΙΝΑΚΕΣ των “τυποποιημένων” αγωγών, λαμβάνοντας υπ’ όψιν τον τρόπο που είναι τοποθετημένα τα καλώδια, την προβλεπόμενη μέγιστη θερμοκρασία περιβάλλοντος, το αν η λειτουργία του κάθε καταναλωτή είναι “συνεχής” ή “διαλείπουσα” καθώς και τον ενδεχόμενο “ετεροχρονισμό” στην τροφοδοσία των διαφόρων καταναλωτών.

Περισσότερες πληροφορίες δίνονται στις σχετικές προηγούμενες παραγράφους.

- β. Η Μέγιστη Εμφανιζόμενη Πτώση Τάσεως** να μην υπερβαίνει ένα **Επιτρεπόμενο Οριο**.

Κάθε ηλ. καταναλωτής για να λειτουργεί ομαλά, πρέπει να τροφοδοτείται με την “ονομαστική” του τάση με κάποιο ποσοστό επιτρεπόμενης απόκλισης. Όταν μια γραμμή τροφοδοτείται π.χ. στην αρχή της με κάποια τάση V , εμφανίζεται κατά μήκος των διαφόρων τμημάτων της πτώση τάσεως ΔV λόγω του νόμου του Ohm, ανάλογη του ρεύματος που διέρχεται και ανάλογη της αντιστάσεως της γραμμής. Έτσι υπάρχει περίπτωση κάποιος ή κάποιοι ηλ. καταναλωτές να τροφοδοτούνται τελικά με τάση μικρότερη από την ελάχιστη επιτρεπόμενη και να δυσλειτουργεί.

Για να αποφευχθεί αυτό, δίνεται στη πράξη η Μέγιστη Επιτρεπόμενη Πτώση Τάσεως ΔV_{max} που επιτρέπεται να εμφανίζεται σε οποιαδήποτε θέση μιας γραμμής, ώστε να εξασφαλίζεται, ότι όλοι οι ηλ. καταναλωτές θα λειτουργούν ομαλά.

Η Μέγιστη Επιτρεπόμενη Πτώση Τάσεως ΔV_{max} δίνεται συνήθως σε ποσοστό (%) της ονομαστικής τάσεως λειτουργίας και είναι 3% για ηλ. κινητήρες και συσκευές που τροφοδοτούνται απ’ ευθείας από κάποιον “πίνακα διανομής” (π.χ. ηλ. μαγειρία, θερμοσίφωνες κλπ) και 1% για κυκλώματα φωτισμού και ρευματοδότες (“πρίζες”) γενικής χρήσεως.

Στις επόμενες παραγράφους αναπτύσσεται αναλυτικά ο τρόπος υπολογισμού της “πτώσεως τάσεως” ΔV σε γραμμές ηλ. δικτύων και δίνονται σχετικά παραδείγματα υπολογισμού.

2.3. ΤΕΛΙΚΗ ΕΠΙΛΟΓΗ ΔΙΑΤΟΜΗΣ

Εφαρμόζοντας τα παραπάνω κριτήρια, προκύπτουν εν γένει διαφορετικές διατομές που πρέπει να επιλεγούν.

Τελικά επιλέγεται η μεγαλύτερη από αυτές.

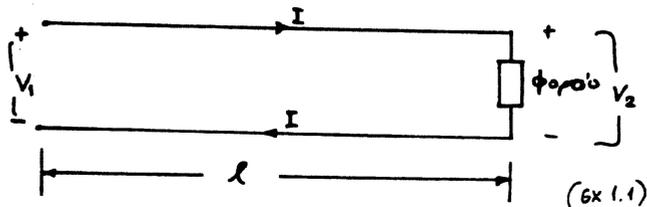
Επισημαίνεται, ότι για “εσωτερικές ηλ. εγκαταστάσεις” η διατομή που προκύπτει με βάση το κριτήριο της “υπερθέρμανσης” είναι συνήθως μεγαλύτερη από αυτές που προκύπτουν από τα άλλα κριτήρια, ενώ για εναέρια τμήματα γραμμών η ελάχιστη απαιτούμενη διατομή λόγω μηχανικής αντοχής είναι συνήθως η μεγαλύτερη.

15.3.3 Υπολογισμός πτώσης τάσης γραμμής

- Πτώση τάσης γραμμής είναι η διαφορά τάσης που υπάρχει μεταξύ των τάσεων στην αρχή και στο τέλος της γραμμής
- Μπορούμε να έχουμε τις περιπτώσεις:
 - Τροφοδότηση από το ένα άκρο της γραμμής και κατανομή σε ένα μόνο σημείο (φορτίο) σε ένα μόνο σημείο
 - Τροφοδότηση από το ένα άκρο της γραμμής και κατανομή σε πολλά σημεία
 - Τροφοδότηση και από τα δύο άκρα της γραμμής

Παρακάτω εξετάζουμε τις περιπτώσεις αυτές

Τροφοδότηση από το ένα άκρο και κατανομή σε ένα μόνο σημείο

η πτώση τάσης $\Delta V = V_1 - V_2 = 2RI$ όπου R : αντίσταση αγωγού (έναν αγωγό)
 I : ένταση ρεύματος που διαρρέει τον αγωγό

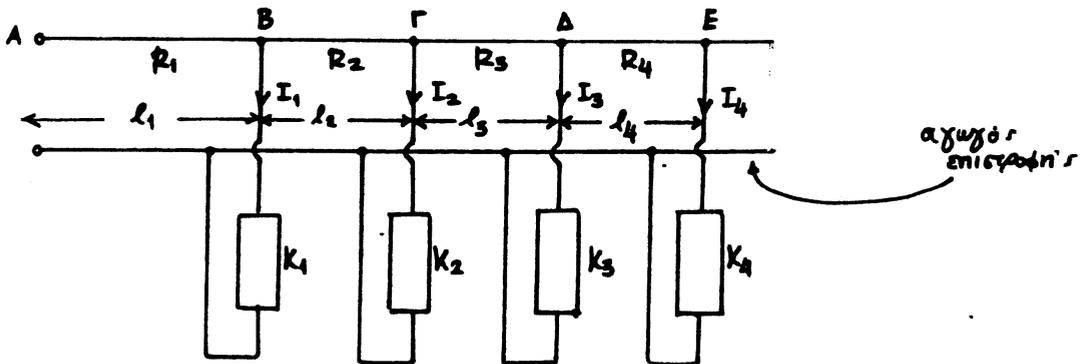
ή $\Delta V = \rho \frac{2l}{S} I$ όπου ρ : ειδική αντίσταση υλικού του αγωγού
 l : μήκος του αγωγού (χωρίς την επιστροφή)
 S : διατομή αγωγού

αν θέλουμε να ισχύει $\Delta V \leq \Delta V_{\max}$

$$\text{πρέπει } \rho \frac{2l}{S} I \leq \Delta V_{\max} \quad \text{αρα } S \geq \frac{2 \cdot \rho \cdot l \cdot I}{\Delta V_{\max}} \quad (1)$$

Τροφοδότηση από το ένα άκρο και κατανομή σε πολλά σημεία

Εστω η γραμμική διανομή του σχήματος

K_1, K_2, K_3, K_4 είναι τα τροφοδοτούμενα φορτία με ρεύματα I_1, I_2, I_3, I_4

αντίστοιχα

Επίσης R_1, R_2, R_3, R_4 είναι οι αντιστάσεις των τμημάτων AB, ΒΓ, ΓΔ, ΔΕ αντίστοιχα

Τότε θα έχουμε:

$$\text{Πτώση τάσης στο τμήμα AB} : (I_1 + I_2 + I_3 + I_4) \cdot R_1$$

$$\text{" " " " ΒΓ} : (I_2 + I_3 + I_4) \cdot R_2$$

$$\text{" " " " ΓΔ} : (I_3 + I_4) \cdot R_3$$

$$\text{" " " " ΔΕ} : I_4 \cdot R_4$$

και ολική πτώση τάσης από Α ως Ε

$$V_{AE} = V_{AB} + V_{BΓ} + V_{ΓΔ} + V_{ΔΕ}$$

$$\text{ή } V_{AE} = I_1 R_1 + I_2 (R_1 + R_2) + I_3 (R_1 + R_2 + R_3) + I_4 (R_1 + R_2 + R_3 + R_4)$$

Γενικά το γινόμενο $I_i R_i$ δηλαδή το γινόμενο του ρεύματος κάθε καταναλωτή επί της αντίστασης της γραμμής από την αρχή μέχρι το σημείο σύνδεσης του καταναλωτή το ονομάζουμε ηλεκτρική ροπή.

Επειδή δε ισχύει $R = \rho \frac{l}{S}$ δηλ αν ρ και S είναι σταθερά τότε

$R \sim l$ μπορούμε σαν ηλεκτρική ροπή να πάρουμε και το μέγεθος $l_i I_i$

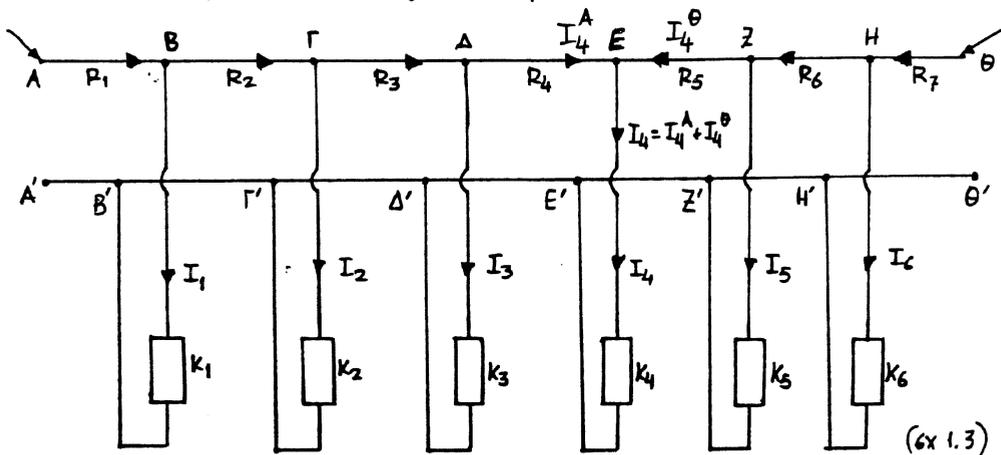
Παρατήρηση: Στους ανωτέρω υπολογισμούς δεν έχει ληφθεί υπ'όψιν ο αγωγός επιστροφής

$$\text{Άρα τελικά η πτώση τάσης είναι } \Delta V = V_{AE} = \frac{2\rho}{S} (I_1 l_1 + I_2 (l_1 + l_2) + I_3 (l_1 + l_2 + l_3) + I_4 (l_1 + l_2 + l_3 + l_4)) \quad (2)$$

Δηλ. η συνολική πτώση τάσεως σε γραμμή που τροφοδοτεί πολλά φορτία είναι ίση με το άθροισμα των ηλεκτρικών ροπών των φορτίων ως προς το σημείο τροφοδοσίας επί των παραγόντων $2R/S$

Τροφοδότηση και από τα δύο άκρα της γραμμής

Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνουμε μικρότερη πτώση τάσεως

Αν το ένα άκρο τροφοδοτείται με τάση $V_{AA'}$ και το άλλο με $V_{\Theta\Theta'}$, τότε σε κάποιο σημείο μεταξύ των A και Θ εμφανίζεται η μέγιστη πτώση τάσεως. Στο σημείο αυτό, που εστίασεν είναι το E , θα ισχύει:

$$\sum_A^E I_i l_i = \sum_{\Theta}^E I_i l_i + V_{A\Theta}$$

$$V_{A\Theta} = V_{AE} + V_{E\Theta} = \sum_A^E I_i l_i + \sum_{\Theta}^E (-I_j) l_j = -\sum_E^{\Theta} I_j l_j$$

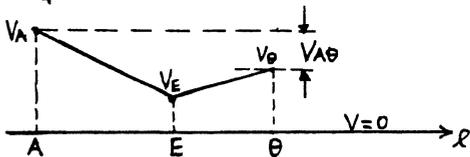
δηλαδή:

$$V_{AE} = I_1 R_1 + I_2 (R_1 + R_2) + I_3 (R_1 + R_2 + R_3) + I_4^A (R_1 + R_2 + R_3 + R_4) = V_{A\Theta} + V_{\Theta E} = V_{A\Theta} + I_4^{\Theta} (R_5 + R_6 + R_7) + I_5 (R_6 + R_7) + I_6 R_7$$

οπότε $I_4 = I_4^A + I_4^{\Theta}$

I_4^A : τμήμα του I_4 αφαιρούμενο στην τροφοδοσία από το A

I_4^{Θ} : " " I_4 " " " " Θ

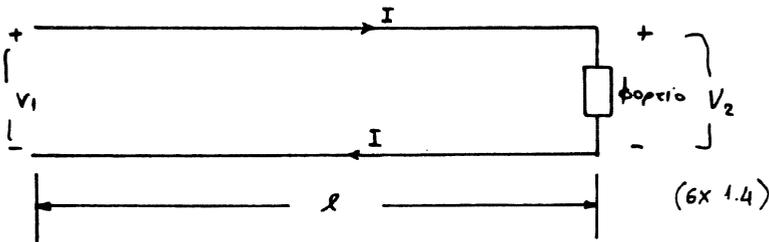
Κατανομή του δυναμικού κατά μήκος της γραμμής

15.3.4 - Απώλεια ισχύος στη γραμμή στο Σ.Ρ.

Λόγω της υφικής αντίστασης που παρουσιάζει η γραμμή εμφανίζονται και απώλειες Joule πάνω ε' αυτήν. Αυτό έχει σαν συνέπεια την αύξηση της θερμοκρασίας των αγωγών που όταν ξεπεράσει ένα όριο μπορεί να προκαλέσει βλάβη στις μονώσεις.

Παραλληλα βέβαια η ισχύς αυτή χάνεται και δεν προσφέρει ωφέλιμο έργο στους καταναλωτές. Για τους λόγους αυτούς η ισχύς αυτή δεν πρέπει να ξεπερνά κάποιο όριο ΔP_{max}

Π.χ. στην περίπτωση τροφοδοσίας από το ένα άκρο και καταναλωτών σε ένα μόνο σημείο θα έχουμε

$$R \cdot I^2 \leq \Delta P_{max}$$

$$R = \rho \frac{2l}{s}$$

$$\left. \begin{matrix} R \cdot I^2 \leq \Delta P_{max} \\ R = \rho \frac{2l}{s} \end{matrix} \right\} \Rightarrow s \geq \frac{\rho \cdot 2l \cdot I^2}{\Delta P_{max}}$$

↑ διατομή που πρέπει να επιλεγεί

15.3.5 - Υπολογισμός διατομής στο Σ.Ρ. με κριτήρια ΔV_{max} και ΔP_{max}

Για Σ.Ρ. : υπολογισμός διατομής $s [cm^2]$

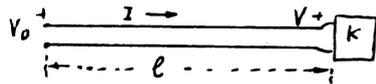
α) με κριτήριο στο ΔV_{max} :

$$\left. \begin{matrix} R_g I \leq \Delta V_{max} \\ \rho \frac{2l}{s} I \leq \Delta V_{max} \end{matrix} \right\} s \geq \rho \frac{2l}{\Delta V_{max}} \cdot I$$

β) με κριτήριο στο ΔP_{max}

$$\left. \begin{matrix} R_g I^2 \leq \Delta P_{max} \\ \rho \frac{2l}{s} I^2 \leq \Delta P_{max} \end{matrix} \right\} s \geq \rho \frac{2l}{\Delta P_{max}} \cdot I^2$$

$R_g [Ω]$: Αντίσταση γραμμής, $I = \frac{\rho}{V}$

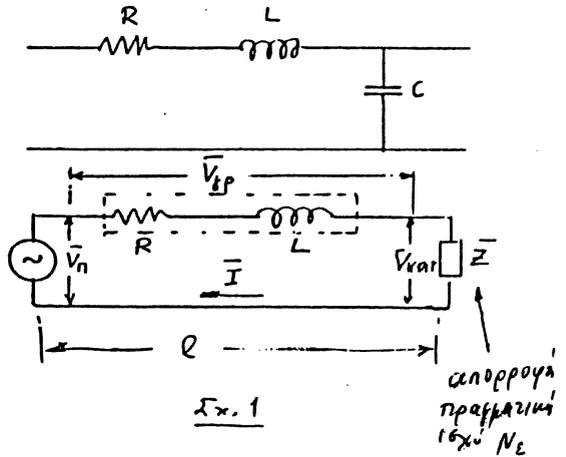

$l [cm]$: Μίκρος διπολική γραμμή.
 $\rho [Ω \cdot cm^2 \cdot m^{-1}]$: Ειδ. υπ. αντίστα υλικού γραμμής
 $V_0 [V]$: Ποιώς τάση πηγή
 $V [V]$: Τάση λείτ. καταναλωτή
 $P [W]$: Ισχύς αν απορροφά ο καταναλωτής
 $\Delta V_{max} [V]$: Σημείο μέγιστης πτώσης τάσης πάνω επί γραμμής
 $\Delta P_{max} [W]$: Επιτρεπ. μέγιστη α-ζώνη ισχύος επί γραμμής

15.3.6 - ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΓΩΓΩΝ ΜΟΝΟΦΑΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΡΙΦΑΣΙΚΩΝ ΔΙΚΤΥΩΝ Ε.Ρ.

1 Γενικά

Για τόν υπολογισμό μιās γραμμής μεταφοράς ήλ.έ-νεργείας στο Ε.Ρ. πρέπει νά ληφθεί υπ'όψιν, ότι λόγω του υπάρχοντος έναλλασομένου ηλεκτρικού και μαγνητικού πεδίου ή γραμμή εκτός από ήμική αντίσταση παρουσιάζει και έπαγωγική και χωρητική αντίσταση.

Όταν ή τάση δέν είναι πολύ ύψηλή (μέση τάση), μπορούμε νά παραλείψουμε τή χωρητικότητα και νά λάβουμε υπ'όψιν μας μόνο τήν αύτεπαγωγή τής γραμμής.

2 Έπαύφιση τής διατομής λόγω μετατόπισης τής φάσεως (μονοφασικό)

Ένας καταναλωτής άπορροφά ρεύμα : $I = \frac{N_ε}{U \cdot \cos \varphi}$ (606 μ/μ)

Η άπώλεια ισχύος στή γραμμή μεταφοράς είναι :

$$N_{αη} = I^2 R = I^2 \frac{2l}{\kappa \cdot s}$$

$U = U_{καταναλωτή}$

$l [m]$

∴ Απλό μήκος γραμμής

$\kappa [2^{-1} m \cdot mm^{-2}]$: Είδική άγωγιμότητα τής γραμμής

$s [mm^2]$: Διατομή τής γραμμής

Έκατοστιαία άπώλεια ισχύος στή γραμμή :

$$N_f = \frac{N_{αη}}{N_ε} \cdot 100 = \frac{N_ε \cdot l}{U^2 \cdot \kappa \cdot s} \cdot 200 \cdot \frac{1}{\cos^2 \varphi} [\%] = \frac{N_ε R}{U^2} \cdot \frac{1}{\cos^2 \varphi} \cdot 100$$

Και άν δέχθομε ένα άνώτατο όριο έκατοστιαίων άπωλειών Ισχύος έστω $N_{f_{max}}$, προκύπτει ή άπαιτούμενη διατομή τής γραμμής :

$$s_{ε.ρ} = \frac{200 \cdot \epsilon \cdot N}{\kappa \cdot N_f \cdot U^2 \cdot \cos^2 \varphi} = s_{ε.ρ} \cdot \frac{1}{\cos^2 \varphi}$$

όπου $s_{ε.ρ}$, ή αντίστοιχη διατομή άν έπρόκειτο για Ε.Ρ. $s_{μγ}$.

Όταν $\cos \varphi < 1$ άπαιτείται αύξημένη διατομή.

3 Υπολογισμός της ενεργού πτώσεως τάσεως

• Η αυτεπίραση της γραμμής είναι: $\bar{z}_{gr} = R + j\omega L$

• Η πτώση τάσεως στη γραμμή είναι: $\bar{V}_{gr} = \bar{I} \cdot \bar{z}_{gr} = \underbrace{\bar{I} \cdot R}_{\bar{V}_R} + \underbrace{j\bar{I}\omega L}_{\bar{V}_L}$

Τό διανυσματικό διάγραμμα θα είναι όπως παραλεύρως

* Ορισμός: Ενεργός πτώση τάσεως της γραμμής

$$|\bar{V}_E| = |\bar{V}_n| - |\bar{V}_{κατ}|$$

Κατά προσέγγιση θα είναι:

$$\begin{aligned} V_E &\approx V_n - V_{κατ} \approx \\ &\approx V_R \cdot \cos \varphi + V_L \cdot \sin \varphi \approx \\ &\approx (I \cos \varphi) \cdot R + (I \sin \varphi) \cdot \omega L \end{aligned}$$

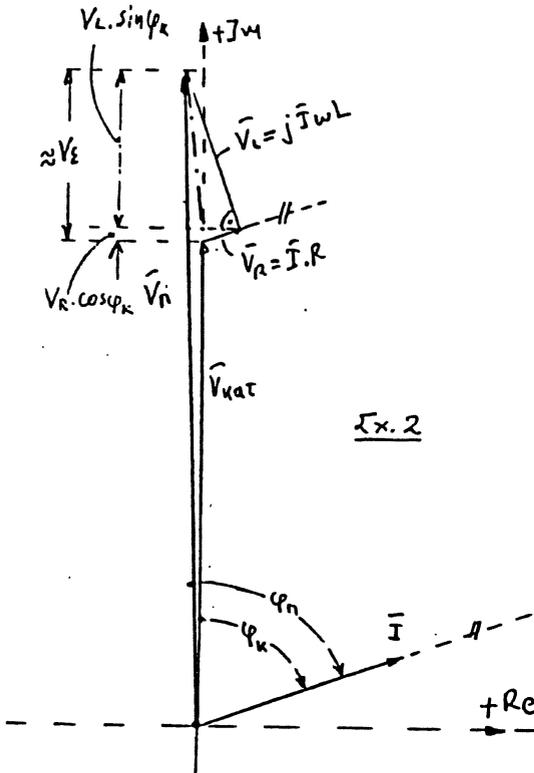
όπου $\varphi_n = \varphi_{κατ} = \varphi$

δηλαδή

$$\begin{aligned} V_E &= I_E \cdot R + I_a \cdot \omega L = \\ &= \rho (I_E \cdot R_0 + I_a \omega L_0) \end{aligned}$$

όπου:

$I_E = I \cdot \cos \varphi$ (ένεργος συνιστώσα επί ρεύματος)
 $I_a = I \sin \varphi$ (αίρμα) συνιστώσα επί ρεύματος

όπου R_0, L_0 ή ανά χιλιόμετρο διπλής γραμμής ωμική και επαγωγική αντίσταση.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1 Ωμική και αúτεπαγωγική αντίσταση ανά χιλιόμετρο διπλής γραμμής μεταφοράς.

Διατομή S σε [mm ²]	4	6	10	16	25	35	50
Διάμετρος d σε [mm]	2,26	2,76	3,57	4,52	5,54	6,68	7,98
Ωμική αντίσταση R ₀ σε [Ω/km]	8,95	5,96	3,58	2,24	1,43	1,02	0,715
Αúτεπαγωγική αντίσταση ωL ₀ σε 10cm [Ω/km] για 50(Hz) και απόστα- σιν άγωγών μεταξύ των α=...	10cm	0,60	0,57	0,54	0,51	0,48	0,44
	20cm	0,68	0,66	0,62	0,60	0,57	0,52
	40cm	0,77	0,74	0,71	0,68	0,65	0,61
	60cm	0,82	0,79	0,76	0,73	0,71	0,66
	80cm	0,85	0,83	0,80	0,77	0,74	0,70
100cm	0,88	0,86	0,83	0,80	0,77	0,75	0,72

4 Υπολογισμός της σχέσεως τών άπωλειών

Έστω U_γ ή εκατοστιαία άπώλεια τάσεως μιās γραμμής

Έστω N_γ ή εκατοστιαία άπώλεια ισχύος μιās γραμμής

Στό Σ.Ρ. είναι : $\frac{U_{\gamma}}{N_{\gamma}} = 1$

Στό Ε.Ρ. είναι :

$$U_{\gamma} = \frac{U_{\epsilon}}{U} = \frac{I R}{U} (\cos \varphi + \frac{\omega L}{R} \sin \varphi) \cdot 100 [\%]$$

$$N_{\gamma} = \frac{N R}{U^2} \cdot \frac{1}{\cos \epsilon \varphi} \cdot 100 [\%] \text{ (άπό τήν παραγ. 6.2)}$$

άρα :

$$\frac{U_{\gamma}}{N_{\gamma}} = \cos^2 \varphi \cdot (1 + \frac{\omega L}{R} \cdot \tan \varphi) \neq 1$$

5 Υπολογισμός τριφασικών γραμμών μεταφοράς (φόρτιση συμμετρική)

Έστω R_T και ωL_T ή ωμική και έπαγωγική αντίσταση μιās 3-φασικής γραμμής μεταφοράς.

Έπειδή κάθε φάση της τριφασικής γραμμής αντιστοιχεί σε μία μονοφασική γραμμή οί τιμές του ΠΙΝΑΚΑ της παραγ.3 πρέπει να υποδιπλασιασθοϋν δηλ. ανά φάση και ανά χιλιόμετρο Δά είναι:

$$R_{T0} = \frac{R_0}{2} \text{ και } \omega L_{T0} = \frac{\omega L_0}{2}$$

Απορροφούμενη ενεργός ισχύς από τον ^{συμμετρίως} 3-φασικό καταναλωτή :

$$N_E = \sqrt{3} \cdot V_L \cdot I_L \cdot \cos \varphi$$

Η απώλεια ισχύος της 3-φασικής γραμμής είναι :

$$N_{\text{απ}} = 3 I_L^2 \cdot R_T, \text{ όπου } R_T = \rho \cdot R_{\text{το}} = \frac{\rho}{\kappa S_3}$$

Άρα :

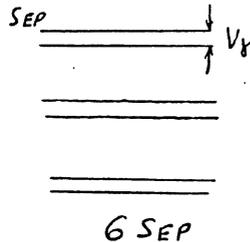
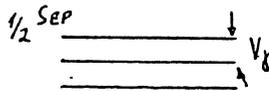
$$N_L = \frac{N_{\text{απ}}}{N_E} \cdot 100 = \frac{N_E}{I_L^2} \cdot \frac{\rho}{\kappa \cdot S_3} \cdot 100 \cdot \frac{1}{\cos^2 \varphi} = \frac{N_E}{V_L^2} \cdot R_T \cdot \frac{1}{\cos^2 \varphi} \cdot 100$$

καί αν δεχθούμε ένα ανώτατο όριο εκατοστιαίων απωλειών ισχύος, προκύπτει η απαιτούμενη διατομή γραμμής :

$$S_3 = \frac{100 \cdot \rho \cdot N_E}{\kappa \cdot N_L \cdot V_L^2} \cdot \frac{1}{\cos^2 \varphi} = \frac{1}{2} \cdot S_{EP} \cdot \frac{1}{\cos^2 \varphi} = \frac{1}{2} S'_{EP}$$

- * Δηλαδή κάθε γραμμή πρέπει να έχει τή μισή διατομή από την αντίστοιχη $S_{E,P}$ του μονοφασικού Ε.Ρ. Καί έπειδή σε 3 γραμμές του 3-φασικού αντιστοιχούν 6 γραμμές (=2x3) των αντίστοιχων μονοφασικών γραμμών προκύπτει, για τήν ίδια μεταφορούμενη N_E :

$$\text{Βάρος υλικού 3-φασικού} = \frac{1}{4} \text{ (Βάρος υλικού 3-ησών μονοφασικού)}$$

Ολική διατομή: $3 S_3 = \frac{3}{2} S_{EP}$

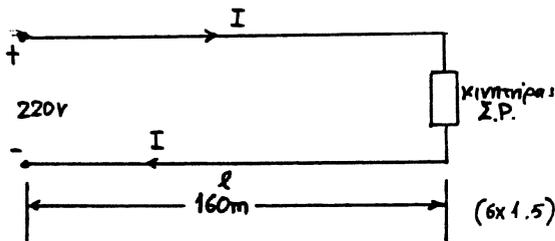
15.3.7 - Παραδείγματα υπολογισμού γραμμών στο Σ.Ρ.

Παρακάτω θα δώσουμε μερικά παραδείγματα υπολογισμών γραμμών ως προς την ηλεκτρική αντοχή τους.

Τα παραδείγματα αυτά αναφέρονται στο συνεχές ρεύμα. Για σχετικούς υπολογισμούς στο εναλλασσόμενο ρεύμα μπορείτε να ανατρέξετε στις σελίδες 191-194 του Εγχειριδίου Εργαστηρίου Ηλ/νίας

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1.1

Στο κάτωθι σχήμα ο κινητήρας Σ.Ρ. στο τέρμα της γραμμής απορροφά εντάση ρεύματος $I = 9,1 \text{ A}$. Αν η τάση τροφοδοσίας είναι $V = 220 \text{ V}$ και χρησιμοποιούνται αγωγοί χαλκού, να υπολογίσετε την διατομή των αγωγών για ποσοστό πτώσης τάσης $\Delta V_{\max} \% = 4,5 \%$.

απο τον τύπο (1) έχουμε

$$S \geq \frac{2 \cdot \rho \cdot l \cdot I}{\Delta V_{\max}}$$

$$\text{οπου } \Delta V_{\max} = 220 \cdot \frac{4,5}{100} = 9,9 \text{ V}$$

$$l = 160 \text{ m}$$

$$I = 9,1 \text{ A}$$

$$\rho = 1,88 \times 10^{-8} \Omega \cdot \text{m}$$

αντικαθίστω
και έχω

$$S \geq \frac{2 \cdot 1,88 \times 10^{-8} \cdot 160 \cdot 9,1}{9,9} \text{ m}^2$$

$$\text{ή } S \geq 5,53 \times 10^{-6} \text{ m}^2 \quad \text{ή } S \geq 5,53 \text{ mm}^2$$

Με βάση τον ΠΙΝΑΚΑ 1 (τυποποίηση αγωγών) εκλέγεται $S = 6 \text{ mm}^2$

Παρατηρούμε ότι για ασφαλή λειτουργία του κινητήρα επαρκής διατομή $S = 1,5 \text{ mm}^2$ η οποία όμως δεν εξασφαλίζει και βωστή λειτουργία του λόγω αυξημένης πτώσης τάσης

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1.2

Σε γραμμή Σ.Ρ με μήκος 32m, με χαλκίνο αγωγό, και τάση τροφοδοσίας 225V, σε συνδέονται στο τέρμα της:

- 12 λαμπτήρες πυρακτώσεως που ο καθένας απαρτίζει εντάση ρεύματος $I_1 = 0,26 \text{ A}$
- 6 λαμπτήρες πυρακτώσεως με εντάση $I_2 = 0,88 \text{ A}$ ο καθένας
- Μια πλ θερμάστρα εντάσεως $I_3 = 5,33 \text{ A}$
- 2 κινητήρες εντάσεως $I_4 = 8,17 \text{ A}$ και $I_5 = 14,31 \text{ A}$

Ποια είναι η ελάχιστη διατομή για επιτρεπόμενο ποσοστό πτώσεως τάσεως $\Delta V_{\max} \% = 1,5\%$.

Το συνολικό ρεύμα της γραμμής είναι.

$$I_{\text{ολ}} = 12 \cdot 0,26 + 6 \cdot 0,88 + 5,33 + 8,17 + 14,31 \Rightarrow I_{\text{ολ}} = 36,21 \text{ A}$$

$$\text{αρα } S \geq \frac{2 \cdot \rho \cdot l \cdot I_{\text{ολ}}}{\Delta V_{\max}} \quad \text{οπου } \Delta V_{\max} = 225 \cdot \frac{1,5}{100} = 3,375 \text{ V}$$

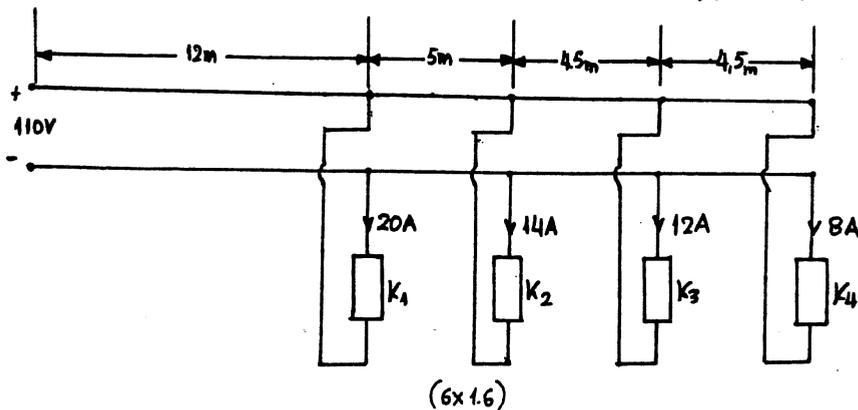
$$S \geq \frac{2 \cdot 1,88 \cdot 10^{-8} \cdot 32 \cdot 36,21}{3,375} \quad \text{ή } S \geq 12,91 \text{ mm}^2$$

Η αμέσως μεγαλύτερη τυποποιημένη διατομή είναι $S = 16 \text{ mm}^2$ που ελέγχεται.

Παρατηρούμε ότι για ασφαλή λειτουργία η διατομή 16 mm^2 επαρκεί ανεπαφού κπο τόν ΠΙΝΑΚΑ 1 έχει ορίο τα 60A ενώ εδώ έχουμε $I_{\text{ολ}} = 36,21 \text{ A}$

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1.3

Στη γραμμή του σχήματος οι αγωγοί είναι χαλκίνοι και η τάση τροφοδοσίας 110V Σ.Ρ. Υπολογίστε την ελάχιστη διατομή των αγωγών της γραμμής για επιτρεπόμενο ποσοστό πτώσεως τάσεως $\Delta V_{\max} \% = 1,5\%$.

$$\text{Είναι } \Delta V_{\max} = 110 \cdot \frac{1,5}{100} = 1,65 \text{ V}$$

Χρησιμοποιώ τη σχέση (2)

Η συνολική πτώση τάσης πάνω στη γραμμή θα είναι

$$\Delta V = \frac{2\rho}{S} \left(20 \cdot 12 + 14(12+5) + 12(12+5+4,5) + 8 \cdot (12+5+4,5+4,5) \right)$$

(δίνεται το άθροισμα των ηλεκτρικών ροπών ως προς την αρχή της γραμμής)

Πρέπει $\Delta V \leq \Delta V_{\max}$ ή

$$\frac{2\rho}{S} \left(20 \cdot 12 + 14(12+5) + 12(12+5+4,5) + 8(12+5+4,5+4,5) \right) \leq \Delta V_{\max}$$

$$\text{ή } S \geq \frac{2\rho \left(20 \cdot 12 + 14(12+5) + 12(12+5+4,5) + 8(12+5+4,5+4,5) \right)}{\Delta V_{\max}}$$

$$\text{ή } S \geq \frac{2 \cdot 1,88 \cdot 10^{-6} \cdot 944}{1,65} \quad \text{ή } S \geq 21,52 \text{ mm}^2$$

Η αρίσως μεγαλύτερη ζυγισμένη διατομή είναι $S = 25 \text{ mm}^2$

Παρατηρούμε τα εφής:

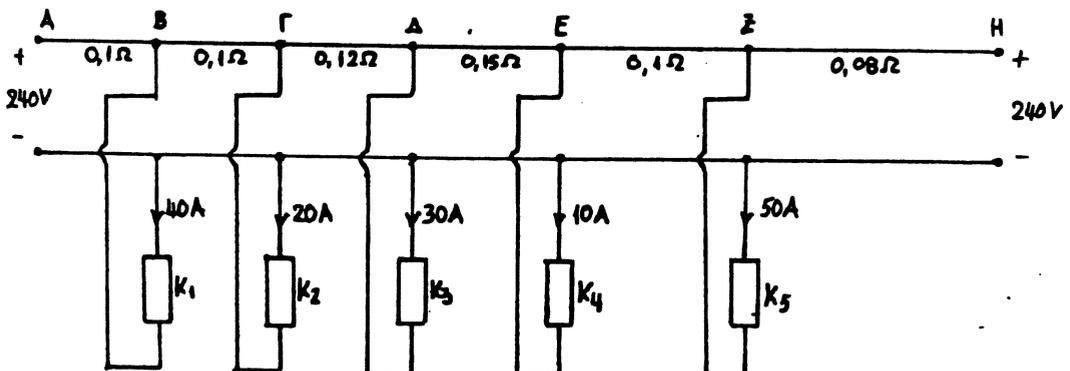
Το συνολικό ρεύμα είναι $20 + 14 + 12 + 8 = 54 \text{ A}$

Η διατομή 25 mm^2 επιτρέπει μέχρι μέγιστο ρεύμα 83 A οπότε υπερβαίνει το όριο ασφαλούς λειτουργίας

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 4

Στην γραμμή του σχήματος τηρούνται: α) Το σημείο μέγιστης πτώσης τάσης

β) Οι τάσεις στα σημεία Γ, Δ, Ε

Έχουμε

Ηλ. ροές ως προς Α

$$K_1: 40 \times 0,1 = 4$$

$$K_2: 20 \times (0,1 + 0,1) = 4$$

$$K_3: 30 \times (0,1 + 0,1 + 0,12) = 9,6$$

Ηλ. ροές ως προς Η

$$K_5: 50 \times 0,08 = 4$$

$$K_4: 10 \times (0,08 + 0,1) = 1,8$$

$$K_3: 30 \times (0,08 + 0,1 + 0,15) = 9,9$$

Το φορτίο K_3 τροφοδοτείται και από τα δύο αίμα

Αν απορροφα ένταση x Αμπερε από το Α τότε θα απορροφα:

$(30-x)$ Αμπερε από το Η

Επειδή η ροπή ως προς Α πρέπει να είναι ίση με την ροπή ως προς Η έχουμε

$$4 + 4 + (0,1 + 0,1 + 0,12) \cdot x = 4 + 1,8 + (0,08 + 0,1 + 0,15) \cdot (30-x)$$

$$\text{ή} \quad 8 + 0,32x = 5,8 + 0,33(30-x)$$

$$\text{ή} \quad 8 + 0,32x = 5,8 + 9,9 - 0,33x \quad \text{ή} \quad 0,65x = 7,7$$

$$\text{ή} \quad x = 11,85 \text{ A}$$

από το αίμα Η απορροφάται ένταση $30 - 11,85 = 18,15 \text{ A}$.

Υπολογίζουμε τις πτώσεις τάσεως

$$\text{Τμήμα AB} : (40 + 20 + 11,85) \cdot 0,1 = 7,185 \text{ V}$$

$$\text{" BG} : (20 + 11,85) \cdot 0,1 = 3,185 \text{ V}$$

$$\text{" ΓΔ} : (11,85 \times 0,12) = 1,422 \text{ V}$$

$$\text{" ΗΖ} : (50 + 10 + 18,15) \cdot 0,08 = 6,252 \text{ V}$$

$$\text{" ΖΕ} : (10 + 18,15) \cdot 0,1 = 2,815 \text{ V}$$

$$\text{" ΔΕ} : 18,15 \cdot 0,15 = 2,722 \text{ V}$$

$$\text{" ΑΔ} : 11,8 \text{ V}$$

$$\text{" ΗΔ} : 11,8 \text{ V}$$

Αρα η τάση στο σημείο Δ είναι $V_D = 240 - 11,8 = 228,2 \text{ V}$

η τάση στο σημείο Γ είναι $V_G = 240 - (7,185 + 3,185) = 229,63 \text{ V}$

η τάση στο σημείο Ε είναι $V_E = 240 - (6,252 + 2,815) = 230,93 \text{ V}$

Άρα το σημείο Δ είναι το σημείο με τη μέγιστη πτώση τάσεως

15.4 - Αντίσταση Μόνωσης Καλωδίων

- 1.- Ο σκοπός της μέτρησης της αντίστασης μόνωσης των καλωδίων πάνω στα πλοία είναι ο προσδιορισμός της καταστάσεώς του, ώστε να καταστεί δυνατή η έγκαιρη ανακάλυψη και η τυχόν επισκευή της φθοράς του.

Γιὰ νὰ μετρηθῆι ἡ μόνωση ἐνὸς καλωδίου θὰ πρέπει:

- Νὰ μὴν τροφοδοτεῖται.
- Νὰ εἶναι ἀποσυνδεδεμένο ἀπὸ ἄλλες συσκευές-μηχανήματα ἐξαρτήματα καὶ καλώδια
- Γιὰ ευκολία στὸ ἀρχικὸ στάδιο μπορεῖ νὰ ἀποσυνδέεται ἀπὸ τοὺς διακόπτες ἢ ἄλλα ἀποσυνδεδετικά ἐξαρτήματα.
- Εφόσον ἡ μόνωση εἶναι χαμηλὴ θὰ πρέπει τὸ καλῶδιο νὰ ἀποσυνδέεται πλήρως.
- Νὰ χρησιμοποιηθῆι ὄργανο τύπου MEGGER τάσης ἐξόδου 500 V .P. γιὰ καλώδια τάσης κάτω ἀπὸ 1000 V

- 2.- Ἡ ἀντίσταση μόνωσης μεταβάλλεται ἀντιστρόφως ἀνάλογα πρὸς τὸ ὀλικὸ μῆκος τοῦ καλωδίου διότι ἡ συνολικὴ ἀντίσταση ἐνὸς τεμαχίου καλωδίου εἶναι τὸ ἀθροισμὰ μικρῶν διαρροῶν ρεύματος κατανεμημένων κατὰ μῆκος τῶν καλωδίων ἀπὸ τοὺς ἀγωγούς πρὸς τὸ περιβλήμα του. Ὅσο μακρύτερο εἶναι τὸ καλῶδιο τόσο περισσότερὲς διαρροές υπάρχουν καὶ κατὰ συνέπεια τόσο μικρότερη ἀντίσταση μόνωσης.

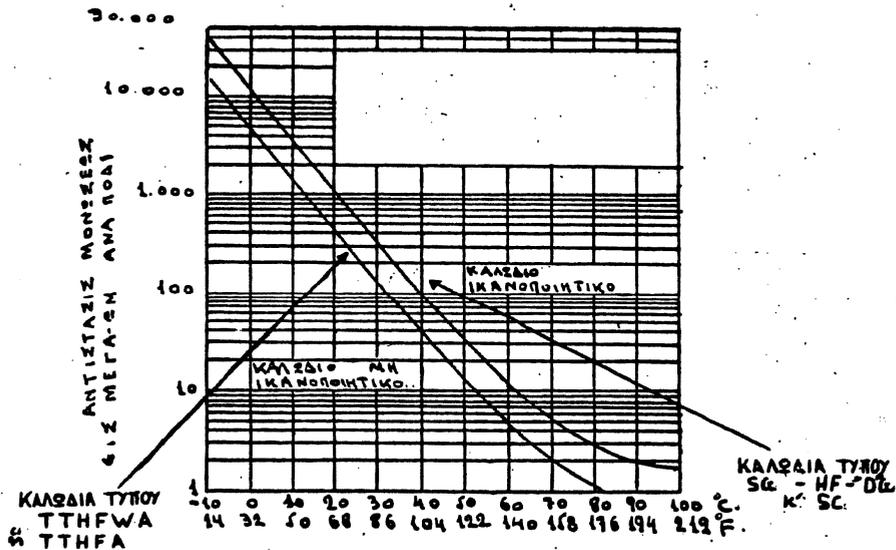
- 3.- Σὲν κοινὴ μονάδα σύγκρισης στὰ ἀμερικανικὰ καλώδια χρησιμοποιεῖται τὸ Μεγα-ὠμ ἀνὰ πόδι μῆκους καλωδίου. Αὐτὴ προσδιορίζεται διὰ πολλαπλασιασμοῦ τῆς μετρηθείσας ἀντίστασης ἐπὶ τὸ συνολικὸ μῆκος τοῦ καλωδίου.

Τὸ συνολικὸ μῆκος υπολογίζεται:

- Ἐπὶ τὸ μονοπολικὸ καλῶδιο ἰσοῦται μὲ τὸ μῆκος του.
- Στὸ πολυπολικὸ καλῶδιο τοῦ ὁποῦο κάθε ἀγωγὸς χρησιμοποιεῖται ὡς ἓνα σκέλος τοῦ κυκλώματος ἰσοῦται μὲ τὸ μῆκος τοῦ περιβλήματος του. Παράδειγμα: Καλῶδιο τύπου THFA ἔχει μῆκος περιβλήματος 300 πόδια καὶ οἱ τρεῖς ἀγωγοὶ εἶναι οἱ φάσεις Α, Β, C (τριφασικοῦ κυκλώματος). Τὸ συνολικὸ μῆκος του εἶναι 300 πόδια καθ' ὅτι 3X300. Διότι κάθε ἀγωγὸς μετρεῖται χωριστὰ. Ἀν αὐτὸ τὸ καλῶδιο συνδεθῆι ἐν σειρᾷ ἢ ἐν παραλλήλῳ μὲ παρόμοιο καλῶδιο, τότε τὸ συνολικὸ μῆκος θὰ εἶναι 600 πόδια.

- Στὰ πολυπολικὰ ἀντιμαγνητικὰ καλώδια τὸ συνολικὸ μῆκος ἰσοῦται μὲ τὸ μῆκος τοῦ περιβλήματος τοῦ καλωδίου ἐπὶ τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀγωγῶν, ἐπειδὴ οἱ ἀγωγοὶ τοῦ ἀντιμαγνητικοῦ καλωδίου εἶναι συνδεδεμένοι ἐν σειρᾷ ἐν βρόχῳ. Παράδειγμα: Καλῶδιο τύπου MGD A 19 ἀγωγῶν μὲ μῆκος περιβλήματος 500 πόδια, τὸ συνολικὸ μῆκος του εἶναι 500X19=9.500 πόδια.

4.- Επιπλέον τού μήκους τού καλωδίου η αντίσταση μόνωσης μεταβάλλεται και από τόν τύπο τού καλωδίου (μονωτικά υλικά) και από τήν θερμοκρασία του. Συνεπώς είναι εύκολο νά κρίνουμε τήν κατάσταση ενός καλωδίου όταν τήν αντίσταση μόνωσής του τήν εξετάσουμε σέ σχέση μέ τά τυπικά χαρακτηριστικά του και τήν θερμοκρασία του. Στά πλοία τώρα είναι γενικευμένη η χρήση καλωδίων ανθεκτικών στην υψηλή θερμοκρασία και τίς φλόγες. Η δεξιά καμπύλη τού σχήματος 1 δίδει τήν ελάχιστη ασφαλή αντίσταση μόνωσης διά καλώδια τύπου SG, HF, DG, SC. Η αριστερή καμπύλη είναι γιά τηλεφωνικά καλώδια τήπου ΤΤΗΦWA και ΤΤΗFA. Καί οι δύο καμπύλες αφορούν καλώδια σέ λειτουργία. Υψηλότερες τιμές μόνωσης απαιτούνται γιά καλώδια πρόσφατης εγκατάστασης.

Σχ-1

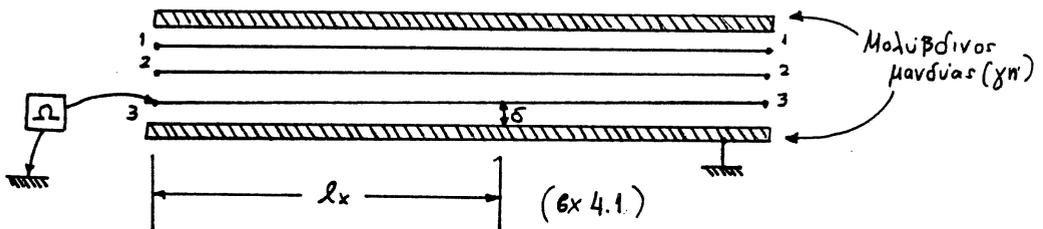
15.5 - ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΚΑΛΩΔΙΩΝ - ΜΕΘΟΔΟΣ MURRAY

Αρχικά αναφέρουμε ότι ληχόντας σφάλμα καλωδίου εννοούμε σφάλμα διαρροής προς γη, σφάλμα βραχυκυκλώσεως δύο αγωγών, διακοπή αγωγού κ.λ.π.

Εάν το καλώδιο, στο οποίο συνέβει το σφάλμα, είναι υπόγειο τότε ο εντοπισμός του ακριβούς σημείου στο οποίο συνέβει το σφάλμα είναι ένα σημαντικό πρόβλημα

Μία μέθοδος εντοπισμού του σφάλματος είναι η μέθοδος Murray που ουσιαστικά είναι εφαρμογή της χεφύρας Wheatstone

Παρακάτω εξετάζουμε τη μέθοδο αυτή:

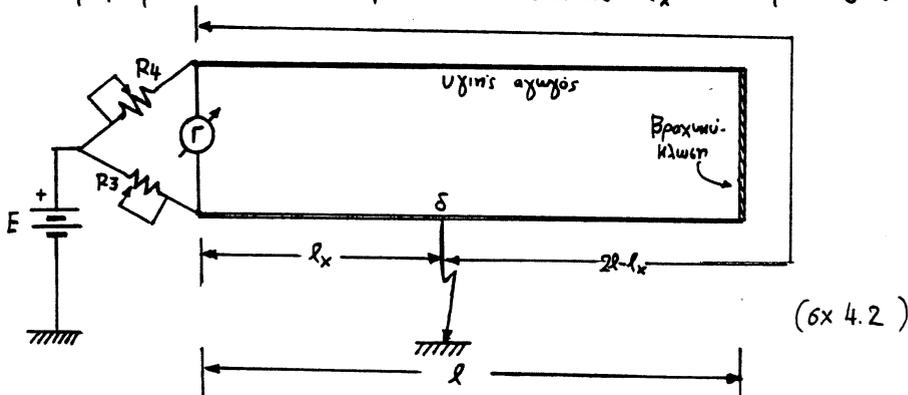

Εστω π.χ. ένα υπόγειο τριφασικό καλώδιο με σφάλμα διαρροής στην θέση δ ενός εκ των τριών αγωγών (π.χ. ο αγωγός 3) (βλ. εκ 4.2)

Η επακρίβωση της διαρροής γίνεται με τη βοήθεια υδρομέτρου συνδεδεμένου μεταξύ της γης και του αγωγού που έχει τη βλάβη

Για να εφαρμοσούμε τη μέθοδο θα πρέπει ο αγωγός που έχει υποστεί την διαρροή να μην έχει διακοπή, να μην υπάρχει δεύτερο σφάλμα διαρροής και τέλος να διατίθεται ένας υγιής αγωγός (π.χ. ο αγωγός 2 ή 1)

Το πρόβλημα είναι ο εντοπισμός της απόστασης l_x του σημείου δ από την αρχή του καλωδίου.

Σχηματίζουμε χεφύρα Wheatstone με χρήση των μεταβλητών αντιστάσεων R_3 και R_4 και με βραχυκύκλωση του τέλους του αγωγού που έχει βλάβη, με το τέλος ενός υγιούς αγωγού. Συνδέουμε το γαλβανόμετρο Γ και την πηγή E όπως φαίνεται στο σχήμα. Μεταβάλλοντας τις R_3 και R_4 επιτυγχάνουμε ισορροπία της χεφύρας οπότε έχουμε

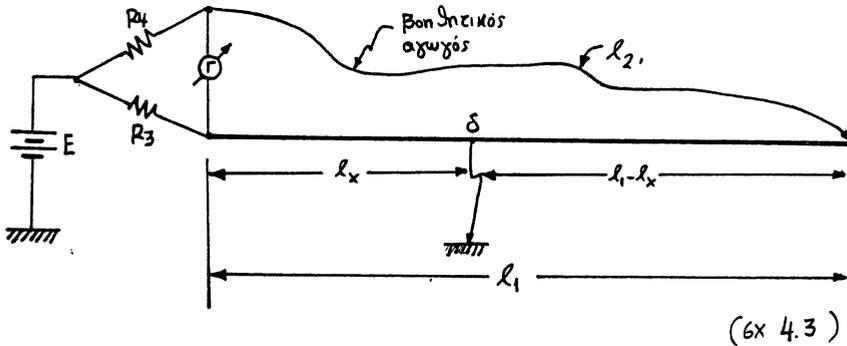
$$\frac{l_x}{2l - l_x} = \frac{R_3}{R_4} \quad (\text{θεωρούμε ότι } R \sim l)$$

για τα τμήματα με μήκη l_x και $2l - l_x$

$$\text{άρα } l_x = \frac{2l \cdot R_3}{R_3 + R_4}$$

Σημειώνουμε ότι το γαλβανόμετρο δεν συνδέεται με τη γη διότι τα παρασιτικά συνεχή ρεύματα που κυκλοφορούν στη γη μπορούν να εμποδίσουν την επίτευξη ισορροπίας

Στην περίπτωση κατά την οποία δεν διαθέτουμε δεύτερο υψηλό αγωγό δηλ όταν το καλώδιο που έχει υποστεί βλάβη είναι μονοπολικό, τότε μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε βοηθητικό αγωγό. (βλ βλ 4.3)

Αν είναι R_1 : αντίσταση ανα μέτρο το αγωγού που έχει βλάβη

R_2 : αντίσταση ανα μέτρο του βοηθητικού αγωγού με μήκος l_2

Συνθήκη ισορροπίας της γέφυρας:

$$\frac{R_3}{R_4} = \frac{R_1 l_x}{R_1(l_1 - l_x) + R_2 l_2} \quad \text{αρα} \quad l_x = \frac{R_1 R_3 l_1 + R_2 R_3 l_2}{R_1 R_4 + R_1 R_3}$$

15,6

Από "ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ" του Τ.Ε.Ε. αρ. 10-12/1986

"ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΠΥΡΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ"

15.6.1

**Θέμα: Πυροφραγμοί σε οδεύσεις καλωδίων κ.ά.
Πυρκαϊές σε καλώδια μέτρα προληπτικά**

Εισηγητής: Α.Θ. Σαραμαντής, ΠΜ

Οι οδεύσεις καλωδίων και τα ανοίγματα μεταξύ χώρων διευκολύνουν τη γρήγορη εξάπλωση της φωτιάς. Για την αντιμετώπισή της, έχουν αναπτυχθεί μέθοδοι κατασκευής πυροφραγμάτων, από τους οποίους αναφέρονται διάφοροι τύποι.

Παρατηρήσεις για τη συμπεριφορά των καλωδίων σε περίπτωση πυρκαϊάς και τα λοιπά προληπτικά μέτρα που συνιστώνται.

1. Εισαγωγή

Σε διάφορες περιπτώσεις πυρκαϊών, σε εργοστάσια και ανάλογες εγκαταστάσεις, συχνά παρατηρείται πολύ γρήγορη εξάπλωση της φωτιάς, από τον ένα χώρο στον άλλο. Άλλοτε πάλι, παρά την αρχικά επιτυχή καταπολέμηση της εστίας της φωτιάς, ξαφνικά διαπιστώνεται πυρκαϊά και σ' άλλες θέσεις ή τμήματα εγκαταστάσεων, καμιά φορά μακριά από την αρχική ανάφλεξη. Η εξάπλωση αυτή της φωτιάς, έχει διαπιστωθεί, διευκολύνεται ή και προκαλείται από τα διάφορα ανοίγματα μεταξύ χώρων και τα χανδάκια, τις σπραγγές και τις άλλες οδεύσεις καλωδίων και σωληνώσεων, που διασχίζουν τις εγκαταστάσεις και σε περιπτώσεις φωτιάς κάνουν δυνατή τη μετάδοσή της. Με την κατασκευή κρεμαστών ψευδοροφών, σε διάφορες περιπτώσεις παραλείπεται το φράξιμο ανοιγμάτων μεταξύ χώρων, εφ' όσον αυτά που χρησιμεύουν για το πέρασμα καλωδίων - σωληνώσεων κ.ά., καλύπτονται από την ψευδοροφή. Έτσι η φωτιά περνάει εύκολα, από χώρο σε χώρο και τελικά εξαπλώνεται σ' ολόκληρους ορόφους και κτίρια. Ιδιαίτερα διευκολύνουν την εξάπλωση της φωτιάς κατακόρυφα και άλλα φρέατα, στα οποία συγκεντρώνονται δέσμες καλωδίων, πλαστικές σωληνώσεις κ.ά.

Για την αντιμετώπιση αυτών των περιπτώσεων, έχουν

αναπτυχθεί μέθοδοι κατασκευής ειδικών πυροφραγμών, που έχουν σκοπό τη διακοπή εξάπλωσης της φωτιάς ή έστω τη σοβαρή καθυστέρησή της.

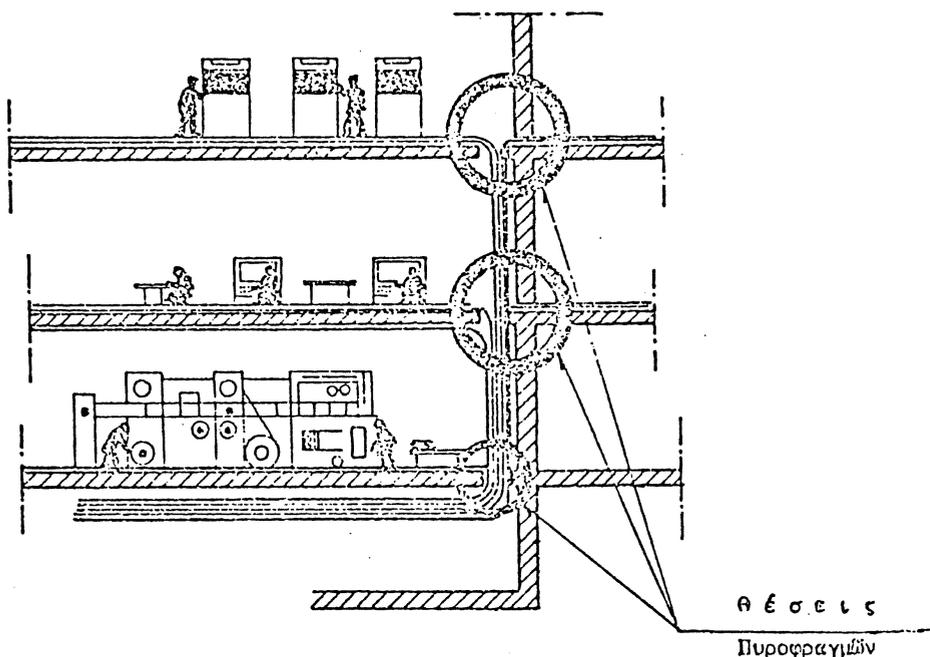
Στην απλούστατη μορφή του, ο πυροφραγμός είναι ποσότητα πυραντόχου υλικού που κλείνει ανοίγματα και περιβάλλει τελείως και σφικτά τα καλώδια που περνούν μέσα από ανοίγματα προς άλλους χώρους.

Οι πυροφραγμοί κατασκευάζονται από υλικά πυράντοχα και τοποθετούνται σε θέσεις επικαιρες για την μη εξάπλωση της φωτιάς.

Πρόσθετο πλεονέκτημα των πυροφραγμών είναι ότι αναστέλλουν τη διάδοση και εξάπλωση καπνών και καυσαερίων σε χώρους όπου ακόμα δεν έχει πιάσει ή και δεν έχει πλησάσει η φωτιά. Έτσι διευκολύνεται το έργο εντοπισμού της εστίας φωτιάς και το κύριο έργο οθυσίματός της.

Η χρήση καλωδίων με ειδική άφλεκτη μόνωση, γενικά δεν καταργεί την ανάγκη για την κατασκευή πυροφραγμών.

Στον ελληνικό χώρο, οι πυροφραγμοί γενικά δεν είναι γνωστοί και η εφαρμογή τους είναι μάλλον σπάνια. Αυτό το γεγονός και η πολύ σημαντική σημασία των πυροφραγμών για την πυρασφάλεια εργοστασίων και αναλόγων εγκαταστάσεων, αποτελούν το λόγο για τον οποίο έγινε η εργασία αυτή.

Μέσα σε οχετούς καλωδίων και άλλα ανοίγματα, εξαπλώνεται η πυρκαγιά και καυσαέρια σε ζωτικές εγκαταστάσεις. Με τη δημιουργία πυροφραγμών σε επικαίρες θέσεις, το κακό εντοπίζεται.

Οι πυροφραγμοί, τέλος περιλαμβάνονται μεταξύ των μέτρων τα οποία προβλέπει το Αρχηγείο Πυροσβεστικού Σώματος στο τελικό σχέδιο του Ειδικού Κανονισμού Πυρασφάλειας Βιομηχανικών Επιχειρήσεων (Νοέμβριος 1976 - Παράρτημα Β - παραγρ. 5 α (3) (γ)).

2. Θέσεις και χαρακτηριστικά των πυροφραγμών

- Πυροφραγμοί συνήθως τοποθετούνται στις παρακάτω θέσεις:

1. Στα κάθε μορφής και προορισμού ανοίγματα, μεταξύ χώρων, σε δάπεδα ή τοίχους.

2. Στα σημεία που περνάν καλώδια ή άλλοι αγωγοί κατά οποιοδήποτε τρόπο, από ένα χώρο σ' άλλο.

3. Πάνω στις οδεύσεις καλωδίων:

- Στα σημεία αλλαγής διεύθυνσης των οδεύσεων καλωδίων (π.χ. από οριζόντια κατεύθυνση σε κατακόρυφη).

- Στις αναχωρήσεις άλλων καλωδίων.

- Πάνω στις οδεύσεις, σε αποστάσεις που εξαρτώνται από τον επιθυμητό βαθμό πυρασφάλειας.

4. Στην είσοδο καλωδίων σε ηλεκτρολογικούς πίνακες,

τράπεζες εργασίας, συσκευές ή μηχανήματα.

5. Κατά μήκος οδεύσεων σωληνώσεων σε διάφορα σημεία και στα περάσματά τους από τον ένα χώρο σ' άλλο.

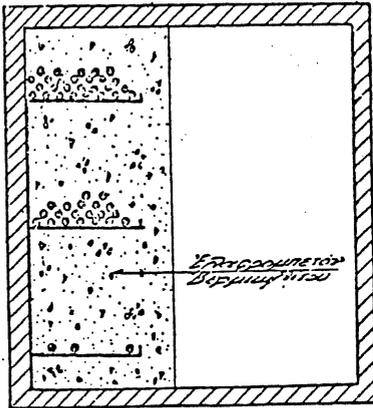
- Σε οχετούς καλωδίων (χανδάκια) που συνήθως έχουν μικρή διατομή, τα πυροφράγματα κατασκευάζονται σε ολόκληρη τη διατομή (από τη μία άκρη μέχρι την άλλη - κατά πλάτος).

- Στις σήραγγες, τα καλώδια προστατεύονται κατ' αρχήν με πυροφραγμούς διατομής όχι πλήρους πλάτους, που έχουν πλάτος λίγο μεγαλύτερο από τις γέφυρες στήριξης των καλωδίων (TRAYS). Σε σήραγγες μεγάλου μήκους, ανά αποστάσεις που εξαρτώνται από τον επιθυμητό βαθμό πυροπροστασίας, κατασκευάζονται και πυροφραγμοί μεγαλύτερου πλάτους, που συμπληρώνονται με πόρτα από άκαυστο υλικό και καλής προσαρμογής.

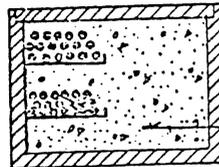
- Οι πυροφραγμοί πρέπει να είναι τύπου που να μπορεί να αφαιρεθεί και μάλιστα εύκολα, χωρίς ζημιές, στα προστατευόμενα. Έτσι είναι δυνατή η αντικατάσταση καλωδίων, προστίθενται νέα κ.τ.λ., όπως απαιτούν οι ανάγκες της συντήρησης ή της εκμετάλλευσης. Για να πραγματοποιούνται τα παραπάνω, οι πυροφραγμοί πρέπει να είναι τύπου αποσυρμαρολογούμενου ή από υλικό ψαθυρό, που τρίβεται κι' αφαιρείται εύκολα. Σ' άλλες περιπτώσεις εξ' άλλου, επιβάλλεται η τοποθέτηση σε ειδικές θέσεις πυροφραγμών τελειώς προσωρινού τύπου, που να αφαιρείται πολύ

ΠΥΡΟΦΡΑΓΜΟΙ

ΕΛΑΦΡΟΜΠΕΤΟΝ

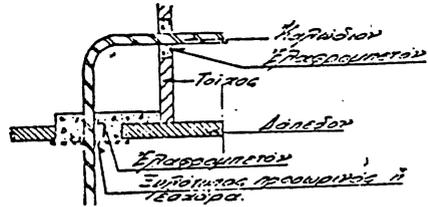

Πυροφραγμός σε στήριγμα υφελιδίων
 Η εφελίτι μορφή για βέρμικους υφελιδίων
 Συμψηφίζεται με λεπτά στρώματα ή
 μεταλλική υφελίς εξαεραγωγής

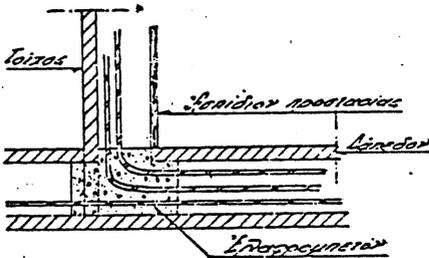

Ελαφρομπετόν
 Βερμικυλίτιου

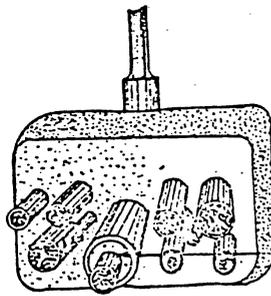
Πυροφραγμός εφελίτιου
 διατομής σε εφελί υφελιδίων

Είσοδος υφελιδίου προσαγωγός

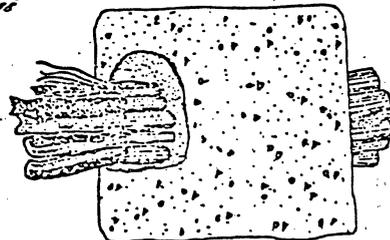

Πυροφραγμός σε άκταν υφελιδίων σε
 σημείο απαγωγής υφελιδίου.

Λαμβάνονται πάντα
 μέτρα ασφαλείας
 κατά τη χρήση με
 ηλεκτρικές εργαλεία
 πύσσιν.

Φραγμός ελαφρομπετόν
 σε εφελί υφελιδίων

Συμπληρωματικό διάγραμμα φραγμού
 ελαφρομπετόν σε εφελί υφελιδίων

εύκολα. Τα χαρακτηριστικά αυτά εξασφαλίζουν οι τύποι πυροφραγμών που δίνονται παρακάτω.

Τύποι πυροφραγμών

Τύποι πυροφραγμών υπάρχουν πολλοί, που έχουν αναπτυχθεί ώστε να προσδιάζουν στις κατά περίπτωση ανάγκες, τα διαθέσιμα υλικά, την τεχνολογική ανάπτυξη και οικονομικά και άλλα δεδομένα. Στην εργασία αυτή δίδονται τύποι τους οποίους έχουμε εφαρμόσει ή «θεωρούμε αντιπροσωπευτικούς των τάσεων των κατασκευαστών πυροφραγμών ή βασικούς για την ανάπτυξη πρωτοβουλίας κατασκευής νέων τύπων.

1. Από ελαφρομετόν ειδικού πυραντόχου τύπου

● Για πυροφραγμούς του τύπου αυτού χρησιμοποιούνται: - Αδρανές πυράντοχο υλικό, στην περίπτωση αυτή βερμικουλίτης (1). Σημειώνεται ότι, ο περλίτης, υλικό ελληνικής παραγωγής, διεθνώς θεωρείται ισοδύναμο προς το βερμικουλίτη και κατά συνέπεια οι πυροφραγμοί είναι δυνατό να κατασκευασθούν και από περλίτη, διαβάθμισης χονδρής (0 έως 4 χλστ).

- Τσιμέντο πυρίμαχο (κυκλοφορούν στη χώρα μας προέλευσης Γιουγκοσλαβίας, Γαλλίας ή Γερμανίας).

● Ανάλογα προς την επιθυμητή μηχανική αντοχή ή αντίθετα λόγω επιδιωκόμενης ψαθυρότητας (ευθρυπτότητας) του έτοιμου ελαφρομετόν η αναλογία χρήσης τσιμέντου/βερμικουλίτη, παίρνει τιμές, κατ' όγκον, 1/5 έως 1/10. Συνιστώμενη αναλογία, για πυροφραγμούς καλωδίων 1/7, λαμβανόμενου ελαφρομετόν αντοχής αλλά και ψαθυρού. Έτσι εξασφαλίζεται η εύκολη αφαίρεσή του, χωρίς τραυματισμό ή βλάβη των περιβαλλόμενων καλωδίων (για την προσθήκη νέων καλωδίων ή την αντικατάσταση άλλων που υπάρχουν).

● Στο μείγμα κατασκευής κατά την ανάμιξη του προστίθεται περίπου 1,5 όγκος νερού κατεργασίας (δηλαδή κατεργασίας μαστεγνο). Αύξηση της ποσότητας νερού είναι ανεπιθύμητη.

● Συνιστώμενο ελάχιστο πάχος πυροφράγματος 15-20 εκ.ατ.

● Αντί πυρίμαχου τσιμέντου, μπορεί να χρησιμοποιηθεί κατά την κατασκευή κοινό τσιμέντο ελληνικό, τύπου PORTLAND.

● Αποτελέσματα εφαρμογής ικανοποιητικά, για χρήση τσιμέντου:

- Πυρίμαχου μέχρι θερμοκρασίας περίπου 1.200 βαθμών Κελσίου.

- Κοινού, μέχρι θερμοκρασίας 800 βαθμών Κελσίου.

- Φάσεις κατασκευής πυροφράγματος:

- Κατασκευή πλευρικών ξυλοτύπων

- Ανάμιξη υλικών-διαβροχή-περαιτέρω ανάμιξη.

- Χύτευση κατά στρώσεις. Συγχρόνως καλό κτύπημα για το γέμισμα των κενών και την κάλυψη/αγκάλιασμα καλωδίων κ.ά.

- μετά την αφαίρεση των ξυλοτύπων, διαβροχή.

● Η αφαίρεση των ξυλοτύπων σε περίπτωση χρήσης πυρίμαχου τσιμέντου συνιστάται σε 6 ώρες ή νωρίτερα, ακολουθεί δε καλή διαβροχή (πάντως προσεκτική, για τη μη έκπλυση του πυροφραγμού).

2. Σουηδικοί Πυροφραγμοί M.C.T.

(MULTI CABLES TRANSIT)

Τα κύρια στοιχεία τους είναι ειδικό προκατασκευασμένο, μεταλλικό πλαίσιο-οδηγός, με διάταξη συγκράτησης-συσφιξης και τα φερόμενα εντός αυτού ειδικά τμήματα (τουβλα) από χλωρωμένο συνθετικό ελαστικό (NEOPREN) ειδικής σύνθεσης του Οίκου DU PONT). Τα πλαίσια στερεώνονται στους τοίχους, τα δάπεδα και άλλα στοιχεία κατά περίπτωση, τα δε καλώδια περνάν μέσα από τα ειδικά τεμάχια τα οποία εφαρμόζουν σ' αυτά τελείως. Υπάρχουν ειδικά τεμάχια διαφόρων διαμέτρων σε αντιστοιχία προς τα καλώδια. Σε περίπτωση πυρκαϊάς, λόγω διαστολής των ειδικών τεμαχίων ή σύσφιξής τους επάνω στα προστατευόμενα καλώδια μεγαλώνει και σταματά η επέκταση των φλογών.

3. Πυροφραγμοί από λιθοβάμβακα² με επίστρωση Συγκράτησης

Κατά την κατασκευή των πυροφραγμών του τύπου αυτού, ο οποίος χρησιμοποιείται και από την ELECTRICITE DE FRANCE, τοποθετείται υπόστρωμα λιθοβάμβακα (γνωστού και με τα ονόματα ορυκτοβάμβαξ ή πετροβάμβακας ή ROCKWOOL) και πάνω σ' αυτό επίστρωση συγκράτησης από γύψο ή άλλο κατάλληλο άφλεκτο υλικό. Η εφαρμογή επιστρώματος γύψου παρουσιάζει και αρνητικά στοιχεία (λόγω της γνωστής διάγκωσής του με τον καιρό και παρουσία υγρασίας και, επίσης, των διαβρώσεων που προκαλεί στα μεταλλικά τμήματα). Γι' αυτό, συνιστάται η κατασκευή της επιστρώσεως συγκρατήσεως από ειδικό ελαφρομετόν βερμικιούτου ή περλίτου τσιμέντου.

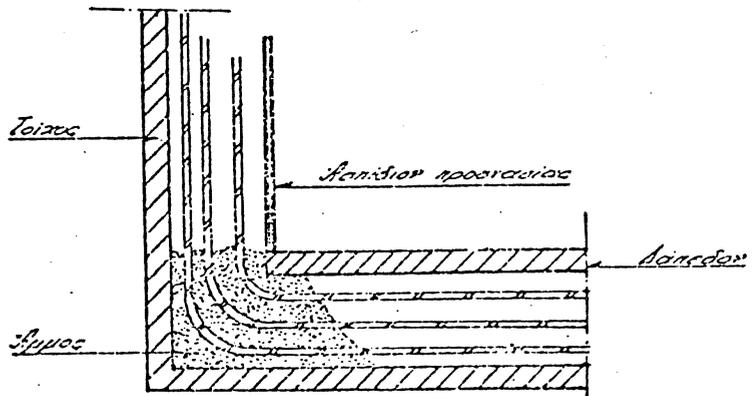
Ο λιθοβάμβαξ² πρέπει να επιλέγεται πρακτικά καθαρός, χωρίς ξένες προσμίξεις, μεγάλης πυκνότητας (βάρος πάνω από 110 χλγρ/μ³).

(1) Ο βερμικουλίτης (VERMICULITE) εισάγεται σαν πρωτογενές ορυκτό από την Αφρική και δέχεται στην Ελλάδα περαιτέρω επεξεργασίες, φούξη κ.τ.λ. Αντί του βερμικουλίτη είναι δυνατή η ανάπτυξη χρήσης και άλλων υλικών. Ενδεικτικά, αναφέρεται ότι στο εξωτερικό χρησιμοποιείται το υλικό LIMPET (Ιταλία). Πάντως η επιλογή υλικών πρέπει να περιορίζεται μεταξύ υλικών που είναι αποδεκτά για τη χρήση αυτή. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι ελαφρομετόν από ελαφρότερα (κάρσηρη) ή διαγκόμενη άργιλο (LECCA) δε θεωρείται επαρκές.

² Ο λιθοβάμβαξ ή πετροβάμβαξ παράγεται από πέτρωμα ηφαιστειογενές (συνήθως βασάλτη), που ρευστοποιείται σε θερμοκρασία περίπου 2000 °C και μετατρέπεται βιομηχανικώς σε ίνες. Προσφέρεται μορφοποιημένος σε πλάκες απλές ή με σπλισμό από συμπαγώμετο ή σε έτοιμα περιβλήματα σωλήνων (μετά προσθήκη ποσότητας ρητίνης συγκράτησης). Συνιστώμενη μέγιστη θερμοκρασία έκθεσης 200 °C. Επίσης προσφέρεται άμορφος βάλμβαξ (μαλλι), μέγιστης θερμοκρασίας έκθεσης 700 °C. Σε θερμοκρασίες μεγαλύτερες από 1000 °C, ο λιθοβάμβαξ μαλακώνει.

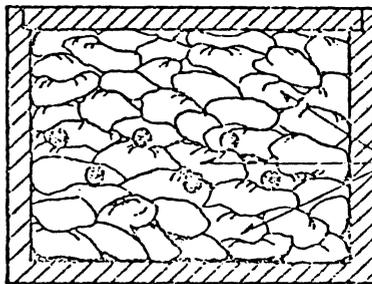
15-44

ΣΚΑΡΙΟΦΗΜΑ ΠΥΡΟΦΡΑΓΜΟΥ ΤΥΠΟΥ ΑΜΜΟΥ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

*Πυροφραγμός σε όρισμα ακτίνας
σε σιμента ή γύψο με κατενύκτα.*

ΣΚΑΡΙΟΦΗΜΑ ΠΥΡΟΦΡΑΓΜΟΥ ΤΥΠΟΥ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΒΑΜΒΑΚΟΣ ΣΕ ΜΙΚΡΟΥΣ ΣΑΚΚΟΥΣ

Πετροβάμβαξ σε μικρούς σακκούς.

*Πυροφραγμός πετροβάμβακος
σε σιμента (ή γύψο) ή
σμιματά ή αμιάντωση και
υψηλούς ταύρους τα υαλοπίνακες.*

4. Πυροφράγματα Άμμου Θαλάσσης

Για την κατασκευή τους, χρησιμοποιείται καθαρή χονδρόκοκος άμμος, θαλασσινή ή ποταμιαία που έχει απλωθεί κατάλληλα, τα δε προστατευόμενα καλώδια περνούν μέσα απ' αυτήν.

Η διάταξη αυτή είναι ιδιαίτερα κατάλληλη για θέσεις αλλαγής κατεύθυνσης καλωδίων από την οριζόντια σε κατακόρυφη ή κεκλιμένη και για περιπτώσεις αναχώρησης από το δάπεδο διακλάδωσης κατακόρυφων καλωδίων. Τα τέρμα των οριζοντίων καλωδίων και οι αναχωρήσεις των κατακόρυφων, καλύπτονται καλά με στρώμα άμμου.

Σημειώνεται η ενδεχομένη χρήση λίγων τούβλων, τα οποία τοποθετούνται ώστε να συγκρατούν και περιορίζουν την άμμο.

5. Πυροφράγματα προσωρινού τύπου

Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες προβλέπεται σε πολύ σύντομο χρόνο να ξαναοίξει το άνοιγμα ή να περάσουν κι' άλλα καλώδια, αλλά είναι επιθυμητή η άμεση εξασφάλιση από μετάδοση πυρκαγιάς, τα καλώδια περιβάλλονται με λιθοβάμβακα μέσα σε μικρούς σάκκους. Οι σάκκοι λιθοβάμβακα (μεγέθους κατά περίπτωση) χρησιμοποιούνται «για το ξηρό κτίσιμο» της διατομής. Ο λιθοβάμβακας εν προκειμένω είναι τύπου άμορφου (μαλλι), μεγάλης πυκνότητας (πάνω από 110 χλρ/μ³).

Συνιστάται η καλή συμπίεση των τοποθετούμενων στη διατομή και γύρω από τα καλώδια που περνούν από αυτήν.

Η λύση αυτή, πυροφραγμού προσωρινού τύπου προσφέρεται (και συνιστάται ιδιαίτερα) για εργοτάξια κ.τ.λ. Υπενθυμίζεται ότι σε διάφορες περιπτώσεις εργοστάσια παθαίνουν σοβαρές ζημιές, κατά την κατασκευή ή επέκτασή τους, από πυρκαγιές.

Π Ρ Ο Σ Α Ρ Τ Η Μ Α

15.6.2 Πυρκαϊές σε ηλεκτρικά καλώδια

1. Οι καλωδιώσεις όπως λ.χ. οι μεταφοράς-διανομής ηλεκτρισμού, είναι πάντα εκτεθειμένες στον κίνδυνο μιας πυρκαϊγής και συνεπώς, θα πρέπει οι μελετητές και κατασκευαστές να παίρνουν κάθε μέτρο για τη μείωση αυτού του κινδύνου.

Οι πυρκαϊές καλωδίων κυρίως οφείλονται:

- Σε ανάφλεξη τους από γειτονική εστία ή,
- Σε ανάφλεξη του ίδιου του καλωδίου. Αυτή δυνατόν να οφείλεται σε κάποια υπερφόρτωση σε συνδυασμό με ανεπάρκεια των συστημάτων ασφαλείας ή σε διάσπαση της μόνωσης (π.χ. λόγω παλαιότητας, από ελάττωμα της μόνωσης, από διείδυση υγρασίας κ.ά.)

Άσχετα με το αίτιο της πυρκαϊάς, έχει γενικά διαπιστωθεί ότι ενώ ένα μοναχικό καλώδιο καίγεται δύσκολα, πολλά συγκεντρωμένα καλώδια καίγονται έντονα και μπορούν να μεταφέρουν τη φωτιά σε μεγάλες αποστάσεις.

Η αχρήστευση ηλεκτρικών καλωδίων τηλεπικοινωνιακών-ενδοσυνεννόησης μεταφοράς-διανομής ηλεκτρισμού ή απλώς ελέγχου υπενθυμίζεται ότι μπορεί να ακινητοποιήσει εγκαταστάσεις για πολύ καιρό, άσχετα με τις άλλες ζημιές.

2. Από εργαστηριακές δοκιμές και παρατηρήσεις που έγιναν μετά πυρκαϊγές, σε εργοστασιακές εγκαταστάσεις, προέκυψαν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

α. Καλώδια πολλά-συγκεντρωμένα σε δέσμες ή τοποθετημένα σε γέφυρες στήριξης (TRAYS), είναι πολύ εκτεθειμένα σε κίνδυνους ανάφλεξης και εξάπλωσης της φωτιάς. Οι ίδιοι κίνδυνοι, αντίθετα εμφανίζονται σημαντικά μειωμένοι σε μοναχικές καλωδιώσεις.

β. Τα καλώδια συγκεντρωμένα και που οδεύουν κατακόρυφα, παρουσιάζουν πολύ περισσότερους κινδύνους από άλλα που ακολουθούν οριζόντιες οδεύσεις.

γ. Μονώσεις καλωδίων που σε κανονικές θερμοκρασίες είναι άφλεκτες, σε υψηλές θερμοκρασίες καίγονται.

δ. Τα καλώδια με μόνωση ελαστικού καίγονται έντονα.

ε. Η πλαστική επένδυση PVC καίγεται επίσης και διατηρεί την καύση και διάδοση της φωτιάς. Η καύση γίνεται εντονότερη σε κατακόρυφες οδεύσεις των καλωδιώσεων.

στ. Καλώδια τα οποία έχουν θερμανθεί πάνουν εύκολα φωτιά (απο γειτονικές εστίες). Επίσης, καλώδια που κατεβέβησαν προηγουμένως, είναι πολύ εύφλεκτα.

3. Για την αντιμετώπιση ή βελτίωση της κατάστασης, συνιστώνται τα ακόλουθα προληπτικά μέτρα:

α. Διαχωρισμός των καλωδίων από άλλες εγκαταστάσεις π.χ. σωληνώσεις ελαίου ή καυσίμων

β. Διαχωρισμός των ίδιων των καλωδίων κατά ομάδες για την αποφυγή συγκέντρωσής τους (π.χ. διαχωρισμός των καλωδίων τροφοδοσίας από τα καλώδια ελέγχου και διαχωρισμός των καλωδίων που τροφοδοτούν μηχανήματα ή τμήματα εργοστασίου).

γ. Χρήση άφλεκτων καλωδίων¹ ή εφαρμογή πυριμάχων επικαλύψεων² ή επαλείψεων³ για την αδρανοποίησή τους, από πλευράς κινδύνου ανάφλεξης.

δ. Τοποθέτηση καλυμμάτων μεταξύ παράλληλων-διασταυρωμένων επάλληλων εσχαρών (TRAYS) καλωδιώσεων, για τη μη μετάδοση της φωτιάς.

ε. Εφαρμογή πυροφραγμών, που είναι πολύ χρήσιμοι και συνιστώνται:

- Ανά κανονικές αποστάσεις κατά μήκος των οδεύσεων καλωδιώσεων.

- Σε σημεία αναχωρήσεων ή διαφοροποίησης διαδρομών.

- Σε θέσεις εισόδου των καλωδιώσεων σε άλλους χώρους, μηχανήματα ή πίνακες.

Πηγές:

1. Πρακτικά Συμποσίου για την πυροπροστασία των καλωδιώσεων (ERA 72-136).
2. «Cable and fire - a review of recent literature with commentary (ERA 72-148)».

(1) Με τη χρήση μονώσεων πλαστικών, βραδείας καύσης κατασκευάζονται τα γνωστά μας άκαυστα καλώδια. Αυτά προκύπτουν με την προσθήκη στα μέγιστα πλαστικά προσθέτων ανοργάνων (AMMONIUM BROMIDE ANTIMONY TRIOXIDE κ.ά.) ή οργανικών (CHLORINATED PARAFINS) ή υλικά συνεργαζόμενα (SYNERGISTIC MATERIALS) όπως ANTIMONY TRIOXIDE με αλλογόνα περιέχοντα COMPOUNDS) ή με χρήση αρνητικών καταλυτών (REACTIVE FLAME RETARDANT).

(2) Μεταξύ των πλαστικών επικαλύψεων πολύχρον δοκιμάσται αναφέρονται περιτυλίξεις με ομίαντο (μηηλού κόστους όμως

δύσκολες στο χειρισμό τους) ή άλλες με ταινίες αλουμινίου.

(3) Οι πυριμάχες επαλείψεις είναι διαφόρων προελεύσεων, εφαρμόζονται δε με βούρτσες ή ψεκασμό.

Μερικές φορές οι επαλείψεις εφαρμόζονται μόνο σε τμήματα καλωδιώσεων για το σχηματισμό «Ζώνης Πυρασφαλείας». Π.χ. λέγεται ότι σε σήραγγα καλωδίων πυρίμαχης, επαλείψη καλωδίων μήκους 10 μ. διακόπτει τη μετάδοση φωτιάς. Με τη μέθοδο αυτή της τμηματικής επαλείψης μειώνεται δραστικά το κόστος της πυροπροστασίας.

Θέμα: Πυρκαγιές κοντά σε εγκαταστάσεις με τάση. Δυνατότητες πυροσβεστικής επέμβασης.

Εισηγητής: Α.Θ. Σαραμαντής, ΠΜ, προϊστάμενος τομέα πρόληψης ατυχημάτων Δ.Ε.Η.

Σε πυρκαγιές που περιλαμβάνουν ή βρίσκονται κοντά σε ηλεκτρικά στοιχεία με τάση, η κατασβεστική προσπάθεια δεν πρέπει να αναστέλλεται. Μπορεί να πραγματοποιείται χωρίς κίνδυνο με κατάλληλους πυροσβεστήρες και με χρήση εκτοξεύσεων νερού με αυστηρή τήρηση διαφόρων προϋποθέσεων.

1. Γενικότητες

1. Σε πάρα πολλές περιπτώσεις οι εστίες πυρκαϊών βρίσκονται πολύ κοντά ή περιλαμβάνουν οι ίδιες εγκαταστάσεις-ηλεκτρικά μηχανήματα ή δίκτυα πούχουν ηλεκτρική τάση. Σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις, ηλεκτρικών πυρκαϊών*, ο πυροσβέστης πρέπει να χρησιμοποιεί μέσα και μεθόδους για τη χωρίς κίνδυνο του κατάσβεση της φωτιάς.

Σημειώνεται ότι στην κατασβεστική προσπάθεια η εφαρμογή νερού δυνατόν ν' αποτελεί σημαντικό παράγοντα, ιδιαίτερα όταν μεταξύ των καιόμενων υπάρχουν κοινά καύσιμα (ξύλα ή άλλα στερεά εύφλεκτα), καίόμενες μονώσεις, μετασχηματιστές, ελαιοδιακόπτες κ.ά.

2. Πάντοτε συνιστάται προτού αρχίσει η κατασβεστική προσπάθεια να γίνεται διακοπή του ηλεκτρικού ρεύματος. Σχετικά σημειώνεται ότι αυτή δεν είναι πάντοτε δυνατή στη γενική μορφή της και ότι:

- Σε διάφορες βιομηχανικές εγκαταστάσεις, το ρεύμα ενδέχεται νάναι απαραίτητο για τη λειτουργία αντλιών, μηχανημάτων ή εξοπλισμού που το απρογραμμάτιστο σταμάτημά του δυνατόν να προκαλέσει σοβαρές ζημιές - καταστροφές πιο μεγάλες από την ίδια την πυρκαϊά.

- Το ρεύμα σε πολλές περιπτώσεις είναι απαραίτητο για την εκκένωση κτιρίων.

- Η διακοπή του ρεύματος δυνατόν να καθυστερεί, από διάφορα αίτια ενώ η πυρόσβεση πρέπει να αρχίσει αμέσως.

- Ηλεκτρικά δίκτυα πόλης, που σε διάφορες περιπτώσεις περνάν μπροστά ή πολύ κοντά σε κτίρια που καίγονται, δημιουργούν σχετικά προβλήματα στους πυροσβέστες.

3. Σε περιπτώσεις όπως οι παραπάνω, ο ασχολούμενος με την πυρόσβεση πρέπει να μην αναστέλει τις προσπάθειες

Σύμφωνα με τον Ελληνικό Κανονισμό ΝΗΣ-10, ηλεκτρικές πυρκαγιές χαρακτηρίζονται εκείνες που γίνονται πάνω ή κοντά σε ηλεκτρικές εγκαταστάσεις ή ασυσκεύες που βρίσκονται υπό τάση.

και, κυρίως, να καταλαβαίνει τον κίνδυνο και να χρησιμοποιεί σε κάθε περίπτωση τα αντίστοιχα απαιτούμενα μέσα και μεθόδους για την προστασία του εαυτού του, των συναδέλφων του και των εγκαταστάσεων.

2. Πυροσβεστήρες κατάλληλοι για κατάσβεση πυρκαϊγιάς παρουσία τάσης

Από τους τύπους που διατίθενται, πρέπει να χρησιμοποιούνται πυροσβεστήρες που εκτοξεύουν ύλες μη αγώγιμες. Οι τύποι αυτοί, κατατάσσονται στην Κατηγορία «Ε» πυροσβεστήρων από τις Ελληνικές Προδιαγραφές ΝΗΣ, διακρίνονται από τις σχετικές αναγραφές και είναι οι ακόλουθοι.

1. Πυροσβεστήρες Ξηράς Κόινως: Με γόμωση Β.С.Е. για υψηλές τάσεις χωρίς περιορισμό. Επίσης με γόμωση τύπου Α.В.С.Е. για τάση μέχρι 1000 βόλτ (και καταλληλότητα και για εστίες τύπου Α).

2. Πυροσβεστήρες Διοξειδίου Άνθρακα

3. Πυροσβεστήρες Άλλογονομένων Υδρογονανθράκων

Ο πυροσβέστης, σε όλη τη διάρκεια χειρισμού πυροσβεστήρα, πρέπει να τηρεί τις συνηθισμένες (άσχετες με την ύπαρξη ή όχι πυρκαϊγιάς) αποστάσεις ασφαλείας από τα στοιχεία με τάση, που προβλέπονται σε κάθε περίπτωση.

3. Εκτοξεύσεις νερού πυρόσβεσης παρουσία τάσης

Σε διάφορες περιπτώσεις, επαναλαμβάνεται ότι για την αποφυγή μεγαλύτερων ζημιών δεν είναι δυνατή ή δεν είναι επιθυμητή (για την αποφυγή μεγαλύτερων ζημιών) η γενική διακοπή του ηλεκτρικού ρεύματος. Συγχρόνως, φαίνεται απαραίτητη η εφαρμογή εκτοξεύσεων νερού, χωρίς να κινδυνεύσουν οι πυροσβέστες.

Μετά πολυάριθμες δοκιμές, έχει προσδιορισθεί ότι σε εκτοξεύσεις νερού παρουσία ρεύματος, είναι δυνατόν να έρθει στο ακροφύσιο ηλεκτρικό ρεύμα το οποίο είναι δυνατόν να προκαλέσει θάνατο ή τραυματισμό. Το ρεύμα αυτό όμως, όπως αποδεικνύουν οι δοκιμές, εξαρτάται από συντελεστές όπως:

- (1) Η τάση της γραμμής ή του εξοπλισμού.
- (2) Η απόσταση του ακροφυσίου από τη γραμμή ή τον εξοπλισμό.
- (3) Η διάμετρος της δέσμης εκτόξευσης (διάμετρος άκρου ακροφυσίου).
- (4) Η καθαρότητα του νερού (μη ύπαρξη αλάτων - νερό πόσιμο).
- (5) Το εάν η εκτόξευση είναι συνεχής ή διασπασμένη ή ομίχλη.

Ο Πυροσβέστης μπορεί κατανοώντας τα παραπάνω στοιχεία να μεθοδεύσει ακίνδυνη πυροσβεστική επέμβασή του (με χρήση εκτοξεύσεων νερού παρουσία τάσης).

1. Ασφαλείς αποστάσεις για εκτοξεύσεις νερού:
1. Για εκτόξευση συμπαγή, συνηθισμένου πόσιμου νερού.

Τάση σε βόλτ	Ασφαλής απόσταση	
	για άκρο Φ1 2/8 (29 χλστ)	ακροφυσίου Φ1 1/2 (38 χλστ)
550	1.00μ.	1.00μ.
1100	1.80μ.	2.70μ.
2200	3.30μ.	4.80μ.
3300	4.50μ.	6.60μ.
5500	5.40μ.	8.10μ.
6600	5.70μ.	8.70μ.
11000	6.00μ.	9.00μ.
22000	7.50μ.	9.90μ.
33000	9.00μ.	12.00μ.

2. Για εκτόξευση νερού θαλάσσιου ή πούχει διαλύματα αλάτων ή σόδας - οξέος, το νερό έχει μεγάλη αγωγιμότητα και απαγορεύεται η χρήση του, σε ηλεκτρικές πυρκαγιές.

3. Για εκτόξευση πολυμερισμένου ποσίου νερού (ομίχλης), οι ελάχιστες αποστάσεις σταθερών ακροφυσίων - στοιχείων με τάση είναι οι παρακάτω:

Τάση σε βόλτ	Απόσταση Ασφαλείας σε μέτρα	Τάση σε βόλτ	Απόσταση Ασφαλείας σε μέτρα
7500	0,15	88000	1.50μ.
15000	0,50	110000	1.80μ.
25000	0,50	132000	2.20μ.
37000	0,70	154000	2.50μ.
50000	0,90	220000	3.50μ.

- Σημειώνονται τα ακόλουθα:

Οι παραπάνω αποστάσεις ασφαλείας είναι οι ελάχιστες. Όπου είναι δυνατόν πρέπει να αυξάνονται.

- Όταν από πρόθεση ή τυχαία πρόκειται να θιγούν στοιχεία με τάση, συνιστάται να προτιμάται χρήση εκτόξευσης ομίχλης, μόνο για την αποφυγή λάθους.

- Από μελέτες της ΔΕΗ για εκτόξευση συμπαγούς δέσμης πόσιμου νερού, σε αγωγό Χ.Τ., από απόσταση 50 εκατ., για ακροφύσιο Φ 12 χλστ. και πίεση 3.5 ATM, η διαρροή μέσα από το ακροφύσιο ήταν 3 μιλιαμπέρ.

Η διαρροή αυτή, μέσα από τον ανθρώπινο οργανισμό, μπορεί να διατηρηθεί ακίνδυνη επί μεγάλα χρονικά διαστήματα - χωρίς περιορισμό. Η απόσταση ασφαλείας ακροφυσίου - στοιχείου με τάση, για λόγους πρακτικούς συνιστάται να είναι πάνω από 1 μ. Στην πυροσβεστική πρακτική, για άλλους λόγους, είναι πολύ μεγαλύτερη.

- Μέσα σε κτίριο με εγκαταστάσεις με ηλεκτρική τάση (Χ.Τ.), ο πυροσβέστης αντιμετωπίζει κίνδυνο:

● Όταν διασχίζει δάπεδο υγρό ή με νερά, για το ενδεχόμενο διαρροών από την εσωτερική ηλεκτρική εγκατάσταση ή μηχανήματα προς το δάπεδο (κίνδυνος βηματικής τάσης).

● Επαφής μεταλλικού κράνους ή του άκρου του ακροφυσίου του, προς τμήματα με τάση.

● Τυχαίας επαφής του ή προσέγγισης προς πεσμένους αγωγούς ή δομικά στοιχεία πούχουν τάση. (Σύσταση ο πυροσβέστης να μην κινείται στα σκοτεινά, και να μην ακουμπάει σε τοίχους κ.τ.τ.).

- Ο πυροσβέστης που αντιμετωπίζει περίπτωση ηλεκτρικής πυρκαγιάς, πρέπει να έχει τα ακόλουθα ατομικά εφόδια προστασίας:

1. Κράνος από μη αγώγιμα υλικά.
2. Ελαστικά υποδήματα (που προσφέρουν κάποια - συμπληρωματική αβέβαιη προστασία).
3. Γάντια ελαστικά τύπου ηλεκτροτεχνίτη (για την περίπτωση χρήσεως κόπτη, όταν κάνει διακοπή ρεύματος από μετρητή κτλ.).

Πηγές:

1. SPECIAL INTEREST BULETIN No 91 — N.F.P.A. "FIRE STREAMS AND ELECTRICAL CIRCUITS.
2. "THE FIRE FIGHTER AND ELECTRICAL EQUIPMENT". A GUIDE TO SELF PROTECTION—UNIVERSITY MICHIGAN.
3. "RESUSCITATION MANUAL" — EDISON ELECTRIC INSTITUTE.
4. "FIGHTING HIGH VOLTAGE POLE FIRES" — ELECTRICITY SUPPLY ASSOCIATION OF AUSTRALIA.
5. «ΑΣΦΑΛΗΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΥΠΟ ΤΑΣΗΝ» - Δ.Ε.Η.

15.7 ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΘΕΜΙΟΝ-(1971) - Κεφάλαιο Μ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΠΡΟΣΞΕΡΣ

Μονωτικά Ύλικά

802 Έπιτρέπονται τὰ κάτωθι μονωτικά ύλικά :

ΠΙΝΑΞ Μ 8.1

Μονωτικών Ύλικών	Μεγίστη κανονική θερμοκρασία άγωγού εις °Κ	Μεγίστη θερμοκρασία περιβάλλοντος εις °Κ
Φυσικόν ή συνθετικόν έλαστικόν κόμμα (γενικής χρήσεως)	60	50
Σύγγραμμα χλωριούχου πολυβινυλίου (γενικής χρήσεως)	60	50
Φυσικόν ή συνθετικόν έλαστικόν κόμμα (άνθεκτικόν εις θερμοτητα)	75	65
Βερνικωμένον λινόν ύρραμα (καμπρίν), Ισουτίλιον	80	70
Άμιάντος - Ύρραμα λινόν βερνικωμένον	85	75
Έλαστικόν κόμμα περιτιούχον	95	—
Όρυκτών ύλικών	95	—

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ : Τη περιτιούχον έλαστικόν κόμμα και τὸ εἰς ὄρυκτῶν μονωτικῶν ύλικῶν δύνανται νά χρησιμοποιούνηται δι' ὑψηλοτέρας θερμοκρασίας ὅταν ἐγκαθίστανται εις μέρη ὅπου δέν ὑφίσταται πιθανότης νά ἐργάζωνται ὑπὸ τοῦ προσωποῦ τοῦ πλοίου δηλ. 150° Κ διὰ τὸ περιτιούχον έλαστικόν κόμμα και διὰ τὸ εἰς ὄρυκτῶν μονωτικῶν ἀπεριόριστως. Πρωτάσεις χρησιμοποίησεως τῶν ὑψηλοτέρων ὡς ἄνω θερμοκρασιῶν θά ἐγκρίνωνται ειδικῶς.

Όπου χρησιμοποιεῖται έλαστικόν κόμμα ή παρόμοιον πρὸς αὐτὸ ύλικόν μετ' μεγίστην θερμοκρασίαν άγωγού μείζονα τῶν 60° Κ τοῦτο θά ἐξαιρεθοῦται εὐκόλως.

Έτερα μονωτικά ύλικά θά ὑποβάλλωνται πρὸς ἐγκρίσιν.

Μόνωσις

803 (α) ΕΛΑΣΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΙ.— Η χρησιμοποίησις ἀπλῆς στρώσεως ἐπιτρέπεται μόνον ὅταν ἐφαρμόζεται ή ἐκτριπτική μέθοδος. Εἰς τὰς λοιπάς μεθόδους, ή μόνωσις θά συνίσταται κατ' ἐλάχιστον ἀπὸ δύο στρώσεις συγγραμάματος έλαστικῶν κόμμεως τῆς αὐτῆς ή διαφόρου ποιότητος (συμπεριλαμβανομένου τοῦ συγγραμάματος πολυχλωροπρένης οὐχι ὅμως τοῦ κλωθροῦ έλαστικῶν κόμμεως). Αἱ στρώσεις θά ἐπιδένωνται ὁμοῦ.

Τὸ μονωτικόν περίβλημα θά προσκρμόζεται τελείως χωρὶς ὅμως νά συγκολλᾶται εις τὸν άγωγόν.

(b) ΧΛΩΡΙΟΥΧΟΝ ΠΟΛΥΒΙΝΥΛΙΟΝ.— Η μόνω-

Άρθρον 8

ΚΑΛΩΔΙΑ

Άγωγοί

801 Θά χρησιμοποιήται μόνον άνοπτημένος χαλκός ὑψηλῆς άγωγιμότητος. Εἰς τὰ δι' έλαστικῶν κόμμεως μονωμένα καλώδια, τὸ χάλκινον σύρμα θά ἐπικασσιτεροῦται ή θά ἐπενδύεται διὰ κράματος και ή ἐπιφάνεια θά εἶναι στιλπνή.

Η σύνθεσις τοῦ άγωγού και ή κατανομή του εις κλάδους, θά ἐκλέγεται εις τρόπον ὡστε νά ἐξασφαλίξεται ή ἐπαρκής εὐκαμψία τοῦ τελικῶς ἐπεξεργασμένου καλωδίου. Άγωγοί ὀνομαστικῆς διατομῆς 2,5 γστ.² (0.003 δ.²) και κάτω δέν εἶναι ἀναγκάσιον νά εἶναι πολυκλώνοι. Αἱ ἀπαιτήσεις αὐται δέν θά ἐφαρμόζωνται εις καλώδια μόνώσεως εἰς ὄρυκτῶν ἔχοντα συμπαγεῖς άγωγούς. Οἱ πυρήνες τῶν πολυπολικῶν καλωδίων θά εἶναι εὐχεροῦς χαρακτηρηστικῆς διακρίσεως μετὰ τῶν.

Κεφάλαιον Μ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΝΗΟΓΝΩΜΩΝ

σις με γλωριούχον πολυβινύλιον θά εκτελήται διά τῆς εκτροπικῆς μεθόδου εἰς μίαν ἢ περισσοτέρας στρώσεις, θά προσαρμόζεται τελείως χωρὶς ἡμους νά συγκολληταί εἰς τὸν ἀγωγόν.

(c) ΒΕΡΝΙΚΩΜΕΝΟΝ ΛΙΝΟΝ ΥΦΑΣΜΑ.— Τὸ βερνικωμένον λινὸν ὑφασμα (καμπρὶν) θά συνίσταται ἀπὸ ταινίαν ὑφάσματος πυκνῆς ὑφάνσεως ἡμοιομόρφως ἐπιχρισμένης ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν ὕψεων διὰ μονωτικῶ βερνικίου. Ὁ μέσος ὅρος πάχους τοῦ ἐτοιμοῦ ὑφάσματος δὲν θά εἴναι μικρότερος τῶν 0,13 χστ. (5 mills) οὐχὶ δὲ μεγαλύτερος τῶν 0,33 χστ. (13 mills).

Τὸ μονωτικὸν περίβλημα θά συνίσταται ἀπὸ διαφόρους στρώσεις βερνικωμένης λινῆς ταινίας τοποθετημένης ἐλικοειδῶς καὶ σχηματιζούσης λείαν ἐπιφάνειαν μετὰ ἢ ἀνευ μερικῆς ἐπικαλύψεως, ἐκάστης ταινίας καλυπτούσης τυχὸν ὑφιστάμενον χάσμα τῆς ὑποκειμένης στρώσεως διὰ ταινίας.

Θά ἐφαρμόζεται μετὰ τῶν στρώσεων τοῦ βερνικωμένου ὑφάσματος μονωτικὸν καὶ ἐλαϊῶδες σύγκραμα ἀποκλείον τὴν διεισθῆναι ἀέρος καὶ ὑγρασίας.

Ἐὰν χρησιμοποιηθῆται ταινία ἐπιδέσεως ἢ χηρκατηρισμοῦ καὶ εἶναι αὕτη ἐκ μονωτικοῦ ὕλικου, αὕτη θά θεωρεῖται ὅτι ἀποτελεῖ μέρος τῆς μονωτικῆς ἐπενδύσεως.

(d) ΑΜΙΑΝΤΟΣ - ΛΙΝΟΝ ΥΦΑΣΜΑ ΒΕΡΝΙΚΩΜΕΝΟΝ.— Ἡ μόνωσις ἐκάστου ἀγωγοῦ θά συνίσταται ἐκ μιᾶς στρώσεως ἀμιαντοκετῆ ἐμπεποτισμένου μετὰ σύγκραμα ἀνθεκτικὸν εἰς τὴν θερμότητα καὶ τὴν ὑγρασίαν, ἐπιπροσθέτως δὲ καὶ στρώσις μετὰ λινὴν βερνικωμένην ταινίαν καὶ μετὰ ἑτέραν στρώσιν ἐξ ἐμπεποτισμένου ἀμιαντοκετῆ. Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀμιαντοκετῆ δύνανται νά χρησιμοποιηθῶσι ἐλαφρῶς ἐστρημμένα νήματα ἀμιάντου, ἢ ὕαλου ὡς καὶ ταινία ἀμιάντου ἢ ὕαλου.

(e) ΜΟΝΩΣΙΣ ΕΞ ΟΡΥΚΤΟΥ ΥΛΙΚΟΥ.— Ἡ μόνωσις δι' ὀρυκτοῦ ὕλικου θά συνίσταται ἐξ ὀρυκτοῦ ὕλικου κομποποιημένου, π.χ. ὀξειδίου τοῦ μαγνησίου, ἰσορρῶς συμπεπαισμένου μετὰ τῶν ἀγωγῶν καὶ τῆς χαλκίνης ἐπενδύσεως. Αὕτη θά εἶναι ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὴν θερμοκρασίαν καὶ δὲν θά διαβιβρώσκη τὸν χαλκόν.

Κατασκευὴ

804 Οἷονδήποτε τῶν μονωτικῶν ὕλικῶν καὶ ἂν χρησιμοποιηθῶν, ἀμφοτέραι αἱ κατασκευαί, ἡ πε-

ριζωσμένου ἢ ἡ μὴ περιζωσμένου τύπου δύνανται νά χρησιμοποιηθοῦν διὰ διπολικὰ, τριπολικὰ καὶ πολυπολικὰ καλώδια.

Μὴ Περιζωσμένου Τύπου Καλώδια

805 Διὰ τὰ μὴ περιζωσμένου τύπου καλώδια, τὰ μετὰ τῶν πυρήνων τοῦ καλωδίου διάκενα θά πληροῦνται δι' ἰνώδους ἢ παρομοίου πρὸς ἐλαστικὸν παρεμβύσματος καὶ τὸ οὕτω δημιουργούμενον κυλινδρικὸν συγκρότημα θά περιβάλλεται μετὰ κατάλληλον προστατευτικὴν ἐξωτερικὴν ἐπένδυσιν. Δύνανται νά παραλειφθοῦν τὰ παρεμβύσματα εἰς πολυπολικὰ καλώδια ἔχοντα διατομὰς ἀγωγῶν 4,5 χστ.² (0.007 δακτ.²) ἢ ὀλιγώτερον.

Περιζωσμένου Τύπου Καλώδια

806 Τὰ περιζωσμένου τύπου καλώδια θά κατασκευάζωνται ὡς μὴ περιζωσμένα ἐκτὸς τοῦ ὅτι θά προστίθεται εἰς τοὺς καλωδιωμένους πυρήνας μονωτικὴ ἐπένδυσιν προτοῦ τοποθετηθῆ ἢ προστατευτικὴ ἐξωτερικὴ ἐπένδυσιν. Εἰς τὰ μονωμένα καλώδια δι' ἐλαστικοῦ κόμματος ἢ γλωριούχου πολυβινύλης, ἡ κοινὴ περιζώσις θά εἶναι ἀντιστοίχως ἐλαστικὸν κόμμι ἢ γλωριούχος πολυβινύλη ἢ ὅποια δύνανται ἢ ὅχι νά ἀποτελῆ ἐν σώμα μετὰ παρεμβύσματα.

Παρεμβύσματα

807 Ὅταν χρησιμοποιηθῶσι ἰνώδη παρεμβύσματα, ταῦτα θά συνίστανται ἐξ ἰούτης ἢ παρομοίων ἐλαφρῶς ἐστρημμένων νημάτων βάμβακος ἢ ἐρίου (συμπεριλαμβανομένων τοῦ ἀμιάντου, ὕαλου κλπ) καὶ θά ἀντέχουν εἰς ὑγρασίαν.

Ὅταν χρησιμοποιηθῶσι παρεμβύσματα παρόμοια πρὸς τὸ ἐλαστικὸν κόμμι, ταῦτα θά συνίστανται ἀπὸ συγγράματτα ἐλαστικοῦ κόμματος ἢ πλαστικῶν (συμπεριλαμβανομένων τοῦ ἐνισχυμένου καὶ/ἢ τοῦ μὴ βουλκανισμένου ἐλαστικοῦ κόμματος).

Ἐπενδύσεις καὶ Ἐξωτερικαὶ Προστατευτικαὶ Ἐπενδύσεις.

808 Τὰ καλώδια θά προστατεύωνται ὑπὸ μιᾶς ἢ πλείονων ἐκ τῶν κάτωθι καὶ ἡ ἐπένδυσιν ἢ ἡ ἐξωτερικὴ προστατευτικὴ ἐπένδυσιν θά εἶναι εὐσυμβίβαστος πρὸς τὴν μόνωσιν:

ΕΠΕΝΔΥΣΙΣ Ἐπένδυσιν διὰ κράματος μολύβδου
Ἐπένδυσιν διὰ χαλκοῦ
Μὴ μεταλλικὴ ἐπένδυσιν

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΠΡΟΩΣΕΩΣ Κεφάλαιον Μ

Θωράξεις διά χαλυβδοσύρματος.
 ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΡΟ-Θωράξεις διά χαλυβδοταινίας
 ΣΤΑΤΕΥΤΙΚΗ Θωράξεις διά μεταλλικού πλέ-
 ΕΠΕΝΔΥΣΙΣ γματος (Καλαθόπλεξις).
 Πλέγμα ἐξ ἰνῶν.

Ἄνευ ἐπενδύσεως καλώδια, π.χ. μονωμένα δι' ἐ-
 λαστικού καὶ περιτυλιγμένα με ταινίαν καὶ πλέγμα
 ἢ ἰσοδύναμα πρὸς αὐτά, δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦνται
 μόνον ἐὰν ἐγκαθίστανται ἐντὸς σωλήνων.

(α) ΕΠΕΝΔΥΣΙΣ ΔΙΑ ΚΡΑΜΑΤΟΣ ΜΟΛΥΒΔΟΥ.—
 Αὕτη εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ συνιστώμενα κράματα τὰ ὁποῖα
 ἀναφέρονται εἰς τὸ Δημοσίευμα 92 τῆς Ι.Ε.Σ.

(β) ΧΑΛΚΟΣ.— Χαλκίνη ἐπένδυσις ἐπιτρέπεται
 μόνον εἰς καλώδια με μόνωσιν ἐξ ὀρυκτοῦ ὕλικου.

(γ) ΘΩΡΑΚΙΣΙΣ ΔΙΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΥ ΗΛΕΓΜΑ-
 ΤΟΣ (Καλαθόπλεξις).— Αὕτη διαμορφοῦται διά συρ-
 μάτων ἐκ γαλβανισμένου χάλυβος, χαλκοῦ ἢ κράματος
 χαλκοῦ ἢ κράματος ἀλουμινίου. Τὸ κράμα ἀλουμινίου
 θὰ εἶναι ἀνοξεκτικὸν εἰς διάβρωσιν. Ἡ πυκνότης τῆς
 καλυπτούσης πλέξεως θὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε τὸ βάρ-
 ος τοῦ πλέγματος νὰ εἶναι κατ' ἐλάχιστον τὰ 90
 τοῖς ἑκατὸν τοῦ βάρους ἐνὸς σωλήνος ἐκ τοῦ αὐτοῦ
 μεταλλοῦ ἔχοντος ἐσωτερικὴν διάμετρον ἴσην πρὸς
 τὴν ἐσωτερικὴν διάμετρον τοῦ πλέγματος καὶ πλά-
 χος ἴσον πρὸς τὴν διάμετρον ἐνὸς ἐκ τῶν συρμάτων
 τὰ ὁποῖα συνιστοῦν τὸ πλέγμα.

(δ) ΘΩΡΑΚΙΣΙΣ ΔΙΑ ΧΑΛΥΒΔΟΣΥΡΜΑΤΟΣ.—
 Αὕτη συνίσταται ἀπὸ γαλβανισμένα σύρματα ἀνο-
 πτημένου χάλυβος ἔχοντα κατὰ τὴν θραῦσιν ἐπι-
 μήκυναι τοῦλάχιστον 12 τοῖς ἑκατὸν. Τὰ σύρματα
 θὰ ἐφραμύζωνται ἐπὶ τοῦ ὑποστρώματος κατὰ τρό-
 πον ὥστε νὰ ἀποτελοῦν ὁμοιόμορον κυλινδρικήν
 στρώσιν καὶ νὰ ἐξασφαλίζον εἰς τὸ καλώδιον ἐπαρκῆ
 εὐκαμψίαν.

(ε) ΘΩΡΑΚΙΣΙΣ ΔΙΑ ΧΑΛΥΒΔΟΤΑΙΝΙΑΣ.— Αὕτη
 συνίσταται ἀπὸ ταινίαν ἐξ ἀνοπτημένου χάλυβος.
 Γενικῶς, ἡ θωράξις θὰ σχηματισθῇ ὑπὸ δύο ται-
 νίων περιλεισομένων ἀνωθεν τοῦ ὑποστρώματος κατὰ
 τὴν αὐτὴν φορὰν εἰς τρόπον ὥστε τὰ ἐμφανιζόμενα
 διάκενα κατὰ τὴν πρώτην στρώσιν νὰ μὴ εἶναι μεγα-
 λύτερα τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλάτους τῆς ταινίας καὶ κατὰ
 τὴν δευτέραν στρώσιν ταῦτα νὰ ἐπικαλύπτονται.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Ὅπου εἶναι ἀναγκάσιον, ἡ θωράξις
 ἔσ' προστατεύεται κατὰ διαβρώσεως. Κάτωθεν τῆς θωρα-
 κίσεως (παντὸς τύπου) θὰ παρεμβάλλεται προστατευτικὸν
 ὑπόστρωμα. Τοῦτο δύνανται νὰ εἶναι ὕφαντὴ ἢ πλεκτὴ ταινία
 ἢ πολυχλωροπρένης ἢ ἕτερον κατάλληλον ὕλικον. Τὰ ὕλικα
 ἱφαντουργίας θὰ καταργηθῶνται κατὰ ὑγρασίας.

(Ι) ΜΗ ΜΕΤΑΛΛΙΚΗ ΕΠΕΝΔΥΣΙΣ.— Συγκρά-

ματα πολυχλωροπρένης καὶ χλωριούχου πολυβινύ-
 λης δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦνται διά ἀδιαβρόχους
 ἐπενδύσεις. Ἐπιτρέπεται ἐπένδυσις δι' ἀμιάντου εἰς
 καλώδια βερνικωμένου λινοῦ ὑφάσματος μετ' ἀμιάν-
 του.

(g) ΗΛΕΓΜΑ ΕΞ ΙΝΩΝ.— Τὸ ὕφαντὸν πλέγμα
 θὰ εἶναι ἐκ βάμβικος, καννάβεως, ἀμιάντου, ὕαλου
 ἢ ἑτέρας ἰσοδυναμοῦ ἰνὸς καὶ θὰ εἶναι καταλλήλου
 ἀντοχῆς διά τὸ μέγεθος τοῦ καλωδίου. Θὰ εἶναι πλή-
 ρως ἐμπεποτισμένον με σύγκραμα ἀνοξεκτικὸν εἰς τὴν
 ὑγρασίαν καὶ βραδυφλεγές, ἐκτὸς ἐκεῖ ὅπου ἐπιτρέ-
 πονται καλώδια ἐπεκτεινομένης φλογός (βλέπε 812).

Διαστάσεις

809 Τὸ πλάτος τῆς μόνωσης καὶ τῆς ἐπενδύ-
 σεως θὰ συμφωνῇ γενικῶς με τοὺς Πίνακας Μ 8.2
 καὶ Μ 8.3

Τὰ καλώδια δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς
 κυκλώματα εἰς τὰ ὁποῖα ἡ τάσις μεταξὺ ἀγωγῶν καὶ
 τοῦ σώματος τοῦ πλοίου δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὴν ἐν
 ἐπιχειρησίᾳ τάσιν τοῦ σχετικοῦ Πίνακος. Εἰς ἐν σύ-
 στημα μονωμένον, ἡ τάσις μεταξὺ οἰουδήποτε ἀγω-
 γῶν, καὶ τοῦ σώματος τοῦ πλοίου λαμβάνεται ὡς ἴση
 πρὸς τὴν τάσιν μεταξὺ γραμμῶν.

Καλώδια τῶν 250 Βόλτ δύνανται νὰ χρησιμο-
 ποιοῦνται διά πάντα ἀγωγῶν τριφασικοῦ συστήματος
 440 Βόλτ με γειωμένον τὸν οὐδέτερον κύμβον.

Καλώδια ἔχοντα ἄλλας διαστάσεις ἀλλὰ πλη-
 ροῦντα τὰς Κρατικὰς προδιαγραφὰς διά καλώδια ναυ-
 τικοῦ τύπου, δύνανται νὰ ὑποβιβάζωνται πρὸς ἐγκρίσιν.

Ἐκλογή Καλωδίων

810 Ἡ τάσις κανονικῆς λειτουργίας οἰουδή-
 ποτε καλωδίου δὲν θὰ εἶναι χαμηλοτέρα ἀπὸ τὴν
 ὀνομαστικὴν τάσιν τοῦ κυκλώματος διά τὸ ὅποιον
 θὰ χρησιμοποιηθῇ.

Καλώδια ὑποκείμενα εἰς ὑπερτάσεις συνδεμένα
 μετὰ κυκλωμάτων ὑψηλῆς ἐπαγωγιμότητος, π.χ., κυ-
 κλωμάτων λειτουργούντων μέσω ἐφαπτήρων διά βα-
 ροῦλλα κλπ., πρέπει νὰ εἶναι κατ' ἐλάχιστον τάσεως
 500 Βόλτ.

Ἡ θερμοκρασία κανονικῆς λειτουργίας τοῦ μο-
 ναωτικοῦ ὕλικου θὰ εἶναι κατ' ἐλάχιστον 10° K (18° F)
 ὑψηλοτέρα ἀπὸ τὴν μεγίστην θερμοκρασίαν περιβάλλ-
 οντος ἤτις ἤθελε δημιουργηθῇ εἰς τὸν χώρον ὅπου
 εἶναι ἐγκατεστημένον τὸ καλώδιον.

Ὅπου χρησιμοποιεῖται μόνωσις χλωριούχου πο-
 λυβινύλης, θὰ καταβληθῇ ἰδιαιτέρως προσοχὴ ἀποφυ-

ΠΙΝΑΞ Μ 8.2
ΠΑΧΟΣ ΜΟΝΩΣΕΩΣ

Όνομαστική διατομή			Έλαστ. κόμμι και ζυμιον προς αυτό				Χλωριοϋχος Πολυβινυλίη				Θερμικομόμινον Γρασμα κομμικ			Άμιαντος-Θερμικομόμινον Γρασμα κομμικ				Όρυκτόν		
δαικτ. ²	χστ. ²		250 V.		660 V.		250 V.		660 V.		1100 V.		3300 V.		250 V.		660 V.		440 V.	660 V.
			Καρ' άκτινα	Καρ' άκτινα	Καρ' άκτινα	Καρ' άκτινα	ο/σ	ο/σ	ο/σ; ο/σ	ο/σ; ο/σ	Καρ' άκτινα Κομμικ	Καρ' άκτινα Άμιαντος	Καρ' άκτινα Κομμικ	Καρ' άκτινα Άμιαντος	δαικτ. χστ.	δαικτ. χστ.	ο/σ; ο/σ	ο/σ; ο/σ		
			δαικτ. χστ.	δαικτ. χστ.	δαικτ. χστ.	δαικτ. χστ.	δαικτ. χστ.	δαικτ. χστ.	δαικτ. χστ.	δαικτ. χστ.	δαικτ. χστ.	δαικτ. χστ.	δαικτ. χστ.	δαικτ. χστ.	δαικτ. χστ.	δαικτ. χστ.	δαικτ. χστ.	δαικτ. χστ.		
1/-044	·0015	1	·030	·055	·025	·035									·018	·020	·030	·030	·040	·060
3/-020	·002	1,5	0,8	·055	0,6	·035	0,9								0,45	0,5	0,8	0,8	1,0	1,5
3/-030; 1/-064	·003	2,5	0,8	·055	0,6	·035	0,9								·018	·020	0,8	0,8	1,0	1,5
7/-029	·0045	4	0,9	·055	0,6	·035	0,9	·070	·055						0,45	0,5	0,8	0,8	1,0	1,5
7/-036	·007	6	0,9	·035	0,6	·030	1,0	·070	·055						0,45	0,5	0,8	0,8	1,0	1,5
7/-044	·01		0,9	·035	0,6	·030	1,0	·070	·055						0,45	0,5	0,8	0,8	1,0	1,5
7/-052	·0145	10	1,0	·040	0,9	·035	1,0	·070	·055						·018	·020	·030	·030	·040	·060
7/-004	·0225	16	1,0	·040	0,9	·035	1,0	·070	·055						·018	·020	·030	·030	·040	·060
19/-044	·03	25	1,2	·045	1,0	·040	1,1	·070	·055						·018	·020	·030	·030	·040	·060
19/-052	·04	35	1,2	·050	1,0	·045	1,1	·070	·055						0,45	0,5	0,8	0,8	1,0	1,5
19/-064	·06	50	1,4	·065	1,0	·045	1,1	·070	·055						0,45	0,5	0,8	0,8	1,0	1,5
		60		·065	1,0	·045	1,1	·070	·055						·018	·025	·030	·030	·040	·060
19/-033	·1	70		·070	1,1	·055	1,2	·070	·055						·018	·025	·030	·030	·040	·060
		85		·070	1,1	·055	1,2	·070	·055						·018	·025	·030	·030	·040	·060
37/-072	·15	120		·080	1,2	·060	1,3	·070	·055						·018	·025	·030	·030	·040	·060
37/-083	·2	150		·090	1,3	·065	1,4	·070	·055						·018	·025	·030	·030	·040	·060
37/-093	·25	185		·095	1,4	·070	1,4	·070	·055						·018	·025	·030	·030	·040	·060
37/-103	·3	240		·100	1,5	·075	1,5	·070	·055						·018	·025	·030	·030	·040	·060
61/-093	·4	300		·110	1,6	·085	1,6	·070	·055						·018	·025	·030	·030	·040	·060
61/-103	·5	400		·120	1,7	·095	1,7	·070	·055						·018	·025	·030	·030	·040	·060
91/-103	·75	500		·130	1,8	·105	1,8	·070	·055						·018	·025	·030	·030	·040	·060
		625		·140	1,9	·110	1,9	·070	·055						·018	·025	·030	·030	·040	·060
127/-103	1-0			·150	2,0	·110	2,0	·070	·055						·018	·025	·030	·030	·040	·060

ο/σ = μεταξυ άγωγών ο/σ = μεταξυ άγωγού και επενδύσεως.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ—: Τά πάχη τών μονώσεων εϊς έλαστικού κόμμικ, ζυμιου προς έλαστικών κόμμι και χλωριοϋχου πολυβινυλίη είναι ό μέσος όρος έτελεσθέντος άριθμού μετρήσεων.
 Άνωχαί επί τών δηλουμένων τιμών: Έλαστικών κόμμι και ζυμιον προς αυτό 5%+0,13 χστ.(0.005 δαικτ.),
 Χλωριοϋχος πολυβινυλίη μέχρι 1,3 χστ. (0.050 δαικτ.) 5%+0,076 χστ.(0.003 δαικτ.).

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΠΡΟΩΣΕΩΣ Κεφάλαιον Μ

γής ζημίας εις την επένδυσιν κατά την τοποθέτησιν μέσω στυπιοδουλπτών διελεύσεως διά στεγανών διαφραγμάτων.

Έκλογη Προστατευτικής Έπενδύσεως

811 Καλώδια τοποθετημένα εις τὰ ακόλουθα μέρη :

- Καταστρώματα εκτεθειμένα εις καιρικά μεταβολάς
- Λουτήρες
- Κύτη φορτίου
- Ψυκτικοί χώροι
- Χώροι μηχανών

ἢ εις οἰονδήποτε ἄλλο μέρος ὅπου δύνανται νὰ ἐμφανισθοῦν συμπικνώσεις ὕδατος ἢ ἐπιβλαβῆς ἀτμός (π.χ. ἀτμοὶ ἐλαίου) ὅα ἔχουν ἀδιάβροχον ἐπένδυσιν. Εἰς μονίμως ὑγρὰς καταστάσεις ὅα χρησιμοποιοῦνται μεταλλικαὶ ἐπενδύσεις εἰς καλώδια μετὰ ὑγροσκοπικῆς μονώσεως.

812 Πάντα τὰ καλώδια ὅα εἶναι τύπου βραδυφλεγούς ἢ φλογοστεγούς (βλέπε 850) πλὴν ὅμως δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν καλώδια ἐπεκτενομένης φλογός εἰς ἀκραία κυκλώματα μόνον εἰς τὰς ἀκολουθούσους περιπτώσεις :

(α) Ὅπου ἔχουν ἐγκατασταθῆ καλώδια ἐντὸς μεταλλικῶν σωλῶνων ἐχόντων ἐσωτερικὴν διάμετρον μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ 25 χστ. (1 δακτ.) καὶ προβλέπονται αἱ σωληνώσεις μηχανικῶς καὶ ἠλεκτρικῶς συνεχεῖς.

(β) Γυμνῆς μολυβδίνης ἐπενδύσεως καλώδια ἔχοντα διατομὴν ἀγωγοῦ μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ 4,5 χστ.² (0.007 δακτ.²).

Ρεῦμα Κανονικῆς Λειτουργίας

813 Τὸ μέγιστον συνεχῆς φορτίον ρεύματος ἐνὸς καλωδίου δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὴν ἔντασιν τῆς κανονικῆς λειτουργίας του. Ὁ συντελεστὴς διαφοροποιήσεως τῶν φορτίων ἐκάστης τῶν γραμμῶν καὶ ἡ διάρκεια τῆς μεγίστης ζητήσεως ρεύματος δύνανται νὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἐκτίμησιν τοῦ μεγίστου συνεχοῦς φορτίου καὶ ὅα δεκνύονται ἐπὶ σχεδίων ὑποβαλλομένων πρὸς ἐγκρισιν.

Ἢ πτώσις τάσεως ἀπὸ τὰς συλλεκτηρίους ράβδους ρεύματος τοῦ κυρίου πίνακος ζυζύεως μέχρι οἰονδήποτε σημείου τῆς ἐγκαταστάσεως, ὅταν τὰ καλώδια φέρουν τὸ μέγιστον φορτίον ὑπὸ κανονικῆς συν-

θήκας λειτουργίας, δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὸ 6 τοῖς ἐκατὸν τῆς ὀνομαστικῆς τάσεως.

Πρὸς ἐκτίμησιν τῆς κανονικῆς ἐντάσεως ρεύματος λειτουργίας τῶν κυκλωμάτων φωτισμοῦ, ἐκαστῆ λυχνολαβῆ θὰ ἐκτιμᾶται διὰ τὸ μέγιστον φορτίον τὸ ὅποιον ἐνδεχομένως θὰ συνδέεται εἰς αὐτήν, μὲ ἐλάχιστον τὰ 60 Βάττ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἐξάρτημα εἶναι οὕτω πως κατασκευασμένον ὥστε νὰ δέχεται μόνον

ΠΙΝΑΞ Μ 8.3

ΠΑΧΟΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΣ

Διάμετρος ὑπὸ τὴν Ἐπένδυσιν		Πάχος Ἐπενδύσεως (μέσος ὅρος)			
Ἄνω τῶν	Μῆκος καὶ συμπεριλαμβανομένων	Ἐλαστικὸν κόμμι ἢ Πολυλειτουργικὴν	Χλωριοχόος Πολυβινύλη	Χρῆμα Χαλκοῦ	
δακτ. χστ.	δακτ. χστ.	δακτ. χστ.	δακτ. χστ.	δακτ. χστ.	δακτ. χστ.
	·25 6,0	·25 6,0	·040 1,0	·035 0,9	·040 1,0
	·25 6,0	·5 12,0	·050 1,3	·045 1,15	·046 1,15
	·5 12,0	·75 19,0	·080 1,5	·055 1,4	·055 1,4
	·75 19,0	1·0 25,0	·070 1,8	·070 1,8	·065 1,65
	1·0 25,0	1·25 31,0	·080 2,0	·080 2,0	·075 1,9
	1·25 31,0	1·5 38,0	·090 2,3	·090 2,3	·085 2,15
	1·5 38,0	1·75 44,0	·100 2,5	·100 2,5	·095 2,4
	1·75 44,0	2·0 51,0	·110 2,8	·110 2,8	·105 2,65
	2·0 51,0	2·25 57,0	·120 3,0	·120 3,0	·115 2,9
	2·25 57,0	2·5 63,0	·130 3,3	·130 3,3	·125 3,15
	2·5 63,0	2·75 70,0	·140 3,5	·140 3,5	·135 3,4
	2·75 70,0	3·0 76,0	·150 3,8	·160 3,8	·145 3,7
	3·0 76,0	3·25 82,0	·160 4,0	·160 4,0	·155 3,9

Ἐνοχὰ ἐπὶ τῶν δηλουμένων τιμῶν :

Πολυλειτουργικὴν 5% + 0,25 χστ. (0.010 δακτ.)
Χλωριοχόος πολυβινύλης, Μί-
χρη καὶ συμπεριλαμβανομένων
1,9 χστ. (0.075 δακτ.)

5^ο/₁₀₀ + 0,18 χστ. (0.007 δακτ.)
Ἄνω τῶν 1,9 χστ. (0.075 δακτ.) 5^ο/₁₀₀ + 0,25 χστ. (0.010 δακτ.)
Χρῆμα μολύβδου 5^ο/₁₀₀ + 0,13 χστ. (0.005 δακτ.)

Διὰ τὴν ἐκ κρέματος μολύβδου ἐπένδυσιν ἐὰν προτιμᾶται ἡ μέθοδος μετρήσεως τοῦ ἐλαττίου εἰς ἓν σημεῖον, τὸ πάχος τῆς μονώσεως ὅα εἶναι τοῦλάχιστον αἱ ἀνωτέρω διδόμεναι τιμαὶ μειωμένη κατὰ 0,25 χστ. (0.010 δακτ.).

ἐνα λαμπτήρα μικροτέρας ισχύος τῶν 60 Βάττ. Τροφοδοτικά καλώδια φορτωτήρων, γερανῶν, βερνύλων καὶ ἐργατῶν ἀγκύρας ὅα ἔχουν καταλλήλως κανονισθῆ δια τὴν ὑπηρεσίαν των, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ὑπηρεσία των εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ ἀπαιτῆ μεγαλύτερον γρόνον κανονικῆς λειτουργίας. Τὰ καλώδια διὰ κινητήρας φορτωτήρων ἢ γερανῶν δύνανται νὰ ὑπολογισθῶν δι' ἡμίωρον κανονικὴν λειτουργίαν μὲ βᾶσιν τὴν δι' ἡμίωρον λειτουργίαν ἰσποδύναμιν τῶν κινητήρων. Τὰ καλώδια διὰ κινητήρας βερνύλων καὶ ἐργάτου ἀγκύρας ὅα εἶναι διὰ κανονικὴν λειτουργίαν οὐχὶ μικροτέραν τῆς μιᾶς ὥρας μὲ βᾶσιν τὴν δι' ἡμίστιαν λειτουργίαν ἰσποδύναμιν τοῦ κινητήρος. Διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις τὸ κανονικὸν φορτίον ρεύματος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν πτώσιν τάσεως ἣτις πρέπει νὰ εἶναι ἐντὸς τῶν προδικαγραφομένων ὁρίων.

Ὁ ἀκόλουθος Πίναξ Μ 8.4 δίδει τὴν μεγίστην ἐπιτρεπομένην συνεχῆ ἔντασιν ρεύματος κανονικῆς λειτουργίας διὰ μονοπολικὰ καὶ πολυπολικὰ καλώδια, ἐκτὸς ἐκεῖ ὅπου ἔχει ἐκτελεσθῆ μὲ μείζονα ἀκρίβειαν ἐκτιμησὶς τῆς ἐντάσεως κανονικῆς λειτουργίας, στηριζομένη εἰς πειραματικὰ ἢ ἐξ ὑπολογισμοῦ δεδομένα, ὅποτε δύνανται νὰ ὑποβληθῶν λεπτομέρεια πρὸς ἔγκρισιν.

Συντελεσταὶ Διορθώσεως Ρεύματος Κανονικῆς Λειτουργίας.

814 (α) ΔΡΕΣΜΗ ΚΑΛΩΔΙΩΝ.— Ἐκεῖ ὅπου συνωθῶνται περισσότερα τῶν ἐξ καλωδίων ἀνηκόντων εἰς τὸ αὐτὸ κύκλωμα, ὅα ἐφαρμόζεται συντελεστὴς διορθώσεως 0,85.

(b) ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ.— Ὅταν εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ θερμοκρασία περιβάλλοντος εἶναι διάφορος ἐκείνης ἣτις δίδεται εἰς Μ 100, ὅα ἐφαρμόζονται οἱ συντελεσταὶ διορθώσεως τοῦ Πίνακος Μ 8.5.

(c) ΔΙΑΔΕΠΟΥΣΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.— Ἐκεῖ ὅπου τὸ φορτίον εἶναι διαλείπον δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶν οἱ συντελεσταὶ διορθώσεως τοῦ Πίνακος Μ 8.6 διὰ κανονικᾶς λειτουργίας ἡμισείας καὶ μιᾶς ὥρας. Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ὅα χρησιμοποιεῖται μικροτέρα κανονικὴ λειτουργία ἀπὸ τὴν τῆς ἡμισείας ὥρας δι' οἰασδήποτε τᾶςως διαλείμματα ἐργασίας.

Ἐγκατάστασις Καλωδίων

815 Αἱ διαδρομαὶ τῶν καλωδίων ὅα εἶναι κατὰ τὸ δυνατόν εὐθεῖαι καὶ προσεταί.

816 Ὅα ἀποφεύγεται ἡ ἐγκατάστασις καλωδίων διὰ μέσου συνδέσμων διαστολῆς εἰς τὸ κατασκευάσμα τοῦ πλοίου. Ὅπου τοῦτο εἶναι ἀναπόφευκτον, ὅα προβλέπεται διαμόρφωσις εἰς τὸ καλώδιον βρόχου ἀναλόγου μήκους πρὸς τὴν διαστολὴν τοῦ συνδέσμου. Ἡ ἐσωτερικὴ διάμετρος τοῦ βρόχου ὅα εἶναι κατ' ἐλάχιστον 12 φορές τὴν ἐξωτερικὴν διάμετρον τοῦ καλωδίου.

817 Ὅπου ἀπαιτεῖται εἰς διπλοῦν τροφοδοτήσις, τὰ δύο τροφοδοτικά καλώδια ὅα ἀκολουθοῦν διαφορετικᾶς διαδρομᾶς αἰ ἔνοται πρέπει νὰ ἀφίστανται ἀλλήλων ὅσον εἶναι τοῦτο κατορθωτόν.

818 Καλώδια ἔχοντα μονωτικὰ ὑλικά μετὰ ἀγωγῶν ἔχόντων διαφόρους μεγίστας θερμοκρασίας κανονικῆς λειτουργίας, δὲν ὅα συνωθῶνται μετὰ τῶν τῆ, ὅταν τοῦτο εἶναι ἀναπόφευκτον, τὰ καλώδια ὅα διατάσσονται κατὰ τρόπον ὥστε καλώδιόν τι νὰ μὴ φθάνη θερμοκρασίαν ὑψηλοτέραν ἀπὸ τὴν ἐπιτρεπομένην διὰ τὸ καλώδιον τῆς χαμηλοτέρας θερμοκρασίας ἐν τῇ δέσμῃ τῶν καλωδίων.

819 Καλώδια ἔχοντα προστατευτικὴν ἐπένδυσιν ἢ ὅποια δυνατόν νὰ προξενήσῃ ζημίαν εἰς τὴν ἐπένδυσιν ἐτέρων καλωδίων, δὲν ὅα συνωθῶνται μετὰ τῶν ἐτέρων τούτων καλωδίων.

820 Κατὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν καλωδίων, ἢ ἐλαχίστη ἐσωτερικὴ ἀκτίς καμπυλότητος τῆς διαδρομῆς ὅα εἶναι γενικῶς σύμφωνος πρὸς :

6 d διὰ καλώδια μονώσεως ἐλαστικοῦ κόμμεως καὶ χλωριούχου πολυβινύλης μετὰ μεταλλικῆς ἐπενδύσεως

6 d διὰ καλώδια μονώσεως ἐλαστικοῦ κόμμεως καὶ χλωριούχου πολυβινύλης ὑπερβαίνοντα εἰς διάμετρον τὸ 25,4 χστ. (1 δακτ.) καὶ ἄνευ μεταλλικῆς ἐπενδύσεως

4 d διὰ καλώδια μονώσεως ἐλαστικοῦ κόμμεως καὶ χλωριούχου πολυβινύλης ὑπερβαίνοντα εἰς διάμετρον τὸ 9,5 χστ. (0.375 δακτ.) καὶ ἄνευ μεταλλικῆς ἐπενδύσεως.

8 d διὰ καλώδια μονώσεως βερνικομένου λινοῦ ὑφάσματος

4 d διὰ καλώδια μονώσεως ὀρυκτοῦ
(d = ἐξωτερικὴ διάμετρος καλωδίου)

Μηχανικὴ Προστασία

821 Καλώδια ἐκτεθειμένα εἰς κίνδυνον μηχανικῆς βλάβης, ὅα προστατεύονται ὑπὸ μεταλλικῶν

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΠΡΩΣΕΩΣ Κεφάλαιον Μ

ΕΝΤΑΣΙΣ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΝΟΝΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΙΣ ΑΜΠΕΡ

(Με βάρυν θερμοκρασίαν περιβάλλοντος 45°K)

ΠΙΝΑΞ Μ 8.4 (α) — ΕΛΑΣΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΙ ΓΕΝΙΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΧΑΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΠΟΛΥΒΙΝΥΛΗ

	Όνομαστική διατομή		Μονοπολικόν		Διπολικόν		Τριπολικόν ή Τετραπολικόν	
	δακτ. ²	χατ. ²						
1/-044	·0015	1	9		7		6	
3/-029			9		7		6	
	·002		11		9		7	
3/-036; 1/-064	·003	1,5	12		10		8	
		2,5	14		11		9	
				17		14		11
7/-029	·0045	4	18		16		13	
7/-036			23		19		16	
	·007		25		21		17	
7/-044	·01	6	30		25		21	
7/-052			31		26		22	
	·0145		37		31		26	
7/-064	·0225	10	41		34		28	
		16	51		43		35	
			54		45		37	
19/-044	·03	25	60		51		42	
19/-052			70		59		49	
	·04		72		61		50	
19/-064	·06	35	86		73		60	
		50	92		78		64	
			105		91		75	
19/-083	·1	60	120		100		84	
		70	125		105		87	
			130		110		91	
37/-072	·15	95	160		135		110	
		120	160		135		110	
			180		155		130	
37/-083	·2	150	190		160		135	
37/-093			210		180		145	
	·25		220		185		155	
37/-103	·3	185	240		205		170	
		240	250		210		175	
			280		240		200	
61/-093	·4	300	300		255		210	
61/-103			325		275		225	
	·5		Σ.Ρ. 340	Ε.Ρ.	Σ.Ρ. 290	Ε.Ρ.	Σ.Ρ. 240	Ε.Ρ.
91/-103	·6	400	380	375	325	320	265	265
			390	385	330	325	275	270
			445	420	375	360	310	295
127/-103	1·0	500	450	430	380	365	315	300
		625	520	470	440	375	360	330
			530	480	450	405	370	335

ΠΙΝΑΞ Μ 8.4 (b)—ΕΛΑΣΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΙ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΝ ΕΙΣ ΘΕΡΜΟΤΗΤΑ

	Όνομαστική διατομή		Μονοπολικόν		Διπολικόν		Τριπολικόν ή Τετραπολικόν		
	δακτ.²	σστ.²							
1/-044	·0015	1	14		11		9		
3/-029			14		11		9		
	·002	1	17		14		11		
3/-036; 1/-064	·003	1,5	19		16		13		
		2,5	21		17		14		
				25		21		17	
7/-029	·0045	4	27		23		18		
7/-036			32		27		22		
	·007	4	35		29		24		
7/-044	·01	6	42		35		29		
7/-052			44		37		30		
	·0145	6	55		46		38		
7/-064	·0225	10	58		49		40		
		16	74		62		51		
				78		66		54	
19/-044	·03	25	87		74		61		
19/-052			100		86		71		
	·04	25	105		89		73		
19/-064	·06	35	125		105		88		
		50	135		115		94		
				155		135		110	
19/-083	·1	60	175		150		125		
		70	185		155		130		
				195		165		135	
37/-072	·15	95	235		200		160		
		120	235		200		165		
				270		230		190	
37/-083	·2	150	285		240		200		
37/-093			310		265		215		
	·25	150	325		275		225		
37/-103	·3	185	355		300		250		
		240	365		310		255		
				415		355		290	
61/-093	·4	300	435		370		305		
61/-103			480		410		335		
	·5	300	Σ.Ρ. 500	Ε.Ρ.	Σ.Ρ. 425	Ε.Ρ.	Σ.Ρ. 350	Ε.Ρ.	
91/-103	·6	400	560	550	475	465	390	385	
			570	560	485	475	400	390	
			640	610	540	520	450	425	
	·75	400							
127/-103	1·0	500	650	620	550	530	455	435	
		625	740	670	630	570	520	470	
				760	690	650	580	530	480

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΠΡΟΩΣΕΩΣ Κεφάλαιον Μ

ΠΙΝΑΞ Μ 8.4 (c) – ΒΕΡΝΙΚΩΜΕΝΟΝ ΚΑΜΠΡΙΚ, ΒΟΥΤΥΛΙΟΝ

Όνομαστική διατομή	Όνομαστική διατομή		Μονοπολικόν	Δικολικόν		Τριπολικόν ή Τετραπολικόν		
	δακτ. ²	ζατ. ²						
1/-044	-0015	1	15		12		10	
3/-029	-002		15		12		10	
			19		16		13	
3/-036; 1/-064	-003	1,5	21		17		14	
		2,5	23		19		16	
			27		22		18	
7/-029	-0045	4	29		24		20	
7/-036	-007		35		29		24	
			38		32		26	
7/-044	-01	6	45		38		31	
7/-052	-0145		48		40		33	
			60		51		42	
7/-064	-0225	10	63		53		44	
		16	78		66		54	
			83		70		58	
19/-044	-03	25	93		79		65	
19/-052	-04		110		93		77	
			115		96		79	
19/-064	-06	35	135		115		94	
		50	145		120		100	
			170		145		115	
19/-083	-1	60	185		160		130	
		70	195		165		135	
			205		175		145	
37/-072	-15	95	250		215		175	
		120	255		215		180	
			290		245		205	
37/-083	-2	150	300		255		210	
37/-093	-25		335		285		235	
			345		295		240	
37/-103	-3	185	380		320		265	
		240	390		330		270	
			445		380		310	
61/-093	-4	300	465		395		325	
61/-103	-5		510		435		355	
			Σ.Ρ. 530 E.P.		Σ.Ρ. 450 E.P.		Σ.Ρ. 370 E.P.	
	-6	400	600	585	510	495	420	410
91/-103	-75		610	590	520	500	425	415
			680	640	580	540	475	450
127/-103	1-0	500	690	640	590	550	485	450
		625	790	680	680	580	550	480
			810	690	690	590	570	485

ΠΙΝΑΞ Μ 8.4 (d) – ΑΜΙΑΝΤΟΣ – ΒΕΡΝΙΚΩΜΕΝΟΝ ΚΑΜΙΗΡΙΚ

Όνομαστική διατομή	Όνομαστική διατομή		Μονοπολικόν	Διπολικόν	Τριπολικόν ή Τετραπολικόν		
	σατ. ²	εακτ. ²					
1/-044	·0015	1	16	13	11		
3/-029	·002		16	13	11		
			20	17	14		
3/-036; 1/-064	·003	1,5	22	18	15		
		2,5	25	21	17		
			28	23	19		
7/-029	·0045	4	31	26	22		
7/-036	·007		37	31	25		
			41	34	28		
7/-044	·01	6	48	40	33		
			51	43	35		
7/-052	·0145		64	54	44		
7/-064	·0225	10	67	57	47		
		16	83	70	58		
			89	75	62		
19/-044	·03	25	99	84	69		
19/-052	·04		115	99	82		
			120	105	94		
19/-064	·06	35	145	120	100		
		50	155	130	110		
			180	155	125		
19/-083	·1	60	200	170	140		
		70	210	180	145		
			220	185	155		
37/-072	·15	95	270	220	190		
		120	270	230	190		
			310	265	215		
37/-083	·2	150	320	270	225		
37/-093	·25		355	305	250		
			370	315	260		
37/-103	·3	185	405	345	285		
		240	415	355	290		
			475	405	330		
61/-093	·4	300	495	425	350		
61/-103	·5		540	465	380		
			Σ.Ρ. 570 E.P.	Σ.Ρ. 480 E.P.	Σ.Ρ. 400	E.P.	
91/-103	·6	400	640	545	530	450	435
	·75		650	550	540	455	440
			730	620	580	510	475
127/-103	1·0	500	740	630	590	520	480
		625	850	720	620	590	510
			870	740	630	610	520

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΠΡΟΩΣΕΩΣ Κεφάλαιον Μ

ΠΙΝΑΞ Μ 8.4 (ε) – ΠΥΡΙΤΙΟΥΧΟΝ ΕΛΑΣΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΙ, ΟΡΥΚΤΟΝ

	Όνομαστική διατομή		Μονοκλικόν	Δικλικόν	Τριπλικόν ή Τετραπλικόν
	δεκτ. ²	χατ. ²			
1/-044	·0015	1	19	16	13
3/-029	·002		20	17	14
			23	19	16
3/-036; 1/-064	·003	1,5	25	21	17
		2,5	27	23	18
			31	26	21
7/-029	·0045	4	34	29	23
7/-036	·007		41	35	28
			44	37	30
7/-044	·01	6	53	45	37
			56	47	39
7/-052	·0145		70	59	49
7/-064	·0225	10	73	62	51
		16	93	79	65
			99	84	69
19/-044	·03	25	110	93	77
19/-052	·04		130	110	92
			135	115	94
19/-064	·06	35	165	140	115
		50	175	150	125
			205	175	145
19/-083	·1	60	230	195	160
		70	240	205	170
			255	215	175
37/-072	·15	95	310	265	215
		120	315	265	220
			360	305	250
37/-083	·2	150	380	325	265
37/-093	·25		420	355	290
			440	375	310
37/-103	·3	185	485	410	340
		240	500	425	350
			570	485	400
61/-093	·4	300	600	510	420
61/-103	·5		660	560	460
			690	590	485

Κεφάλαιον Μ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΓΩΜΩΝ

αυλάκων ή καλυπτρών, ή θά ἐγκλειώνονται εἰς γαλυ-
βδωσώληνα, ἐκτός ἐάν ή προστατευτική ἐπένδυσις
των (π.χ. θωράκιαις ή ἐπένδυσις) εἶναι ἐπαρκής διὰ
νά ἀνθέξη εἰςπιθανήν ζημίαν.

822 Καλώδια ἐντός κυτῶν φορτίου καὶ λοιπῶν
χώρων ὅπου ὑπάρχει ἐξαιρετικὸς κίνδυνος μηχανικῆς
βλάβης, θά προστατεύονται καταλλήλως καὶ ἐν ἀκόμῃ
εἶναι θεωρακισμένα, ἐκτός ἐάν ή γαλυβδίνη σύστα-
σις των παρέχει ἐπαρκῆ προστασίαν. (Βλέπε ἐπίσης
Μ 1613).

823 Αἱ μεταλλικαὶ ἐπικαλύψεις διὰ τὴν προ-
στασίαν τῶν καλωδίων θά εἶναι δραστικῶς προστα-
τευμένα κατὰ διαβρώσεων.

Γείωσις

824 Αἱ μεταλλικαὶ ἐπενδύσεις τῶν καλωδίων
θά γειοῦνται πραγματικῶς εἰς ἀμφοτέρω τὰ ἄκρα τοῦ
καλωδίου, ἐκτός τῶν ἀραιῶν δευτερευόντων κυκλω-
μάτων ὅπου θά θεωρηθῆται ἐπαρκῆς ή γείωσις μόνον
εἰς τὸ ἄκρον τῆς τροφοδοτήσεως τοῦ καλωδίου. Τοῦτο
δὲν εἶναι ἀνάγκη νά ἐφαρμόζεται εἰς καλώδια συνδέ-
σεως ὀργάνων μετρήσεως ὅπου δυνατόν νά ἐπιθυμῆται

γείωσις εἰς ἐν μόνον σημείον διὰ τεχνικούς λόγους.

825 Θά ἐξασφαλιστεῖ ή ἠλεκτρικὴ συνοχή
πασῶν τῶν μεταλλικῶν ἐπενδύσεων καλωδίων καθ' ὅ-
λον τὸ μήκος τοῦ καλωδίου, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τοὺς
συνδέσμους καὶ τὰς διατρήσεις.

ΠΙΝΑΞ Μ 8.5

Μονωτικὸν ὕλικον	Συντελεστὴς Δισφύσεως Διὰ Θερμοκρ. Περιβάλλοντος			
	40°K (194°Φ)	45°K (113°Φ)	50°K (122°Φ)	55°K (131°Φ)
'Ελαστικὸν κόμμι ή Χλωριούχος Πολυβινύλη (γενικῆς χρήσεως)	1,15	1,00	0,82	—
'Ελαστικὸν κόμμι (ποιο- τητος ἀνοηκτικῆς εἰς θερμότητα)	1,08	1,00	0,91	0,82
Βερνικωμένων Καμπτρίκ, Βουτύλιον	1,07	1,00	0,93	0,85
'Αμιάντος -Βερνικωμέ- νον Καμπτρίκ	1,06	1,00	0,94	0,87
'Ορυκτὸν, Πυριτιούχον 'Ελαστικὸν Κόμμι	1,05	1,00	0,95	0,89

ΠΙΝΑΞ Μ 8.6

Συντελεστὴς Δισφύσεως	'Ημῆρος Κανονικὴ Λειτουργία		'Οριαία Κανονικὴ Λειτουργία	
	Μετὰ Μεταλλικῆς 'Επενδύσεως	'Ανευ Μεταλλικῆς 'Επενδύσεως	Μετὰ Μεταλλικῆς 'Επενδύσεως	'Ανευ Μεταλλικῆς 'Επενδύσεως
1,0	Μέχρι τῶν ·03δκκτ. ² 20 γστ. ²	Μέχρι τῶν ·1δκκτ. ² 75 γστ. ²	Μέχρι τῶν ·1δκκτ. ² 67 γστ. ²	Μέχρι τῶν ·3δκκτ. ² 230 γστ. ²
1,1	·04-·06 δ. ² 21-40 γστ. ²	·15 δκκτ. ² 76-125 γστ. ²	·15-·25δκκτ. ² 68-170 γστ. ²	·4-·6 δκκτ. ² 231-400 γστ. ²
1,15	·1 δκκτ. ² 41-65 γστ. ²	·2-·25δκκτ. ² 126-180 γστ. ²	·3-·4 δκκτ. ² 171-290 γστ. ²	·75-1·0 δκκτ. ² 401-600 γστ. ²
1,2	66-95 γστ. ²	·3 δκκτ. ² 181-250 γστ. ²	·5-·6 δκκτ. ² 291-430 μμ ²	
1,25	·15-·2 δκκτ. ² 96-130 γστ. ²	·4 δκκτ. ² 251-320 γστ. ²	·75-1·0δκκτ. ² 431-600 γστ. ²	
1,3	·25 δκκτ. ² 131-170 γστ. ²	·5-·6 δκκτ. ² 321-400 γστ. ²		
1,35	·3 δκκτ. ² 171-220 γστ. ²	·75 δκκτ. ² 401-500 γστ. ²		
1,4	·4 δκκτ. ² 221-270 γστ. ²			

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΠΡΟΩΣΕΩΣ Κεφάλαιον Μ

826 'Η μολυβδίνη επένδουςις τῶν διὰ μολύβδου επενδεδυμένων καλωδίων, δὲν ὀκ χρησιμοποιοῦται ὡς τὸ μοναδικὸν μέσον γειώσεως τῶν μὴ ρευματοφόρων μερῶν τῶν εἰδῶν τοῦ ἐξαρτισμοῦ.

Ἐξασφάλισις Καλωδίων

827 Τὰ καλώδια θὰ στηρίζωνται ἀποτελεσματικῶς καὶ θὰ ἐξασφαλίζωνται χωρὶς νὰ βιάπτονται αἱ ἐπενδύσεις των.

828 Αἱ ἀποστάσεις μεταξὺ στηριγμάτων θὰ ἐκλέγωνται συμφώνως πρὸς τὸν τύπον τοῦ καλωδίου, γενικῶς δὲ αἱ ἀποστάσεις αὐτὰ θὰ εἶναι σύμφωνοι πρὸς Πίνακα Μ 8.7

829 Τὰ στηρίγματα καὶ ἐξαρτήματα ὀκ εἶναι ἰσχυρᾶς κατασκευῆς καὶ θὰ εἶναι ἐξ ὕλικου ἀνθεκτικοῦ εἰς τὰς διαβρώσεις ἢ καταλλήλως ἀντιδιαβρωτικῶς ἐπεξεργασμένα πρὸ τῆς τοποθετήσεώς των.

Διελύσεις Διαφραγμάτων καὶ Καταστροφωμάτων

830 'Η διέλευσις μέσφ στεγανῶν διαφραγμάτων ἢ καταστροφωμάτων θὰ ἐκτελεῖται εἴτε δι' ἰδιαίτερου στεγανοῦ στυπαιοθλίπτου δι' ἕκαστον καλώδιον, εἴτε μέσφ στεγανῶς συσκευασμένων κιβωτίων φερόντων διάφορα καλώδια. Εἰς οἰονδήποτε τρόπον ἐκτελέσεως ὀκ διατηρῆται ἡ ὀλικὴ στεγανότης τῶν διαφραγμάτων ἢ καταστροφωμάτων. (Πλέπε ἐπίσης 810).

831 Καλώδια διερχόμενα διὰ καταστροφωμάτων ὀκ προσπίκωνται ὑπὸ σωλήνων καταστροφωματος ἢ ἀγωγῶν.

832 Εἰς τὰς διελύσεις καλωδίων διὰ μὴ στεγανῶν διαφραγμάτων ἢ ἐλασμάτων τοῦ κατασκευάσματος τοῦ πλοίου, αἱ ὕπαι ὀκ ἐπενδύονται με μολύβδον ἢ ἕτερον ἐγκλωρομένον ὕλικόν. Ἐάν τὸ ἐλασμα εἶναι πάχους 6 χιλιοστῶν (0.25 δακτ.), ἐπαρκοῦς

στρογγυλεύσεως ἀρκαὶ δύνανται νὰ γίνονυ δεκταὶ ὡς ἰσοδύναμοι τῆς ἐπενδύσεως.

833 Ὑλικὰ χρησιμοποιοῦμενα διὰ στυπαιοθλίπτου καὶ ἐπενδύσεις ὕπων θὰ εἶναι τοιαῦτα ὡστε νὰ μὴ ὑπάρχη κίνδυνος διαβρώσεων.

834 Εἰς διανογομένας ὕρθογωνίους ὀπάς ἐπὶ διαφραγμάτων ἢ ἐλασμάτων τοῦ κατασκευάσματος τοῦ πλοίου, αἱ γωνίαι θὰ γίνονται κυκλικαὶ.

Ἐγκατάστασις ἐντὸς Σωλήνων καὶ Ἀγωγῶν

Ἐάν ἐγκαθίσταται καλώδιον ἐντὸς σωλήνος, ἢ ἀγωγοῦ, ὀκ πρέπει νὰ τηροῦνται οἱ ἀκόλουθοι κανόνες.

835 Συστήματα μεταλλικῶν ἀγωγῶν ὀκ γειοῦνται καὶ ὀκ ἔχουν μηχανικὴν καὶ ἠλεκτρικὴν συνοχὴν διὰ μέσου τῶν συνδέσμων.

Ἀτομικοὶ βραχέος μήκους ἀγωγοὶ δὲν ἀπαιτοῦν γειώσεων.

836 'Η ἐσωτερικὴ ἀκτίς κάμψεως σωλήνων καὶ ἀγωγῶν δὲν ὀκ εἶναι μικροτέρα τῆς παρεχομένης διὰ καλώδια ὑπὸ τὸν ὕρον ὅτι διὰ σωλήνας διαμέτρου ὑπερβαίνουσης τὰ 64 γστ. (2.5) δακτ. ἢ ἐσωτερικὴ ἀκτίς κάμψεως δὲν ὀκ εἶναι μικροτέρα τῶν δύο φορῶν τὴν διάμετρον τοῦ σωλήνος.

837 Ὁ συντελεστὴς ἐξολκῆς (λόγος τοῦ ἀθροίσματος τῶν διατομῶν τῶν καλωδίων πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν διατομὴν τοῦ σωλήνος) δὲν ὀκ ὑπερβαίνει τὸ 0.4.

838 Σύνδεσμοι διαστολῆς ὀκ προβλέπονται ὅπου ἀναγκαῖον.

839 Ὅπου εἶναι ἀναγκαῖον, ὀκ προβλέπονται θυρίδες ἀερισμοῦ εἰς τὰ ὕψηλότερα καὶ χαμηλότερα σημεῖα ἐπιτρέπουσαι τὴν κυκλοφορίαν ἀέρος καὶ προλαμβάνουσαι τὴν συσσώρευσιν ὕδατος.

Ὅπου ὑπάρχουν καλώδια τοποθετημένα ἐντὸς ὄχετῶν, οὔτοι ὀκ εἶναι οὔτω πως κατασκευασμένοι

ΠΙΝΑΞ Μ 8.7

Ἐξωτερικὴ διάμετρος Καλωδίου		Ἀθωράκιστα Καλώδια	Τεωρακισμένα Καλώδια
Ὑπερβαίνουσα τὰ	Μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ		
—	0.3 δακτ. (7,6 γστ.)	8 δακτ. (20 ἐκμ.)	10 δακτ. (25 ἐκμ.)
0.3 δακτ. (7,6 γστ.)	0.5 δακτ. (12,7 γστ.)	10 δακτ. (25 ἐκμ.)	12 δακτ. (30 ἐκμ.)
0.5 δακτ. (12,7 γστ.)	0.75 δακτ. (20 γστ.)	12 δακτ. (30 ἐκμ.)	14 δακτ. (35 ἐκμ.)
0.75 δακτ. (20 γστ.)	1.25 δακτ. (30 γστ.)	14 δακτ. (35 ἐκμ.)	16 δακτ. (40 ἐκμ.)
1.25 δακτ. (30 γστ.)	—	16 δακτ. (40 ἐκμ.)	18 δακτ. (45 ἐκμ.)

ώστε να μη παρέχουν διόδον πυρκαϊῆς μεταξύ δύο καταστροφωμάτων ἢ διαμερισμάτων, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἕτερον.

840 Καλώδια ὑψηλῆς τάσεως, π.χ., ὡς ἐκεῖνα τὰ ὅποια χρησιμοποιοῦνται εἰς λυχνίας ψυχρῆς καθόδου, δὲν θὰ ἐγκαθίστανται ἐντὸς μεταλλικῶν ἀγωγῶν, ἐκτὸς ἐὰν προστατεύονται ὑπὸ μεταλλικῆς ἐπενδύσεως ἢ προπετάσματος.

841 Μὴ μεταλλικοὶ ὄχετοὶ ἢ ἀγωγοὶ θὰ εἶναι ἐκ βραδυφλεγῶν ὑλικῶν. Ἀγωγοὶ ἐκ χλωριούχου πολυβινύλης δὲν θὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς ψυκτικούς θαλάμους ἢ εἰς ἀνοικτὰ καταστροφώματα, ἐκτὸς εἰδικῆς ἐγκρίσεως.

Ἐγκατάστασις ἐντὸς Ψυκτικῶν Θαλάμων

842 Καλώδια ἐγκατεστημένα ἐντὸς ψυκτικῶν θαλάμων, θὰ ἔχουν ὑδατοστεγὴ ἢ ἀδιάβροχον ἐπέκδοσιν καὶ θὰ προστατεύονται ἐναντίον μηχανικῶν βλαβῶν. Ἐὰν χρησιμοποιεῖται τελωρακισμένον καλώδιον, ἢ θωράκισις, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι γαλβανισμένη, θὰ προστατεύεται κατὰ διαβρώσεων ὑπὸ προσθέτου ἐπικαλύψεως ἀνοξισταμένης εἰς τὴν ὑγρασίαν.

Καλώδια εἰσερχόμενα ἐντὸς ψυκτικῶν θαλάμων, θὰ διέρχονται κατ' εὐθείαν μέσῳ τῶν τοιχωμάτων ἢ τῆς μονώσεως τοῦ θαλάμου καὶ θὰ προστατεύονται ὑπὸ σωλῆνος ἐσφραγισμένου εἰς ἕκαστον ἄκρον. Κατ' ἐναλλαγὴν, τὰ καλώδια δύνανται νὰ διέρχονται διὰ τῶν συμπαγῶν πλαισίων τῶν θυρῶν, ἐσφραγισμένων τῶν ἀναγκαϊοῦσῶν ὁπῶν εἰς ἕκαστον ἄκρον.

Θὰ λαμβάνονται προφυλάξεις ἐμποδιζούσαι τὴν τοποθέτησιν ἀγγίστρων περιβαλλόντων τὸ καλώδιον πρὸς χρησιμοποίησιν ὡς μέσου προζέιρου ἀναρτήσεως.

Ἄπου χρησιμοποιοῦνται καλώδια μὲ μόνωσιν χλωριούχου πολυβινύλης ἐντὸς ψυκτικῶν θαλάμων, θὰ χρησιμοποιεῖται χαμηλοῦ βαθμοῦ θερμοκρασίας διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς διατομῆς τῶν καλωδίων τούτων.

Καλώδια δι' Ἐναλ. Ρεύμα

843 Ἄπου εἶναι ἀναγκαῖα ἢ χρησιμοποιοῦσις μονοπολικῶν καλωδίων διὰ κυκλώματα ἐναλ. ρεύματος κανονικῆς ἐντάσεως λειτουργίας ὑπερβαίνουσας τὰ 20 Ἄμπέρ, θὰ τηροῦνται οἱ ἀκόλουθοι κανόνες :

(α) Τὰ καλώδια θὰ εἶναι εἴτε ἀθωράκιστα ἢ τεθωράκισμένα μὲ οὐχὶ μαγνητικὸν ὑλικόν.

(β) Καλώδια ἀνήκοντα εἰς τὸ αὐτὸ κύκλωμα, ἐὰν

εἶναι ἐγκατεστημένα ἐντὸς σωλῆνων ἢ ἀγωγῶν, θὰ τοποθετοῦνται ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἀγωγοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἀγωγὸς ἢ ὁ σωλῆν εἶναι ἐξ οὐχὶ μαγνητικοῦ ὑλικῶν.

(c) Οἱ σφιγκτήρες καλωδίων θὰ περιλαμβάνουν τὰ καλώδια πασῶν τῶν φάσεων ἐνὸς κυκλώματος, ἐκτὸς ἐὰν οἱ σφιγκτήρες εἶναι ἐξ οὐχὶ μαγνητικοῦ ὑλικῶν.

(d) Ὄταν τοποθετοῦνται δύο ἢ τρία ἢ τέσσερα μονοπολικά καλώδια δημιουργοῦντα ἀντιστοιχῶς μονοφασικά, τριφασικά ἢ τριφασικά μετ' οὐδετέρου κυκλώματα, τὰ καλώδια θὰ εὐρίσκονται κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς ἐπαφὴν τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ ἀπόστασις μεταξύ γεινιαιζόντων καλωδίων δὲν θὰ εἶναι μεγαλυτέρα ἀπὸ μίαν διάμετρον καλωδίου.

(e) Ἐὰν μονοπολικά καλώδια κανονικῆς ἐντάσεως λειτουργίας μεῖζονος τῶν 250 Ἄμπέρ διήκουν κατὰ μῆκος χαλυβδίνου διαφράγματος, ὅπου εἶναι δυνατὸν, τὰ καλώδια θὰ ἀπομακρύνονται τοῦ χάλυβος.

(f) Ὄπου χρησιμοποιοῦνται μονοπολικά καλώδια κανονικῆς ἐντάσεως λειτουργίας ὑπερβαίνουσας τὰ 50 Ἄμπέρ, δὲν θὰ τοποθετῆται μαγνητικὸν ὑλικὸν μεταξύ μονοπολικῶν καλωδίων μιᾶς ὑμάδος καλωδίων. Ἐὰν τὰ καλώδια ταῦτα διέρχονται μέσῳ χαλυβδελυσμάτων, πάντα τὰ καλώδια τοῦ αὐτοῦ κυκλώματος θὰ διέρχονται μέσῳ πλακῶς ἢ στυπειοθλίπτου οὕτω πως κατεσκευασμένου ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχη μαγνητικὸν ὑλικὸν μεταξύ τῶν καλωδίων καὶ νὰ προβλέπεται κατάλληλος ἐλευθέρη ἀπόστασις μεταξύ τοῦ πυρῆνος τοῦ καλωδίου καὶ τοῦ μαγνητικοῦ ὑλικῶν. Ἢ ἀπόστασις αὕτη, ὅπου εἶναι δυνατὸν, δὲν θὰ εἶναι μικροτέρα τῶν 75 γστ. (3 δακτ.) ὅταν ἡ ἐντάσις ρεύματος ὑπερβαίῃ τὰ 300 Ἄμπέρ. Διὰ ρεύματα μεταξύ 50 Ἄμπέρ καὶ 300 Ἄμπέρ ἢ ἐλευθέρη ἀπόστασις θὰ ἐπιτευχθῆ διὰ παρεμβολῆς.

Πέρατα Καλωδίων

844 Τὰ πέρατα πάντων τῶν ἀγωγῶν διατομῆς μεῖζονος τῶν 4 γστ² (0. 0065 δακτ.²) θὰ εἶναι ἐφωτισμένα μὲ συγκολλητὰ πέδιλα, συμπίεστοῦ τύπου πέδιλα ἢ μηχανικούς συνδετήρας. Δὲν θὰ χρησιμοποιοῦνται ὑγρὰ συγκολλησιμῶς των τὰ ὅποια θὰ προκαλοῦν διαβρώσεις.

Καλώδια ἔχοντα ὑγροσκοπικὴν μόνωσιν (π.χ. βερνικωμένον λινὸν ὑφασμα ἢ ὑρυντὸν) θὰ ἔχουν τὰ πέρατά των ἐσφραγισμένα ἕναντι διεισδύσεως ὑγρασίας. Καλώδια μετὰ συμπληρωματικῆς μονωτικῆς περιζώσεως κάτωθεν τῆς προστατευτικῆς ἐπενδύσεως.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΠΡΩΞΕΩΣ Κεφάλαιον Μ

Οά έχουν πρόσθετον μόνωσιν εις εκείνα τὰ σημεία όπου ή μόνωσις εκάστου πυρήνος των ερείπεται ή δυνατόν νά ελθη εις επαφήν μετά γειωμένου μετάλλου.

Συνδέσεις και Διακλαδώσεις Κυκλωμάτων

845 Έάν παρασθῆ ανάγκη συνδέσεως καλωδίου, αὐτῆ Οά εκτελεσθῆ κατά τοιοῦτον τρόπον ὡστε πάντες οἱ ἄγωγοί νά εξασφαλιζωνται ἐπαρκῶς, νά μονοῦνται και νά προστατεύωνται ἀπό τήν ἀτμοσφαιρικὴν ἐπίδρασιν. Οἱ ἀκροδέκται ή αἱ συλλεκτήριαι ράβδοι ρεύματος Οά εἶναι ἐπαρκῶν διαστάσεων διὰ τήν ἔντασιν ρεύματος κανονικῆς λειτουργίας τοῦ καλωδίου.

Δοκιμαί

846 Πρὸ τῆς ἀποστολῆς, Οά εκτελεσθοῦν αἱ ἀκόλουθοι δοκιμαί εις τὸ ἐργαστάσιον τοῦ κατασκευαστοῦ, αὐτίνες δύναται νά ἀπαιτηθῆ νά εκτελεσθοῦν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ἐπιθεωρητῶν.

Πάντα τὰ κύρια καλώδια τῶν μηχανῶν ηλεκτρικῆς προώσεως Οά δοκιμάζωνται ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ. (Βλέπε Μ 1701).

Δοκιμή εις Ὑπέρτασιν

847 Ἡ δοκιμὴ Οά εκτελεσθῆ ἐπὶ πλήρως περατωθείσης κατασκευῆς καλωδίων εἴτε διὰ συνεχοῦς εἴτε διὰ μονοφασικοῦ ρεύματος, κατὰ τήν διάκρισιν τοῦ κατασκευαστοῦ. Ἡ διατεθροσμένη ἐνέργεια ἐν τῷ ἐξαρτισμῷ δοκιμῶν Οά εἶναι ἐπαρκῆς νά διατηρῆ ἐν τῷ καλωδίῳ τήν προδιαγεγραμμένην τάσιν δοκιμῶν και ἔντασιν ρεύματος φορτίσεως. Ἡ τάσις Οά ἐφαρμόζεται προοδευτικῶς κατὰ τρόπον ὡστε νά φθάσῃ τήν προδιαγεγραμμένην τιμὴν περίπου ἐντὸς ἐνὸς πρώτου λεπτοῦ.

Ἡ τάσις δοκιμῶν Οά ἐφαρμόζεται ὡς ἀκολούθως :

Διὰ καλώδια μετ μεταλλικὴν ἐπέκδυσιν, ή τάσις δοκιμῶν Οά ἐφαρμοσθῆ μεταξύ ἄγωγου ή ἄγωγῶν και τῆς μεταλλικῆς ἐπέκδυσεως. Διὰ καλώδια μετ οὐχὶ μεταλλικὴν ἀδιάβροχον ἐπέκδυσιν, ή τάσις Οά ἐφαρμόζεται μεταξύ ἄγωγου ή ἄγωγῶν και τοῦ ὕδατος ἐν τῷ ὁποίῳ Οά εἶναι ἐμβεβαπτισμένον τὸ καλώδιον ἐπὶ μίαν ὥραν κατ' ἐλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δοκιμῆς. Διὰ καλώδια ἔχοντα οὐχὶ μεταλλικὴν ἐπέκδυσιν ή ὅποια δυνατὸν νά χειροτερέωσῃ ἐάν ἐμβαπτισθῆ εις ὕδωρ, ή τάσις Οά ἐφαρμοσθῆ ἐπὶ δειγμάτων μήκους κατ' ἐλάχιστον ἐνὸς μέτρου (40 δακτ.), τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας των καλυπτομένων ὑπὸ φύλλου μετάλλου. Ἐπιπροσθέτως, εις πολυπολικὰ καλώδια, ή τάσις Οά ἐφαρμοσθῆ διαδοχικῶς μεταξύ ἐκάστου

ἄγωγου και τῶν ὑπολοίπων συνδεδεμένων ἄγωγίμων ὁμοῦ.

Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, ή τάσις δοκιμῶν Οά ἐφαρμοσθῆ ἐπὶ πέντε πρώτα λεπτά, ἄνευ ἐμφανίσεως, ζημίας, ή δὲ τιμὴ τῆς Οά εἶναι σύμφωνος με :

ΠΙΝΑΞ Μ 8.8

Τάσις κανονικῆς λειτουργίας Καλωδίου		Τάσις Δοκιμῶν	
*Ἄνω τῶν	Μέχρι και συμπεριλαμβανομένων	Ε.Ρ. Βόλτ	Σ.Ρ. Βόλτ
	250	1500	3000
250	750	2500	5000
750	1100	3000	6000
1100	3300	10 000	20 000
3300	6600	16 000	32 000

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ : Διὰ καλώδια μετ μόνωσιν ἐξ ἄρκετοῦ τάσεως κανονικῆς λειτουργίας μέχρι 440 Βόλτ συμπεριλαμβανομένης, ή τάσις δοκιμῶν Οά εἶναι 2000 Βόλτ ἐν ἀλλασσομένου ρεύματος και διὰ τάσις ἄνω τῶν 440 Βόλτ ή τάσις δοκιμῶν Οά εἶναι 3.000 Βόλτ ἐν ἀλλασσομένου ρεύματος.

Ἀντίστασις Μονώσεως

848 Ἐξοὺς ἡμέσεως μετά τήν δοκιμὴν εις ὑπέρτασιν Οά μετρηθῆ ή ἀντίστασις μονώσεως και Οά καταγραφῆ διὰ χρησιμοποίησεως τάσεως συνεχοῦς ρεύματος κατ' ἐλάχιστον 400 Βόλτ, τῆς μετρήσεως διενεργουμένης μετά ηλεκτροδότησιν διαρκείας ἐνὸς λεπτοῦ. (Βλέπε ἐπίσης Μ 2002).

Δοκιμή διὰ Σπινθῆρος

849 Ἡ διὰ σπινθῆρος δοκιμὴ δύναται νά γίνῃ δεκτὴ κατ' ἐναλλαγὴν ἀντὶ τῶν δοκιμῶν εις ὑπέρτασιν και τῆς μετρήσεως τῆς ἀντιστάσεως μονώσεως, διὰ καλώδια μονώσεως μετ ἐλαστικὸν κόμμα ή ὁμοίως πρὸς αὐτό. Ἡ δοκιμὴ Οά εκτελεσθῆ εις τὸ στάδιον τῆς κατασκευῆς τῶν πυρήνων τοῦ καλωδίου ἐξιέρεσει τῶν μονοπολικῶν καλωδίων μετά πλέγματος και μονωτικοῦ συγκροτήματος τὰ ὅποια δύναται νά δοκιμάζωνται εις τὸ στάδιον τῆς πλήρως περατωθείσης κατασκευῆς των.

Ἐπιπροσθέτως, ή τὸ καλώδιον Οά ὑποστῆ τήν δοκιμὴν εις τάσιν ἄνευ ἐμφανίσεως ζημίας, και ή ταχύτης διελύσεως τοῦ καλωδίου διὰ τοῦ ηλεκτροδίου Οά εἶναι τοιαύτη ὡστε κάθε σημεῖον νά εὐρίσκειται ἐν ἐπαφῇ μετ τὸ ηλεκτροδίου οὐχὶ ὀλιγώτερον τοῦ 0,1 δευτερολέπτου. Αἱ τάσεις δοκιμῶν δίδονται εις Πίνακα Μ 8.9

Καλώδια Έπεκτεινομένης Φλογός, Έπιβραδυνομένης Φλογός και Άνθεκτικά εις Πυράν

850 Δείγμα καλωδίου μήκους 1,2 μ. (48 δακτ.) θά στερεωθῆ κατακορύφως ἐντός τριπλεύρου θήκης με ἀνοικτὴν τὴν κορυφὴν καταλλήλων διαστάσεων ὥστε νὰ περιέχῃ τὸ καλώδιον. Θά ἐφαρμοσθῆ εἰς τὸ καλώδιον καυστῆρ Μπουνσεν ὀνομαστικῆς διαμέτρου 10 γστ. (0.375 δακτ.) τροφοδοτούμενος διὰ συνήθους φωταερίου κανονικῆς πιέσεως καὶ δίδοντας φλόγα μήκους περίπου 125 γστ. (5 δακτ.) μετὰ ἐσωτερικοῦ κυανοῦ κώνου κατὰ προσέγγισιν μήκους 40 γστ. (1.5 δακτ.), κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ἡ αἰχμὴ τοῦ κυανοῦ κώνου νὰ ἐγγίξῃ τὸ καλώδιον εἰς ἀπόστασιν κατὰ προσέγγισιν 0,4 μ. (12 δακτ.) ἀπὸ τοῦ κάτω ἄκρου του. Ὁ καυστῆρ θά κρατηθῆ με κλίσιν 45° ἀπὸ τῆς κατακορύφου καὶ ἡ φλόξ θά ἐφαρμοσθῆ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα

$$T(\delta/\lambda) = 10 + \frac{W}{50}$$

ἐνθα W = βάρος δείγματος καλωδίου, εἰς γραμμάρια.

Ἡ ἐφαρμογὴ δὲν θά εἶναι συνεχῆς, ἀλλὰ κατὰ βήματα διαρκείας 10 δευτερολέπτων, με διακοπὴν δέκα δευτερολέπτων μεταξὺ δύο διαδοχικῶν βημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τῆς περιόδου ταύτης ὁ καυστῆρ θά ἀπομακρυνθῆ καὶ τὰ καλώδια θά καταταγοῦν ὡς ἀκολούθως :

(α) Έπεκτεινομένης φλογός, ὅταν ἡ φλόξ διαβιβάζεται καὸ ὅλον τὸ μήκος τοῦ δείγματος.

(β) Έπιβραδυνομένης φλογός, ὅταν ἡ φλόξ σβέννεται προτοῦ φθάσῃ τὴν κορυφὴν τοῦ δείγματος.

(γ) Άνθεκτικὰ εἰς τὴν πυράν, ὅταν ἐπιπροσθέτως με τὰ ἐν (β) ἀναφερόμενα, τὸ δείγμα εἶναι ἱκανόν, μετὰ τὴν ψύξιν του, νὰ υποστῇ δοκιμὴν ἐπὶ ἐν πρῶτον

λεπτὸν εἰς ὑπέρτασιν ὑπὸ ἐναλλασσομένην τάσιν διπλασίαν τῆς τάσεως κανονικῆς λειτουργίας του.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ : Διὰ νὰ ἐξαραλισθῆ ἡ πρόπουσα θερμότης τῆς φλογός τοῦ αἰρίου, θά παρεμβληθῆ ὑψιζωντικὸς ἐντός τῆς φλογός καὶ 50 γστ. (2 δακτ.) ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ καυστήρος γυμνὸν χαλκινόν σύρμα διαμέτρου 0,7 γστ. (0.028 δακτ.) καὶ μήκους 100 γστ. (4 δακτ.) εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἐλεύθερον ἄκρον τοῦ σύρματος νὰ εὐρίσκειται κατακορύφως ἄνωθεν τοῦ ἄκρου τοῦ καυστήρος, τὸ δὲ υποβραχίζομενον ἄκρον νὰ εὐρίσκειται μακρὰν ἀπὸ τὴν πλευρὰν τοῦ καυστήρος. Ἐάν τὸ σύρμα χρειασθῆ πλεον τῶν 6 δ/λ νὰ τακῆ, ἡ φλόξ εἶναι ἀνεπαρκούς θερμότητος διὰ τὴν δοκιμὴν.

Ἐτεροι δοκιμαὶ ἰσοδύναμοι πρὸς τὰς ἀνωτέρω δύνανται νὰ ὑποβληθοῦν πρὸς ἐγκρισιν.

Ποιότης Ὑλικῶν

852 Ἡ ποιότης τῶν ὕλικῶν θά ἀναποκρίνεται πρὸς τὰς συστάσεις τῆς I.E.C. Δημοσίεωμαν 92.

Κατ' ἐναλλαγήν, ἀπαιτήσεις Κρατικῶν τυποποιήσεων θά ὑποβάλλωνται πρὸς ἐγκρισιν.

ΠΙΝΑΞ Μ 8.9

Κανονικὴ Τάσις λειτουργίας Καλωδίου εἰς Βόλατ	Διατομὴ Ἄγωγου		Τάσις Δοκιμῶν εἰς χιλιοβόλτ
	Ἄνω τῶν	Μέχρι καὶ συμπεριλαμβανομένης	
250	—	—	6
	.0225 δάκτ. ² (16 γστ. ²)	.0225 δάκτ. ² (16 γστ. ²)	8
	.04 δάκτ. ² (25 γστ. ²)	.04 δάκτ. ² (25 γστ. ²)	10
660	—	.04 δάκτ. ² (25 γστ. ²)	10
	.04 δάκτ. ² (25 γστ. ²)	—	12

Από Άρθρο 18 : ΕΙΔΙΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΥΨΗΛΗΣ ΤΑΣΕΩΣ

Από Άρθρο 17

"ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΠΡΟΣΕΞΕΣ"

Καλώδια

1716 Είς ουσιώδη κυκλώματα χειρισμού ή συντηρήσεως της ενεργείας διά τον έλικοφόρον άξονα, οί άγωγοί θά είναι πολυκλώνοι έχοντες ούχι όλιγωτέρους τών έπτά κλώνων και θά έχουν όνομαστικήν διατομήν ούχι ελάσσονα τών 2,5 γστ.² ή 0.0045 δκστ.².

1717 Καλώδια συνδεδεμένα με τούς δακτυλίους συγχρόνων κινητήρων θά έχουν κατάλληλον μόνωσιν διά την τάσιν εις ήν θά υπόκεινται κατά την διάρκειαν τών χειρισμών.

1718 Πάσαι αί συνδέσεις θά είναι ούτω πως κατασκευασμένα ώστε να έμποδίσουν την διάθρωσιν. θά είναι διατεταγμένα και έστηριγμένα κατά τρόπον κατάλληλον ώστε να άντέχουν εις τάς ηλεκτρομαγνητικάς δυνάμεις τάς όφειλομένας εις βραχυκύκλωμα.

Από το Κεφάλαιο :

"ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΕΞΑΡΤΙΣΜΟΝ"

Άρθρον 8

ΚΑΛΩΔΙΑ

Είς μεγάλας έγκαταστάσεις όπου δυνατόν να παρουσιάζονται ισχυρά ρεύματα βραχυκυκλώσεως, συνιστάται τά καλώδια να είναι τεωρακισμένα και εις τάς τριφασικάς έγκαταστάσεις, έρ' όσον είναι έφικτόν, θά πρέπει δε να χρησιμοποιούνται τριπολικά καλώδια φέροντα τά ρεύματα τών τριών φάσεων.

"Όπου αί προφυλάξεις αύται είναι αναγκαίαι, θά πρέπει να καταβάλλεται ίδιαιτέρα προσοχή διά τά στήριγματα τών καλωδίων, ιδίως δε εις τά πέρατα αυτών.

Είς έγκαταστάσεις 110 Βόλτ όπου τά καλώδια φωτισμού δυνατόν να φορτίζονται πλήρως, ταύτα θά αποτελέσουν δέσμας και θά έγκατασταθούν εν μέσω ξυλίνων ρακτιωμάτων ή παρομοίων θέσεων, συνιστάται όπως ή ελαχίστη διατομή άγωγού να μη είναι μικροτέρα τών 2,5 γστ.² (0.003 δκστ.²).

Καλώδια, Άγωγοί και Πέρατα Καλωδίων

1815 Καλώδια ύψηλής τάσεως δύνανται να έγκαθίστανται :

(α) Είς άκάλυπτα μέρη, π.χ., επί έλασμηκίνων φορέων, όταν ταύτα είναι έρωδιασμένα με συνεχή μεταλλικήν επικάλυψιν ή θωράκισιν ή όποια να είναι αποτελεσματικώς συνδεδεμένη με την γήν προς περιορισμόν του κινδύνου του προσωπικού, ή

(b) Να περιέχονται εντός γεωμένων μεταλλικών άγωγών ή σωλήνων ετε τά καλώδια δύνανται να είναι ως εν (α), ή δύνανται να παραλείπεται ή θωράκισις ή ή μεταλλική επικάλυψις. Είς την τελευταίαν περίπτωση θά πρέπει να δίδεται προσοχή ώστε να εξασφαλίζεται ότι οί άγωγοί ή οί σωλήνες παρουσιάζουν ήλεκτρικήν συνοχήν και ότι καλώδια βραχέως μήκους δεν έχουν άφεσθ ή άπροστάτευτα. Έτερα καλώδια, πλην τών ύψηλής τάσεως, δεν θά διέρχωνται διά τών αυτών άγωγών ή σωλήνων.

1816 "Όπου είναι έφικτόν, δεν θά διέρχωνται καλώδια ύψηλής τάσεως διά τών χώρων ενδεικτικής.

1817 Τα καλώδια ύψηλής τάσεως θά άρίστανται όσον τό δυνατόν τών καλωδίων χαμηλής τάσεως.

1818 Πάντα τά καλώδια ύψηλής τάσεως θά τυγχάνουν εύχερούς άντηρωρίσεως διά καταλλήλου έπιστημάνσεως.

1819 "Όταν χρησιμοποιούνται μονοπολικά καλώδια θά λαμβάνονται προφυλάξεις έναντι κυκλοφορούντων ρευμάτων εις την επένδυσιν ή τον ύπλισμόν, και τά καλώδια θά άντιμετατίθενται κατά διαστήματα περίπου 16 μέτρων (50 ποδ.)

1820 Άπασ ό έξαρτισμός ύψηλής τάσεως θά είναι ούτω πως σχεδιασμένος και τοποθετημένος ώστε να άρίνεται έπαρκής χώρος εξασφαλίζων ίκανοποιητικόν τερματισμόν τών καλωδίων.

1821 "Όπουδήποτε είναι δυνατόν, πάντες οί άγωγοί θά καλύπτονται αποτελεσματικώς διά καταλλήλου μονωτικού ύλικού. Είς τά άκροικιβότια, εάν οί άγωγοί δεν φέρουν μόνωσιν, αί φάσεις θά διαχωρίζονται από την γήν και άναμεταξύ των υπό πραγματικών διασφαγμάτων εκ καταλλήλου μονωτικού ύλικού.

— * —